

Europeiska unionens officiella tidning

L 252

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionionde årgången

16 september 2016

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1627 av den 14 september 2016 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 302/2009 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG ⁽¹⁾ 53

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 av den 14 september 2016 om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG 118

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1627

av den 14 september 2016

om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 302/2009

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Målet för den gemensamma fiskeripolitiken såsom det definieras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽³⁾ är att säkerställa att levande akvatiska resurser nyttjas på ett hållbart sätt i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende.
- (2) Unionen är part i den internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten ⁽⁴⁾ (nedan kallad *konventionen*).
- (3) Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (nedan kallad *Iccat*), som inrättades genom konventionen, antog vid sitt 15:e extraordinarie möte 2006 rekommendation 06-05 om en ny flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet för perioden fram till 2022 (nedan kallad *återhämtningsplanen*). Rekommendationen trädde i kraft den 13 juni 2007.
- (4) I återhämtningsplanen beaktas särdragen hos de olika typerna av redskap och fiskemetoder. Unionen och medlemsstaterna bör vid genomförandet av återhämtningsplanen sträva efter att främja det kustnära fisket och användningen av fiskeredskap och fiskemetoder som är selektiva och har begränsad miljöpåverkan, inbegripet redskap och metoder som används vid traditionellt och icke-industriellt fiske, och därmed bidra till en rimlig levnadsstandard för lokala ekonomier.

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.11.2015, s. 100.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 18 juli 2016.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Internationell konvention för bevarande av tonfisk i Atlanten (EGT L 162, 18.6.1986, s. 34).

- (5) Iccats rekommendation 06-05 genomfördes i unionsrätten genom rådets förordning (EG) nr 1559/2007 ⁽¹⁾.
- (6) Vid sitt 16:e extraordinarie möte 2008 antog Iccat rekommendation 08-05 om ändring av rekommendation 06-05. För att bygga upp beståndet av blåfenad tonfisk föreskrevs i rekommendation 08-05 en gradvis minskning av de totala tillåtna fångstmängderna under perioden 2007–2011, begränsningar av fisket inom vissa områden och tidsperioder, en ny minsta storlek för blåfenad tonfisk, åtgärder avseende sport- och fritidsfiske, åtgärder för odlings- och fiskekapacitet samt åtgärder för att stärka Iccats ordning för ömsesidig internationell inspektion.
- (7) Iccats rekommendation 08-05 genomfördes i unionsrätten genom rådets förordning (EG) nr 302/2009 ⁽²⁾.
- (8) Vid sitt 17:e extraordinarie möte 2010 antog Iccat rekommendation 10-04 om ändring av rekommendation 08-05. För att bygga upp beståndet av blåfenad tonfisk föreskrivs i rekommendation 10-04 en ytterligare minskning av den totala tillåtna fångstmängden och av fiskekapaciteten samt skärpta kontrollåtgärder, särskilt när det gäller överföring och placering i kasse. Dessutom föreskrivs kompletterande rådgivning från Iccats ständiga kommitté för forskning och statistik (nedan kallad *ständiga kommittén för forskning och statistik*) under 2012 avseende kartläggning av lekområden och skapande av fredade områden.
- (9) För att genomföra de ändrade internationella bevarandeåtgärderna i rekommendation 10-04 i unionsrätten ändrades förordning (EG) nr 302/2009 genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 500/2012 ⁽³⁾.
- (10) Vid sitt 18:e extraordinarie möte 2012 antog Iccat rekommendation 12-03 om ändring av rekommendation 10-04. För att göra återhämtningsplanen effektivare fastställdes i rekommendation 12-03 tekniska åtgärder vad gäller överföring och placering i kasse av levande blåfenad tonfisk, nya fångstrapporteringskrav, genomförandet av Iccats regionala observatörsprogram och ändringar beträffande fiskesäsongerna. Dessutom stärktes den roll som ständiga kommittén för forskning och statistik har vid bedömning av tillståndet för bestånden av blåfenad tonfisk.
- (11) Vid sitt 23:e ordinarie möte 2013 antog Iccat rekommendation 13-07 om ändring av rekommendation 12-03 genom smärre ändringar av fiskesäsongerna, som inte berör unionens fiskeflotta. Dessutom antogs rekommendation 13-08, som kompletterar återhämtningsplanen. Genom rekommendation 13-08 skapades ett gemensamt förfarande för användningen av stereokamerasystem för att uppskatta mängden blåfenad tonfisk vid placering i kasse och det infördes ett flexibelt startdatum för fiskesäsongen för spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg i östra Atlanten.
- (12) I syfte att genomföra grundläggande bestämmelser i rekommendationerna 12-03 och 13-08 – till exempel de som avser fiskesäsongerna – i unionsrätten ändrades förordning (EG) nr 302/2009 ytterligare genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 544/2014 ⁽⁴⁾.
- (13) Vid sitt 19:e extraordinarie möte 2014 antog Iccat rekommendation 14-04 om ändring av rekommendation 13-07 och om upphävande av rekommendation 13-08. Vissa av de befintliga kontrollbestämmelserna förenklades, medan förfarandet för användning av stereokamera vid placering i kasse vidareutvecklades och åtgärder avseende återutsättning av fisk och hantering av död fisk infördes i återhämtningsplanen.
- (14) Rekommendation 14-04 är bindande för unionen.
- (15) Alla ändringar av återhämtningsplanen som Iccat antog 2012, 2013 och 2014, som ännu inte har genomförts, bör genomföras i unionsrätten. Eftersom genomförandet av återhämtningsplanen, vars syften och åtgärder fastställdes av Iccat, omfattar denna förordning inte hela innehållet i de fleråriga planerna enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1559/2007 av den 17 december 2007 om upprättande av en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet och ändring av förordning (EG) nr 520/2007 (EUT L 340, 22.12.2007, s. 8).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 302/2009 av den 6 april 2009 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet, ändring av förordning (EG) nr 43/2009 och upphävande av förordning (EG) nr 1559/2007 (EUT L 96, 15.4.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 500/2012 av den 13 juni 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 302/2009 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet (EUT L 157, 16.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 544/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 302/2009 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet (EUT L 163, 29.5.2014, s. 7).

- (16) I förordning (EU) nr 1380/2013 fastställs begreppet minsta referensstorlek för bevarande. För att säkerställa samstämmighet bör Iccat-begreppet minsta storlek införlivas i unionsrätten såsom minsta referensstorlek för bevarande. Som en följd av detta bör hänvisningarna i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/98 ⁽¹⁾ till minsta storlek för blåfenad tonfisk anses som hänvisningar till minsta referensstorlek för bevarande i den här förordningen.
- (17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i denna förordning beträffande överföring, placering i kasse samt registrering och rapportering av fångster i fälla och fartygens verksamhet, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (18) Vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 302/2009 har blivit föråldrade, särskilt i och med att de nu omfattas av andra unionsakter. Andra bestämmelser bör aktualiseras för att återspegla ändringar i lagstiftningen, särskilt de ändringar som följer av antagandet av förordning (EU) nr 1380/2013.
- (19) Genom rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ⁽³⁾ infördes ett unionssystem för kontroll, inspektion och verkställighet med ett övergripande och integrerat synsätt, för att säkerställa att alla bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, och i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 ⁽⁴⁾ finns närmare föreskrifter för genomförande av förordning (EG) nr 1224/2009. Genom rådets förordning (EG) nr 1005/2008 ⁽⁵⁾ upprättades ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Dessa rättsakter omfattar nu vissa av de frågor som regleras av förordning (EG) nr 302/2009, särskilt artikel 33 i den förordningen, om verkställighetsåtgärder, och bilaga VIII, om överföring av meddelanden från fartygsövervakningssystemet (VMS). De bestämmelserna behöver därför inte ingå i den här förordningen.
- (20) I enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 ska de omräkningsfaktorer som antagits av ständiga kommittén för forskning och statistik gälla för beräkningen av motsvarande levande vikt för beredd blåfenad tonfisk, inbegripet vid tillämpning av denna förordning.
- (21) Dessutom har kommissionens genomförandebeslut 2014/156/EU ⁽⁶⁾ antagits i enlighet med artikel 95 i förordning (EG) nr 1224/2009. I det genomförandebeslutet fastställs bland annat riktmärken och mål för kontrollen av fisket efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet.
- (22) I Iccats rekommendation 06-07 föreskrevs ett provtagningsprogram för beräkning av fångstmängderna inom varje storlekskategori för blåfenad tonfisk i samband med odlingsverksamhet. Bestämmelsen genomfördes genom artikel 10 i förordning (EG) nr 302/2009. Den här förordningen behöver inte innehålla föreskrifter om provtagningsprogrammet, eftersom behoven vad gäller det programmet nu helt och hållet täcks av de program som inrättats genom punkt 83 i rekommendation 14-04, som ska genomföras genom den här förordningen.
- (23) Av tydlighets- och förenklingsskäl samt av hänsyn till rättssäkerheten bör förordning (EG) nr 302/2009 därför upphävas.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/98 av den 18 november 2014 om genomförandet av unionens internationella förpliktelser, som avses i artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013, enligt den internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten och konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del (EUT L 16, 23.1.2015, s. 23).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 112, 30.4.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2014/156/EU av den 19 mars 2014 om upprättande av ett särskilt kontroll- och inspektionsprogram för fiske som utnyttjar bestånden av blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet, svärdfisk i Medelhavet och för fiske som utnyttjar bestånden av sardiner och ansjovis i norra Adriatiska havet (EUT L 85, 21.3.2014, s. 15).

- (24) I syfte att säkerställa att unionen efterlever sina internationella förpliktelser inom ramen för konventionen fastställs i delegerad förordning (EU) 2015/98 undantag från den landningsskyldighet för blåfenad tonfisk som fastställts i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013. Genom delegerad förordning (EU) 2015/98 genomförs vissa bestämmelser i Iccats rekommendation 13-07 vilka fastställer en skyldighet att kasta över bord och återutsätta blåfenad tonfisk för fartyg och fallor som fångar sådan fisk i östra Atlanten och i Medelhavet i vissa fall. Den här förordningen behöver därför inte omfatta sådana skyldigheter att kasta över bord och återutsätta fisk och kommer följaktligen inte att påverka motsvarande bestämmelser i delegerad förordning (EU) 2015/98.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs allmänna föreskrifter för unionens tillämpning av återhämtningsplanen såsom den definieras i artikel 3.1.
2. Denna förordning är tillämplig på blåfenad tonfisk (*Thunnus thynnus*) i östra Atlanten och Medelhavet.

Artikel 2

Mål

Målet för denna förordning är att, i enlighet med återhämtningsplanen såsom den definieras i artikel 3.1, uppnå en biomassa av blåfenad tonfisk som med minst 60 % sannolikhet ger maximal hållbar avkastning senast 2022.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *återhämtningsplanen*: den fleråriga återhämtningsplan för blåfenad tonfisk som gäller 2007–2022 och som rekommenderats av Iccat,
2. *fiskefartyg*: varje motordrivett fartyg som används eller är avsett att användas för kommersiellt utnyttjande av resurser av blåfenad tonfisk, inklusive fångstfartyg, beredningsfartyg, stödfartyg, bogserbåtar, fartyg som används vid omlastning och transportfartyg som är utrustade för transport av tonfiskprodukter samt hjälpfartyg, med undantag av containerfartyg,
3. *fångstfartyg*: fartyg som används för kommersiell fångst av blåfenad tonfisk,
4. *beredningsfartyg*: ett fartyg ombord på vilket fiskeriprodukter före paketering genomgår en eller flera av följande behandlingar: fileing eller skivning, frysning och/eller beredning,
5. *hjälpfartyg*: fartyg som används för att transportera död blåfenad tonfisk (ej beredd) från en transportkasse/odlingskasse, en ringnot eller en fälla till en utsedd hamn och/eller till ett beredningsfartyg,
6. *bogserbåt*: varje fartyg som används för att bogsera kassar,
7. *stödfartyg*: varje annat fiskefartyg som avses i led 2,
8. *fiskar aktivt*: när det gäller fångstfartyg och fallor, att de används vid riktat fiske efter blåfenad tonfisk under en viss fiskesäsong,

9. *gemensam fiskeinsats*: insats som utövas gemensamt av två eller flera notfartyg där ett notfartygs fångst fördelas på ett eller flera andra notfartyg enligt en fördelningsnyckel,
10. *överföring*:
 - i) all överföring av levande blåfenad tonfisk från fångstfartygets nätredskap till en transportkasse,
 - ii) all överföring av levande blåfenad tonfisk från en transportkasse till en annan transportkasse,
 - iii) all överföring av en kasse med blåfenad tonfisk från en bogserbåt till en annan bogserbåt,
 - iv) all överföring av levande blåfenad tonfisk från en odlingsanläggning till en annan,
 - v) all överföring av levande blåfenad tonfisk från en fälla till en transportkasse,
11. *kontrollöverföring*: ytterligare överföring som genomförs på begäran av fiske- eller odlingsoperatören eller av kontrollmyndigheterna för att kontrollera hur stort antal fiskar som överförs,
12. *fälla*: ett fast redskap som är förankrat i botten, vanligen med en fångstarm som leder in blåfenad tonfisk i en eller flera fångstdelar, där den hålls tills uttag sker,
13. *placering i kasse*: överföring av levande blåfenad tonfisk från en transportkasse eller fälla till odlingskassar,
14. *odling*: placering av blåfenad tonfisk i kasse i odlingsanläggningar för gödning i syfte att öka tonfiskens totala biomassa,
15. *odlingsanläggning*: en anläggning för odling av blåfenad tonfisk som fångats med hjälp av fällor och/eller notfartyg,
16. *uttag*: slakt av blåfenad tonfisk i odlingsanläggningar eller fällor,
17. *omlastning*: överföring av all eller en del av den fisk som finns ombord på ett fiskefartyg till ett annat fiskefartyg. Överföring av död blåfenad tonfisk från en ringnot eller en bogserbåt till ett hjälpfartyg ska inte betraktas som en omlastning,
18. *sportfiske*: icke-kommersiellt fiske där deltagarna är anslutna till en nationell sportfiskeorganisation eller innehar ett nationellt sportfisketillstånd,
19. *fritidsfiske*: icke-kommersiellt fiske där deltagarna varken är anslutna till en nationell sportfiskeorganisation eller innehar ett nationellt sportfisketillstånd,
20. *stereokamera*: en kamera med två eller flera objektiv, med separat bildgenererande sensor eller bildruta för varje objektiv, vilket gör det möjligt ta tredimensionella bilder,
21. *kontrollkameror*: stereokameror och/eller konventionella videokameror som är avsedda att användas för de kontroller som föreskrivs i denna förordning,
22. *BCD eller elektroniskt BCD*: fångstdokument för blåfenad tonfisk. När så är lämpligt ska hänvisningar till BCD ersättas med eBCD,
23. *ansvarig medlemsstat eller medlemsstat som ansvarar för*: flaggmedlemsstaten eller den medlemsstat inom vars jurisdiktion fällan eller odlingsanläggningen är placerad eller, om odlingsanläggningen eller fällan är placerad på öppet hav, den medlemsstat där fällans eller odlingsanläggningens operatör är etablerad,
24. *uppdrag II*: uppdrag II (Task II) enligt Iccats definition i *Field manual for statistics and sampling Atlantic tunas and tuna-like fish* (tredje utgåvan, Iccat, 1990),
25. *avtalsslutande parter*: avtalsslutande parter i konventionen samt samarbetande icke avtalsslutande parter, organisationer och fiskeriorganisationer,
26. *konventionsområdet*: det geografiska område som omfattas av Iccat-åtgärder enligt artikel 1 i konventionen.

*Artikel 4***Fartygens längd**

Fartygslängder som det hänvisas till i denna förordning avser total längd.

KAPITEL II

FÖRVALTNINGSÅTGÄRDER*Artikel 5***Villkor i samband med förvaltningsåtgärder**

1. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att dess fångstfartygs och fällors fiskeansträngning motsvarar de fiskemöjligheter för blåfenad tonfisk som är tillgängliga för medlemsstaten i östra Atlanten och Medelhavet.
2. Det är förbjudet att överföra eventuella outnyttjade kvoter.
3. Det är förbjudet att befrakta unionsfiskefartyg för fiske efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet.

*Artikel 6***Inlämning av årliga fiskeplaner, förvaltningsplaner för fiskekapaciteten och förvaltningsplaner för odling**

1. Senast den 31 januari varje år ska varje medlemsstat med en kvot för blåfenad tonfisk översända följande till kommissionen:
 - a) En årlig fiskeplan för fångstfartyg och fällor som fiskar efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet.
 - b) En årlig förvaltningsplan för fiskekapaciteten, som visar att medlemsstatens fiskekapacitet motsvarar den kvot medlemsstaten tilldelats.
2. Kommissionen ska sammanställa de planer som avses i punkt 1 och införliva dem i unionens fiske- och kapacitetsförvaltningsplan. Kommissionen ska översända den planen till Iccats sekretariat senast den 15 februari varje år för bedömning och godkännande.
3. Senast den 15 april varje år ska de medlemsstater som avser att ändra den gällande Iccat-planen för odlingskapacitet lämna in en årlig förvaltningsplan för odling till kommissionen, som i sin tur ska översända planen till Iccats sekretariat.

*Artikel 7***Årliga fiskeplaner**

1. I den årliga fiskeplan som varje medlemsstat med en kvot för blåfenad tonfisk lämnar in ska det anges vilka kvoter som avsatts för varje redskapsgrupp enligt artiklarna 11 och 12, inbegripet uppgifter om följande:
 - a) För fångstfartyg på mer än 24 meter som finns upptagna i den fartygsförteckning som avses i artikel 20.1 a – de individuella kvoter som tilldelats dem och de åtgärder som vidtas för att säkerställa att de individuella kvoterna och bifångstbegränsningarna efterlevs.
 - b) För fångstfartyg på mindre än 24 meter och fällor – åtminstone de kvoter som tilldelats producentorganisationer eller grupper av fartyg som bedriver fiske med redskap av liknande typ.

2. Genom undantag från punkt 1 a får den individuella kvot som tilldelats varje fångstfartyg på mer än 24 meter lämnas in senast 30 dagar innan den fiskesäsong som är tillämplig på varje sådant fartyg inleds.

3. Alla eventuella efterföljande ändringar av den årliga fiskeplanen eller de individuella fiskekvoterna för fångstfartyg på mer än 24 meter som finns upptagna i den förteckning som avses i artikel 20.1 a ska sändas in av den berörda medlemsstaten till kommissionen senast tre dagar innan den verksamhet som ändringen avser inleds. Kommissionen ska vidarebefordra uppgifter om sådana ändringar till Iccats sekretariat senast 48 timmar innan den verksamhet som ändringen avser inleds.

Artikel 8

Fördelning av fiskemöjligheter

I enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska medlemsstaterna vid fördelning av de fiskemöjligheter som är tillgängliga för dem tillämpa transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier, samt sträva efter att rättvist fördela nationella kvoter mellan olika flottsegment, med hänsyn tagen till traditionellt och icke-industriellt fiske, och att ge incitament till unionsfiskefartyg som använder selektiva fiskeredskap eller miljövänligare fiskemetoder.

Artikel 9

Förvaltningsplaner för fiskekapaciteten

1. Den årliga förvaltningsplan för fiskekapacitet som lämnas in av varje medlemsstat med en kvot för blåfenad tonfisk ska uppfylla de villkor som anges i denna artikel.

2. Det högsta antal fällor som får registreras i en medlemsstat och det högsta antal fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och som får fiska efter, behålla ombord, lasta om, transportera eller landa blåfenad tonfisk ska fastställas i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och artikel 16 i förordning (EU) nr 1380/2013.

3. Det högsta antalet fiskefartyg, och motsvarande kapacitet uttryckt i bruttoton, som för en medlemsstats flagg och fiskar efter blåfenad tonfisk ska begränsas till det antal fiskefartyg, och motsvarande totala kapacitet uttryckt i bruttoton, som 1 januari 2007–1 juli 2008 förde medlemsstatens flagg och fiskade efter, behöll ombord, lastade om, transporterade eller landade blåfenad tonfisk. Begränsningen ska gälla per redskapstyp för fångstfartyg.

4. För fartyg som får fiska efter blåfenad tonfisk inom ramen för det undantag som anges i artikel 14.2, anges ytterligare villkor för fastställandet av det högsta antalet fiskefartyg i bilaga I.

5. Det högsta antal fällor som en medlemsstat som fiskar efter blåfenad tonfisk får använda får inte överstiga det antal fällor som medlemsstaten gett tillstånd för senast den 1 juli 2008.

6. En medlemsstat som kan påvisa att dess fiskekapacitet kan vara för liten för att den ska kunna utnyttja hela sin kvot får genom undantag från punkterna 3 och 5 i denna artikel, för åren 2016 och 2017, besluta att ange ett större antal fällor och fartyg i sin årliga fiskeplan enligt artikel 7.

7. Varje medlemsstat ska för åren 2016 och 2017 begränsa sitt antal notfartyg till det antal notfartyg som medlemsstaten gav tillstånd för under 2013 eller 2014. Detta ska inte gälla notfartyg som bedriver fiske enligt det undantag som anges i artikel 14.2 b.

8. När en medlemsstat utarbetar förvaltningsplaner för fiskekapacitet, ska beräkningen av medlemsstatens fiskekapacitet baseras på de bästa fångstnivåer per fartyg och redskap som uppskattades av ständiga kommittén för forskning och statistik i dess rapport från 2009 och godkändes av Iccat vid 2010 års möte mellan sessionerna i Iccats tillämpningskommitté⁽¹⁾. Om ständiga kommittén för forskning och statistik ändrar fångstnivåerna, ska medlemsstaterna alltid tillämpa de fångstnivåer som senast godkänts av Iccat.

⁽¹⁾ Rapport från tillämpningskommitténs möte mellan sessionerna (Madrid, Spanien, den 24–26 februari 2010), punkt 5 och tillägg 3 till bilaga 4.2.

*Artikel 10***Förvaltningsplaner för odling**

1. Den årliga förvaltningsplan för odling som lämnas in av varje medlemsstat ska överensstämma med de villkor som anges i denna artikel.
2. Varje medlemsstats högsta tillåtna kapacitet för odling och gödning av blåfenad tonfisk och den maximala insättning av vildfångad blåfenad tonfisk som varje medlemsstat får tilldela sina anläggningar ska fastställas i enlighet med EUF-fördraget och artikel 16 i förordning (EU) nr 1380/2013.
3. En medlemsstats maximala kapacitet för odling och gödning av blåfenad tonfisk ska vara begränsad till kapaciteten för odling och gödning av blåfenad tonfisk vid de odlingsanläggningar i medlemsstaten som den 1 juli 2008 fanns upptagna i Iccats register över odlingsanläggningar eller hade getts tillstånd och deklarerats för Iccat.
4. Den maximala insättningen av vildfångad blåfenad tonfisk i en medlemsstats odlingsanläggningar får inte överstiga de insättningsmängder som medlemsstatens odlingsanläggningar registrerade hos Iccat under 2005, 2006, 2007 eller 2008.
5. Inom ramen för den maximala insättning av vildfångad tonfisk som avses i punkt 4 ska varje medlemsstat tilldela sina odlingsanläggningar årliga maximala insättningsmängder.

KAPITEL III

TEKNISKA ÅTGÄRDER

AVSNITT 1

Fiskesäsonger*Artikel 11***Långrevsfartyg, notfartyg, pelagiska trålare, fällor och sport- och fritidsfiske**

1. Fiske efter blåfenad tonfisk med stora pelagiska långrevsfartyg på mer än 24 meter ska vara tillåtet i östra Atlanten och Medelhavet 1 januari–31 maj, med undantag för såväl området väster om 10° W och norr om 42° N som Norges exklusiva ekonomiska zon, där sådant fiske ska vara tillåtet under perioden 1 augusti–31 januari.
2. Fiske efter blåfenad tonfisk med notfartyg ska vara tillåtet i östra Atlanten och Medelhavet 26 maj–24 juni, med undantag för Norges exklusiva ekonomiska zon, där sådant fiske ska vara tillåtet 25 juni–31 oktober.
3. Fiske efter blåfenad tonfisk med pelagiska trålare ska vara tillåtet i östra Atlanten 16 juni–14 oktober.
4. Sport- och fritidsfiske efter blåfenad tonfisk ska vara tillåtet i östra Atlanten och Medelhavet under perioden 16 juni–14 oktober.
5. Fiske efter blåfenad tonfisk med andra redskap än de som avses i punkterna 1–4 i denna artikel och i artikel 12, inbegripet fällor, ska vara tillåtet under hela året, i enlighet med Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder.

*Artikel 12***Spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg**

1. Fiske efter blåfenad tonfisk med spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg ska vara tillåtet i östra Atlanten och Medelhavet 1 juli–31 oktober.

2. Förutsatt att skyddet av lekområdena inte påverkas och att fiskesäsongen för de aktuella fiskerna inte överstiger fyra månader totalt, får medlemsstaterna besluta om ett annat startdatum för spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg som för deras flagg och är verksamma i östra Atlanten.
3. Varje medlemsstat ska i sin årliga fiskeplan enligt artikel 7 ange om startdatumen för dessa fisken har ändrats samt specificera koordinaterna för de berörda områdena.

AVSNITT 2

Minsta referensstorlek för bevarande, oavsiktlig fångst och bifångst

Artikel 13

Landningsskyldigheten

Bestämmelserna i detta avsnitt ska inte påverka tillämpningen av artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013, inbegripet eventuella tillämpliga undantag från den bestämmelsen.

Artikel 14

Minsta referensstorlek för bevarande

1. Den minsta referensstorleken för bevarande för blåfenad tonfisk som fångas i östra Atlanten och Medelhavet ska vara 30 kg eller 115 cm i längd från munspetsen till stjärtfenans delning.
2. Genom undantag från punkt 1 ska en minsta referensstorlek för bevarande för blåfenad tonfisk på 8 kg eller 75 cm i längd från munspetsen till stjärtfenans delning tillämpas inom följande fisken:
 - a) Blåfenad tonfisk som fångas i östra Atlanten av spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg.
 - b) Blåfenad tonfisk som fångas i Adriatiska havet i odlingssyfte.
 - c) Blåfenad tonfisk som fångas i Medelhavet av spöfiskefartyg, långrevsfartyg och fartyg med handlinor vid kustnära icke-industriellt fiske efter färsk fisk.
3. De särskilda villkoren för undantaget i punkt 2 anges i bilaga I.
4. De berörda medlemsstaterna ska utfärda särskilda tillstånd för fartyg som fiskar inom ramen för undantaget i punkt 2 i denna artikel. De berörda fartygen ska tas upp i den förteckning över fångstfartyg som avses i artikel 20.1 a. För detta ändamål ska bestämmelserna i artiklarna 20 och 21 tillämpas.

Artikel 15

Oavsiktliga fångster

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14.1 är oavsiktliga fångster på högst 5 % av blåfenad tonfisk som väger mellan 8 och 30 kg eller som har en längd på mellan 75 och 115 cm från munspetsen till stjärtfenans delning tillåtna för alla fångstfartyg och fallor som fiskar aktivt efter blåfenad tonfisk.
2. Procentsatsen på 5 % i punkt 1 ska beräknas på grundval av de totala fångster av blåfenad tonfisk uttryckt i antal fiskar som finns ombord på fartyget eller i fällan vid någon tidpunkt efter en fiskeinsats.
3. Oavsiktliga fångster ska dras av från kvoten för den medlemsstat som ansvarar för fångstfartyget eller fällan.

4. Artiklarna 25, 30, 31 och 32 ska tillämpas på oavsiktliga fångster av blåfenad tonfisk.

Artikel 16

Bifångster

1. Varje medlemsstat ska införa bestämmelser för bifångster av blåfenad tonfisk inom medlemsstatens kvot och underrätta kommissionen om dessa i samband med att fiskeplanen lämnas in. Dessa bestämmelser ska säkerställa att all död fisk dras av från kvoten.
2. Unionsfiskefartyg som inte fiskar aktivt efter blåfenad tonfisk ska se till att bifångsterna av blåfenad tonfisk inte vid någon tidpunkt efter en fiskeinsats överstiger 5 % av den totala fångsten ombord, uttryckt i vikt eller i antal fiskar. Beräkningen av denna procentandel uttryckt i antal fiskar ska endast tillämpas på tonfisk och tonfiskliknande arter som förvaltas av Iccat. Varje medlemsstat ska dra av all död fisk som tas som bifångst från sin kvot.
3. De medlemsstater som saknar kvoter för blåfenad tonfisk ska dra av de aktuella bifångsterna från unionens specifika bifångstkquot för blåfenad tonfisk, vilken fastställs i enlighet med EUF-fördraget och artikel 16 i förordning (EU) nr 1380/2013.
4. Om den kvot som tilldelats det aktuella fiskefartygets eller den aktuella fällans medlemsstat redan är uttömd, ska all fångst av blåfenad tonfisk undvikas. Döda exemplar av blåfenad tonfisk ska landas hela och oberedda och ska konfiskeras och bli föremål för lämpliga uppföljningsåtgärder. I enlighet med artikel 29 ska varje medlemsstat årligen tillhandahålla information om mängden sådana döda exemplar av blåfenad tonfisk till kommissionen, som i sin tur ska vidarebefordra informationen till Iccats sekretariat.
5. De förfaranden som avses i artiklarna 27, 30, 31, 32 och 56 ska tillämpas på bifångster.

AVSNITT 3

Användning av luftfarkoster

Artikel 17

Användning av luftfarkoster

Inga luftfarkoster, inbegripet flygplan, helikoptrar och alla typer av obemannade luftfarkoster, får användas för att söka efter blåfenad tonfisk.

KAPITEL IV

SPORT- OCH FRITIDSFISKE

Artikel 18

Särskild kvot för sport- och fritidsfiske

Varje medlemsstat med en kvot för blåfenad tonfisk ska reglera sport- och fritidsfisket genom att avsätta en särskild kvot för sådant fiske och underrätta kommissionen om denna i samband med att fiskeplanen lämnas in.

Artikel 19

Sport- och fritidsfiske

1. Varje medlemsstat med en kvot för blåfenad tonfisk ska reglera sport- och fritidsfisket genom att utfärda fisketillstånd för fartyg som bedriver sport- och fritidsfiske.

2. Vid sport- och fritidsfiske får endast en blåfenad tonfisk fångas per fartyg och dag.
3. Blåfenad tonfisk som landas ska vara hel, utan gälar och/eller urtagen. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att i möjligaste mån säkerställa att blåfenad tonfisk, särskilt ungfisk, som fångas levande vid sport- och fritidsfiske, återutsätts.
4. Det ska vara förbjudet att saluföra blåfenad tonfisk som fångats vid sport- och fritidsfiske.
5. Varje medlemsstat ska registrera fångstuppgifter, inbegripet vikt och längd, för varje blåfenad tonfisk som fångats vid sport- och fritidsfiske, och senast den 30 juni varje år meddela kommissionen uppgifterna för det föregående året. Kommissionen ska vidarebefordra informationen till Iccats ständiga kommitté för forskning och statistik.
6. Varje medlemsstat ska räkna av dödfångad fisk inom sport- och fritidsfisket från de kvoter som medlemsstaten avsatt i enlighet med artiklarna 7.1 och 18.

KAPITEL V

KONTROLLÅTGÄRDER

AVSNITT 1

Register över fartyg och fällor

Artikel 20

Fartygsregister

1. En månad innan fiskesäsongerna enligt artiklarna 11 och 12 inleds, i tillämpliga fall, och i andra fall en månad innan tillståndperioden inleds, ska varje medlemsstat lämna följande information till kommissionen på elektronisk väg:
 - a) En förteckning över alla fångstfartyg som för dess flagg och som har tillstånd att fiska aktivt efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet till följd av ett fisketillstånd.
 - b) En förteckning över alla andra fiskefartyg, som inte är fångstfartyg, som för dess flagg och har tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet.
2. Båda förteckningarna ska upprättas i det format som fastställs i Iccats riktlinjer för inlämning av data och information.
3. Under ett och samma kalenderår får ett fiskefartyg förekomma på båda de förteckningar som avses i punkt 1, förutsatt att det inte förekommer på båda förteckningarna samtidigt.
4. I de förteckningar som avses i punkt 1 i denna artikel ska ingå uppgifter om fartygsnamn och nummer i registret över unionens fiskeflotta enligt definitionen i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 26/2004 ⁽¹⁾.
5. Retroaktivt lämnande av uppgifter får inte godtas. Senare ändringar av de förteckningar som avses i punkt 1 under loppet av ett kalenderår får endast godtas om ett anmält fiskefartyg är förhindrat att delta på grund av legitima operativa skäl eller force majeure. I sådana fall ska den berörda medlemsstaten omedelbart underrätta kommissionen om detta och tillhandahålla
 - a) alla uppgifter om det eller de fiskefartyg som avses ersätta ett fartyg som ingår i de förteckningar som avses i punkt 1, och
 - b) en fullständig redovisning av skälen till att fartyget eller fartygen ersätts och alla relevanta styrkande bevis eller hänvisningar.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 26/2004 av den 30 december 2003 om registret över gemenskapens fiskeflotta (EUT L 5, 9.1.2004, s. 25).

6. Kommissionen ska sända den information som avses i punkterna 1 och 2 till Iccats sekretariat, så att fartygen kan föras in i Iccats register över fångstfartyg med tillstånd att fiska aktivt efter blåfenad tonfisk eller i Iccats register över alla andra fiskefartyg (utom fångstfartyg) med tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk.

7. Artikel 8a.2, 8a.6, 8a.7 och 8a.8 i rådets förordning (EG) nr 1936/2001 ⁽¹⁾ ska tillämpas med nödvändiga ändringar.

Artikel 21

Förhållande till förordning (EG) nr 1224/2009

De kontrollåtgärder som föreskrivs i detta kapitel ska tillämpas utöver dem som föreskrivs i förordning (EG) nr 1224/2009, om inte annat föreskrivs i detta kapitel.

Artikel 22

Fisketillstånd för fartyg

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16 får unionsfiskefartyg som inte är införda i Iccats register enligt artikel 20.1 inte fiska, behålla ombord, lasta om, transportera, överföra, bereda eller landa blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet.

2. Flaggmedlemsstaten ska återkalla fisketillståndet för blåfenad tonfisk och får beordra fartyget att omedelbart gå mot en hamn som den har utsett, när den individuella kvoten bedöms vara uttömd.

Artikel 23

Register över fällor med tillstånd för fiske efter blåfenad tonfisk

1. Senast den 15 februari varje år ska varje medlemsstat på elektronisk väg sända kommissionen en förteckning över alla medlemsstatens fällor som genom ett fisketillstånd godkänts för fiske efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet. Förteckningen ska innehålla uppgifter om fällornas namn och registreringsnummer och ska upprättas i det format som anges i Iccats riktlinjer för inlämning av data och information.

2. Kommissionen ska sända förteckningen till Iccats sekretariat, så att fällorna kan föras in i Iccats register över fällor med tillstånd för fiske efter blåfenad tonfisk.

3. Unionsfällor som inte är införda i Iccats register får inte användas för att fiska efter, behålla, överföra, placera i kasse eller landa blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet.

4. Artikel 8a.2, 8a.4, 8a.6, 8a.7 och 8a.8 i förordning (EG) nr 1936/2001 ska tillämpas med nödvändiga ändringar.

Artikel 24

Gemensamma fiskeinsatser

1. Gemensamma fiskeinsatser avseende blåfenad tonfisk får endast beviljas tillstånd efter den eller de berörda flaggmedlemsstaternas medgivande. För att få tillstånd ska varje notfartyg vara utrustat för att fiska efter blåfenad tonfisk och ha en individuell kvot. Gemensamma fiskeinsatser med andra avtalsslutande parter ska inte vara tillåtna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1936/2001 av den 27 september 2001 om införande av kontrollåtgärder som skall tillämpas vid fiske efter vissa bestånd av långvandrande fisk (EGT L 263, 3.10.2001, s. 1).

2. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att från de fiskefartyg som ansöker om tillstånd att få delta i en gemensam fiskeinsats erhålla uppgifter om

- a) varaktighet,
- b) de deltagande operatörernas identitet,
- c) fartygens individuella kvoter,
- d) fördelningsnyckeln mellan fiskefartygen för de berörda fångsterna, och
- e) information om mottagande odlingsanläggningar.

3. Senast 15 dagar innan insatsen inleds ska varje medlemsstat skicka de uppgifter som avses i punkt 2 till kommissionen i det format som anges i bilaga VI. Kommissionen ska vidarebefordra uppgifterna till Iccats sekretariat och till flaggstaterna för övriga fiskefartyg som deltar i den gemensamma fiskeinsatsen senast tio dagar innan insatsen inleds.

4. Vid force majeure ska den tidsfrist som anges i punkt 3 inte tillämpas för de uppgifter som begärs enligt punkt 2 e. I sådana fall får medlemsstaterna skicka en aktualisering av uppgifterna till kommissionen så snart som möjligt, tillsammans med en beskrivning av de förhållanden som utgör force majeure. Kommissionen ska vidarebefordra dessa uppgifter till Iccats sekretariat.

AVSNITT 2

Fångster

Artikel 25

Registreringskrav

1. Utöver att följa bestämmelserna i artiklarna 14, 15, 23 och 24 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska befälhavaren på ett unionsfångstfartyg om tillämpligt föra in de uppgifter i loggboken som förtecknas i del A i bilaga II till den här förordningen.

2. Befälhavarna på unionsbogserbåtar, hjälpfartyg och beredningsfartyg ska registrera verksamheten i enlighet med de krav som anges i delarna B, C och D i bilaga II.

Artikel 26

Fångstrapporter från befälhavare och operatörer av fällor

1. Befälhavare på fångstfartyg som fiskar aktivt efter blåfenad tonfisk ska till sin flaggmedlemsstats myndigheter dagligen skicka information från loggböckerna, inbegripet information om Iccat-registernummer, fartygets namn, tillståndens periodens början och slut, fångstdatum, fångsttid och fångstplats (latitud och longitud) samt vikt och antal exemplar av blåfenad tonfisk som fångats i konventionsområdet. Informationen ska skickas på elektronisk väg i det format som anges i bilaga V under hela den period då fartyget har tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk.

2. Befälhavare på notfartyg ska upprätta sådana dagliga rapporter som avses i punkt 1 för varje fiskeinsats, även för fiskeinsatser utan fångst.

3. Rapporter enligt punkterna 1 och 2 ska skickas dagligen av operatören till flaggmedlemsstatens myndigheter, för notfartyg och fartyg på mer än 24 meter senast kl. 9.00 GMT för föregående dag och för andra fångstfartyg senast måndag kl. 24.00 för föregående vecka till och med söndag kl. 24.00 GMT.

4. Operatörer av fällor som aktivt fiskar efter blåfenad tonfisk ska skicka en daglig fångstrapport, med information om Iccat-registernummer, fångstdatum, fångsttid, fångster (vikt och antal exemplar), inbegripet uppgift om utebliven fångst. Informationen ska skickas till medlemsstatens myndigheter inom 48 timmar på elektronisk väg i det format som anges i bilaga V under hela den period då de har tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk.
5. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare föreskrifter om sådan registrering och rapportering av fångster med fartyg och fällor som avses i punkterna 1–4 i denna artikel och bilaga V. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.2.

Artikel 27

Vecko- och månadsfångstrapporter som ska skickas in av medlemsstaterna

1. Varje medlemsstat ska efter mottagandet av de fångstrapporter som avses i artikel 26 utan dröjsmål vidarebefordra dessa till kommissionen på elektronisk väg och ska dessutom utan dröjsmål tillhandahålla kommissionen veckofångstrapporter för alla fångstfartyg och fällor, i det format som anges i bilaga V. Kommissionen ska en gång i veckan vidarebefordra informationen till Iccats sekretariat i det format som anges i riktlinjerna för inlämning av data och information till Iccat.
2. Varje medlemsstat ska före den femtonde dagen i varje månad underrätta kommissionen om de kvantiteter blåfenad tonfisk fångade i östra Atlanten och Medelhavet som under den föregående månaden landades, lastades om, fångades i fällor eller placerades i kassar av de fiskefartyg eller fällor som för medlemsstatens flagg eller som är registrerade i medlemsstaten. Informationen ska delas upp utifrån redskapstyp och ska även omfatta bifångster, fångster inom sport- och fritidsfiske samt utebliven fångst. Kommissionen ska utan dröjsmål vidarebefordra informationen till Iccats sekretariat.

Artikel 28

Information om uttömd kvot

1. Utöver vad som anges i bestämmelserna i artikel 34 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska varje medlemsstat underrätta kommissionen när kvoten för en viss redskapsgrupp enligt artikel 11 eller 12 i den här förordningen bedöms vara utnyttjad till 80 %.
2. Utöver vad som anges i bestämmelserna i artikel 35 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska varje medlemsstat underrätta kommissionen när kvoten för en viss redskapsgrupp enligt artikel 11 eller 12 i den här förordningen eller för en gemensam fiskeinsats eller ett notfartyg bedöms vara uttömd.
3. Den information som avses i punkt 2 ska åtföljas av officiell dokumentation som visar att fisket har stoppats eller att medlemsstaten har utfärdat ett meddelande om återgång till hamn för den aktuella flottan, redskapsgruppen, gemensamma fiskeinsatsen eller fartygen med individuell kvot, med tydlig angivelse av datum och tidpunkt för fiskestoppet.

Artikel 29

Medlemsstaternas årliga fångstrapportering

1. Senast den 15 mars varje år ska varje medlemsstat lämna detaljerad information till kommissionen om alla fångster av blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet under det föregående fiskeåret. Denna information ska omfatta uppgift om följande:
 - a) Varje fångstfartygs namn och Iccat-nummer.
 - b) Varje fångstfartygs tillståndperiod eller tillståndsperioder.
 - c) Varje fångstfartygs totala fångster, inbegripet uppgift om uteblivna fångster, under hela tillståndsperioden eller tillståndsperioderna.

- d) Det sammanlagda antal dagar under hela tillståndspanen eller tillståndspanerna som varje fangstfartyg fiskade i östra Atlanten och Medelhavet.
 - e) Varje fangstfartygs totala fangst utanför tillståndspanen (bifangster), inbegripet uppgift om uteblivna fangster.
2. För fartyg som inte har tillstånd att fiska aktivt efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet, men som fångat blåfenad tonfisk som bifangst, ska den information som ska skickas till kommissionen samma datum som anges i punkt 1 omfatta följande:
- a) Fartygets namn och Iccat-nummer eller dess nationella registreringsnummer, om det inte har registrerats hos Iccat.
 - b) De totala fångsterna av blåfenad tonfisk.
3. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen all information om fartyg som inte omfattas av punkterna 1 och 2, men som de facto har fiskat efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet eller som antas ha gjort det.
4. Kommissionen ska vidarebefordra den information som inkommer i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 till Iccats sekretariat.

AVSNITT 3

Landning och omlastning

Artikel 30

Utsedda hamnar

- 1. Var och en av medlemsstaterna ska utse hamnar eller platser nära kusten (utsedda hamnar) där landning eller omlastning av blåfenad tonfisk ska vara tillåten.
- 2. För att en hamn ska anses som en utsedd hamn ska hamnmedlemsstaten ange vid vilka tidpunkter och på vilka platser landning och omlastning ska vara tillåten.
- 3. Varje medlemsstat ska senast den 15 februari varje år skicka en förteckning över utsedda hamnar till kommissionen, som ska vidarebefordra informationen till Iccats sekretariat.
- 4. Fiskefartyg får inte landa eller lasta om någon kvantitet blåfenad tonfisk som fångats i östra Atlanten och Medelhavet på någon annan plats än i de hamnar eller på de platser nära kusten som utsetts av avtalsslutande parter och medlemsstater i enlighet med punkterna 1 och 2.

Artikel 31

Landning

- 1. Artikel 17 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska tillämpas på befälhavare på unionsfiskefartyg med en total längd på tolv meter eller mer som finns upptagna på fartygsförteckningen enligt artikel 20 i den här förordningen. Förhandsanmälan av ankomst enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 1224/2009 ska skickas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat (inbegripet flaggmedlemsstaten) eller i den avtalsslutande part vars hamnar eller landningsanläggning de vill använda.
- 2. Befälhavare på unionsfiskefartyg vars totala längd understiger tolv meter och som finns upptagna på fartygsförteckningen enligt artikel 20 ska senast fyra timmar före beräknad ankomsttid i hamn meddela den behöriga myndigheten i den medlemsstat (inbegripet flaggmedlemsstaten) eller i den avtalsslutande part vars hamnar eller landningsanläggning de vill använda åtminstone följande:
 - a) Beräknad ankomsttid.
 - b) Uppskattad kvantitet blåfenad tonfisk ombord.
 - c) Uppgifter om i vilket geografiskt område fångsterna gjordes.

3. Om medlemsstater enligt tillämplig unionslagstiftning har tillstånd att tillämpa en kortare anmälningsfrist än den som avses i punkterna 1 och 2, får de uppskattade kvantiteterna blåfenad tonfisk ombord anmälas vid den i enlighet därmed tillämpliga tidpunkten för förhandsanmälan av ankomst. Om fiskeområdet är beläget mindre än fyra timmar från hamnen, får de uppskattade kvantiteterna blåfenad tonfisk ombord ändras när som helst före ankomst.
4. Hamnmedlemsstatens myndigheter ska föra ett register över alla förhandsanmälningar för innevarande år.
5. Alla landningar ska kontrolleras, i enlighet med artikel 55.2, av de relevanta kontrollmyndigheterna i hamnmedlemsstaten och en procentandel av landningarna ska genomgå inspektion på grundval av ett riskbedömningssystem, baserat på kvoter, flottstorlek och fiskeansträngning. En fullständig beskrivning av ett sådant kontrollsystem som antas av varje medlemsstat ska ingå i den årliga inspektionsplan som avses i artikel 53. Kontrollsystemet ska även omfatta uttag.
6. Utöver att följa artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska befälhavarna på ett unionsfångstfartyg, efter varje fiskeresor och oberoende av fartygets längd, lämna in en landningsdeklaration till flaggmedlemsstatens behöriga myndigheter och, om landningen har ägt rum i en hamn i en annan medlemsstat eller avtalsslutande part, till de behöriga myndigheterna i den berörda hamnmedlemsstaten eller avtalsslutande parten.
7. Alla landade fångster ska vägas.

Artikel 32

Omlastning

1. Omlastning av blåfenad tonfisk till havs i konventionsområdet ska under alla omständigheter vara förbjuden.
2. Fiskefartygen får endast lasta om fångster av blåfenad tonfisk i utsedda hamnar på de villkor som anges i artikel 30.
3. Hamnmedlemsstaten ska säkerställa full inspektionstäckning under alla omlastningstider och på alla omlastningsplatser.
4. Befälhavarna på de mottagande fiskefartygen eller deras ombud ska innan fartygen går in i hamn och minst 48 timmar före beräknad ankomsttid meddela följande uppgifter till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller avtalsslutande part vars hamn de vill använda:
 - a) Beräknat ankomstdatum, beräknad ankomsttid och ankomsthamn.
 - b) Uppskattad kvantitet blåfenad tonfisk ombord och uppgifter om i vilket geografiskt område tonfisken fångades.
 - c) Det omlastande fiskefartygets namn och nummer i Iccats register över fångstfartyg med tillstånd att fiska aktivt efter blåfenad tonfisk eller i Iccats register över andra fiskefartyg med tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet.
 - d) Det mottagande fiskefartygets namn och nummer i Iccats register över fångstfartyg med tillstånd att fiska aktivt efter blåfenad tonfisk eller i Iccats register över andra fiskefartyg med tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet.
 - e) Antal ton blåfenad tonfisk som ska omlastas och det geografiska område där den fångats.
5. Fiskefartyg får inte omlasta såvida de inte har fått förhandstillstånd från sin flaggstat.
6. Befälhavare på omlastande fiskefartyg ska innan omlastningen påbörjas informera sin flaggstat om följande:
 - a) Vilka kvantiteter blåfenad tonfisk som ska omlastas.
 - b) Datum och hamn för omlastningen.

- c) Det mottagande fiskefartygets namn, registreringsnummer och flagg samt nummer i Iccats register över fångstfartyg med tillstånd att fiska aktivt efter blåfenad tonfisk eller i Iccats register över andra fiskefartyg med tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet.
- d) I vilket geografiskt område den blåfenade tonfisken fångades.
7. Alla omlastningar ska inspekteras av medlemsstatens behöriga myndigheter i den utsedda hamnen. Dessa myndigheter ska
- a) inspektera det mottagande fiskefartyget vid ankomsten samt kontrollera lasten och dokumentation avseende omlastningen,
- b) inom fem dagar efter avslutad omlastning sända dokumentation om omlastningen till myndigheten i det omlastande fiskefartygets flaggstat.
8. Genom undantag från artiklarna 21 och 22 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska befälhavare på unionsfiskefartyg, oberoende av fartygets längd, fylla i och översända Iccats omlastningsdeklaration till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat vars flagg fiskefartyget för. Deklarationen ska översändas senast 48 timmar efter dagen för omlastning i hamn i det format som anges i bilaga III till den här förordningen.

AVSNITT 4

Överföring

Artikel 33

Överföringstillstånd

1. Före varje överföring ska fångstfartygets eller bogserbåtens befälhavare eller operatören av den odlingsanläggning eller fälla från vilken överföringen i fråga görs sända en förhandsanmälan om överföring till den relevanta medlemsstatens behöriga myndigheter med uppgift om följande:
- a) Fångstfartygets, bogserbåtens, odlingsanläggningens eller fällans namn och nummer i Iccats register.
- b) Beräknad tidpunkt för överföringen.
- c) Uppskattad kvantitet blåfenad tonfisk som ska överföras.
- d) Position (latitud/longitud) där överföringen ska äga rum och kassarnas identifieringsnummer.
- e) Den mottagande bogserbåtens namn, antal bogserade kassar och i förekommande fall numret i Iccats register.
- f) Den hamn, odlingsanläggning eller kasse som den blåfenade tonfisken ska överföras till.
2. För det ändamål som avses i punkt 1 ska varje kasse tilldelas ett unikt nummer. Numren ska tas fram genom ett system för unik numrering och ska minst innehålla den treställiga alfabetiska koden för bogserbåtens flaggstat, följt av tre siffror.
3. Fångstfartyg, bogserbåtar, odlingsanläggningar och fällor får endast göra överföringar om de har fått förhandstillstånd för detta från den relevanta medlemsstaten. Den medlemsstatens myndigheter ska för varje enskild överföring besluta om tillstånd ska beviljas eller inte. För detta ändamål ska ett unikt identifikationsnummer tilldelas varje enskild överföring och meddelas fiskefartygets befälhavare eller fällans eller odlingsanläggningens operatör, beroende på vad som är lämpligt. Om tillstånd beviljas, ska numret bestå av medlemsstatens treställiga bokstavskod, fyra siffror som anger året och de tre bokstäverna "AUT" (tillstånd), följt av ett löpnummer. Om tillstånd nekats, ska numret bestå av medlemsstatens treställiga bokstavskod, fyra siffror som anger året och de tre bokstäverna "NEG" (tillstånd nekats), följt av ett löpnummer.

4. Om fisk dör under överföringen, ska de relevanta medlemsstater och operatörer som deltar i överföringen följa bilaga XII.
5. Den medlemsstat som ansvarar för fångstfartyget, bogserbåten, odlingsanläggningen eller fällan ska bevilja eller neka överföringstillstånd senast 48 timmar efter det att förhandsanmälan om överföring har lämnats in.
6. Tillstånd från relevant medlemsstat för överföring innebär inte tillstånd för placering i kasse.

Artikel 34

Nekat överföringstillstånd

1. Den medlemsstat som ansvarar för fartyget, fällan eller odlingsanläggningen ska neka överföringstillstånd om den vid mottagandet av förhandsmeddelandet om överföring anser att
 - a) det fångstfartyg eller den fälla som uppges ha fångat fisken inte har en tillräcklig kvot,
 - b) kvantiteten fisk inte har rapporterats på korrekt sätt av fångstfartyget eller fällans operatör eller att det inte fanns något tillstånd för att placera den i kasse eller att den inte dragits av från den eventuella kvoten,
 - c) det fångstfartyg eller den fälla som uppges ha fångat fisken inte har tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk, eller
 - d) den bogserbåt som uppges som mottagare av överföringen inte är registrerad i Iccats register över alla andra fiskefartyg (utom fångstfartyg) med tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk enligt artikel 20.1 b eller inte är utrustad med VMS.
2. Om tillstånd för överföringen nekas gäller följande:
 - a) Den medlemsstat som ansvarar för fångstfartyget eller fällan ska utfärda ett föreläggande om återutsättning till fångstfartygets befälhavare eller till fällans eller odlingsanläggningens operatör, beroende på vad som är lämpligt, och underrätta befälhavaren eller operatören om att tillstånd till överföringen nekats och att fisken måste återutsättas i havet.
 - b) Fångstfartygets befälhavare eller odlingsanläggningens eller fällans operatör, beroende på vad som är lämpligt, ska återutsätta fisken.
 - c) Den blåfenade tonfisken ska återutsättas i enlighet med de förfaranden som anges i bilaga XI.

Artikel 35

Videoövervakning

1. Vid överföringar ska den befälhavare för ett fångstfartyg eller en bogserbåt eller den operatör av en odlingsanläggning eller fälla som överför blåfenad tonfisk säkerställa att överföringen övervakas med videokamera i vattnet, så att antalet överförda fiskar kan kontrolleras. Minimistandarder och förfaranden för videoinspelning ska vara förenliga med bilaga IX.
2. Varje medlemsstat som ansvarar för ett fartyg, en fälla eller en odlingsanläggning ska säkerställa att de videoinspelningar som avses i punkt 1 ställs till Iccat-inspektörers och regionala observatörers förfogande.
3. Varje medlemsstat som ansvarar för ett fartyg, en fälla eller en odlingsanläggning ska säkerställa att de videoinspelningar som avses i punkt 1 ställs till unionsinspektörers och nationella observatörers förfogande.
4. Varje medlemsstat som ansvarar för ett fartyg, en fälla eller en odlingsanläggning ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att originalvideoinspelningen inte byts ut, redigeras eller manipuleras.

*Artikel 36***Kontroller som görs av Iccats regionala observatörer och inledande och genomförande av en undersökning**

1. Regionala observatörer från Iccat som finns ombord på fångstfartyg eller är närvarande vid fällor i enlighet med artikel 51 och bilaga VII ska registrera och rapportera om gjorda överföringar, observera och uppskatta överförda fångster och kontrollera uppgifter som förts in i det förhandstillstånd för överföring som avses i artikel 33 och i Iccats överföringsdeklaration enligt artikel 38.
2. Om det finns en avvikelse på mer än 10 % mellan det antal som uppges i de fångstuppskattningar som gjorts av Iccats regionala observatör, relevanta kontrollmyndigheter och/eller fångstfartygets befälhavare eller fällans företrädare eller om videoinspelningen är av så dålig kvalitet eller så otydlig att det inte går att göra sådana uppskattningar, ska den medlemsstat som ansvarar för fångstfartyget, odlingsanläggningen eller fällan inleda en undersökning, som ska vara avslutad innan fisken placeras i kasse på odlingsanläggningen och under alla omständigheter inom 96 timmar efter det att den inleddes. I väntan på undersökningsresultaten får fisken inte placeras i kasse och avsnittet om fångst i fångstdokumentet för blåfenad tonfisk (BCD) får inte valideras.
3. Om videoinspelningen är av så dålig kvalitet eller så otydlig att det inte går att uppskatta antalet, får operatören emellertid av fartygets, fällans eller odlingsanläggningens flaggstatsmyndigheter begära tillstånd för att genomföra en ny överföring och sända videoinspelningen av denna överföring till Iccats regionala observatör.
4. Utan att det påverkar de kontroller som görs av inspektörer, ska Iccats regionala observatörer endast underteckna Iccats överföringsdeklaration om deras observationer överensstämmer med Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder och informationen i överföringsdeklarationen överensstämmer med observationerna och det finns en videoinspelning som uppfyller kraven i artikel 35.1. Vid undertecknandet av deklarationen ska de tydligt ange sina namn och Iccat-nummer.
5. Iccats regionala observatör ska kontrollera att Iccats överföringsdeklaration översänds till bogserbåtens befälhavare eller till företrädaren för odlingsanläggningen eller fällan.

*Artikel 37***Åtgärder för att uppskatta antalet blåfenade tonfiskar som ska placeras i kasse och deras vikt**

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att ta fram nya metoder för att förbättra de uppskattningar av både antalet blåfenade tonfiskar och deras vikt som görs i samband med fångst och placering i kasse. Varje medlemsstat ska senast den 22 augusti varje år rapportera till kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits och kommissionen ska i sin tur vidarebefordra rapporterna till Iccats ständiga kommitté för forskning och statistik.

*Artikel 38***Överföringsdeklaration**

1. Befälhavare på fångstfartyg eller bogserbåtar och operatörer av fällor eller odlingsanläggningar ska efter överföringen fylla i Iccats överföringsdeklaration och skicka den till sin medlemsstats behöriga myndigheter i det format som anges i bilaga IV.
2. Överföringsdeklarationer ska numreras av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som ansvarar för de fartyg, odlingsanläggningar eller fällor från vilka överföringen görs. Numret ska bestå av medlemsstatens treställiga bokstavskod, fyra siffror som anger året och ett tresiffrigt löpnummer, följt av de tre bokstäverna "ITD" (MS-20**/xxx/ITD).
3. Överföringsdeklarationen i original ska åtfölja överföringen av fisken. Fångstfartygets befälhavare, fällans operatör, bogserbåtens befälhavare eller odlingsanläggningens operatör ska behålla en kopia av deklarationen.
4. Befälhavare på fartyg som gör överföringar (inbegripet bogserbåtar) ska rapportera verksamheten i enlighet med kraven i bilaga II.

*Artikel 39***Genomförandeakter**

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare föreskrifter om sådan överföring som avses i artiklarna 33–38 och de bilagor som avses i dessa artiklar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.2.

*AVSNITT 5***Placering i kasse***Artikel 40***Tillstånd för placering i kasse**

1. Innan en placering i kasse inleds ska det vara förbjudet att ankra transportkassar inom 0,5 nautiska mil från odlingsanläggningen.
2. Före varje placering i kasse ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som ansvarar för odlingsanläggningen underrätta den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för fångstfartyget eller fällan om vilka kvantiteter som fångats av fångstfartyget eller fällan och begära tillstånd för placering i kasse.
3. Placeringen i kasse får inte inledas utan förhandstillstånd från
 - a) den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för fångstfartyget eller fällan, eller
 - b) den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för odlingsanläggningen, om detta har överenskommits mellan de berörda medlemsstaterna eller med den berörda avtalsslutande part som är flaggstat.
4. Den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för fångstfartyget, fällan eller, i tillämpliga fall, odlingsanläggningen ska bevilja eller neka tillstånd för placering i kasse inom en arbetsdag efter det att begäran och den information som avses i punkt 2 har lämnats in. Om inget svar erhålls inom en arbetsdag från den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för fångstfartyget eller fällan, får den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för odlingsanläggningen bevilja tillstånd för placering i kasse.
5. Blåfenad tonfisk ska placeras i kasse före den 15 augusti, såvida inte den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för den odlingsanläggningen som tar emot fisken lägger fram vederbörligen motiverade skäl. Dessa skäl ska lämnas in tillsammans med rapporten om placering i kasse.

*Artikel 41***Nekat tillstånd för placering i kasse**

1. Den medlemsstat som ansvarar för fångstfartyget, fällan eller, i tillämpliga fall, odlingsanläggningen ska neka tillstånd för placering i kasse om den vid mottagandet av den information som avses i artikel 40.2 anser att
 - a) det fångstfartyg eller den fälla som uppges ha fångat fisken inte hade en tillräcklig kvot för den blåfenade tonfisk som har placerats i kasse,
 - b) kvantiteten fisk inte har rapporterats på korrekt sätt av fångstfartyget eller fällan eller inte har beaktats vid beräkningen av tillämplig kvot, eller
 - c) det fångstfartyg eller den fälla som uppges ha fångat fisken inte har tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk.

2. Om tillstånd för placering i kasse nekas, ska den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för fångstfartyget begära att den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för odlingsanläggningen beslagtar fångsten och återutsätter fisken genom att utfärda ett föreläggande om återutsättning.
3. Vid mottagande av föreläggandet om återutsättning ska operatören av odlingsanläggningen återutsätta fisken i enligt med bilaga XI.

Artikel 42

Fångstdokumentation avseende blåfenad tonfisk

Medlemsstater som ansvarar för odlingsanläggningar ska förbjuda all placering i kasse för odling av blåfenad tonfisk som inte åtföljs av den dokumentation som krävs av Iccat och är förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 640/2010 ⁽¹⁾. Dokumentationen ska vara korrekt, fullständig och bekräftad och validerad av myndigheterna i fångstfartygens eller fällornas medlemsstat eller avtalsslutande part.

Artikel 43

Inspektioner

Medlemsstater som ansvarar för odlingsanläggningar ska vidta de åtgärder som krävs för att varje placering i kasse vid odlingsanläggningarna ska inspekteras.

Artikel 44

Videoövervakning

1. Varje medlemsstat som ansvarar för en odlingsanläggning ska säkerställa att placering i kasse övervakas med videokamera i vattnet. En videoinspelning ska göras för varje placering i kasse, i enlighet med bilaga IX.
2. Varje medlemsstat som ansvarar för en odlingsanläggning ska säkerställa att de videoinspelningar som avses i punkt 1 ställs till Iccat-inspektörers och regionala observatörers förfogande.
3. Varje medlemsstat som ansvarar för en odlingsanläggning ska säkerställa att de videoinspelningar som avses i punkt 1 ställs till unionsinspektörers och nationella observatörers förfogande.
4. Varje medlemsstat som ansvarar för en odlingsanläggning ska vidta de åtgärder som krävs för att hindra att originalvideoinspelningen byts ut, redigeras eller manipuleras.

Artikel 45

Inledande och genomförande av undersökningar

1. Om det finns en avvikelse på mer än 10 % mellan det antal blåfenade tonfiskar som uppges i de uppskattningar som gjorts av Iccats regionala observatör, medlemsstatens relevanta kontrollmyndigheter eller odlingsanläggningens operatör, ska den medlemsstat som ansvarar för odlingsanläggningen inleda en undersökning i samarbete med den medlemsstat eller den avtalsslutande part som ansvarar för fångstfartyget eller fällan.
2. I väntan på undersökningsresultaten får uttag inte göras och avsnittet om odling i BCD får inte valideras.
3. De medlemsstater som ansvarar för odlingsanläggningen och fångstfartyget eller fällan och som inleder undersökningen får använda annan tillgänglig information för att avsluta undersökningen, inbegripet resultaten av de program som avses i artikel 46.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 640/2010 av den 7 juli 2010 om inrättande av ett dokumentationsprogram för fångst av blåfenad tonfisk (*Thunnus thynnus*) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1984/2003 (EUT L 194, 24.7.2010, s. 1).

Artikel 46

Åtgärder och program för att uppskatta antalet blåfenade tonfiskar som ska placeras i kasse och deras vikt

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder enligt artikel 37.
2. Placering i kasse ska till 100 % omfattas av ett program med stereokamerasystem eller alternativ teknik som ger samma precisionsgrad, så att uppgifterna om antalet fiskar och deras vikt vid varje placering i kasse ska bli mer exakta.
3. Programmet ska genomföras i enlighet med de förfaranden som anges i bilaga X avsnitt B.
4. Den medlemsstat som ansvarar för odlingsanläggningen ska meddela programmets resultat till den medlemsstat eller avtalsslutande stat som ansvarar för fångstfartyget eller fällan och till kommissionen i enlighet med bilaga X avsnitt B. Kommissionen ska vidarebefordra resultatet till Iccats sekretariat, som i sin tur ska vidarebefordra det till Iccats regionala observatör.
5. Om programmets resultat visar att de kvantiteter blåfenad tonfisk som placeras i kasse avviker från de kvantiteter som enligt rapporterna har fångats och överförts, ska den medlemsstat som ansvarar för odlingsanläggningen inleda en undersökning i samarbete med den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för fångstfartyget eller fällan. Om undersökningen inte har slutförts inom tio arbetsdagar från det att de resultat som avses i punkt 4 i denna artikel meddelats eller om resultatet av undersökningen visar att antalet blåfenade tonfiskar eller deras genomsnittliga vikt överstiger de kvantiteter som enligt rapporterna har fångats och överförts, ska myndigheterna i fångstfartygets eller fällans flaggmedlemsstat eller avtalsslutande part som är flaggstat utfärda ett föreläggande om återutsättning för den överskjutande kvantiteten, som ska återutsättas i enlighet med de förfaranden som fastställs i bilaga XI.
6. I enlighet med de förfaranden som fastställs i bilaga X avsnitt B punkt 3 och efter återutsättningen, i tillämpliga fall, ska de kvantiteter som erhålls genom programmet användas för att
 - a) fastställa de slutliga fångstsiffror som ska dras av från den nationella kvoten,
 - b) ange dessa siffror i deklarationerna om placering i kasse och i de relevanta avsnitten i BCD.
7. Den medlemsstat som ansvarar för odlingsanläggningen ska senast den 30 augusti varje år rapportera programresultaten till kommissionen, som i sin tur ska vidarebefordra rapporterna till Iccats ständiga kommitté för forskning och statistik.
8. Överföring av levande blåfenad tonfisk från en odlingskasse till en annan odlingskasse får endast äga rum om kontrollmyndigheterna i odlingsanläggningens stat har gett sitt tillstånd och närvarar vid överföringen.
9. En avvikelse på 10 % eller mer mellan ett fartygs eller en fällas rapporterade fångade kvantiteter blåfenad tonfisk och de kvantiteter som fastställs av kontrollkamerorna enligt punkt 5 i denna artikel och artikel 45 ska utgöra en potentiell överträdelse från fartygets eller fällans sida och medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa lämplig uppföljning.

Artikel 47

Rapport om placering i kasse

1. Inom en vecka efter det att placeringen i kasse har avslutats ska den medlemsstat som ansvarar för odlingsanläggningen, till den medlemsstat eller avtalsslutande part vars fartyg eller fällor fångade den blåfenade tonfisken och till kommissionen, lämna en rapport om placering i kasse med de uppgifter som anges i bilaga X avsnitt B. Rapporten ska även innehålla de uppgifter som ingår i deklarationen om placering i kasse enligt artikel 4b i och bilaga Ia till förordning (EG) nr 1936/2001. Kommissionen ska vidarebefordra rapporten till Iccats sekretariat.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska en placering i kasse inte anses avslutad förrän eventuella undersökningar och, i tillämpliga fall, återutsättning till följd av eventuella förelägganden därom har avslutats.

*Artikel 48***Genomförandeakter**

Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare föreskrifter om sådan placering i kasse som avses i artiklarna 40–47 och de bilagor som det hänvisas till i dessa artiklar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.2.

*AVSNITT 6***Övervakning***Artikel 49***Fartygsövervakningssystem**

1. Genom undantag från artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska skyldigheten avseende VMS gälla för alla bogserbåtar som finns upptagna i Iccats fartygsregister enligt artikel 20.6 i den här förordningen, oavsett längd.
2. Fiskefartyg med en längd på mer än 15 meter som finns upptagna på förteckningen över fartyg enligt artikel 20.1 a eller på förteckningen över fartyg enligt artikel 20.1 b ska börja överföra VMS-uppgifter till Iccat minst 15 dagar innan fiskesäsongen inleds och fortsätta att överföra dessa uppgifter under minst 15 dagar efter det att fiskesäsongen avslutats, såvida inte en begäran i förväg skickas till kommissionen om att fartyget ska avföras från Iccats fartygsregister.
3. För kontrolländamål får överföringen av VMS-uppgifter från fångstfartyg som har tillstånd att fiska aktivt efter blåfenad tonfisk inte avbrytas när fartygen är i hamn.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras centrum för fiskerikontroll vidarebefordrar VMS-meddelanden som har tagits emot från fiskefartyg som för deras flagg till kommissionen och till ett av denna utsett organ, i realtid och i formatet "https data feed". Kommissionen ska skicka dessa meddelanden till Iccats sekretariat på elektronisk väg.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att
 - a) VMS-meddelanden från fiskefartyg som för deras flagg vidarebefordras till kommissionen minst varannan timme,
 - b) vid tekniska fel på VMS-systemet, alternativa meddelanden från fiskefartyg som för deras flagg som tas emot enligt artikel 25.1 i genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 vidarebefordras till kommissionen inom 24 timmar efter det att de tagits emot av medlemsstaternas centrum för fiskerikontroll,
 - c) meddelanden som vidarebefordras till kommissionen är numrerade i följd (med en unik identifikationskod) för att undvika upprepning,
 - d) de meddelanden som skickas vidare till kommissionen är förenliga med artikel 24.3 i genomförandeförordning (EU) nr 404/2011.
6. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att alla meddelanden som görs tillgängliga för deras inspektionsfartyg behandlas konfidentiellt och endast används i samband med inspektioner till havs.

*Artikel 50***Nationellt observatörsprogram**

1. För fartyg som fiskar efter blåfenad tonfisk ska medlemsstaterna säkerställa nationell observatörstäckning till minst följande procentsatser:
 - a) 20 % av dess pelagiska trålare (över 15 meter).

- b) 20 % av dess långrevsfartyg (över 15 meter).
 - c) 20 % av dess spöfiskefartyg (över 15 meter).
 - d) 100 % av bogserbåtarna.
 - e) 100 % av uttagen ur fällor.
2. Medlemsstaterna ska förse de nationella observatörerna med en officiell identitetshandling.
3. De nationella observatörernas uppgifter ska särskilt vara att
- a) övervaka att fiskefartyg och fällor uppfyller kraven i denna förordning,
 - b) registrera och rapportera om fiskeverksamheten, inbegripet
 - i) fångstmängd (inbegripet bifångst), vilket även omfattar arternas användning, såsom att fisken behålls ombord eller kastas överbord, död eller levande,
 - ii) fångstplatsens koordinater (latitud och longitud),
 - iii) fiskeansträngningens omfattning (t.ex. antal drag, antal krokar), enligt definitionen i *Iccats Field Manual for different gears* (handbok för olika redskapstyper),
 - iv) fångstdatum,
 - c) observera och uppskatta fångster och kontrollera de uppgifter som förts in i loggboken,
 - d) observera och registrera fartyg som kan tänkas fiska i strid med Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder.
4. De nationella observatörerna ska dessutom utföra vetenskapligt arbete, såsom insamling av uppgifter för uppdrag II enligt Iccats definition, när Iccat så kräver, på grundval av instruktioner från Iccats ständiga kommitté för forskning och statistik.
5. Vid tillämpning av punkterna 1–4 ska var och en av medlemsstaterna även säkerställa att
- a) nationella observatörers närvaro på dess fartyg och vid dess fällor är representativ med avseende på tid och rum, så att det säkerställs att kommissionen erhåller lämpliga och användbara uppgifter och information om fångst, ansträngning och andra vetenskapliga och förvaltningsmässiga aspekter, med beaktande av de enskilda flottornas och fiskenas särskilda kännetecken,
 - b) det upprättas tillförlitliga datainsamlingsprotokoll,
 - c) de nationella observatörerna är ordentligt utbildade och godkända innan de placeras ut,
 - d) avbrotten i fiskeverksamheten blir så små som möjligt för de fiskefartyg och fällor som fiskar i konventionsområdet.
6. De uppgifter och den information som samlas in inom ramen för de enskilda medlemsstaternas observatörsprogram ska överlämnas till kommissionen senast den 15 juli varje år. Kommissionen ska på lämpligt sätt vidarebefordra uppgifterna och informationen till Iccats ständiga kommitté för forskning och statistik och till Iccats sekretariat.

Artikel 51

Iccats regionala observatörsprogram

1. Iccats regionala observatörsprogram enligt punkterna 2–6 och ytterligare specifikationer i bilaga VII ska tillämpas i unionen.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att en regional Iccat-observatör är närvarande
 - a) på varje notfartyg som har tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk,
 - b) vid varje överföring av blåfenad tonfisk från notfartyg,
 - c) vid varje överföring av blåfenad tonfisk från fällor till transportkassar,
 - d) vid varje överföring från en odlingsanläggning till en annan,
 - e) vid varje placering av blåfenad tonfisk i kasse vid odlingsanläggningar,
 - f) vid varje uttag av blåfenad tonfisk från odlingsanläggningar.
3. Notfartyg som inte har en regional Iccat-observatör ombord får inte fiska efter blåfenad tonfisk eller delta i sådant fiske.
4. De medlemsstater som ansvarar för en odlingsanläggning ska säkerställa att det finns en regional Iccat-observatör närvarande vid all placering i kasse och vid allt uttag av fisk från odlingsanläggningen.
5. De regionala Iccat-observatörernas uppgifter ska särskilt vara att
 - a) observera och övervaka att fiske och odlingsverksamhet följer Iccats relevanta bevarande- och förvaltningsåtgärder,
 - b) underteckna Iccats överföringsdeklarationer enligt artikel 38, rapporter om placering i kasse enligt artikel 47 och BCD, när de anser att uppgifterna i dessa överensstämmer med de iakttagelser som de har gjort,
 - c) utföra vetenskapligt arbete, exempelvis insamling av prover på begäran av Iccat, på grundval av direktiv från ständiga kommittén för forskning och statistik.
6. Flaggmедlemsstaten ska säkerställa att befälhavare, besättningar och ägare av odlingsanläggningar, fällor eller fartyg inte hindrar, skrämmar, stör, påverkar, mutar eller försöker muta Iccats regionala observatörer när de utför sina uppgifter.

AVSNITT 7

Inspektioner och dubbelkontroller

Artikel 52

Iccats ordning för ömsesidig internationell inspektion

1. Iccats ordning för ömsesidig internationell inspektion (nedan kallad *Iccat-ordningen*) enligt bilaga VIII ska tillämpas i unionen.
2. Medlemsstater vars fiskefartyg har tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet ska utse inspektörer och utföra inspektioner till havs enligt Iccat-ordningen.
3. Om, vid något tillfälle, fler än 15 fiskefartyg bedriver fiske efter blåfenad tonfisk i konventionsområdet under en medlemsstats flagg, ska denna medlemsstat sätta in ett inspektionsfartyg för inspektion och kontroll till havs i konventionsområdet under hela den period som fartygen är på plats. Denna skyldighet ska anses vara uppfylld då medlemsstaterna samarbetar om ett inspektionsfartyg eller om ett EU-inspektionsfartyg sätts in i konventionsområdet.
4. Kommissionen eller ett organ som den har utsett får utse unionsinspektörer till Iccat-ordningen.
5. Kommissionen eller ett organ som den har utsett ska samordna unionens övervaknings- och inspektionsverksamhet. Kommissionen får, i samförstånd med de berörda medlemsstaterna, upprätta program för ömsesidig inspektion i syfte att göra det möjligt för unionen att fullgöra sina skyldigheter enligt Iccat-ordningen. De medlemsstater vars fiskefartyg bedriver fiske efter blåfenad tonfisk ska vidta de åtgärder som krävs för att underlätta genomförandet av dessa program, särskilt när det gäller de mänskliga och materiella resurser som behövs samt de perioder och geografiska områden där dessa resurser ska sättas in.

6. Medlemsstaterna ska senast den 1 april varje år meddela kommissionen namnen på de inspektörer och de inspektionsfartyg som de avser att knyta till lccat-ordningen under året. På grundval av dessa uppgifter ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna varje år upprätta en plan för unionens deltagande i lccat-ordningen och därefter sända denna till lccats sekretariat och till medlemsstaterna.

Artikel 53

Översändande av inspektionsplaner

1. Senast den 31 januari varje år ska medlemsstaterna översända sina inspektionsplaner till kommissionen. Inspektionsplanerna ska utarbetas i enlighet med följande:

- a) De mål, prioriteringar och förfaranden samt riktmärken för inspektionerna som anges i det särskilda kontroll- och inspektionsprogram för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet som upprättats enligt artikel 95 i förordning (EG) nr 1224/2009.
- b) Det nationella kontrollprogram för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet som upprättats enligt artikel 46 i förordning (EG) nr 1224/2009.

2. Kommissionen ska sammanställa de nationella inspektionsplanerna och integrera dem med unionens inspektionsplan. Kommissionen ska skicka den inspektionsplanen, tillsammans med de planer som avses i artikel 6.1, till lccats sekretariat för godkännande av lccat.

Artikel 54

Inspektion vid överträdelser

1. Flaggmедlemsstaten ska vidta åtgärder enligt punkt 2 i denna artikel, om ett fartyg som för dess flagg har

- a) underlåtit att uppfylla rapporteringskraven enligt artiklarna 25 och 26, eller
- b) begått en överträdelse av de bestämmelser som föreskrivs i denna förordning, i artiklarna 89–93 i förordning (EG) nr 1224/2009 eller i kapitel IX i förordning (EG) nr 1005/2008.

2. Flaggmедlemsstaten ska säkerställa att en fysisk inspektion genomförs i dess hamnar under dess överinseende, eller av en annan person som har utsetts av flaggmедlemsstaten om fartyget inte befinner sig i någon av dess hamnar.

Artikel 55

Dubbelkontroll

1. Medlemsstaterna ska, bland annat med hjälp av inspektionsrapporter, observatörsrapporter och VMS-uppgifter, kontrollera inlämnandet av loggböcker och relevanta uppgifter i deras fiskefartygs loggböcker, dokument om överföring eller omlastning och BCD i enlighet med artikel 109 i förordning (EG) nr 1224/2009.

2. Medlemsstaterna ska göra dubbelkontroller av alla landningar, omlastningar och placeringar i kasse för att jämföra de kvantiteter per art som registrerats i fiskefartygets loggbok eller kvantiteter per art som registrerats i överförings- eller omlastningsdeklarationen med de kvantiteter som registrerats i landningsdeklarationen eller deklarationen om placering i kasse eller i andra relevanta dokument, såsom fakturor och/eller avräkningsnotor, i enlighet med artikel 109 i förordning (EG) nr 1224/2009.

AVSNITT 8

Saluföring

Artikel 56

Saluföringsåtgärder

1. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1224/2009, förordning (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 ⁽¹⁾ ska unionshandel, landning, import, export, placering i kasse för gödning eller odling, återexport och omlastning av blåfenad tonfisk som inte åtföljs av korrekt, fullständig och validerad dokumentation i överensstämmelse med den här förordningen, förordning (EU) nr 640/2010 och artikel 4b i rådets förordning (EG) nr 1936/2001 vara förbjuden.
2. Unionshandel, import, landning, placering i kasse för gödning eller odling, beredning, export, återexport och omlastning av blåfenad tonfisk ska vara förbjuden, om
 - a) den blåfenade tonfisken fångats av fiskefartyg eller fällor vars flaggstat saknar kvot, fångstbegränsningar eller tilldelning av fiskeansträngning för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet i enlighet med Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder, eller
 - b) den blåfenade tonfisken fångats av ett fiskefartyg eller en fälla vars individuella kvot eller vars stats fiskemöjligheter hade uttömts vid tidpunkten för fångsten.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av förordningarna (EG) nr 1224/2009, (EG) nr 1005/2008 och (EU) nr 1379/2013 ska unionshandel, import, landning, beredning och export av blåfenad tonfisk som kommer från gödnings- och odlingsanläggningar som inte uppfyller villkoren i de förordningar som anges i punkt 1 vara förbjuden.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 57

Utvärdering

Medlemsstaterna ska senast den 15 september varje år sända en utförlig rapport till kommissionen om genomförandet av denna förordning. På grundval av den information som inkommer från medlemsstaterna ska kommissionen senast den 15 oktober varje år sända en utförlig rapport till Iccats sekretariat om genomförandet av Iccats rekommendation 14-04.

Artikel 58

Finansiering

Vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 ⁽²⁾ ska den fleråriga återhämtningsplanen för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet anses vara en flerårig plan i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

*Artikel 59***Genomförande**

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för fiske och vattenbruk, som inrättats genom artikel 47 i förordning (EU) nr 1380/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 60***Upphävande**

1. Förordning (EG) nr 302/2009 ska upphöra att gälla.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIII.

*Artikel 61***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 14 september 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

I. KORČOK

Ordförande

BILAGA I

Särskilda villkor för det fiske som avses i artikel 14.2

1. Utöver bestämmelserna i artikel 9.3 gäller att det högsta antal spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg som får fiska efter blåfenad tonfisk i östra Atlanten enligt de särskilda villkor som anges för det undantag som fastställs i artikel 14.2 a ska vara lika med antalet unionsfångstfartyg som deltog i riktat fiske efter blåfenad tonfisk under 2006.
 2. Utöver bestämmelserna i artikel 9.3 gäller att det högsta antal fångstfartyg som får fiska efter blåfenad tonfisk i Adriatiska havet för odlingssyften enligt de särskilda villkor som anges för det undantag som fastställs i artikel 14.2 b ska vara lika med antalet unionsfångstfartyg som deltog i riktat fiske efter blåfenad tonfisk under 2008. För detta ändamål ska antalet kroatiska fångstfartyg som deltog i riktat fiske efter blåfenad tonfisk under 2008 beaktas.
 3. Utöver bestämmelserna i artikel 9.3 gäller att det högsta antal spöfiskefartyg, långrevsfartyg och fartyg med handlinor som får fiska efter blåfenad tonfisk i Medelhavet enligt de särskilda villkor som anges för det undantag som fastställs i artikel 14.2 c ska vara lika med antalet unionsfångstfartyg som deltog i riktat fiske efter blåfenad tonfisk under 2008.
 4. Det högsta antal fångstfartyg som fastställs i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 i denna bilaga ska fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med EUF-fördraget och artikel 16 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 5. Högst 7 % av unionskvoten för blåfenad tonfisk mellan 8 kg eller 75 cm och 30 kg eller 115 cm ska fördelas mellan de fångstfartyg med tillstånd som avses i artikel 14.2 a och i punkt 1 i denna bilaga. Den kvoten ska fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med EUF-fördraget och artikel 16 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 6. Inom ramen för den kvot på 7 % som avses i punkt 5 i denna bilaga får, genom undantag från artikel 14.2 a, upp till 100 ton avsättas för fångst av blåfenad tonfisk på minst 6,4 kg eller 70 cm av spöfiskefartyg på mindre än 17 meter.
 7. Fördelningen mellan medlemsstaterna av unionskvoten för fiske i enlighet med de särskilda villkor som gäller för det undantag som avses i artikel 14.2 b och punkt 2 i denna bilaga ska fastställs i enlighet med EUF-fördraget och artikel 16 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 8. Högst 2 % av unionskvoten för blåfenad tonfisk mellan 8 kg eller 75 cm och 30 kg eller 115 cm ska fördelas mellan de fångstfartyg med tillstånd som avses i artikel 14.2 c och punkt 3 i denna bilaga. Den kvoten ska fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med EUF-fördraget och artikel 16 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 9. Medlemsstater vars spöfiskefartyg, långrevsfartyg, fartyg med handlinor och dörjfiskefartyg har tillstånd att fiska efter blåfenad tonfisk i enlighet med artikel 14.2 och denna bilaga ska införa följande märkningskrav:
 - a) En bricka ska fästas framför stjärten på varje blåfenad tonfisk omedelbart efter landningen.
 - b) Varje bricka ska ha ett unikt identifikationsnummer som ska ingå i statistisk dokumentation om blåfenad tonfisk och anges på utsidan av alla förpackningar som innehåller tonfisk.
-

BILAGA II

Loggbokskrav

A. FÅNGSTFARTYG

Minimikrav på fiskeloggböcker:

1. Alla blad i loggboken ska vara numrerade.
2. Loggboken ska fyllas i varje dag (midnatt) eller före ankomst till hamn.
3. Loggboken ska fyllas i vid inspektioner till havs.
4. Ett exemplar av varje blad ska sitta kvar i loggboken.
5. Loggböcker över det senaste årets verksamhet ska förvaras ombord.

Minimikrav på standardinformation i fiskeloggböcker:

1. Befälhavarens namn och adress.
 2. Datum och hamnar för avgång, datum och hamnar för ankomst.
 3. Fartygets namn, registreringsnummer, lccat-nummer, internationellt radioanropsnummer och IMO-nummer (om sådant finns).
 4. Fiskeredskap:
 - a) Typ – FAO-kod.
 - b) Dimension (t.ex. längd, maskstorlek, antal krokar).
 5. Insatser till havs med (minst) en rad per resdag, med uppgift om följande:
 - a) Aktivitet (t.ex. fiske, förflyttning).
 - b) Position: exakt daglig position (i grader och minuter), registrerad för varje fiskeinsats eller kl. 12 på dagen, om inget fiske har utförts under dagen.
 - c) Fångstregistrering, inbegripet följande:
 - 1) FAO-kod.
 - 2) Levande vikt i kg per dygn.
 - 3) Antal individer per dag.
- För notfartyg ska detta registreras per fiskeinsats, även vid utebliven fångst.
6. Befälhavarens underskrift.
 7. Vikten fastställd genom: uppskattning, vägning ombord.
 8. Loggboken ska föras i motsvarande levande vikt av fisk med angivande av vilka omräkningsfaktorer som använts vid beräkningen.

Minimikrav på information i fiskeloggböcker vid landning eller omlastning:

1. Datum och hamn för landning/omlastning.
2. Produkter:
 - a) Art och presentationsform per FAO-kod.
 - b) Antal fiskar eller lådor och kvantitet i kg.

3. Befälhavarens eller ombudets underskrift.
4. Vid omlastning: det mottagande fartygets namn, flagg och Iccat-nummer.

Minimikrav på information i fiskeloggböcker vid överföring till kasse:

1. Datum, tidpunkt och position (latitud/longitud) för överföringen.
2. Produkter:
 - a) Art per FAO-kod.
 - b) Antal fiskar och kvantitet i kg som placerats i kasse.
3. Bogseringsfartygets namn, flagg och Iccat-nummer.
4. Destinationsodlingens namn och Iccat-nummer.
5. Vid en gemensam fiskeinsats ska befälhavarna utöver den information som ska anges enligt punkterna 1–4 registrera följande uppgifter i loggboken:
 - a) För fångstfartyg som överför fisk till kassar:
 - Fångstmängd som tas ombord.
 - Fångstmängd som räknas av från fartygets individuella kvot.
 - Namnet på andra fartyg som deltar i den gemensamma fiskeinsatsen.
 - b) För de övriga fångstfartyg inom samma gemensamma fiskeinsats som inte deltar i överföringen av fisk:
 - Fartygens namn, deras internationella radioanropssignaler och Iccat-nummer.
 - Uppgift om att inga fångster har tagits ombord eller överförts till kassar.
 - Fångstmängd som räknas av från fartygens individuella kvoter.
 - Namn och Iccat-nummer för det fångstfartyg som avses i led a.

B. BOGSERBÅTAR

1. Befälhavaren för en bogserbåt ska i den dagliga loggboken registrera datum, tidpunkt och position för en överföring, överförda kvantiteter (antal fiskar och vikt i kg), kassens nummer samt fångstfartygets namn, flagg och Iccat-nummer, namnet på det eller de andra fartyg som deltog och dess/deras Iccat-nummer, destinationsodlingens namn och dess Iccat-nummer och Iccat-överföringsdeklarationens nummer.
2. Ytterligare överföringar till hjälpfartyg eller andra bogserbåtar ska rapporteras med samma information som i punkt 1 samt med hjälpfartygets eller bogserbåtens namn, flaggstat och Iccat-nummer och Iccat-överföringsdeklarationens nummer.
3. Den dagliga loggboken ska innehålla uppgifter om samtliga överföringar under fiskesäsongen. Den dagliga loggboken ska medföras ombord och när som helst vara tillgänglig för kontroll.

C. HJÄLPFARTYG

1. Befälhavaren för ett hjälpfartyg ska i loggboken dagligen registrera verksamheten, inbegripet datum, tidpunkt och position för överföring, de kvantiteter blåfenad tonfisk som tagits ombord samt vilket fiskefartyg, vilken odlingsanläggning eller vilken fälla som befälhavaren arbetar med.
2. Den dagliga loggboken ska innehålla uppgifter om all verksamhet under fiskesäsongen. Den dagliga loggboken ska medföras ombord och när som helst vara tillgänglig för kontroll.

D. BEREDNINGSFARTYG

1. Befälhavaren för ett beredningsfartyg ska i den dagliga loggboken registrera datum, tidpunkt och position för verksamheten, vilka kvantiteter som lastats om samt det antal blåfenade tonfiskar som tagits emot från odlingsanläggningar, fällor eller fångstfartyg, i tillämpliga fall, samt deras vikt. Befälhavaren ska också rapportera dessa odlingsanläggningars, fällors eller fångstfartygs namn och Iccat-nummer.

2. Befälhavaren för ett beredningsfartyg ska föra en daglig beredningsloggbok och däri ange levande vikt och antal fiskar som överförts eller omlastats, vilken omräkningsfaktor som använts samt vikt och kvantitet per presentationsform.
 3. Befälhavaren för ett beredningsfartyg ska ha en lagringsplan, som visar lagringsplats och kvantitet för varje art och presentationsform.
 4. Den dagliga loggboken ska innehålla uppgifter om all omlastning under fiskesäsongen. Den dagliga loggboken, beredningsloggboken, lagringsplanen samt lccats omlastningsdeklarationer i original ska medföras ombord och när som helst vara tillgängliga för kontroll.
-

Iccats omlastningsdeklaration

Dokument nr:

Transportfartyg	Fiskefartyg	Slutdestination:
Fartygets namn och radioanropssignal:	Fartygets namn och radioanropssignal:	Hamn:
Flaggstat:	Flaggstat:	Land:
Flaggstatens tillståndsnr:	Flaggstatens tillståndsnr:	Stat:
Nationellt registreringsnummer:	Nationellt registreringsnummer:	
Iccat-registreringsnummer:	Iccat-registreringsnummer:	
IMO-nr:	Distriktsbeteckning:	
	Fiskeloggboksblad nr:	

	Dag	Månad	Klockslag	År	2_10_	Fiskefartygets befälhavares namn:	Transportfartygets befälhavares namn:
Avgång	__	__	__	Från:	_____		
Ankomst	__	__	__	Till:	_____	Underskrift:	Underskrift:
Omlastning	__	__	__	_____			

Vid omlastning, ange vikt i kg eller annan enhet (t.ex. låda, korg) och landad vikt i kg för enheten i fråga: ____ kg.

OMLASTNINGSPLATS

Hamn	Till havs		Art	Antal enheter fisk	Typ av produkt levande	Typ av produkt hel	Typ av produkt rensad	Typ av produkt utan huvud	Typ av produkt filead	Typ av produkt	Ytterligare omlastningar
	Lat.	Long.									
											Datum: _____ Plats/position: _____
											Den avtalsslutande partens tillståndsnummer:
											Levererande fartyg, befälhavarens underskrift:
											Det mottagande fartygets namn:
											Flaggstat:
											Iccat-registreringsnummer:
											IMO-nr:
											Befälhavarens underskrift:
											Datum: _____ Plats/position: _____
											Den avtalsslutande partens tillståndsnummer:
											Levererande fartyg, befälhavarens underskrift:
											Det mottagande fartygets namn:
											Flaggstat:
											Iccat-registreringsnummer:
											IMO-nr:
											Befälhavarens underskrift:

Skyldigheter vid omlastning:

1. Omlastningsdeklarationen i original ska lämnas till det mottagande fartyget (berednings-/transportfartyg).
2. Kopior av omlastningsdeklarationen ska behållas av det berörda fångstfartyget eller den berörda fällan.
3. Vidare omlastningar ska godkännas av den avtalsslutande part som gav fartyget tillstånd att bedriva verksamhet.
4. Det mottagande fartyg som har fisken ombord ska behålla omlastningsdeklarationen i original fram till landningsplatsen.
5. Alla fartyg som deltar i en omlastning ska registrera denna verksamhet i loggboken.

BILAGA IV

Dokument nr:	Iccats överföringsdeklaration		
1. ÖVERFÖRING AV LEVANDE BLÅFENAD TONFISK FÖR ODLING			
Fiskefartygets namn:	Fällans namn:	Bogserbåtens namn:	Den mottagande odlingens namn:
Anropssignal:	Iccat-registreringsnummer:	Anropssignal:	Iccat-registreringsnummer:
Flaggstat:		Flaggstat:	
Flaggstatens överföringstillståndsnummer:		Iccat-registreringsnummer:	
Iccat-registreringsnummer:		Distriktsbeteckning:	Kassens nummer.
Distriktsbeteckning:			
Fiskeloggbok nr:			
Gemensam fiskeinsats nr:			
2. ÖVERFÖRINGSINFORMATION			
Datum: __/__/____	Plats eller position:	Hamn:	Latitud: Longitud:
Antal individer:		Art:	Vikt:
Typ av produkt: Levande ☐ Hel ☐ Rensad ☐ Annan (specificera):			
Fiskefartygets befälhavare/fällans operatör/odlingsanläggningens operatör, namn och underskrift:		Det mottagande fartygets (bogserbåt, beredningsfartyg, transportfartyg) befälhavares namn och underskrift:	Observatörens namn, Iccat-nummer och underskrift:
3. YTTERLIGARE ÖVERFÖRINGAR			
Datum: __/__/____	Plats eller position:	Hamn:	Latitud: Longitud:
Bogserbåtens namn:	Anropssignal:	Flaggstat:	Iccat-registreringsnummer:
Odlingensstatens överföringstillståndsnummer:	Distriktsbeteckning:	Det mottagande fartygets befälhavares namn och underskrift:	

16.9.2016

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 252/35

Datum: __ / __ / ____	Plats eller position:	Hamn:	Latitud:	Longitud:
Bogserbåtens namn:	Anropssignal:	Flaggstat:		Iccat-registreringsnummer:
Odlingsstatens överföringstillstandsnummer:	Distriktsbeteckning:	Det mottagande fartygets befälhavares namn och underskrift:		
Datum: __ / __ / ____	Plats eller position:	Hamn:	Latitud:	Longitud:
Bogserbåtens namn:	Anropssignal:	Flaggstat:		Iccat-registreringsnummer:
Odlingsstatens överföringstillstandsnummer:	Distriktsbeteckning:	Det mottagande fartygets befälhavares namn och underskrift:		
4. DELNING AV KASSE				
Nummer på levererande kasse:	Kg:	Antal fiskar:		
Namn på levererande bogserbåt:	Anropssignal:	Flaggstat:		Iccat-registreringsnummer:
Nummer på mottagande kasse:	Kg:	Antal fiskar:		
Namn på mottagande bogserbåt:	Anropssignal:	Flaggstat:		Iccat-registreringsnummer:
Nummer på mottagande kasse:	Kg:	Antal fiskar:		
Namn på mottagande bogserbåt:	Anropssignal:	Flaggstat:		Iccat-registreringsnummer:
Nummer på mottagande kasse:	Kg:	Antal fiskar:		
Namn på mottagande bogserbåt:	Anropssignal:	Flaggstat:		Iccat-registreringsnummer:

Blankett för fångstrapportering												
Flaggstat	Iccat-nummer	Fartygets namn	Startdatum för rapport	Slutdatum för rapport	Rapport-period (d)	Fångstdatum	Plats för fångsten		Fångst			Tilldelad vikt vid gemensam fiskeinsats (kg)
							Latitud	Longitud	Vikt i kg	Antal fiskar	Genomsnittlig vikt (kg)	

BILAGA VI

Gemensam fiskeinsats								
Flaggstat	Fartygets namn	Iccat-nummer	Varaktighet	Operatörernas identitet	Fartygets individuella kvot	Fördelningsnyckel per fartyg	Uppgift om mottagande gödnings- eller odlingsanläggning	
							Avtalsslutande part	Iccat-nummer

Datum ...

Flaggstatens validering ...

BILAGA VII

Iccats regionala observatörsprogram

UTNÄMNING AV REGIONALA ICCAT-OBSERVATÖRER

1. De regionala Iccat-observatörerna ska ha följande kvalifikationer för att kunna fullgöra sina uppgifter:

- a) Tillräcklig erfarenhet för att kunna identifiera arter och fiskeredskap.
- b) Tillräcklig kunskap om Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder, styrkt genom ett intyg utfärdat av medlemsstaterna och grundad på Iccats riktlinjer för utbildning.
- c) Förmåga att göra iakttagelser och registrera dessa på ett korrekt sätt.
- d) Tillfredsställande kunskaper i språket i det observerade fartygets eller den observerade gödnings- eller odlingsanläggningens flaggstat.

DEN REGIONALA ICCAT-OBSERVATÖRENS SKYLDIGHETER

2. De regionala Iccat-observatörerna ska uppfylla följande krav:

- a) Ha fullgjort den tekniska utbildning som krävs enligt de riktlinjer som Iccat fastställt.
- b) Vara medborgare i en medlemsstat och i den mån det är möjligt inte vara medborgare i odlings eller fällans stat eller i notfartygets flaggstat. Om blåfenad tonfisk skördas från fällan och säljs som färsk, får den regionala Iccat-observatör som övervakar uttaget vara medborgare i den medlemsstat som ansvarar för odlingsanläggningen.
- c) Kunna utföra de uppgifter som fastställs i punkt 3.
- d) Vara upptagna i den förteckning över regionala Iccat-observatörer som förs av Iccat.
- e) Inte ha aktuella ekonomiska intressen eller vinstintressen i fisket efter blåfenad tonfisk.

DE REGIONALA ICCAT-OBSERVATÖRERNAS UPPGIFTER

3. De regionala Iccat-observatörernas uppgift ska särskilt vara följande:

- a) För observatörer på notfartyg, att övervaka hur fartyget uppfyller kraven enligt de relevanta bevarande- och förvaltningsåtgärder som Iccat antagit. Den regionala observatörens uppgifter ska särskilt vara följande:
 - 1) Om den regionala Iccat-observatören observerar förhållanden som skulle kunna innebära att Iccats rekommendationer inte efterlevs, ska observatören utan dröjsmål vidarebefordra detta till den part som fullgör den regionala Iccat-observatörsuppgiften, som i sin tur ska vidarebefordra uppgifterna till myndigheterna i fångstfartygets flaggstat.
 - 2) Registrera och rapportera om den fiskeverksamhet som utförs.
 - 3) Observera och uppskatta fångster och kontrollera de uppgifter som förs in i loggboken.
 - 4) Upprätta en daglig rapport över notfartygets överföringsverksamhet.
 - 5) Observera och registrera fartyg som möjligen fiskar i strid med Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder.
 - 6) Registrera och rapportera om de överföringar som utförs.
 - 7) Kontrollera fartygets position under överföring.

- 8) Observera och uppskatta överförda produkter, inbegripet genom granskning av videinspelningar.
 - 9) Kontrollera och registrera det berörda fiskefartygets namn och Iccat-nummer.
 - 10) Utföra vetenskapligt arbete, exempelvis insamling av uppgifter för uppdrag II på begäran av Iccat-kommissionen, på grundval av direktiv från ständiga kommittén för forskning och statistik.
- b) För regionala Iccat-observatörer vid odlingsanläggningar och fällor, att övervaka hur dessa uppfyller kraven enligt de relevanta bevarande- och förvaltningsåtgärder som Iccat antagit. Den regionala Iccat-observatören ska särskilt
- 1) kontrollera uppgifterna i överföringsdeklarationen, deklarationen om placering i kasse och BCD, även genom granskning av videinspelningar,
 - 2) styrka uppgifterna i överföringsdeklarationen, deklarationen om placering i kasse och BCD,
 - 3) upprätta en daglig rapport över odlingsanläggningarnas och fällornas överföringsverksamhet,
 - 4) underteckna överföringsdeklarationen, deklarationen om placering i kasse och BCD, om observatören anser att uppgifterna i dessa överensstämmer med observatörens iakttagelser, inbegripet den videinspelning som gjorts i enlighet med villkoren i artiklarna 35.1 och 44.1,
 - 5) utföra vetenskapligt arbete, exempelvis insamling av prover, på begäran av kommissionen, på grundval av direktiv från ständiga kommittén för forskning och statistik,
 - 6) registrera och kontrollera förekomsten av någon typ av identitetsmärkning, även naturliga märken, och rapportera om det finns tecken på att identitetsmärkning nyligen avlägsnats,
- c) upprätta allmänna rapporter med sammanställning av information som insamlats enligt denna punkt och ge befälhavare och odlingsanläggningars operatörer möjlighet att lägga till relevant information i rapporterna,
- d) lämna den allmänna rapport som avses i led c till sekretariatet inom 20 dagar efter observationsperiodens slut, och
- e) utföra alla andra uppgifter som fastställs av Iccat-kommissionen.
4. Den regionala Iccat-observatören ska behandla alla uppgifter som rör notfartygens och odlingsanläggningarnas fiske- och överföringsverksamhet konfidentiellt och ska, som ett villkor för att utnämnas till regional Iccat-observatör, skriftligt godkänna detta krav.
5. Den regionala Iccat-observatören ska uppfylla de krav som fastställs i lagar och andra författningar i den flaggstat eller odlingsanläggningsstat som har jurisdiktion över det fartyg eller den odlingsanläggning som den regionala Iccat-observatören tilldelats.
6. Den regionala Iccat-observatören ska respektera den hierarki och de allmänna uppföranderegler som gäller för all personal på fartyg och vid odlingsanläggningar, förutsatt att dessa regler inte inkräktar på den regionala Iccat-observatörens skyldigheter enligt detta program eller på skyldigheter för personal på fartyg och vid odlingsanläggningar enligt punkt 7 i denna bilaga och artikel 51.6.

FLAGGMEDLEMSSTATERNAS SKYLDIGHETER GENTEMOT DE REGIONALA ICCAT-OBSERVATÖRERNA

7. Medlemsstater som ansvarar för notfartyget, odlingsanläggningen eller fällan ska säkerställa följande förhållanden vad gäller Iccats regionala observatörer:
- a) De ska ges tillgång till fartygets, odlingsanläggningens och fällans personal och till redskap, kassar och utrustning.
 - b) De ska, för att lättare kunna fullgöra sina åligganden enligt punkt 3 i denna bilaga, på begäran också få tillgång till följande utrustning, om sådan finns på de fartyg för vilket de har utsetts:
 - 1) Utrustning för satellitnavigering.
 - 2) Radarskärmar, när sådana används.
 - 3) Elektroniska kommunikationsmedel.

- c) De ska beredas inkvartering, inklusive kost, logi och tillgång till lämpliga sanitära anläggningar, av samma standard som den som tillhandahålls officerarna.
- d) De ska ges tillräckligt utrymme på bryggan eller i styrhytten för att kunna utföra kontorsarbete samt erforderligt utrymme på däck för att utföra sina observationsuppgifter.

KOSTNADER FÖR ICCATS PROGRAM FÖR REGIONALA OBSERVATÖRER

8. Alla kostnader som härrör från de regionala Iccat-observatörernas verksamhet ska bäras av varje operatör av en odlingsanläggning eller ägare av ett notfartyg.

BILAGA VIII

Iccats ordning för ömsesidig internationell inspektion

Iccat beslutade vid sitt fjärde ordinarie möte (Madrid, november 1975) och vid sitt årliga möte i Marrakech 2008 följande:

Enligt artikel IX.3 i konventionen rekommenderar Iccat-kommissionen att följande arrangemang för internationell kontroll utanför vatten som ligger inom nationell jurisdiktion inrättas för att säkerställa tillämpningen av konventionen och de åtgärder som är i kraft enligt den:

I. ALLVARLIGA ÖVERTRÄDELSER

1. Vid tillämpning av dessa förfaranden avses med en allvarlig överträdelse följande överträdelser av Iccats bevarande- och förvaltningsåtgärder, antagna av Iccat-kommissionen:
 - a) Fiske utan licens, tillstånd eller godkännande från den avtalsslutande part som är flaggstat.
 - b) Underlåtenhet att föra tillräckliga register över fångster och fångstrelaterade uppgifter i enlighet med Iccat-kommissionens rapporteringskrav eller betydande felrapportering av sådana fångster och/eller fångstrelaterade uppgifter.
 - c) Fiske inom ett fredningsområde.
 - d) Fiske under en fredningstid.
 - e) Avsiktlig fångst eller hållande ombord av arter i strid med en tillämplig bevarande- och förvaltningsåtgärd som antagits av Iccat.
 - f) Betydande överträdelse av gällande fångstbegränsningar eller kvoter enligt Iccats regler.
 - g) Användning av förbjudna fiskeredskap.
 - h) Förfalskning eller avsiktligt döljande av ett fiskefartygs märkning, identitet eller registrering.
 - i) Undanhållande, förvanskning eller undanröjande av bevis som har betydelse för undersökningen av en överträdelse.
 - j) Flera överträdelser som sammantagna utgör ett allvarligt åsidosättande av gällande åtgärder enligt Iccat.
 - k) Att angripa, motarbeta, skrämma, sexuellt trakassera, hindra eller i onödan störa eller försena en godkänd inspektör eller observatör.
 - l) Att avsiktligt manipulera fartygets VMS eller sätta det ur funktion.
 - m) Andra överträdelser som kan komma att fastställas av Iccat, efter det att dessa har införts och getts spridning i en reviderad version av dessa förfaranden.
 - n) Fiske med hjälp av spaningsflygplan.
 - o) Störning av det satellitbaserade övervakningssystemet och/eller drift av ett fartyg utan VMS.
 - p) Överföring utan överföringsdeklaration.
 - q) Omlastning till havs.
2. Om den godkända inspektören vid ombordstigning och inspektion av ett fiskefartyg konstaterar en aktivitet eller ett förhållande som kan anses utgöra en allvarlig överträdelse enligt punkt 1, ska inspektionsfartygets flaggstatsmyndigheter omedelbart underrätta fiskefartygets flaggstatsmyndigheter, både direkt och via Iccats sekretariat. I sådana situationer ska inspektören även informera alla inspektionsfartyg tillhörande fiskefartygets flaggstat som man vet är i närheten.
3. Iccat-inspektören ska i fiskefartygets loggbok registrera genomförda inspektioner och de eventuella överträdelser som konstaterats.

4. Flaggmedlemsstaten ska, efter den inspektion som avses i punkt 2, säkerställa att fiskefartyget i fråga upphör med all fiskeverksamhet. Flaggmedlemsstaten ska anmoda fiskefartyget att inom 72 timmar fortsätta till en hamn som den har utsett, där en undersökning ska inledas.
5. Om fartyget inte beordras in till hamn, ska flaggmedlemsstaten utan dröjsmål lämna en motivering till Europeiska kommissionen, som ska vidarebefordra informationen till Iccats sekretariat, som i sin tur ska göra informationen tillgänglig på begäran från andra avtalsslutande parter.

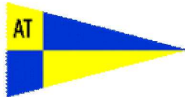
II. GENOMFÖRANDE AV INSPEKTIONER

6. Inspektionerna ska genomföras av inspektörer som utses av de avtalsslutande parterna. Namnen på de godkända myndigheter och de inspektörer som deras respektive regeringar har utsett för detta ändamål ska meddelas Iccat-kommissionen.
7. Fartyg som genomför internationella ombordstignings- och inspektionsuppdrag i enlighet med denna bilaga ska föra en särskild flagg eller vimpel, som ska ha godkänts av Iccat-kommissionen och utfärdats av Iccats sekretariat. Namnen på de fartyg som används för detta ska anmälas till Iccat-sekretariatet så snart det är praktiskt möjligt innan inspektionsverksamheten inleds. Iccats sekretariat ska göra information om de fartyg som utses för inspektion tillgänglig för alla avtalsslutande parter, inbegripet genom att lägga ut informationen på sin lösenordsskyddade webbplats.
8. Varje inspektör ska bära en lämplig identitetshandling utfärdad av flaggstatens myndigheter, vilken ska utformas i enlighet med förlagan i punkt 21 i denna bilaga.
9. Om inte annat följer av de arrangemang som beslutas enligt punkt 16, ska ett fartyg som för en avtalsslutande parts flagg och som används för fiske efter tonfisk eller tonfiskliknande arter inom konventionsområdet utanför vatten under dess nationella jurisdiktion stoppa, när det får en vedertagen signal enligt den internationella signalkoden av ett fartyg som för Iccats vimpel enligt punkt 7 och som transporterar en inspektör, såvida det inte just då utför en fiskeinsats, i vilket fall det ska stoppa omedelbart så snart insatsen är avslutad. Fartygets befälhavare ska tillåta att inspektionsgruppen enligt punkt 10 går ombord och ska för detta ändamål tillhandahålla en lejdare. Befälhavaren ska låta inspektionsgruppen göra de undersökningar av utrustning, fångst, redskap och alla relevanta handlingar som inspektörerna anser vara nödvändiga för att kontrollera efterlevnaden av Iccat-kommissionens gällande rekommendationer för det inspekterade fartygets flaggstat. Inspektören får dessutom begära samtliga förklaringar som anses nödvändiga.
10. Inspektionsgruppens storlek ska avgöras av inspektionsfartygets befälhavare med hänsyn till relevanta omständigheter. Inspektionsgruppen ska inte vara större än vad som krävs för att de uppgifter som anges i denna bilaga ska kunna utföras på ett korrekt och säkert sätt.
11. När inspektören går ombord på fartyget, ska denna uppvisa den identitetshandling som beskrivs i punkt 8. Inspektören ska iaktta allmänt vedertagna internationella regler, förfaranden och praxis med avseende på fartygets och besättningens säkerhet och ska se till att fiskeverksamheten och lagringen av produkter störs i så liten utsträckning som möjligt och i görligaste mån undvika åtgärder som skulle kunna skada kvaliteten hos fångsten ombord.

Inspektören ska begränsa sina förfrågningar till vad som krävs för att fastställa efterlevnaden av Iccat-kommissionens rekommendationer som gäller för det berörda fartygets flaggstat. Vid undersökningen har inspektören rätt att be fiskefartygets befälhavare om den hjälp som behövs. Inspektören ska upprätta en rapport om inspektionen i en form som godkänts av Iccat-kommissionen. Inspektören ska underteckna rapporten i närvaro av fartygets befälhavare och befälhavaren ska ha rätt att i samma rapport lägga till eller låta lägga till eventuella kommentarer och ska underteckna dessa.

12. Kopior av rapporten ska lämnas till fartygets befälhavare och till inspektionsgruppens ledning, som ska vidarebefordra kopior till de lämpliga myndigheterna i det inspekterade fartygets flaggstat och till Iccat-kommissionen. Om det konstateras en överträdelse av en Iccat-rekommendation, ska inspektören om möjligt även informera alla inspektionsfartyg tillhörande fiskefartygets flaggstat som man vet är i närheten.
13. Motstånd mot en inspektör eller underlåtenhet att följa dennes anvisningar ska av det inspekterade fartygets flaggstat behandlas på motsvarande sätt som motstånd mot en nationell inspektör.
14. Inspektören ska utföra sina uppgifter enligt dessa arrangemang i enlighet med de bestämmelser som anges i denna förordning, men ska fortfarande stå under operativ kontroll av sina nationella myndigheter och vara ansvarig inför dem.

15. Avtalsslutande parter ska beakta och vidta åtgärder till följd av inspektionsrapporter, informationsblad om iakttagelser enligt rekommendation 94-09 och utlåtanden från dokumentkontroller som görs av utländska inspektörer enligt dessa arrangemang på samma sätt som de i enlighet med nationell lagstiftning skulle göra till följd av nationella inspektörers rapporter. Bestämmelserna i denna punkt ska inte innebära någon skyldighet för en avtalsslutande part att ge en utländsk inspektörs rapport högre bevisvärde än den skulle ha i inspektörens eget land. Avtalsslutande parter ska samarbeta för att underlätta rättsliga eller andra förfaranden som har sin grund i en rapport från en inspektör enligt dessa arrangemang.
16. a) De avtalsslutande parterna ska senast den 15 februari varje år informera Iccat-kommissionen om sina preliminära planer för genomförande av inspektionsverksamhet under kalenderåret och Iccat-kommissionen får lämna förslag till avtalsslutande parter om samordning av nationella operationer på detta område, inklusive antalet inspektörer och fartyg som transporterar inspektörer.
- b) De arrangemang som anges i denna förordning och planerna för deltagande ska gälla mellan avtalsslutande parter, såvida dessa inte kommer överens om annat, i vilket fall en sådan överenskommelse ska anmälas till Iccat-kommissionen. Genomförandet av arrangemangen mellan två avtalsslutande parter ska emellertid skjutas upp i väntan på slutförandet av en sådan överenskommelse, om någon av dem har anmält denna till Iccat-kommissionen.
17. a) Fiskeredskapen ska inspekteras i enlighet med de regler som gäller för det delområde där inspektionen äger rum. Inspektören ska ange i vilket delområde som inspektionen ägde rum och beskriva eventuella överträdelser som konstaterats i inspektionsrapporten.
- b) Inspektörer ska ha befogenhet att inspektera alla fiskeredskap som används eller som finns ombord.
18. Inspektören ska fästa ett identifikationsmärke godkänt av Iccat-kommissionen på alla inspekterade fiskeredskap som förefaller vara i strid med Iccat-kommissionens gällande rekommendationer för det inspekterade fartygets flaggstat och ska registrera detta i sin rapport.
19. Inspektören får fotografera redskapen, utrustningen, dokumentationen och andra element som inspektören anser nödvändiga, på ett sådant sätt att det framgår vilka egenskaper som enligt inspektörens uppfattning inte är i överensstämmelse med gällande regler, i vilket fall de fotograferade föremålen ska förtecknas i rapporten och kopior av fotografierna bifogas den kopia av rapporten som sänds till flaggstaten.
20. Inspektören ska inspektera all fångst ombord för att kontrollera efterlevnaden av Iccats rekommendationer.
21. Förslagan för identitetskort för inspektörer är följande:

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA ICCAT Inspector Identity Card Contracting Party: Inspector Name: Card n°: Issue Date: Valid five years Photograph	 ICCAT The holder of this document is an ICCAT Inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures. ICCAT Executive Secretary Inspector Issuing Authority
---	---

BILAGA IX

Minimistandarder för videoinspelning**Överföring**

1. Det elektroniska lagringsmedium som innehåller originalvideoinspelningen ska så snart som möjligt efter det att överföringen har avslutats överlämnas till den regionala Iccat-observatören, som omedelbart ska förse den med sina initialer för att motverka all manipulering av mediet.
2. Originalvideoinspelningen ska förvaras ombord på fångstfartyget eller i förekommande fall av operatören av odlingsanläggningen eller fällan, under hela tillståndsperioden.
3. Det ska göras två identiska kopior av videoinspelningen. En kopia ska överlämnas till den regionala Iccat-observatören ombord på notfartyget och en kopia ska överlämnas till den nationella observatören ombord på bogserbåten, varefter den sistnämnda kopian ska åtfölja överföringsdeklarationen och de associerade fångster som den avser. Detta förfarande ska endast gälla för nationella observatörer vid överföring mellan bogserbåtar.
4. I början och/eller slutet av varje videoinspelning ska numret på Iccat-tillståndet för överföring visas.
5. Tidpunkt och datum för videon ska visas kontinuerligt under varje videoinspelning.
6. Videoinspelningen ska innan överföringen inleds visa öppnandet och stängningen av nätet/luckan och om det då redan finns blåfenade tonfiskar i de mottagande och de levererande kassarna.
7. Videoinspelningen ska vara kontinuerlig utan avbrott och klipp och ska täcka hela överföringen.
8. Videoinspelningen ska hålla en sådan kvalitet att det är möjligt att uppskatta vilket antal blåfenade tonfiskar som överförs.
9. Om kvaliteten på videoinspelningen är så dålig att det inte går att uppskatta vilket antal blåfenade tonfiskar som överförs, ska kontrollmyndigheterna begära att det görs en ny överföring. Vid den nya överföringen ska all blåfenad tonfisk i den mottagande kassen överföras till en annan kasse, som ska vara tom.

Placering i kasse

1. Det elektroniska lagringsmedium som innehåller originalvideoinspelningen ska så snart som möjligt efter det att placeringen i kasse har avslutats överlämnas till den regionala Iccat-observatören, som omedelbart ska förse den med sina initialer för att motverka all manipulering av mediet.
2. Originalvideoinspelningen ska i tillämpliga fall förvaras av odlingsanläggningen under hela tillståndsperioden.
3. Det ska göras två identiska kopior av videoinspelningen. En kopia ska överlämnas till den regionala Iccat-observatör som utplacerats på odlingsanläggningen.
4. I början och/eller slutet av varje videoinspelning ska numret på Iccat-tillståndet för placering i kasse visas.
5. Tidpunkt och datum för videon ska visas kontinuerligt under varje videoinspelning.
6. Videoinspelningen ska innan placeringen i kasse inleds visa öppnandet och stängningen av nätet/luckan och om det då redan finns blåfenade tonfiskar i de mottagande och levererande kassarna.
7. Videoinspelningen ska vara kontinuerlig utan avbrott och klipp och ska täcka hela placeringen i kasse.
8. Videoinspelningen ska hålla en sådan kvalitet att det är möjligt att uppskatta vilket antal blåfenade tonfiskar som överförs.
9. Om kvaliteten på videoinspelningen är så dålig att det inte går att uppskatta vilket antal blåfenade tonfiskar som överförs, ska kontrollmyndigheterna begära att det görs en ny placering i kasse. Vid den nya placeringen i kasse ska all blåfenad tonfisk i den mottagande odlingskassen överföras till en annan odlingskasse, som ska vara tom.

BILAGA X

Standarder och förfaranden för de program och rapporteringsskyldigheter som avses i artiklarna 46.2–46.7 och 47.1**A. Användning av stereokamerasystem**

Användningen av stereokamerasystem enligt artikel 46 i denna förordning vid placering i kasse ska ske enligt följande:

1. Provtagningsurvalet av levande fisk får inte understiga 20 % av den mängd fisk som placeras i kasse. När det är tekniskt möjligt, ska urvalet av levande fisk vara sekventiellt genom att vart femte exemplar mäts; ett sådant urval ska utgöras av fisk som mäts på ett avstånd av 2–8 meter från kameran.
2. Slussen mellan den levererande och den motagande kassen ska vara högst 10 meter bred och högst 10 meter hög.
3. När fiskens längdmått uppvisar en flertoppig fördelning (två eller flera grupper av olika storlek), ska det vara möjligt att använda mer än en omräkningsalgoritm för en och samma placering i kasse; de mest aktuella algoritmer som fastställts av ständiga kommittén för forskning och statistik ska användas för att omräkna längd från munspetsen till stjärtfenans delning till totalvikt, på grundval av den storlekskategori som den fisk som mätts i samband med placeringen i kasse tillhör.
4. Stereolängdmåtten ska valideras före varje placering i kasse, med användning av en grafisk skala på 2–8 meters avstånd.
5. När resultaten av stereokameraprogrammet meddelas, ska informationen ange den felmarginal som är förbunden med stereokamerasystemets tekniska specifikationer, vilken inte får överskrida ± 5 %.
6. Rapporten om resultaten av stereokameraprogrammet ska innehålla uppgifter om alla ovan nämnda tekniska specifikationer, inbegripet provtagningsurvalet, provtagningsmetoden, avståndet från kameran, slussens mått samt algoritmerna (förhållandet mellan längd och vikt). Ständiga kommittén för forskning och statistik ska se över specifikationerna och vid behov utfärda rekommendationer om ändring av dem.
7. Om kvaliteten på stereokamerans upptagning är så dålig att det inte går att beräkna vikten på den blåfenade tonfisk som placeras i kasse, ska myndigheterna i den medlemsstat som ansvarar för fångstfartyget, fällan eller odlingsanläggningen begära att det görs en ny placering i kasse.

B. Presentation och användning av programmets resultat

1. Beslut rörande avvikelser mellan fångstrapporten och resultaten av stereokamerasystemprogrammet ska fattas avseende hela den gemensamma fiskeinsatsen eller de totala fångsterna i fälla, när det är fråga om gemensamma fiskeinsatser eller fångster i fälla som är avsedda för en odlingsanläggning som förvaltas av en enda avtalsslutande part och/eller en enda medlemsstat. Beslut rörande avvikelser mellan fångstrapporten och resultaten av stereokamerasystemprogrammet ska fattas avseende placeringen i kasse, när det är fråga om gemensamma fiskeinsatser som omfattar mer än en avtalsslutande part och/eller medlemsstat, såvida inte alla de avtalsslutande flaggstaternas och/eller flaggmedlemsstaternas myndigheter under vars förvaltning de fångstfartyg som ingår i den gemensamma fiskeinsatsen står kommer överens om något annat.
2. Den medlemsstat som ansvarar för odlingsanläggningen ska lämna en rapport till den medlemsstat eller avtalsslutande part som ansvarar för fångstfartyget eller fällan och till kommissionen, inbegripet följande:
 - a) En teknisk rapport om stereokamerasystemet, som ska innefatta
 - allmän information, dvs. uppgifter om art, plats, kasse, datum och algoritm,
 - statistisk information om genomsnittlig vikt och längd, minsta vikt och längd, största vikt och längd, antal fiskar i provurvalet, viktfordelning och storleksfordelning.
 - b) Detaljerade uppgifter om programmets resultat, med storlek och vikt för varje fisk i provurvalet.
 - c) Rapport om placering i kasse, vilken ska omfatta följande:
 - Allmän information om insatsen, dvs. antal placeringar i kasse, odlingsanläggningens namn, kassens nummer, BCD-nummer, nummer på Iccats överföringsdeklaration, fångstfartygets eller fällans namn och flaggstat, bogserbåtens namn och flaggstat, datum då stereokamerainspelningen gjordes och inspelningsfilnamn.

- Den algoritm som använts för att konvertera längd till vikt.
 - En jämförelse mellan de mängder som anges i BCD och de mängder som fastställts med hjälp av stereokamerasystemet uttryckt i antal fiskar, genomsnittlig vikt och total vikt (skillnaden ska beräknas enligt formeln $(\text{stereokamerasystem-BCD})/(\text{stereokamerasystem} * 100)$).
 - Systemets felmarginal.
 - Vid rapporter om placering i kasse i samband med gemensamma fiskeinsatser/fällor, ska den sista rapporten om placering i kasse också innehålla en sammanfattning av all information i de tidigare rapporterna om placering i kasse.
3. När rapporten om placering i kasse tas emot, ska myndigheterna i den medlemsstat som fångstfartyget eller fällan tillhör vidta de åtgärder som krävs med avseende på följande situationer:
- a) Om den totala vikt som fångstfartyget eller fällan har angivit i BCD ligger på samma nivå som resultaten från stereokamerasystemet, ska
- inget föreläggande om återutsättning utfärdas,
 - BCD ändras, både vad avser antal (med användning av det antal som erhållits med kontrollkameror eller alternativ teknik) och genomsnittlig vikt, medan den totala vikten inte ska ändras.
- b) Om den totala vikt som fångstfartyget eller fällan har angivit i BCD är lägre än den lägsta nivån i resultaten från stereokamerasystemet ska
- ett föreläggande om återutsättning utfärdas med användning av den lägsta siffran i resultaten från stereokamerasystemet,
 - återutsättningarna verkställas i enlighet med förfarandet i artikel 34.2 och bilaga XI,
 - BCD ändras efter återutsättningarna, både vad avser antal (med användning av det antal som erhållits med kontrollkameror minus antalet återutsatta fiskar) och genomsnittlig vikt, medan den totala vikten inte ska ändras.
- c) Om den totala vikt som fångstfartyget eller fällan har angivit i BCD är högre än den högsta nivån i resultaten från stereokamerasystemet, ska
- inget föreläggande om återutsättning utfärdas,
 - BCD ändras i enlighet därmed vad avser den totala vikten (med användning av den högsta siffran i resultaten från stereokamerasystemet), antalet fiskar (med användning av resultaten från kontrollkamerorna) och den genomsnittliga vikten.
4. Vid relevanta ändringar av BCD ska de värden (antal och vikt) som anges i avsnitt 2 överensstämma med dem som anges i avsnitt 6 och värdena i avsnitten 3, 4 och 6 får inte vara högre än de som anges i avsnitt 2.
5. Om avvikelser i individuella rapporter om placering i kasse ska kompenseras genom justering av samtliga placeringar i kasse från en gemensam fiskeinsats/fälla, ska samtliga relevanta BCD, oavsett om det krävs en återutsättning eller inte, ändras på grundval av den lägsta nivå som fastställts genom resultaten från stereokamerasystemet. BCD för den mängd blåfenad tonfisk som återutsatts ska också ändras för att avspegla den vikt och det antal som återutsatts. BCD för blåfenad tonfisk som inte återutsatts, men för vilken resultaten från stereokamerasystemen eller alternativ teknik visade på avvikelser i förhållande till de rapporterade fångsterna och överföringarna, ska också ändras för att avspegla dessa skillnader.

BCD för de fångster ur vilka återutsättning skett ska också ändras för att spegla den vikt och det antal som återutsatts.

BILAGA XI

Återutsättningsprotokoll

1. Återutsättning i havet av blåfenad tonfisk från odlingskassar ska spelas in med videokamera och övervakas av en regional Iccat-observatör, som ska upprätta och lämna en rapport tillsammans med videoinspelningarna till Iccats sekretariat.
2. När ett föreläggande om återutsättning har utfärdats, ska odlingsanläggningens operatör begära att en regional Iccat-observatör utplaceras för uppdraget.
3. Återutsättning i havet av blåfenad tonfisk från transportkassar eller fällor ska övervakas av en nationell observatör från den medlemsstat som ansvarar för bogserbåten eller fällan, som ska upprätta och lämna en rapport till den ansvariga medlemsstatens kontrollmyndigheter.
4. Innan en återutsättning äger rum, får medlemsstatens kontrollmyndigheter beordra en kontrollöverföring med standardkamera och/eller stereokamera, i syfte att uppskatta antal och vikt hos den fisk som måste återutsättas.
5. Medlemsstaternas myndigheter får vidta alla de kompletterande åtgärder som de anser nödvändiga för att säkerställa att återutsättningen äger rum vid den tidpunkt och på den plats som är lämpligast för att öka sannolikheten för att fisken återvänder till sitt bestånd. Operatören ska vara ansvarig för att fisken överlever fram till dess att återutsättningen har genomförts. Återutsättningen ska ske inom tre veckor efter det att placeringen i kasse avslutades.
6. När uttag av fisk har avslutats, ska den fisk som finns kvar i odlingsanläggningen vilken inte omfattas av BCD återutsättas i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 34.2 och i denna bilaga.

BILAGA XII

Hantering av döda fiskar

Under en fiskeinsats med notfartyg ska de kvantiteter döda fiskar som upptäcks i ringnoten anges i fiskefartygets loggbok och dras av från medlemsstatens kvot enligt följande:

Registrering/hantering av döda fiskar vid första överföringen

1. BCD ska tillhandahållas bogserbåtens driftsansvariga med avsnitten 2 (total fångst), 3 (levande fisk) och 4 (överföring, inbegripet döda fiskar) ifyllda.

De totala kvantiteter som rapporteras i avsnitten 3 och 4 ska motsvara de kvantiteter som rapporteras i avsnitt 2. BCD ska åtföljas av Iccats överföringsdeklaration i original, i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. De kvantiteter som anges i Iccats överföringsdeklaration (överföring av levande fisk) ska vara lika med de kvantiteter som anges i avsnitt 3 i tillhörande BCD.

2. Ett utdrag ur BCD som omfattar avsnitt 8 (handelsinformation) ska fyllas i och ges till driftsansvarig för det hjälpfartyg som transporterar den döda blåfenade tonfisken i land (eller den blåfenade tonfisk som behålls ombord på fångstfartyget, om det är ett fångstfartyg som landar sin fångst direkt). Den döda fisken och utdraget ur BCD ska åtföljas av en kopia av Iccats överföringsdeklaration.
 3. Kvantiteterna döda fiskar ska anges i BCD för det fångstfartyg som fångade fisken eller, om det är fråga om en gemensam fiskeinsats, i BCD för de deltagande fångstfartygen eller för ett fartyg som för en annan flagg och som deltar i den gemensamma fiskeinsatsen.
-

BILAGA XIII

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 302/2009	Den här förordningen
Artikel 1	Artiklarna 1 och 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4.1	Artikel 5.1
Artikel 4.2	Artikel 6.1 a
Artikel 4.3 och 4.5	Artikel 7
Artikel 4.4 andra stycket	Artikel 6.1 a och 6.2
Artikel 4.6 a, b och andra stycket	Artikel 54
Artikel 4.6 tredje stycket	Artikel 20.2
Artikel 4.7–4.12	—
Artikel 4.13	Artikel 5.3
Artikel 4.15	Artikel 17
Artikel 5.1	Artikel 6.1 b
Artikel 5.2–5.6	Artikel 9.1–9.6
Artikel 5.7, 5.8 och 5.9 första stycket	—
Artikel 5.9 andra stycket	Artikel 6.2
Artikel 6	Artikel 10
Artikel 7	Artiklarna 11 och 12
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 9.1 och 9.2	Artikel 14.1 och 14.2
Artikel 9.3, 9.4, 9.5 och 9.7–9.10	Bilaga I
Artikel 9.6	—
Artikel 9.11	Artikel 14.3
Artikel 9.12–9.15	Artikel 15
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 16.2, 16.3 och 16.5
Artikel 12.1–12.4	Artikel 19
Artikel 12.5	—
Artikel 13.1, 13.2 och 13.3	Artikel 19
Artikel 13.4	—
Artikel 14.1, 14.2, 14.3 och 14.5	Artikel 20
Artikel 14.4	Artikel 22.1
Artikel 15	Artikel 23
Artikel 16	Artikel 29.1, 29.3 och 29.4
Artikel 17	Artikel 30

Förordning (EG) nr 302/2009	Den här förordningen
Artikel 18.1	Artikel 25
Artikel 18.2	Bilaga II
Artikel 19	Artikel 24.1, 24.2 och 24.3
Artikel 20.1 och 20.2	Artikel 26.1, 26.2 och 26.3
Artikel 20.3 och 20.4	Artikel 27
Artikel 21	Artikel 31.1–31.4 och 31.6
Artikel 22.1 och 22.2 första stycket	Artikel 33.1, 33.3 och 33.5
Artikel 22.2 andra stycket	Artikel 34.1
Artikel 22.3	Artikel 34.2
Artikel 22.4	Artikel 38.1, 38.2 och 38.3
Artikel 22.5	Bilaga II
Artikel 22.6	Artikel 33.6
Artikel 22.7	Artikel 35.1 och bilaga IX
Artikel 22.8 och 22.9 första stycket	Artikel 36
Artikel 22.9 andra stycket	—
Artikel 22.10	Artikel 39
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24.1	Artikel 47.1
Artikel 24.2, 24.4 och 24.6	Artikel 40.2–40.5
Artikel 24.3	Artikel 41.1 och 41.2
Artikel 24.5	Artikel 42
Artikel 24.7	Artikel 44.1 och bilaga IX
Artikel 24.8 första stycket	Artikel 45.1 och 45.2
Artikel 24.9	—
Artikel 24.10	Artikel 48
Artikel 24a	Bilaga X
Artikel 25	Artikel 49
Artikel 26.1	Artikel 26.4
Artikel 26.2	Artikel 27.1
Artikel 26.3	Artikel 26.5
Artikel 27.1	Artikel 31.5
Artikel 27.2	Artikel 41
Artikel 27.3	Artikel 3.24
Artikel 28	Artikel 55
Artikel 29	Artikel 52
Artikel 30	Artikel 50
Artikel 31.1 och 31.2 a, b, c och h	Artikel 51.2–51.6
Artikel 31.2 d–g	Bilaga VII
Artikel 31.3 och 31.4	Bilaga VII

Förordning (EG) nr 302/2009	Den här förordningen
Artikel 32	Artikel 35.2, 35.3 och 35.4 Artikel 44.2, 44.3 och 44.4
Artikel 33	—
Artikel 33a	Artikel 53
Artikel 34	Artikel 56
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37	Artikel 57
Artikel 38	Artikel 58
Artikel 38a	Artikel 59.1 och 59.2
Artikel 39	Artikel 60
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 61

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1628**av den 14 september 2016**

om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den inre marknaden utgör ett område utan inre gränser där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital måste säkerställas. Därför fastställdes bestämmelser för att minska luftföroreningarna från motorer för installation i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG ⁽³⁾. Ansträngningarna för att utveckla och driva unionens inre marknad bör fortsätta.
- (2) Den inre marknaden bör vara grundad på öppna, enkla och konsekventa regler som skapar rättssäkerhet och klarhet, vilket är till nytta för såväl företag som konsumenter.
- (3) En ny regleringsmodell har införts vad gäller typgodkännande på unionsnivå av motorer, i syfte att förenkla och påskynda antagandet av lagstiftning på detta område. Modellen innebär att lagstiftaren fastställer grundläggande regler och principer och att kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter med närmare tekniska föreskrifter. Beträffande materiella krav bör det därför i denna förordning endast föreskrivas grundläggande bestämmelser om utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar och typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, och kommissionen bör ges befogenhet att fastställa de tekniska specifikationerna i delegerade akter och genomförandeakter.
- (4) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 ⁽⁴⁾ inrättades ett regelverk för godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon. Med hänsyn till likheterna mellan områdena och de goda erfarenheterna av tillämpningen av förordning (EU) nr 167/2013 bör flera av de rättigheter och skyldigheter som infördes genom den förordningen övervägas för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg. Det är dock nödvändigt att införa en separat uppsättning bestämmelser för att fullt ut ta hänsyn till de särskilda krav som gäller motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg.

⁽¹⁾ Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 februari 2015 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 juli 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 18 juli 2016.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (EGT L 59, 27.2.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 60, 2.3.2013, s. 1).

- (5) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG ⁽¹⁾ fastställs grundläggande hälso- och säkerhetskrav när det gäller konstruktion och tillverkning för att öka säkerheten för maskiner som släpps ut på marknaden. I det direktivet fastställs dock inga krav avseende utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg. Vissa särskilda skyldigheter för tillverkare av sådana mobila maskiner bör därför fastställas för att säkerställa att installationen av motorer i sådana maskiner görs på ett sätt som inte negativt påverkar motorns prestanda vad gäller utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar. Vissa skyldigheter avseende aspekter på utsläppsgränserna för gas- och partikelformiga föroreningar från motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg är också nödvändiga för att säkerställa att utsläppsgränserna för motorer i denna förordning är effektiva.
- (6) Denna förordning bör innehålla materiella krav på utsläppsgränser och förfaranden för EU-typgodkännande av motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg. De relevanta kraven i denna förordning bygger i huvudsak på resultaten av den konsekvensbedömning av den 20 november 2013 som utfördes av kommissionen, i vilken de olika alternativen analyserades genom en förteckning över potentiella ekonomiska, miljömässiga, säkerhetsrelaterade, samhälleliga och hälsoeffektrelaterade fördelar och nackdelar. Både kvalitativa och kvantitativa aspekter ingick i den analysen.
- (7) För att säkerställa den inre marknadens goda funktion bör det genom denna förordning införas harmoniserade bestämmelser för EU-typgodkännande av motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg. Därför bör det fastställas nya utsläppsgränser, som bör tillämpas såväl på motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg som på jordbruks- och skogsbruksmaskiner, som ska återspegla den tekniska utvecklingen och säkerställa att utsläppsgränserna är förenliga med unionens politik inom sektorn för transporter på väg. De nya utsläppsgränserna bör fastställas för att unionens mål för luftkvalitet ska kunna uppfyllas och för att minska utsläppen från mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och från jordbruks- och skogsbruksfordon, så att den andel av utsläppen som kommer från de mobila maskinerna i fråga står i bättre proportion till utsläppen från vägfordon. Unionslagstiftningens räckvidd inom detta område bör följaktligen utvidgas för att förbättra harmoniseringen av marknaden på unionsnivå och på internationell nivå och minimera risken för snedvridning på marknaden och negativa hälsoeffekter.
- (8) Utöver att utvidga unionslagstiftningen på marknadsharmoniseringsområdet och samtidigt minska risken för snedvridning av marknaden, syftar denna förordning till att förenkla den nuvarande rättsliga ramen, bland annat genom att det föreskrivs åtgärder för att förenkla de administrativa förfarandena, och till att förbättra de allmänna förutsättningarna för att säkerställa efterlevnaden av sådan lagstiftning, särskilt genom en förstärkning av reglerna för marknadskontroll.
- (9) I kommissionens vitbok av den 28 mars 2011, *Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem*, betonas den särskilda roll som transporter på järnväg och inre vattenvägar har när det gäller att uppnå klimatpolitiska mål. Med hänsyn till att framstegen med avseende på dessa transportslag kommer till korta vid jämförelse med framstegen inom andra sektorer i fråga om förbättring av luftkvalitet bör kommissionen och medlemsstaternas myndigheter inom sina respektive verksamhetsområden tillhandahålla olika sätt att stödja utsläppsteknisk innovation så att den fortsatta ökningen av omläggning av godstransporter till järnväg och inre vattenvägar även går hand i hand med en förbättring av luftkvaliteten i Europa.
- (10) Kraven på motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg bör följa de principer som fastställs i kommissionens meddelande *Handlingsplan för en bättre och enklare lagstiftning* av den 5 juni 2002.
- (11) I det sjunde allmänna miljöhandlingsprogrammet för unionen, som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU ⁽²⁾, framhålls att unionen enats om att nå en nivå på luftkvaliteten som inte innebär några signifikanta negativa effekter på, och risker för, människors hälsa och miljön. I unionslagstiftningen har det

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och om ändring av direktiv 95/16/EG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 24).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

fastställts lämpliga utsläppsgränser för luftkvaliteten för skydd av människors hälsa, särskilt när det gäller känsliga individer, samt för nationella utsläppstak ⁽¹⁾. Efter kommissionens meddelande av den 4 maj 2001, genom vilket programmet för ren luft i Europa inrättades, antog kommissionen den 21 september 2005 ytterligare ett meddelande, *Tematisk strategi för luftförorening*. En av slutsatserna i den tematiska strategin är att utsläppen från transportsektorn (luft-, sjö- och landtransport), hushållen och energi-, jordbruks- och industrisektorerna måste minskas ytterligare för att unionens mål för luftkvalitet ska kunna uppnås. I det sammanhanget bör uppgiften att minska utsläppen från motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg utföras som ett led i en övergripande strategi. De nya utsläppsgränserna, som betecknas *Steg V*, är en av åtgärderna för att minska de nuvarande utsläppen under drift av luftföroreningar, som partikelformiga föroreningar och ozonbildande ämnen som kväveoxider (NO_x) och kolväten.

- (12) Den 12 juni 2012 ändrade Världshälsoorganisationen, genom Internationella centret för cancerforskning, klassificeringen av avgasutsläpp från dieselmotorer till *cancerframkallande för människor* (grupp 1) på grundval av tillräckliga belägg för att exponering är associerad med en ökad risk för lungcancer.
- (13) För att kunna förbättra luftkvaliteten i unionen och för att unionen ska kunna uppnå sina mål vad gäller skydd av luften på ett hållbart sätt fram till 2020 och därefter krävs fortsatta ansträngningar för att minska utsläppen från olika typer av motorer. Tillverkarna bör därför i förväg ges tydliga och utförliga besked om framtida utsläppsgränser och få en lämplig tidsram för efterlevande av dessa gränser och för utveckling av nödvändig ny teknik.
- (14) När utsläppsgränserna fastställs är det viktigt att beakta konsekvenserna för marknadernas och tillverkarnas konkurrenskraft, de direkta och indirekta kostnader som uppstår för företagen samt de vinster som genereras genom främjad innovation, förbättrad luftkvalitet, lägre hälso- och sjukvårdskostnader och ökad förväntad livslängd.
- (15) Att minska utsläppen från motorer på ett hållbart sätt kräver en fortlöpande ökning av det direkta samarbetet mellan tillverkare och företag med anknytning till dem, å ena sidan, och väletablerade vetenskapliga forskningsinstitutioner, å andra sidan. Sådant samarbete spelar en betydande roll i utvecklingen av nya produkter och tekniker som bidrar positivt till förbättringen av luftkvaliteten.
- (16) Utsläpp från motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg står för en väsentlig del av de utsläpp av vissa skadliga luftföroreningar som orsakas av människan. Motorer som står för en avsevärd andel av luftföroreningarna genom NO_x och partikelformiga ämnen bör omfattas av de nya utsläppsgränserna.
- (17) För att säkerställa ett så gott skydd som möjligt för arbetstagare i närheten av maskiner och för att hålla den kumulativa exponeringen av personer som arbetar i närheten av flera olika mobila maskiner och typer av utrustning så låg som möjligt bör teknik som för närvarande finns tillgänglig användas för att minska utsläppen.
- (18) Kommissionen bör följa utvecklingen när det gäller utsläpp som hittills inte omfattas av lagstiftning och som uppkommer till följd av ökande användning av nya bränsleblandningar, motortekniker och utsläppsbegränsande system. Vid behov bör kommissionen lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och rådet i syfte att reglera sådana utsläpp.
- (19) Det är nödvändigt att främja införande av alternativbränslemotorer, som kan ha låga utsläpp av NO_x och partikelformiga föroreningar. Gränsvärdena för utsläppen av totala kolväten bör därför anpassas så att hänsyn tas till utsläppen av icke-metankolväten och metan.
- (20) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas rätt att i överensstämmelse med fördragen fastställa krav som de anser vara nödvändiga för att säkerställa att allmänheten och arbetstagare är skyddade vid användning av mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg som avses i detta direktiv, under förutsättning att kraven inte påverkar utsläppandet på marknaden av motorer för sådana maskiner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram (EUT L 242, 10.9.2002, s. 1); Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (21) För att säkerställa att utsläppen av ultrafina partikelformiga föroreningar (med en storlek på högst 0,1 µm) regleras bör kommissionen ges befogenhet att införa en metod vad gäller utsläpp av partikelformiga föroreningar som grundar sig på antal partiklar, som ett komplement till den nuvarande metoden som grundar sig på massa. Den antalsbaserade metoden bör bygga på resultaten från det program för partikelmätning som genomförs inom ramen för FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece) och bör vara förenlig med de befintliga ambitiösa miljömålen.
- (22) För att uppnå dessa miljömål är det lämpligt att de gränsvärden för partikelantal som fastställs i denna förordning troligen kommer att avspegla de högsta prestandanivåer som för närvarande kan uppnås med partikelfilter genom användning av bästa tillgängliga teknik.
- (23) Med tanke på de långa livslängderna för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg är det lämpligt att överväga att anpassa de motorer som redan används. Sådan anpassning bör i synnerhet användas i tätbefolkade stadsområden som ett sätt att hjälpa medlemsstater att uppfylla unionens lagstiftning om luftkvalitet. För att säkerställa en jämförbar och ambitiös grad av anpassning bör medlemsstaterna beakta principerna i Uneces föreskrift nr 132.
- (24) Där så är lämpligt bör man försöka finna synergier mellan minskningen av utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och de utsläppsgränsvärden som tillämpas för tunga fordon, om den teknik som används i båda fallen är sammanlänkad. En sådan åtgärd skulle kunna öka stordriftsfördelarna och förbättra luftkvaliteten.
- (25) Kommissionen bör anta globalt harmoniserade provcykler i de provningsförfaranden som utgör grunden för lagstiftningen om EU-typgodkännande med avseende på utsläpp. Dessutom bör man överväga att använda bärbara system för utsläppsmätning för att övervaka de faktiska utsläppen under drift.
- (26) För att ta itu med de faktiska utsläppen under drift och för att förbereda förfarandet för kontroll av överensstämmelse av motorer i drift bör provningsmetoder för att övervaka efterlevnaden av kraven på utsläppsprestanda baserade på användning av ombordsystem för utsläppsmätning införas inom en lämplig tidsram.
- (27) Ett väl fungerande efterbehandlingssystem av avgaser, särskilt i fråga om NO_x, är avgörande för att fastställda gränsvärden för utsläpp av föroreningar ska kunna iakttas. Åtgärder bör i detta sammanhang införas i syfte att säkerställa att system för efterbehandling av avgaser där ett förbrukningsbart eller icke återvinningsbart reagens används fungerar korrekt.
- (28) Bärbara brandbekämpningspumpar är nödvändiga i vissa nödsituationer där vatten via vattenledningar inte är tillgängligt. Installationen av system för efterbehandling av avgaser i motorer för sådana maskiner skulle emellertid öka deras vikt och drifttemperaturer i sådan utsträckning att det skulle bli farligt för operatören och omöjligt att bära dem i handen. Bärbara brandbekämpningspumpar bör således inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- (29) Modifikationer av motorer, såsom inaktivering av deras system för efterbehandling av avgaser eller ökning av deras effekt, kan få allvarliga konsekvenser för motorns utsläppsresultat och beständighet. Juridiska personer som utför sådana modifikationer bör därför ha ansvaret för att säkerställa att de tillämpliga utsläppsgränserna iakttas.
- (30) Motorer som omfattas av och är förenliga med de nya bestämmelserna om utsläppsgränser och förfaranden för EU-typgodkännande i denna förordning bör få släppas ut på marknaden i medlemsstaterna. Sådana motorer bör inte omfattas av några andra nationella utsläppskrav vad avser deras utsläppande på marknaden. Detta bör inte påverka medlemsstaternas rätt att främja eller begränsa användning av motorer som redan har släppts ut på marknaden, under förutsättning att de kriterier som tillämpas inte är diskriminerande och är objektivt motiverade. Medlemsstater som beviljar EU-typgodkännanden bör vidta kontrollåtgärder för att säkerställa att motorer som producerats inom ramen för förfaranden för EU-typgodkännande kan identifieras.
- (31) Motorer avsedda för export och för användning av försvarsmakten bör inte omfattas av de utsläppsgränser som fastställs i denna förordning. Dock bör märkning i vissa fall krävas för att sådana motorer ska kunna särskiljas från motorer som omfattas av utsläppsgränserna.

- (32) För att beakta begränsningar av logistiska skäl och möjliggöra ett *just-in-time*-produktionsflöde samt undvika onödiga kostnader och administrativ börda bör en tillverkare, med samtycke från tillverkaren av originalutrustning (nedan kallad *utrustningstillverkaren*), få leverera en motor separat från dess system för efterbehandling av avgaser.
- (33) Vissa mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg används under extrema villkor som medför risk för liv eller hälsa, eller omfattas av mycket hårda tekniska krav. Mot bakgrund av dessa särskilda omständigheter samt det relativt låga antal motorer för sådana mobila maskiner bör särskilda undantag från kraven i denna förordning avseende utsläppsgränser införas för motorer som ska användas i potentiellt explosiva atmosfärer och i fordon som sjösätter livbåtar.
- (34) För att möjliggöra tillverkares fältprovningsverksamhet, som utgör en naturlig del av motorutvecklingsprocessen, bör det vara tillåtet att tillfälligt släppa ut motorer som inte har EU-typgodkänts i det skedet på marknaden. Undantag som möjliggör tillfälligt utsläppande på marknaden av motorer för fältprovning av prototyper bör också vara tillåtna.
- (35) För att ta hänsyn till långsiktiga projekt inom järnvägssektorn som kräver omfattande investeringar bör ett undantag införas, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG⁽¹⁾, för motorer som ingår i projekt som inleddes före denna förordnings tillämpningsdatum och som är långt framskridna.
- (36) Det är viktigt att inte hindra teknisk innovation som rör utsläppsprestanda för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg genom krav som för närvarande inte uppställs i befintliga administrativa förfaranden för typgodkännande. Det är därför nödvändigt att föreskriva vissa undantag och bestämmelser för motorer som innehåller ny teknik eller bygger på nya principer.
- (37) Utrustningstillverkare som tillverkar ett begränsat antal enheter per år står inför svåra utmaningar när de ska omkonstruera sina maskiner inom den normala övergångsperioden. Dessa tillverkare är vanligtvis små och medelstora företag som har begränsad ingenjörskapacitet och ofta skaffar sig information om motorer enligt framtida steg senare än andra utrustningstillverkare. Detta är särskilt fallet för tillverkare av jordbruksmaskiner som producerar ett begränsat antal enheter per år och som skulle ställas inför en stor strukturell utmaning när de övergår till utsläppsgränser enligt Steg V. Det är därför nödvändigt att föreskriva särskilda regler för sådana fall.
- (38) Det bör vara tillåtet att släppa ut motorer avsedda att ersätta motorer som redan är installerade i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg på marknaden när dessa uppfyller mindre stränga utsläppskrav än de som anges i denna förordning, i syfte att göra det möjligt för tillverkare att uppfylla sina garantiskyldigheter och säkerställa tillräcklig tillgång till sådana motorer på marknaden.
- (39) Enligt aktuella uppskattningar kommer ett antal lokomotiv för bredspår behöva ersättas mellan 2016 och 2025. Lokomotiv med högeffektsmotorer som är lämpliga för 1 520 mm:s-järnvägsnätet är inte tillgängliga på unionsmarknaden. Speciallösningar skulle öka kostnaden för de nya lokomotiven betydligt och avskräcka järnvägsoperatörer från att förnya sina lokomotivparker. Under förfarandena för EU-typgodkännande bör 1 520 mm:s-järnvägsnätets tekniska och ekonomiska begränsningar beaktas. För att underlätta och snabba på miljöanpassningen av järnvägssektorn i berörda medlemsstater och främja användningen av den bästa teknik som för närvarande är tillgänglig på marknaden, bör ett tillfälligt undantag från vissa krav beviljas för dessa lokomotiv på järnvägsnätet. Ett sådant undantag skulle kunna möjliggöra en minskning av järnvägstrafikens miljöpåverkan.
- (40) Bomullsproduktion inom unionen är begränsad till ett mycket litet antal medlemsstater. På grund av de höga kostnaderna för nya maskiner för bomullsskörd och för att undvika att lägga ytterligare en ekonomisk börda på sektorn för bomullsproduktion, vilket skulle utgöra ett utökat hot mot dess ekonomiska bärkraft, bör operatörer beviljas tillgång till ett brett urval av begagnade maskiner för bomullsskörd. Därför bör medlemsstater ha möjlighet att under en begränsad tidsperiod tillämpa nationell rätt på motorer som installerats i sådana maskiner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (EUT L 191, 18.7.2008, s. 1).

- (41) När det gäller marknadskontroll bör det i denna förordning fastställas skyldigheter för nationella myndigheter som är mer specifika än motsvarande skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ⁽¹⁾.
- (42) För att säkerställa att förfarandet för kontroll av produktionsöverensstämmelse, som är en av hörnstenarna i EU:s system för typgodkännande, har genomförts korrekt och fungerar korrekt, bör tillverkare kontrolleras regelbundet av den utsedda behöriga myndigheten eller av en teknisk tjänst med lämpliga kvalifikationer som utses för detta ändamål.
- (43) Unionen är avtalspart i Unece-överenskommelsen om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon, utrustning och delar som kan monteras och/eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter (*Reviderad överenskommelse av år 1958*). Följaktligen bör godkännanden som beviljats enligt Uneces föreskrifter och ändringar av dem som unionen har röstat för eller som unionen har anslutit sig till med tillämpning av rådets beslut 97/836/EG ⁽²⁾ erkännas som likvärdiga med de EU-typgodkännanden som beviljas enligt denna förordning. För att säkerställa samstämmighet och överensstämmelse mellan unionslagstiftning och Unece-lagstiftning bör kommissionen följaktligen ges befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa vilka av Uneces föreskrifter som ska tillämpas på EU-typgodkännanden.
- (44) För att komplettera denna förordning med närmare tekniska bestämmelser bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i fråga om övervakning av utsläppsprestanda vid drift, tekniska provnings- och mätförfaranden, produktionsöverensstämmelse, separat leverans av system för efterbehandling av motoravgaser, motorer för fältprovning, motorer för användning i explosiv atmosfär, likvärdighet hos EU-typgodkännanden för motorer, information för utrustningstillverkare och slutanvändare, samt krav på och bedömning av tekniska tjänster. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽³⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelserna av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet få alla dokument samtidigt som medlemsstaternas experter och deras experter ska systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelser av delegerade akter.
- (45) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (46) Medlemsstaterna bör föreskriva sanktioner för överträdelse av denna förordning och säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (47) För att ta hänsyn till den pågående tekniska utvecklingen och de senaste rönen inom forskning och innovation bör möjligheterna till ytterligare utsläppsminskningar hos motorer som är installerade i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg identifieras. Dessa bedömningar bör inriktas på de motorkategorier som för första gången omfattas av denna förordnings tillämpningsområde och på dem vars utsläppsgränsvärden förblir oförändrade enligt denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Rådets beslut 97/836/EG av den 27 november 1997 om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter (*"Reviderad överenskommelse av år 1958"*) (EGT L 346, 17.12.1997, s. 78).

⁽³⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (48) De särskilda gränsvärden, provningsförfaranden och krav i fråga om utsläpp av föroreningar som anges i denna förordning bör också tillämpas på motorer för jordbruks- och skogsbrukstraktorer som omfattas av förordning (EU) nr 167/2013. Med hänsyn till den kombinerade effekten av senareläggandet i Steg IV för jordbrukstraktorer i kategorierna T2, T4.1 och C2 och tillämpningsdatumerna i Steg V, skulle Steg IV, vad gäller effektintervall 56–130 kW, ha mycket kort varaktighet. För att undvika ineffektivitet och en onödig börda bör det obligatoriska datumet för EU-typgodkännandet i Steg IV skjutas upp med ett år och flexibiliteten utökas i lämplig omfattning. Dessutom bör de övergångsklausuler som fastställs i denna förordning avseende tillämpningskraven i Steg V också tillämpas på motorer i Steg III B. Förordning (EU) nr 167/2013 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/96 ⁽¹⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.
- (49) För att skapa klarhet, förutsebarhet och överskådlighet och för förenklings skull, samt för att minska bördan för tillverkarna av motorer och mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, bör denna förordning endast innehålla ett begränsat antal genomförandestadier för införandet av nya utsläppsnivåer och förfaranden för EU-typgodkännande. Kraven måste fastställas i god tid för att tillverkarna ska hinna utveckla, prova och genomföra tekniska lösningar för motorer som serietillverkas och för att tillverkare och godkännande-myndigheter ska hinna införa de administrativa system som krävs.
- (50) Direktiv 97/68/EG har ändrats väsentligt flera gånger. För att skapa klarhet, förutsebarhet, överskådlighet och för förenklings skull bör det direktivet upphävas och ersättas med en förordning och ett begränsat antal delegerade akter och genomförandakter. Antagandet av en förordning säkerställer att dess bestämmelser blir direkt tillämpliga, särskilt på tillverkare, godkännandemyndigheter och tekniska tjänster, och att de kan ändras mycket snabbare och effektivare och följa den tekniska utvecklingen bättre.
- (51) Direktiv 97/68/EG bör därför upphöra att gälla med verkan från och med ett datum som ger industrin tillräckligt med tid för att anpassa sig till denna förordning och till de tekniska specifikationer och administrativa bestämmelser som fastställs i de delegerade akter och genomförandakter som antas enligt denna förordning.
- (52) Direktiv 97/68/EG föreskriver inte något undantag för motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och som ska användas i potentiellt explosiva atmosfärer. För att ta hänsyn till de stränga tekniska krav som är nödvändiga för den operativa säkerheten för sådana motorer, bör direktiv 97/68/EG ändras för att möjliggöra tillämpning av undantag för sådana motorer tills det direktivet upphört att gälla.
- (53) Utbytet av uppgifter och information om EU-typgodkännanden behöver förbättras så att denna förordning kan tillämpas snabbt och effektivt. Därför bör de nationella myndigheterna åläggas att effektivt samarbeta med varandra och med kommissionen och utbyta uppgifter och information rörande EU-typgodkännanden genom informationssystemet för den inre marknaden (nedan kallat IMI) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 ⁽²⁾. För att förenkla genomförandet av denna förordning bör en IMI-modul som är särskilt anpassad för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg upprättas. Det bör också vara möjligt för tillverkare och tekniska tjänster att använda IMI för utbyte av uppgifter och information om motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg.
- (54) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa harmoniserade bestämmelser om administrativa och tekniska krav för utsläppsgränser och förfaranden för EU-typgodkännande av motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/96 av den 1 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 vad gäller krav på miljöprestanda och framdrivningsenheters prestanda för jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 16, 23.1.2015, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen) (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs, med avseende på alla de motorer som avses i artikel 2.1, utsläppsgränser för gas- och partikelformiga föroreningar samt administrativa och tekniska krav i samband med EU-typgodkännande.

I denna förordning fastställs också vissa skyldigheter vad gäller mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i vilka en motor som avses i artikel 2.1 håller på att installeras eller har installerats, vad gäller utsläppsgränserna för gas- och partikelformiga föroreningar från sådana motorer.

2. I denna förordning fastställs också kraven för marknadskontroll av motorer som avses i artikel 2.1 vilka är installerade i eller är avsedda att installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och vilka omfattas av krav på EU-typgodkännande.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på alla motorer som omfattas av de kategorier som anges i artikel 4.1 som är installerade i eller avsedda att installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och, såvitt avser utsläppsgränserna för gas- och partikelformiga föroreningar från sådana motorer, på sådana mobila maskiner.

2. Denna förordning är inte tillämplig på motorer för

- a) framdrivning av fordon enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG ⁽¹⁾,
- b) framdrivning av jordbruks- och skogsbrukstraktorer enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU) nr 167/2013,
- c) framdrivning av fordon enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 ⁽²⁾,
- d) stationära maskiner,
- e) havsgående fartyg som måste ha ett giltigt sjöfarts- eller säkerhetsintyg,
- f) farkoster enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 ⁽³⁾ som inte omfattas av dess tillämpningsområde,
- g) framdrivning av, eller som fungerar som hjälpmotorer till, fartyg i inlandssjöfart med en nettoeffekt på mindre än 19 kW,
- h) vattenfarkoster enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (Ramdirektiv) (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjuliga (EUT L 60, 2.3.2013, s. 52).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 av den 14 september 2016 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG (se sidan 118 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 90).

- i) luftfartyg enligt definitionen i artikel 2 a i kommissionens förordning (EU) nr 1321/2014 ⁽¹⁾,
- j) fritidsfordon, med undantag för snöskotrar, terränghjulingar och terrängvagnar,
- k) fordon och maskiner som uteslutande används eller är avsedda att uteslutande användas i tävlingar,
- l) sådana bärbara brandbekämpningspumpar som definieras i, och omfattas av, Europastandarden om bärbara brandbekämpningspumpar ⁽²⁾,
- m) modeller i minskad skala eller kopior i minskad skala av fordon eller maskiner som tillverkas i mindre skala än originalet för att användas för fritidsändamål och som har en nettoeffekt på mindre än 19 kW.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg*: en mobil maskin, en transportabel utrustning eller ett fordon med eller utan karosseri eller hjul som inte är avsedd att användas för transporter på väg av personer eller gods; begreppet omfattar även maskiner som är installerade på chassit på fordon som är avsedda att användas för transporter på väg av personer eller gods,
2. *EU-typgodkännande*: förfarande genom vilket en godkännandemyndighet intygar att en motortyp eller motorfamilj uppfyller de tillämpliga administrativa bestämmelserna och tekniska kraven i denna förordning,
3. *gasformiga föroreningar*: följande föroreningar i gasform som avges från en motor: koloxid (CO), totala kolväten (HC) och kväveoxider (NO_x); med NO_x avses härmed kväveoxid (NO) och kvävedioxid (NO₂), uttryckt i NO₂-ekvivalenter,
4. *partikelformiga ämnen* eller PM: massan av det material i gasen som avges från en motor som samlats på ett specificerat filter efter det att gasen har späts ut med ren filtrerad luft, så att temperaturen inte överstiger 325 K (52 °C),
5. *partikelantal* eller PN: antalet fasta partiklar som avges från en motor med en diameter på mer än 23 nm,
6. *partikelformiga föroreningar*: ämnen som avges från en motor och mäts som PM eller PN,
7. *förbränningsmotor* eller *motor*: en annan energiomvandlare än en gasturbin som konstruerats för att omvandla kemisk energi (input) till mekanisk energi (output) med en inre förbränningsprocess; den inkluderar, om sådana installerats, det utsläppsbegränsande systemet och kommunikationsgränssnittet (hårdvara och meddelanden) mellan motorns elektroniska styrenhet(er) och andra eventuella styrenheter för drivlina eller mobil maskin som krävs för att följa kapitlen II och III,
8. *motortyp*: en grupp motorer som inte skiljer sig åt med avseende på väsentliga motoregenskaper,
9. *motorfamilj*: en tillverkares gruppering av motortyper vilka genom sin konstruktion har likartade egenskaper vad gäller avgasutsläpp och som iakttar gällande utsläppsgränsvärden,
10. *huvudmotor*: motortyp utvald ur en motorfamilj enligt sådana kriterier att dess utsläppsegenskaper blir representativa för hela motorfamiljen,
11. *utbytesmotor*: en motor som
 - a) uteslutande används i syfte att ersätta en motor som redan har släppts ut på marknaden och som är installerad i en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg, och
 - b) uppfyller ett utsläppssteg som är lägre än det som är tillämpligt den dag då motorn byts ut,

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1321/2014 av den 26 november 2014 om fortsatt luftvärdighet för luftfartyg och luftfartygsprodukter, delar och anordningar och om godkännande av organisationer och personal som arbetar med dessa arbetsuppgifter (EUT L 362, 17.12.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europeisk standard EN 14466+A1: 2009 (Brandbekämpningspumpar – Bärbara motorsprutor – Säkerhets- och utförandekrav, provningar).

12. *motor i drift*: en motor som drivs i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, under normalt driftsmönster, normala förhållanden och normal nyttolast, och som används för att utföra de provningar för övervakning av utsläpp som avses i artikel 19,
13. *motor med kompressionständning*: motor som fungerar enligt kompressionständningsprincipen,
14. *motor med gnistständning*: motor som fungerar enligt gnistständningsprincipen,
15. *handhållen motor med gnistständning*: motor med gnistständning som har en referenseffekt på mindre än 19 kW och som används i utrustning som uppfyller minst ett av följande villkor:
 - a) Den bärs av operatören under hela det arbete som utrustningen är avsedd för.
 - b) Den kan manövreras i flera olika positioner, till exempel upp och ned eller sidledes, för att det arbete som utrustningen är avsedd för ska kunna genomföras.
 - c) Dess torrvtikt, inklusive motorn, understiger 20 kg och den uppfyller minst ett av följande villkor:
 - i) Operatören stödjer utrustningen fysiskt eller, alternativt, bär den under hela det arbete som utrustningen är avsedd för.
 - ii) Operatören stödjer utrustningen fysiskt eller styr dess riktning under hela det arbete som utrustningen är avsedd för.
 - iii) Motorn används i en generator eller en pump.
16. *flytande bränsle*: ett bränsle som är flytande under normala omgivande förhållanden (298 K, totalt omgivande tryck 101,3 kPa),
17. *gasformigt bränsle*: ett bränsle som är helt gasformigt under normala omgivande förhållanden (298 K, totalt omgivande tryck 101,3 kPa),
18. *dubbelbränslemotor*: en motor som har konstruerats för att drivas med ett flytande bränsle och ett gasformigt bränsle samtidigt, där båda bränslena doseras separat och den mängd som används av det ena bränslet i förhållande till den mängd som används av det andra kan variera beroende på drift,
19. *enbränslemotor*: en motor som inte är en dubbelbränslemotor,
20. *GER (gasenergiqkvot)*: i fråga om dubbelbränslemotorer, kvoten mellan det gasformiga bränslets energiinnehåll och energiinnehållet i båda bränslena; i fråga om enbränslemotorer definieras GER som antingen 1 eller 0 beroende på bränsletyp,
21. *motor med konstant varvtal*: en motor vars EU-typgodkännande är begränsat till drift med konstant varvtal, varvid utesluts motorer vars reglerfunktion för konstant varvtal har tagits bort eller stängts av; den får ha ett tomgångsvarvtal som kan användas vid start eller avstängning och den får vara utrustad med en regulator som kan ställas in på ett annat varvtal när motorn inte är i drift,
22. *motor med varierande varvtal*: en motor som inte är en motor med konstant varvtal,
23. *drift med konstant varvtal*: motordrift med en regulator som automatiskt reglerar motorns varvtal för konstant varvtal, även vid ändrad belastning,
24. *hjälpmotor*: en motor som är installerad eller avsedd att installeras i en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg och som inte direkt eller indirekt ger framdrivning,
25. *nettoeffekt*: den motoreffekt i kW som erhålls i provbänk vid vevaxelns ände eller motsvarande, mätt i enlighet med den metod för mätning av effekten hos förbränningsmotorer som anges i Uneces föreskrift nr 120 vid användning av ett sådant referensbränsle eller en sådan bränslekombination som anges i artikel 25.2,
26. *referenseffekt*: den nettoeffekt som används för att fastställa de tillämpliga utsläppsgränsvärdena för motorn,

27. *nominell nettoeffekt*: motorns nettoeffekt i kW vid nominellt varvtal enligt uppgift från tillverkaren av en motor,
28. *maximal nettoeffekt*: det högsta värdet för nettoeffekten för den nominella effektkurvan vid full belastning för motortypen,
29. *nominellt varvtal*: det högsta varvtal vid full belastning som en motors regulator tillåter enligt tillverkarens konstruktion eller, om ingen regulator finns, det varvtal vid vilket motorn ger maximal nettoeffekt enligt uppgift från tillverkaren,
30. *tillverkningsdatum för motorn*: det datum, uttryckt som månad och år, när motorn går igenom den sista kontrollen efter det att den lämnat produktionsbanan och är klar att levereras eller att ställas i lager,
31. *övergångsperiod*: de första 24 månaderna som följer på de datum för utsläppande på marknaden av motorer enligt Steg V som anges i bilaga III,
32. *övergångsmotor*: en motor vars motorproduktionsdatum är tidigare än det datum för utsläppande på marknaden av motorer enligt Steg V som anges i bilaga III och som
- a) iakttar de senast tillämpliga utsläppsgränser som anges i den relevanta lagstiftning som var tillämplig den 5 oktober 2016, eller
- b) faller inom ett effektområde eller används i, eller är avsedd att användas i, en anordning som inte var föremål för utsläppsgränser och typgodkännande på unionsnivå den 5 oktober 2016,
33. *produktionsdatum för mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg*: den månad och det år som anges i maskinens obligatoriska märkning eller, om obligatorisk märkning saknas, den månad och det år då maskinen går igenom den sista kontrollen efter det att den lämnat produktionsbanan,
34. *fartyg i inlandssjöfart*: en farkost som omfattas av direktiv (EU) 2016/1629,
35. *generatoraggregat*: en oberoende mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg, vilken inte är en del av en drivlina och vilken i första hand är avsedd att producera el,
36. *stationär maskin*: en maskin som är avsedd att installeras permanent på en plats vid sin första användning och som inte är avsedd att flyttas, på väg eller på annat sätt, utom under sändning från tillverkningsplatsen till platsen för den första installationen,
37. *permanent installerad*: det att motorn är fäst med bultar eller på annat sätt effektivt fixerad mot ett fundament eller annan begränsning i syfte att den inte ska kunna avlägsnas utan verktyg eller utrustning, för drift på en enda plats i en byggnad, struktur, anläggning eller installation,
38. *snöskoter*: en motoriserad maskin som är avsedd att användas i körning i terräng, främst på snö, och som drivs med band som är i kontakt med snö, styrs genom en med eller medar som är i kontakt med snö och har en högsta vikt i olastat och körklart skick på 454 kg (inbegripet standardutrustning, kylmedel, smörjmedel, bränsle och verktyg, men exklusive valfria tillbehör och föraren),
39. *terränghjuling*: ett motoriserat motordrivet fordon som främst är avsett för körning på obelagda ytor på minst fyra hjul med lågtrycksdäck och som är försett med ett säte avsett för enbart en förare att sitta gränsle över, eller ett säte konstruerat för föraren att sitta gränsle över samt ett säte för högst en passagerare, samt styrstång,
40. *terrängvagn*: ett motoriserat, förarstyrt, oledat fordon som främst är avsett för körning på obelagda ytor på minst fyra hjul, med en högsta vikt i olastat och körklart skick på 300 kg (inbegripet standardutrustning, kylmedel, smörjmedel, bränsle och verktyg, men exklusive valfria tillbehör och föraren) och en högsta konstruktiva hastighet på 25 km/tim eller mer; en terrängvagn är också konstruerad för att transportera personer och/eller gods och/eller dra och skjuta utrustning samt styrs med en annan styranordning än en styrstång, är utformad för fritids- eller yrkesändamål och bär högst sex personer inbegripet föraren, som sitter bredvid varandra på ett eller flera säten som man inte sitter gränsle över,
41. *järnvägsfordon*: en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg och som uteslutande används på järnvägsspår,

42. *lokomotiv*: ett järnvägsfordon som är konstruerat för att direkt genom egna hjul eller indirekt genom hjulen på andra järnvägsfordon tillhandahålla drivkraft för sin framdrivning och för framdrivning av andra järnvägsfordon som är konstruerade för att transportera gods, passagerare och annan utrustning, men som i sig inte är konstruerat eller avsett att transportera gods eller passagerare, utöver dess förare,
43. *motorvagn*: ett järnvägsfordon som är konstruerat för att direkt genom egna hjul eller indirekt genom hjulen på andra järnvägsfordon tillhandahålla drivkraft för sin framdrivning och som är särskilt konstruerat för att transportera gods eller passagerare, eller både gods och passagerare, och som inte är ett lokomotiv,
44. *järnvägsfordon för underhåll och stöd*: ett järnvägsfordon som varken är en motorvagn eller ett lokomotiv och som kan men inte måste vara ett järnvägsfordon som är särskilt konstruerat för att utföra underhåll eller byggnadsarbete eller lyft i anslutning till spåret eller annan järnvägsinfrastruktur,
45. *mobilkran*: en bomkran med egen kraftkälla som kan förflytta sig på väg eller i terräng eller båda delarna, och som hålls stabil genom tyngdkraften och är försedd med däck, larvfötter eller andra rörliga anordningar för att kunna manövreras,
46. *snöslunga*: en maskin med egen kraftkälla som uteslutande är konstruerad för att röja snö från belagt underlag genom att samla in en kvantitet snö och slunga ut den kraftfullt genom ett utkast,
47. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en motor eller en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg för distribution eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt,
48. *utsläppande på marknaden*: det första tillhandahållandet på unionsmarknaden av en motor eller en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg,
49. *tillverkare*: en fysisk eller juridisk person som är ansvarig inför godkännandemyndigheten för alla aspekter av förfarandet för EU-typgodkännande eller tillstånd för motorn, och för att säkerställa motorproduktionens överensstämmelse, och som också är ansvarig för marknadskontrollfrågor som rör de motorer som produceras, oavsett om tillverkaren är direkt involverad i alla led av konstruktionen och tillverkningen av den motor som förfarandet för EU-typgodkännande avser eller ej,
50. *tillverkarens ombud* eller *ombud*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som tillverkaren vederbörligen utser genom skriftlig fullmakt att företräda tillverkaren i frågor som berör godkännandemyndigheten eller marknadskontrollmyndigheten och att agera för tillverkarens räkning i frågor som omfattas av denna förordning,
51. *importör*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en motor från ett tredjeland på marknaden, oavsett om motorn redan är installerad i en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg eller ej,
52. *distributör*: fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, förutom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en motor på marknaden,
53. *ekonomisk aktör*: tillverkaren, tillverkarens ombud, importören eller distributören,
54. *tillverkare av originalutrustning* eller *utrustningstillverkare*: en fysisk eller juridisk person som tillverkar mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg,
55. *godkännandemyndighet*: den myndighet i en medlemsstat som inrättats eller utsetts av en medlemsstat, anmälts till kommissionen av medlemsstaten och har behörighet att
 - a) handlägga samtliga aspekter av EU-typgodkännandet av en motortyp eller en motorfamilj,
 - b) handlägga tillståndsförfarandet,
 - c) bevilja och, om så är lämpligt, återkalla eller avslå ansökan om EU-typgodkännandeintyg,
 - d) fungera som kontaktpunkt för godkännandemyndigheterna i andra medlemsstater,

- e) utse de tekniska tjänsterna, och
 - f) säkerställa att tillverkaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller produktionsöverensstämmelse,
56. *teknisk tjänst*: en organisation eller ett organ som har utsetts av godkännandemyndigheten för att som provningslaboratorium utföra provningar eller för att som organ för bedömning av överensstämmelse utföra den inledande bedömningen och andra provningar eller inspektioner för godkännandemyndighetens räkning, eller myndigheten själv när den utövar dessa funktioner,
57. *marknadskontroll*: den verksamhet som bedrivs och de åtgärder som vidtas av nationella myndigheter för att säkerställa att motorer som tillhandahålls på marknaden uppfyller unionens relevanta harmoniseringslagstiftning,
58. *marknadskontrollmyndighet*: en myndighet i en medlemsstat som ansvarar för att utöva marknadskontroll på sitt territorium,
59. *nationell myndighet*: en nationell godkännandemyndighet eller annan myndighet som arbetar med och ansvarar för marknadskontroll, gränskontroll eller utsläppande på marknaden i en medlemsstat när det gäller motorer som ska installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg eller mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i vilka motorer är installerade,
60. *slutanvändare*: en annan fysisk eller juridisk person än tillverkaren, utrustningstillverkaren, importören eller distributören som är ansvarig för motors drift när den är installerad i en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg,
61. *strategi för begränsning av utsläpp*: ett element eller en uppsättning konstruktionselement som integreras i den övergripande konstruktionen av en motor eller i en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg i vilken en motor är installerad, och som används för att begränsa utsläpp,
62. *utsläpps begränsande system*: en anordning, ett system eller en komponent i konstruktionen som begränsar eller minskar utsläppen,
63. *manipulationsstrategi*: en strategi för begränsning av utsläpp som försämrar det utsläpps begränsande systemets effektivitet vid miljö- eller driftsförhållanden som motsvarar förhållandena vid normal maskindrift eller utanför provningsförfarandena vid EU-typgodkännanden,
64. *elektronisk styrenhet*: en motors elektriska anordning som är en del av det utsläpps begränsande systemet och som använder uppgifter från motorsensorer för att styra motorparametrarna,
65. *avgasåterföring* eller *EGR*: en teknisk anordning som ingår i det utsläpps begränsande systemet och som minskar utsläppen genom att återföra avgaser som avgetts från förbränningskammaren eller förbränningskamrarna till motorn, där de blandas med inkommande luft före eller under förbränningen; användning av ventilinställningar för att i förbränningskammaren eller förbränningskamrarna öka mängden kvarvarande avgaser som blandas med inkommande luft före eller under förbränningen definieras däremot inte som avgasåterföring,
66. *system för efterbehandling av avgaser*: en katalysator, ett partikelfilter, ett de NO_x-system, ett kombinerat system med de NO_x-funktion och partikelfilter eller någon annan form av utsläpps begränsande anordning, med undantag för avgasåterföring och turboladdare, som utgör en del av det utsläpps begränsande systemet men som har monterats efter motorns avgasportar,
67. *manipulering*: varje inaktivering, justering eller ändring av det utsläpps begränsande systemet, inbegripet programvara och andra logiska kontrollkomponenter i ett sådant system, som medför, avsiktligt eller oavsiktligt, att motorns utsläppsprestanda försämrar,
68. *provcykel*: en serie provningspunkter, var och en med fastlagt varvtal och vridmoment, vilka motorn ska genomgå vid provning under stationära eller transienta driftsförhållanden,
69. *stationär provcykel*: en provcykel i vilken motorns varvtal och vridmoment hålls vid en begränsad uppsättning av nominellt konstanta värden; provning med stationära förhållanden utförs i provcykler med diskreta steg eller med ramper,
70. *transient provcykel*: en provcykel med en följd av normaliserade varvtals- och vridmomentvärden som varierar från sekund till sekund,
71. *vevhus*: de slutna utrymmen i eller utanför motorn som är kopplade till oljeträget med inre eller yttre rörledningar genom vilka gaser och ångor kan avgas,

72. *regenerering*: ett förlopp under vilket utsläppsnivåerna ändras när kapaciteten för systemet för efterbehandling av avgaser återställs i konstruktionen och vilket kan klassificeras som kontinuerlig eller periodisk regenerering,
73. *utsläppsbeständighetsperiod* eller *EDP*: det antal timmar eller, i förekommande fall, det avstånd som används vid bestämning av försämringsfaktorer,
74. *försämringsfaktorer*: den uppsättning faktorer som visar förhållandet mellan utsläppen vid utsläppsbeständighetsperiodens början och slut,
75. *virtuell provning*: datorsimuleringar inbegripet beräkningar som görs för att visa en motors prestandanivå för att underlätta beslutsfattande utan att en fysisk motor måste användas.

Artikel 4

Motorkategorier

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska följande motorkategorier, uppdelade i de underkategorier som anges i bilaga I, gälla:
 - 1) *kategori NRE*:
 - a) motorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg vilka är avsedda och lämpade för att förflytta sig eller flyttas, på väg eller på annat sätt, och vilka inte är uteslutna enligt artikel 2.2 och inte ingår i någon annan av de kategorier som anges i leden 2–10 i denna punkt,
 - b) motorer som har en referenseffekt på mindre än 560 kW och som används i stället för motorer enligt Steg V i kategorierna IWP, IWA, RLL eller RLR.
 - 2) *kategori NRG*: motorer som har en referenseffekt på mer än 560 kW och som uteslutande är avsedda att användas i generatoraggregat; andra motorer för generatoraggregat än sådana som har dessa egenskaper ingår i kategorierna NRE eller NRS, beroende på deras egenskaper.
 - 3) *kategori NRSh*: handhållna motorer med gnisttändning som har en referenseffekt på mindre än 19 kW och som uteslutande är avsedda att användas i handhållna maskiner.
 - 4) *kategori NRS*: motorer med gnisttändning som har en referenseffekt på mindre än 56 kW och som inte ingår i kategori NRSh.
 - 5) *kategori IWP*:
 - a) motorer som uteslutande används för fartyg i inlandssjöfart, för direkt eller indirekt framdrivning, eller är avsedda för direkt eller indirekt framdrivning av sådana fartyg, med en referenseffekt på minst 19 kW,
 - b) motorer som används i stället för motorer i kategori IWA, förutsatt att de är förenliga med artikel 24.8.
 - 6) *kategori IWA*: hjälpmotorer som uteslutande är avsedda att användas i fartyg i inlandssjöfart och som har en referenseffekt på minst 19 kW.
 - 7) *kategori RLL*: motorer som uteslutande används i lokomotiv, för framdrivning av lokomotiv, eller som är avsedda för framdrivning av lokomotiv.
 - 8) *kategori RLR*:
 - a) motorer som uteslutande används i motorvagnar, för framdrivning av motorvagnar, eller som är avsedda för framdrivning av motorvagnar,
 - b) motorer som används i stället för motorer enligt Steg V i kategori RLL.
 - 9) *kategori SMB*: motorer med gnisttändning som uteslutande är avsedda att användas i snöskotrar; andra motorer för snöskotrar än motorer med gnisttändning ingår i kategori NRE.
 - 10) *kategori ATS*: motorer med gnisttändning som uteslutande är avsedda att användas i terränghjulingar och terrängvagnar; andra motorer för terränghjulingar och terrängvagnar än motorer med gnisttändning ingår i kategori NRE.

2. En motor med varierande varvtal i en viss kategori får användas i stället för en motor med konstant varvtal i samma kategori.

Motorer med varierande varvtal i kategori IWP som används för drift med konstant varvtal måste dessutom följa artikel 24.7 eller 24.8, beroende på vad som är tillämpligt.

3. Motorer för järnvägsfordon för underhåll och stöd och hjälpmotorer för motorvagnar och lokomotiv ingår i kategorierna NRE eller NRS, beroende på deras egenskaper.

KAPITEL II

ALLMÄNNA SKYLDIGHETER

Artikel 5

Medlemsstaternas skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska inrätta eller utse godkännandemyndigheter och marknadskontrollmyndigheter i enlighet med denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om att de har inrättat och utsett de godkännande- och marknadskontrollmyndigheter som avses i punkt 1 inklusive myndighetens namn, postadress och elektroniska adress, samt dess ansvarsområde. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning och uppgifter om godkännandemyndigheterna på sin webbplats.
3. Medlemsstaterna får endast tillåta utsläppande på marknaden av
 - a) motorer som omfattas av ett giltigt EU-typgodkännande som har beviljats enligt denna förordning, oavsett om de redan är installerade i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, och
 - b) mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i vilka motorer som avses i led a är installerade.
4. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra utsläppande på marknaden av
 - a) motorer, om det sker av skäl som hänför sig till aspekter av deras tillverkning eller funktion som omfattas av denna förordning om motorerna uppfyller förordningens krav,
 - b) mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om det sker av skäl som hänför sig till utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer som installerats i sådana maskiner, om dessa motorer omfattas av denna förordning och uppfyller dess krav.
5. Medlemsstaterna ska organisera och genomföra marknadskontroll och kontroll av motorer på marknaden i enlighet med kapitel III i förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 6

Godkännandemyndigheternas skyldigheter

1. Godkännandemyndigheterna ska säkerställa att tillverkare som ansöker om EU-typgodkännande följer denna förordning.
2. Godkännandemyndigheterna får endast bevilja EU-typgodkännande av de motortyper eller motorfamiljer som uppfyller kraven i denna förordning.
3. Godkännandemyndigheterna ska, genom IMI, offentliggöra ett register över alla motortyper och motorfamiljer för vilka EU-typgodkännanden har beviljats, utökats eller återkallats eller för vilka en ansökan om EU-typgodkännande har avslagits.

Registret ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) tillverkarens namn och adress och företags namn, om dessa skiljer sig åt,
- b) handelsnamn eller varumärken, beroende på vad som är lämpligt, som tillhör tillverkaren,
- c) beteckningen för de motortyper som omfattas av EU-typgodkännandet av motortypen eller, i tillämpliga fall, EU-typgodkännandet av motorfamiljen,
- d) motorkategori,
- e) EU-typgodkännandets nummer inklusive nummer på eventuella utökningar,
- f) dagen för beviljande, utökning, avslag på ansökan om eller återkallelse av EU-typgodkännandet, och
- g) innehållet i avsnitten "Allmänna uppgifter om motorn" och "Slutliga utsläppsresultat" i den provningsrapport som avses i artikel 24.12.

Artikel 7

Marknadskontrollmyndigheternas skyldigheter

1. Marknadskontrollmyndigheterna ska, i lämplig omfattning och på grundval av en ändamålsenlig andel urval, göra dokumentkontroller samt, när så är lämpligt, fysiska kontroller och laboratoriekontroller av motorer. De ska då beakta etablerade riskbedömningsprinciper samt klagomål och annan relevant information.
2. Marknadskontrollmyndigheterna får kräva att de ekonomiska aktörerna ska tillhandahålla tillgänglig dokumentation och information som dessa myndigheter anser sig behöva för att utföra sin verksamhet.

Artikel 8

Tillverkarnas allmänna skyldigheter

1. Tillverkarna ska säkerställa att deras motorer, när de släpps ut på marknaden, är tillverkade och godkända enligt denna förordning.
2. Om tillverkare ändrar en motor som är föremål för ett EU-typgodkännande på ett sådant sätt att den därefter omfattas av en annan kategori eller underkategori, ska de ansvara för att säkerställa att motorn uppfyller kraven för den kategorin eller underkategorin.

Om en juridisk person ändrar en motor på ett sådant sätt att de utsläppsgränser som är tillämpliga på motorn enligt den kategori eller underkategori som den omfattas av inte längre följs, ska den personen betraktas som ansvarig för att säkerställa att dessa utsläppsgränser åter följs.

3. Tillverkarna ska inför godkännandemyndigheten vara ansvariga för samtliga aspekter av förfarandet för EU-typgodkännande och för att produktionsöverensstämmelse säkerställs, oavsett om de är direkt engagerade i samtliga etapper av tillverkningen av en motor eller ej.
4. Tillverkarna ska säkerställa att det finns förfaranden för att se till att serietillverkning fortsätter att överensstämma med den godkända typen och för övervakning av utsläpp från motorer i drift i enlighet med artikel 19.

Ändringar av en motortyps konstruktion eller egenskaper och ändringar i de krav som en motortyp enligt intyg överensstämmer med ska beaktas i enlighet med kapitel VI.

5. Förutom den obligatoriska märkning som avses i artikel 32 ska tillverkarna, på de motorer som de har tillverkat och släppt ut på marknaden, eller, om detta inte är möjligt, i ett dokument som åtföljer motorn, även ange sitt namn, sitt registrerade firmanamn eller registrerade varumärke och sin kontaktadress i unionen.

6. Tillverkarna ska på motiverad begäran tillhandahålla utrustningstillverkaren en dubblett av den obligatoriska märkning som avses i artikel 15.4.
7. Tillverkarna ska, så länge de har ansvar för en motor, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar motorns överensstämmelse med detta kapitel och kapitel III.
8. Tillverkarna ska hålla EU-typgodkännandeintyget och dess bilagor i enlighet med artikel 23.1 och, i tillämpliga fall, ett exemplar av den redovisning av överensstämmelse som avses i artikel 31, tillgängligt för godkännandemyndigheterna under en period av tio år efter utsläppandet på marknaden av en motor.
9. På motiverad begäran ska tillverkarna, genom godkännandemyndigheten, ge nationella myndigheter ett exemplar av en motors EU-typgodkännandeintyg. Exemplet ska vara avfattat på ett språk som lätt kan förstås av den nationella myndighet som har framställt begäran.
10. För EU-typgodkännande av motorer ska tillverkare som är etablerade utanför unionen utse ett gemensamt ombud som är etablerat i unionen, som ska företräda dem i kontakterna med godkännandemyndigheten.
11. För frågor som gäller marknadskontroll, ska tillverkare som är etablerade utanför unionen utse ett gemensamt ombud som är etablerat i unionen, som kan vara samma ombud som avses i punkt 10.

Artikel 9

Tillverkarnas skyldigheter med avseende på motorer som inte överensstämmer med kraven

1. Tillverkare som har skäl att tro eller anser att en av deras motorer som har släppts ut på marknaden inte överensstämmer med denna förordning ska omedelbart undersöka den misstänkta bristande överensstämmelsens art och hur utbredd den kan antas vara.

På grundval av undersökningsresultatet ska tillverkarna vidta korrigering åtgärder för att säkerställa att motorer i produktion skyndsamt bringas i överensstämmelse med kraven för den godkända motortypen eller motorfamiljen.

Tillverkaren ska omgående informera den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet om undersökningen samt lämna uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och eventuella korrigering åtgärder som vidtagits.

2. Utan hinder av punkt 1 ska en tillverkare inte vara skyldig att vidta korrigering åtgärder för en motor som inte överensstämmer med kraven i denna förordning till följd av modifikationer som har gjorts efter det att motorn har släppts ut på marknaden och som inte har godkänts av tillverkaren.

Artikel 10

Tillverkarombudens skyldigheter i fråga om marknadskontroll

Tillverkarens ombud för marknadskontroll ska utföra åtminstone följande uppgifter som ska anges i den skriftliga fullmakten från tillverkaren:

- a) Säkerställa att EU-typgodkännandet och dess bilagor i enlighet med artikel 23.1 och, i förekommande fall, ett exemplar av den redovisning av överensstämmelse som avses i artikel 31 kan göras tillgängligt för godkännandemyndigheterna under en period av tio år efter utsläppandet på marknaden av en motor.
- b) På motiverad begäran, ge godkännandemyndigheten all information och dokumentation som behövs för att styrka en motors produktionsöverensstämmelse.
- c) På begäran av godkännande- och marknadskontrollmyndigheterna samarbeta med dem vad gäller alla åtgärder som vidtas med stöd av fullmakten.

*Artikel 11***Importörernas allmänna skyldigheter**

1. Importörer får endast släppa ut EU-typgodkända motorer på marknaden som överensstämmer med kraven.
2. Innan en EU-typgodkänd motor släpps ut på marknaden ska importörerna säkerställa att
 - a) EU-typgodkännandeintyget med dess bilagor i enlighet med artikel 23.1 är tillgängligt,
 - b) motorn har försetts med sådan obligatorisk märkning som avses i artikel 32,
 - c) motorn är förenlig med artikel 8.5.
3. Under en period av tio år efter utsläppandet på marknaden av en motor ska importören i förekommande fall hålla ett exemplar av den redovisning av överensstämmelse som avses i artikel 31 tillgängligt för godkännande- och marknadskontrollmyndigheterna och säkerställa att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till EU-typgodkännandeintyget och dess bilagor i enlighet med artikel 23.1.
4. Importörerna ska ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke och sin kontaktadress på motorn eller, om det inte är möjligt, i ett dokument som medföljer motorn.
5. Importörerna ska säkerställa att motorn åtföljs av den information och de instruktioner som avses i artikel 43.
6. Importörerna ska, så länge de har ansvar för en motor, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar motorns överensstämmelse med detta kapitel eller kapitel III.
7. Importörerna ska, på motiverad begäran, ge den nationella myndighet som framställt begäran den information och dokumentation som behövs för att styrka motorns överensstämmelse. Informationen och dokumentationen ska vara skriven på ett språk som lätt kan förstås av den begärande nationella myndigheten.

*Artikel 12***Importörernas skyldigheter med avseende på motorer som inte överensstämmer med kraven**

1. Importörer som har skäl att tro eller anser att en motor inte överensstämmer med denna förordning, och särskilt att den inte överensstämmer med EU-typgodkännandet, får inte släppa ut motorn på marknaden förrän det råder överensstämmelse med kraven.

Importörerna ska utan onödigt dröjsmål informera tillverkaren, marknadskontrollmyndigheterna och den godkännande-myndighet som beviljade EU-typgodkännandet om detta.

2. Importörer som har skäl att tro eller anser att en motor som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med denna förordning ska omedelbart undersöka den misstänkta bristande överensstämmelsens art och hur utbredd den kan antas vara.

På grundval av undersökningsresultatet ska importörerna vidta korrigerande åtgärder och informera tillverkaren om detta för att säkerställa att motorer i produktion skyndsamt bringas i överensstämmelse med kraven för den godkända motortypen eller motorfamiljen.

*Artikel 13***Distributörernas allmänna skyldigheter**

1. När distributörerna tillhandahåller en motor på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg med avseende på kraven i denna förordning.

2. Innan distributörerna tillhandahåller en motor på marknaden ska de kontrollera
 - a) att tillverkaren har följt artikel 8.5,
 - b) i tillämpliga fall, att importören har följt artikel 11.2 och 11.4,
 - c) att motorn har försetts med den obligatoriska märkning som avses i artikel 32,
 - d) att den information och de instruktioner som avses i artikel 43 är tillgängliga på ett språk som lätt kan förstås av utrustningstillverkaren.
3. Distributörerna ska, så länge de har ansvar för en motor, säkerställa att lagrings- och transportförhållandena inte äventyrar motorns överensstämmelse med detta kapitel eller kapitel III.
4. Distributörerna ska på motiverad begäran säkerställa att tillverkaren ger den begärande nationella myndigheten den dokumentation som anges i artikel 8.8 eller att importören ger den begärande nationella myndigheten den dokumentation som anges i artikel 11.3.

Artikel 14

Distributörernas skyldigheter med avseende på motorer som inte överensstämmer med kraven

1. Om distributörerna har skäl att tro eller anser att en motor inte överensstämmer med denna förordning, får de inte tillhandahålla motorn på marknaden förrän de har sett till att det råder överensstämmelse med kraven.
2. Distributörer ska informera tillverkaren eller tillverkarens ombud om de har skäl att tro eller anser att en motor som de har tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med kraven i denna förordning i syfte att säkerställa att de korrigerande åtgärder som krävs för att bringa motorerna i produktion i överensstämmelse med kraven för den godkända motortypen eller motorfamiljen vidtas i enlighet med artikel 9 eller 12.

Artikel 15

Skyldigheter för utrustningstillverkare vid installation av motorer

1. Utrustningstillverkare ska installera EU-typgodkända motorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i enlighet med de instruktioner som tillhandahålls av tillverkaren enligt artikel 43.2 och på ett sätt som inte negativt påverkar motorns prestanda vad gäller utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar.
2. En utrustningstillverkare som inte följer de instruktioner som avses i punkt 1 i denna artikel eller som ändrar en motor när den installeras i en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg på ett sätt som negativt påverkar motorns prestanda vad gäller utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar ska anses vara en tillverkare enligt denna förordning och ska särskilt omfattas av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 8 och 9.
3. Utrustningstillverkare får endast installera EU-typgodkända motorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i enlighet med den användning som motorer uteslutande är avsedda för i enlighet med artikel 4.
4. Om den obligatoriska märkning av motorn som avses i artikel 32 inte är synlig utan att delar avlägsnas, ska utrustningstillverkaren på ett synligt sätt anbringa, på den mobila maskinen som inte är avsedd att användas för transporter på väg, en dubbel av den märkning som avses i den artikeln och i den tillämpliga genomförandeakten, vilken ska tillhandahållas av tillverkaren.
5. Om mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, i vilka övergångsmotorer är installerade, släpps ut på marknaden i enlighet med artikel 58.5 ska utrustningstillverkare ange tillverkningsdatumet för den mobila maskinen som en del av märkningen på maskinen.
6. Om en tillverkare levererar en motor separat från dess system för efterbehandling av avgaser till en utrustningstillverkare i enlighet med artikel 34.3, ska utrustningstillverkaren i tillämpliga fall tillhandahålla tillverkaren information som rör monteringen av motorn och dess system för efterbehandling av avgaser.

*Artikel 16***Tillämpning av tillverkarnas skyldigheter på importörer och distributörer**

En importör eller distributör som tillhandahåller en motor på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller som ändrar en sådan motor på ett sätt som innebär att dess överensstämmelse med tillämpliga krav kan påverkas, ska anses vara en tillverkare enligt denna förordning och ska, särskilt, omfattas av de skyldigheter som anges i artiklarna 8 och 9.

*Artikel 17***Anmälningsskyldighet för ekonomiska aktörer och utrustningstillverkare**

Ekonomiska aktörer och utrustningstillverkare ska på begäran och under en period av fem år från och med dagen för utsläppandet på marknaden anmäla följande till godkännande- och marknadskontrollmyndigheterna:

- a) Ekonomiska aktörer som har levererat en motor till dem.
- b) Ekonomiska aktörer, eller utrustningstillverkare om de kan identifieras, som de har levererat en motor till.

KAPITEL III

MATERIELLA KRAV*Artikel 18***Utsläppskrav för avgaser för EU-typgodkännande**

1. Tillverkarna ska säkerställa att motortyper och motorfamiljer konstrueras, tillverkas och monteras så att de överensstämmer med kraven i kapitel II och i det här kapitlet.
2. Från och med dagen för utsläppande på marknaden av motorer som anges i bilaga III får motortyper och motorfamiljer inte överskrida de gränsvärden för avgasutsläpp som betecknas med Steg V och anges i bilaga II.

Om en motorfamilj omfattar mer än ett effektintervall i enlighet med de parametrar som fastställs i den tillämpliga genomförandeakten för definitionen av den motorfamiljen, ska huvudmotorn (för EU-typgodkännandet) och alla motortyper inom samma familj (för produktionsöverensstämmelse) i fråga om de tillämpliga effektintervallen

- a) uppfylla de strängaste utsläppsgränsvärdena,
 - b) provas med de provcykler som motsvarar de strängaste utsläppsgränsvärdena,
 - c) omfattas av de tidigast tillämpliga datumen för EU-typgodkännande och utsläppande på marknaden som anges i bilaga III.
3. Avgasutsläppen för motortyper och motorfamiljer ska mätas på grundval av de provcykler som anges i artikel 24 och i enlighet med artikel 25.
 4. Motortyper och motorfamiljer ska konstrueras och förses med utsläppsbegränsande strategier på ett sätt som i så hög grad som möjligt förhindrar manipulering. Det ska vara förbjudet att använda manipulationsstrategier.
 5. Kommissionen ska anta genomförandeakter med närmare föreskrifter om de parametrar som ska användas för att definiera motortyper och motorfamiljer, inklusive deras driftsätt och närmare tekniska föreskrifter som avser förebyggande av sådan manipulering som avses i punkt 4 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas senast den 31 december 2016 och i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

Artikel 19

Övervakning av utsläpp från motorer i drift

1. Utsläppen av gasformiga föroreningar från motorer som tillhör de motortyper eller motorfamiljer enligt utsläppssteg V som har typgodkänts i enlighet med denna förordning ska övervakas genom provning av motorer i drift som är installerade i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och som är i drift under normala arbetscykler. Provningsförfaranden ska, på tillverkarens ansvar och i överensstämmelse med godkännandemyndighetens krav, utföras på motorer som har underhållits korrekt, i överensstämmelse med bestämmelserna om val av motorer, provningsförfaranden och rapportering av resultat för de olika motorkategorierna.

Kommissionen ska genomföra pilotprogram för att utveckla lämpliga provningsförfaranden för de motorkategorier och underkategorier för vilka det saknas sådana provningsförfaranden.

Kommissionen ska genomföra övervakningsprogram för varje motorkategori i syfte att fastställa i vilken utsträckning de utsläpp som uppmäts i provcyklerna motsvarar de utsläpp som uppmäts under faktisk drift. Dessa program och deras resultat ska årligen presenteras för medlemsstaterna och därefter kommuniceras till allmänheten.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 i syfte att komplettera denna förordning med närmare bestämmelser vad gäller val av motorer, provningsförfaranden och rapportering av resultat enligt punkt 1 i den här artikeln. Dessa delegerade akter ska antas senast den 31 december 2016.

KAPITEL IV

FÖRFARANDE FÖR EU-TYPGODKÄNNANDE

Artikel 20

Ansökan om EU-typgodkännande

1. Tillverkare ska lämna in en separat ansökan om EU-typgodkännande för varje motortyp eller motorfamilj till godkännandemyndigheten i en medlemsstat, och varje ansökan ska åtföljas av det underlag som avses i artikel 21. Endast en ansökan ska lämnas in för en viss motortyp eller, i förekommande fall, motorfamilj och den ska lämnas in till endast en godkännandemyndighet.

2. Tillverkare ska, för den tekniska tjänst som ansvarar för att utföra provningarna för EU-typgodkännande, tillgängliggöra en motor som överensstämmer med motortypen eller, när det är fråga om en motorfamilj, som överensstämmer med de egenskaper för huvudmotorn som beskrivs i det underlag som avses i artikel 21.

3. Om godkännandemyndigheten konstaterar att en ansökan om EU-typgodkännande av en motorfamilj, med avseende på den utvalda huvudmotor som avses i punkt 2 i denna artikel, inte i alla avseenden är representativ för den motorfamilj som beskrivs i det underlag som avses i artikel 21, ska tillverkarna tillgängliggöra en alternativ – och, om så krävs, ytterligare en – huvudmotor som godkännandemyndigheten anser är representativ för motorfamiljen.

4. Tillverkarna ska inom en månad från produktionsstarten av den godkända motortypen eller motorfamiljen lämna in den inledande planen för övervakning av motorer i drift till den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet av den motortypen eller, i förekommande fall, motorfamiljen.

Artikel 21

Underlag

1. Sökanden ska lämna ett underlag till godkännandemyndigheten som omfattar följande:

- a) Ett informationsdokument, innehållande en förteckning över referensbränslen och, om tillverkaren begär det, andra specificerade bränslen, bränsleblandningar eller bränsleemulsioner som avses i artikel 25.2 och som beskrivs i enlighet med de delegerade akter som avses i artikel 25.4 (nedan kallat *informationsdokumentet*).

- b) Alla relevanta uppgifter, ritningar, fotografier och övriga upplysningar om motortypen eller, i förekommande fall, huvudmotorn.
 - c) Alla övriga uppgifter som godkännandemyndigheten begär i samband med ansökningsförfarandet för EU-typgodkännande.
2. Underlaget får tillhandahållas i pappersform eller i ett elektroniskt format som godtas av den tekniska tjänsten och godkännandemyndigheten.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter med mallar för informationsdokumentet och för underlaget. Dessa genomförandeakter ska senast den 31 december 2016 antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

KAPITEL V

GENOMFÖRANDE AV FÖRFARANDEN FÖR EU-TYPGODKÄNNANDE

Artikel 22

Allmänna bestämmelser

1. Den godkännandemyndighet som tar emot ansökan ska bevilja EU-typgodkännande av alla motortyper eller motorfamiljer som är förenliga med både
- a) uppgifterna i underlaget, och
 - b) kraven i denna förordning, särskilt de åtgärder för produktionsöverensstämmelse som avses i artikel 26.
2. Om en motor uppfyller kraven i denna förordning ska godkännandemyndigheterna inte införa några andra krav för EU-typgodkännande när det gäller avgasutsläpp för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i vilka en sådan motor är installerad.
3. Efter de datum för EU-typgodkännande av motorer som anges i bilaga III för varje motorunderkategori får godkännandemyndigheterna inte bevilja ett EU-typgodkännande av en motortyp eller motorfamilj som inte uppfyller kraven i denna förordning.
4. EU-typgodkännandeintyg ska numreras i enlighet med ett harmoniserat system som ska fastställas av kommissionen.
5. Genom IMI ska godkännandemyndigheten
- a) ge godkännandemyndigheterna i de andra medlemsstaterna tillgång till en förteckning över de EU-typgodkännanden som den har beviljat, eller, i förekommande fall, utökat, inom en månad efter att den utfärdat motsvarande EU-typgodkännandeintyg,
 - b) utan dröjsmål ge godkännandemyndigheterna i de andra medlemsstaterna tillgång till en förteckning över de EU-typgodkännanden som den har beslutat att inte bevilja eller som den har återkallat, tillsammans med skälen för beslutet,
 - c) inom en månad efter att ha mottagit en begäran från en annan medlemsstats godkännandemyndighet, till den godkännandemyndigheten översända ett exemplar av EU-typgodkännandeintyget för motortypen eller motorfamiljen när det finns ett sådant, tillsammans med det informationsunderlag som avses i punkt 6 för varje motortyp eller motorfamilj som den har godkänt, beslutat att inte godkänna eller med avseende på vilken den återkallat EU-typgodkännandet.
6. Godkännandemyndigheten ska sammanställa ett informationsunderlag bestående av underlaget åtföljt av provningsrapporten och alla andra handlingar som den tekniska tjänsten eller godkännandemyndigheten fogat till underlaget under sin behandling av ärendet (nedan kallat *informationsunderlaget*).

Informationsunderlaget ska föras med ett index över dess innehåll, uppställt enligt ett lämpligt numrerings- eller märkningssystem som gör det möjligt att lätt hitta varje sida och se de olika handlingarnas format, för att skapa en förteckning över de olika stegen i förfarandet för EU-typgodkännandet, i synnerhet datum för revideringar och uppdateringar.

Godkännandemyndigheten ska säkerställa att den information som finns i informationsunderlaget hålls tillgänglig under en period av minst 25 år efter det att giltighetstiden för det berörda EU-typgodkännandet löpt ut.

7. Kommissionen får anta genomförandeakter i vilka fastställs

- a) metoden för att fastställa det harmoniserade numreringsystem som avses i punkt 4,
- b) mallarna och datastrukturen för det utbyte av uppgifter som avses i punkt 5.

Dessa genomförandeakter ska senast den 31 december 2016 antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

Artikel 23

Särskilda bestämmelser om EU-typgodkännandeintyget

1. EU-typgodkännandeintyget ska innehålla följande bilagor:

- a) Informationsunderlaget.
- b) I förekommande fall namn och exempel på namnteckningar för de personer som har rätt att underteckna sådana redovisningar av överensstämmelse som avses i artikel 31 samt uppgift om deras befattning i företaget.

2. Kommissionen ska fastställa en mall för EU-typgodkännandeintyget.

3. För varje motortyp eller motorfamilj som har godkänts ska godkännandemyndigheten

- a) fylla i alla tillämpliga delar av EU-typgodkännandeintyget och bifoga provningsrapporten,
- b) sammanställa indexet till informationsunderlaget,
- c) utan dröjsmål utfärda det ifyllda intyget med bilagor till sökanden.

4. Om ett EU-typgodkännande har begränsad giltighet i enlighet med artikel 35 eller om motortypen eller motorfamiljen har undantagits från vissa krav i denna förordning, ska dessa begränsningar eller undantag anges i EU-typgodkännandeintyget.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter i vilka fastställs den mall för EU-typgodkännandeintyg som avses i punkt 2 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska senast den 31 december 2016 antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

Artikel 24

Provningar som krävs för EU-typgodkännande

1. Överensstämmelse med de tekniska bestämmelserna i denna förordning ska styrkas genom lämpliga provningar utförda av utsedda tekniska tjänster. De mättnings- och provningsförfaranden och den särskilda utrustning och de särskilda verktyg som ska användas för att genomföra dessa provningar ska vara de som fastställs i artikel 25.

2. Tillverkaren ska ge godkännandemyndigheten tillgång till så många motorer som enligt de relevanta delegerade akterna krävs för att genomföra de nödvändiga provningarna.

3. Nödvändiga provningar ska genomföras på motorer som är representativa för den motortyp eller, i förekommande fall, den huvudmotor i motorfamiljen som ska godkännas.

Utan hinder av första stycket får tillverkaren dock efter överenskommelse med godkännandemyndigheten välja en motor som visserligen inte är representativ för den motortyp eller, i förekommande fall, den huvudmotor i motorfamiljen som ska godkännas, men som kombinerar några av de mest ofördelaktiga egenskaperna vad avser den nödvändiga prestandanivån. Virtuella provningsmetoder får användas för att underlätta beslutsfattandet under urvalsprocessen.

4. De cykler som ska tillämpas vid provningar för EU-typgodkännande fastställs i bilaga IV. De provcykler som ska tillämpas på varje motortyp som ingår i EU-typgodkännandet ska anges i informationsdokumentet.
5. En motor som är representativ för motortypen eller, i förekommande fall, för huvudmotorn i motorfamiljen, eller en motor som väljs i enlighet med punkt 3 andra stycket, ska provas på en dynamometer med den tillämpliga stationära provcykel för motorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg som anges i tabellerna IV-1 till IV-10 i bilaga IV. Tillverkaren får välja om provningen ska utföras enligt metoden med diskreta steg eller enligt metoden med ramper. Utom i de fall som anges i punkterna 7 och 8 behöver en motor med varierande varvtal i en viss kategori som används vid drift med konstant varvtal i samma kategori inte provas med den tillämpliga stationära provcykeln för det konstanta varvtalet.
6. När en motor med konstant varvtal har en regulator som kan ställas in på ett alternativt varvtal ska kraven i punkt 5 vara uppfyllda vid varje tillämpligt konstant varvtal och informationsdokumentet ska innehålla uppgifter om de varvtal som ska tillämpas på varje motortyp.
7. När en motor i kategori IWP är avsedd att användas vid drift med både varierande och konstant varvtal ska kraven i punkt 5 vara uppfyllda för varje tillämplig stationär provcykel separat och informationsdokumentet ska innehålla uppgifter om varje stationär provcykel för vilken de kraven var uppfyllda.
8. När en motor i kategori IWP är avsedd att användas i stället för en motor i kategori IWA i enlighet med artikel 4.2, ska kraven i punkt 5 i den här artikeln vara uppfyllda för varje tillämplig stationär provcykel som anges i tabellerna IV-5 och IV-6 i bilaga IV och informationsdokumentet ska innehålla uppgifter om varje stationär provcykel för vilken de kraven var uppfyllda.
9. Med undantag för motorer som är typgodkända enligt artikel 34.5 och 34.6 ska motorer med varierande varvtal i kategori NRE med en nettoeffekt på minst 19 kW men högst 560 kW utöver att uppfylla kraven i punkt 5 i den här artikeln även provas på en dynamometer med den transienta provcykel som anges i tabell IV-11 i bilaga IV.
10. Motorer i underkategorierna NRS-v-2b och NRS-v-3 som har ett högsta varvtal på 3 400 rpm eller lägre ska utöver att uppfylla kraven i punkt 5 även provas på en dynamometer med den transienta provcykel som anges i tabell IV-12 i bilaga IV.
11. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 som kompletterar denna förordning med närmare tekniska specifikationer och egenskaper för de stationära och transienta provcykler som avses i den här artikeln, inklusive motsvarande metod för att fastställa inställningar för motorns belastning och varvtal. Dessa delegerade akter ska antas senast den 31 december 2016.
12. Kommissionen får anta genomförandeakter med föreskrifter om det enhetliga formatet för den provningsrapport som krävs för EU-typgodkännande. Dessa genomförandeakter ska senast den 31 december 2016 antas i enlighet med granskningsförfarande som anges i artikel 56.2.

Artikel 25

Genomförande av mätningar och provningar för EU-typgodkännande

1. De slutliga resultaten av avgasutsläppsprovningar för motorer som omfattas av denna förordning ska beräknas genom att allt det följande tillämpas på resultaten av provningarna i laboratorium:
- a) Utsläppen av vevhusgaser, om så krävs enligt punkt 3 och om detta inte redan ingår i laboratoriemätningen.
 - b) Nödvändiga justeringsfaktorer, om så krävs enligt punkt 3 och om motorn inkluderar ett regenererande efterbehandlingssystem av avgaser.
 - c) För alla motorer, försämringsfaktorer för de utsläppsbeständighetsperioder som anges i bilaga V.

2. Provningar av en motortyp eller motorfamilj i syfte att fastställa huruvida den iakttagta utsläppsgränserna i denna förordning ska utföras genom användning av följande referensbränslen eller bränslekombinationer, beroende på vad som är lämpligt:

- a) Diesel.
- b) Bensin.
- c) Bensin-oljeblandning för tvåtaktsmotorer med gnisttändning.
- d) Naturgas/biometan.
- e) Gasol (*liquid petroleum gas*, LPG).
- f) Etanol.

Motortypen eller motorfamiljen ska dessutom uppfylla de gränsvärden för avgasutsläpp som fastställs i denna förordning för andra specificerade bränslen, bränsleblandningar eller bränsleemulsioner som en tillverkare inkluderat i en ansökan om EU-typgodkännande och som beskrivits i underlaget.

3. Vid mätningar och provningar ska de tekniska kraven vara uppfyllda vad gäller följande:

- a) Apparater och metoder för att utföra provningarna.
 - b) Apparater och metoder för utsläppsmätning och provtagning.
 - c) Metoder för att utvärdera och beräkna data.
 - d) Metod för att fastställa försämringsfaktorer.
 - e) I fråga om motorer i kategorierna NRE, NRG, IWP, IWA, RLR, NRS, NRSh, SMB och ATS som följer de utsläppsgränser i Steg V som anges i bilaga II:
 - i) Metoder för att ta hänsyn till utsläpp av vevhusgaser.
 - ii) Metoder för att fastställa och ta hänsyn till kontinuerlig eller periodisk regenerering i system för efterbehandling av avgaser.
 - f) I fråga om elektroniskt styrda motorer i kategorierna NRE, NRG, IWP, IWA, RLL och RLR som uppfyller utsläppskraven i Steg V enligt bilaga II och använder elektronisk styrning för att avgöra både mängd och tidpunkt för bränsleinsprutning eller använder elektronisk styrning för att aktivera, avaktivera eller modulera det utsläppsbe-gränsande system som används för att minska NO_x:
 - i) Utsläppsbegränsande strategier, inbegripet den dokumentation som krävs för att styrka dessa strategier.
 - ii) Åtgärder för att kontrollera NO_x, inbegripet metoden för att styrka dessa kontrollåtgärder.
 - iii) Det område som är förknippat med den relevanta stationära provcykel för motorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg inom vilket den mängd med vilken utsläppen tillåts överskrida de utsläppsgränser som anges i bilaga II kontrolleras.
 - iv) Den tekniska tjänstens val av ytterligare mätpunkter inom kontrollområdet under utsläppsbänkprovningen.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 som kompletterar denna förordning med föreskrifter om
- a) metoden för att anpassa resultatet av avgasutsläppsprovningar i laboratorium så att de innefattar de försämringsfaktorer som avses i punkt 1 c,
 - b) de tekniska egenskaperna hos de referensbränslen som avses i punkt 2 och, i förekommande fall, kraven för beskrivning av andra specificerade bränslen, bränsleblandningar eller bränsleemulsioner som beskrivits i underlaget,
 - c) närmare tekniska krav och egenskaper för de mätningar och provningar som avses i punkt 3,

- d) metoden för mätning av partikelantal med hänsyn till de specifikationer som fastställs i ändringsserie 06 till Unece-föreskrift nr 49,
- e) närmare tekniska krav tillämpliga på provning av dubbelbränslemotorer eller av enbränslemotorer som drivs med gasformigt bränsle enligt bilaga II.

Dessa delegerade akter ska antas senast den 31 december 2016.

Artikel 26

Åtgärder för produktionsöverensstämmelse

1. En godkännandemyndighet som har beviljat ett EU-typgodkännande ska vidta nödvändiga åtgärder i samband med detta EU-typgodkännande för att kontrollera, vid behov i samarbete med godkännandemyndigheterna i övriga medlemsstater, att lämpliga åtgärder har vidtagits för att säkerställa att motorerna i produktion kommer att överensstämma med den godkända typen med avseende på kraven i denna förordning.
2. En godkännandemyndighet som har beviljat ett EU-typgodkännande ska vidta nödvändiga åtgärder i samband med detta EU-typgodkännande för att kontrollera att redovisningar av överensstämmelse som utfärdas av tillverkaren överensstämmer med artikel 31.
3. En godkännandemyndighet som beviljat ett EU-typgodkännande ska vidta nödvändiga åtgärder i samband med detta EU-typgodkännande för att kontrollera, vid behov i samarbete med godkännandemyndigheterna i övriga medlemsstater, att de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln även fortsättningsvis är lämpliga på så sätt att motorer i produktion även i fortsättningen kommer att överensstämma med den godkända typen och att redovisningar av överensstämmelse i förekommande fall även i fortsättningen kommer att överensstämma med artikel 31.
4. För att kontrollera att en motor överensstämmer med den godkända typen får den godkännandemyndighet som har beviljat EU-typgodkännandet utföra de kontroller eller provningar som krävs för EU-typgodkännandet på stickprov som tagits i tillverkarens lokaler, inklusive i tillverkarens produktionsanläggningar.
5. Om en godkännandemyndighet som har beviljat ett EU-typgodkännande konstaterar att de åtgärder som avses i punkt 1 inte tillämpas, i väsentlig grad avviker från de överenskomna åtgärder som avses i punkt 1, har upphört att tillämpas eller inte längre anses lämpliga, trots att tillverkningen fortsätter, ska den antingen vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att förfarandet för produktionsöverensstämmelse följs korrekt eller återkalla EU-typgodkännandet.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 som kompletterar denna förordning med närmare föreskrifter om vilka åtgärder godkännandemyndigheterna ska vidta och vilka förfaranden de ska följa för att säkerställa att motorerna i produktion överensstämmer med den godkända typen. Dessa delegerade akter ska antas senast den 31 december 2016.

KAPITEL VI

ÄNDRINGAR AV OCH GILTIGHET FÖR EU-TYPGODKÄNNANDEN

Artikel 27

Allmänna bestämmelser

1. Tillverkaren ska utan dröjsmål underrätta den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet om varje ändring av uppgifterna i informationsunderlaget.

Vid en sådan ändring ska den godkännandemyndigheten besluta vilket av de förfaranden som fastställs i artikel 28 som ska tillämpas.

Vid behov får godkännandemyndigheten efter samråd med tillverkaren besluta att ett nytt EU-typgodkännande ska beviljas.

2. Ansökningar om ändring av ett EU-typgodkännande får endast lämnas in till den godkännandemyndighet som beviljade det ursprungliga EU-typgodkännandet.

3. Om godkännandemyndigheten finner att en ändring kräver att kontroller eller provningar görs om, ska den underrätta tillverkaren om detta.

De förfaranden som fastställs i artikel 28 ska tillämpas endast om godkännandemyndigheten, med utgångspunkt i de kontrollerna eller provningarna, konstaterar att kraven för EU-typgodkännande fortfarande är uppfyllda.

Artikel 28

Revideringar och utökningar av EU-typgodkännanden

1. Om uppgifter i informationsunderlaget har ändrats, utan att kontroller eller provningar behöver göras om, ska den ändringen benämnas *revidering*.

Vid en sådan revidering ska godkännandemyndigheten, utan omotiverat dröjsmål, i nödvändig utsträckning revidera de berörda sidorna i informationsunderlaget och på varje sida tydligt markera vilket slag av ändring det gäller, och den ska även ange datum för revideringen och inkludera ett reviderat index till informationsunderlaget. En konsoliderad, uppdaterad version av informationsunderlaget tillsammans med en detaljerad beskrivning av ändringarna ska anses uppfylla kravet i denna punkt.

2. En sådan ändring som avses i punkt 1 ska benämnas *utökning* om uppgifterna i informationsunderlaget har ändrats och något av följande gäller:

a) Ytterligare kontroller eller provningar krävs.

b) Uppgifter i EU-typgodkännandeintyget, med undantag för bilagorna, har ändrats.

c) Ett nytt krav som fastställs i denna förordning eller i en delegerad akt eller en genomförandeakt som antagits enligt denna förordning blir tillämpligt på den godkända motortypen eller motorfamiljen.

Vid en utökning ska godkännandemyndigheten upprätta ett uppdaterat EU-typgodkännandeintyg med ett utökningsnummer som ska ökas i enlighet med det antal utökningar som redan beviljats. Skälet till och datumet för utökningen ska tydligt framgå av det EU-typgodkännandeintyget.

3. Varje gång sidor i informationsunderlaget revideras eller en konsoliderad, uppdaterad version upprättas ska indexet till det informationsunderlag som bifogas EU-typgodkännandeintyget ändras så att datumet för den senaste utökningen eller revideringen, eller datumet för den senaste konsolideringen av den uppdaterade versionen, framgår.

4. Det krävs ingen ändring av EU-typgodkännandet av en motortyp eller en motorfamilj om ett nytt krav enligt punkt 2 c rent tekniskt saknar betydelse för denna motortyp eller motorfamilj när det gäller deras utsläppsprestanda.

Artikel 29

Utfärdande av och underrättelse om ändringar

1. Vid en revidering av ett EU-typgodkännande ska godkännandemyndigheten utan omotiverat dröjsmål till sökanden utfärda de reviderade handlingarna eller den konsoliderade, uppdaterade versionen, beroende på vad som är lämpligt, inklusive det reviderade indexet till informationsunderlaget, i enlighet med artikel 28.1 andra stycket.

2. Vid en utökning av ett EU-typgodkännande ska godkännandemyndigheten utan omotiverat dröjsmål till sökanden utfärda det uppdaterade EU-typgodkännandeintyget som avses i artikel 28.2 andra stycket inklusive dess bilagor, samt indexet till informationsunderlaget.

3. Godkännandemyndigheten ska genom IMI underrätta de övriga medlemsstaternas godkännandemyndigheter om eventuella ändringar av EU-typgodkännanden i enlighet med artikel 22.5.

Artikel 30

EU-typgodkännandets giltighet

1. EU-typgodkännanden ska utfärdas för en obegränsad giltighetstid.
2. Ett EU-typgodkännande av en motor ska upphöra att vara giltigt om något av följande fall föreligger:
 - a) Om nya krav som är tillämpliga på den godkända motortypen eller, i förekommande fall, motorfamiljen, blir obligatoriska för utsläppandet på marknaden och det inte går att utöka eller revidera EU-typgodkännandet i enlighet med dem.
 - b) Om tillverkningen av den godkända motortypen eller motorfamiljen slutgiltigt och frivilligt har upphört.
 - c) Om EU-typgodkännandets giltighet löper ut på grund av en begränsning i enlighet med artikel 35.3.
 - d) Om EU-typgodkännandet har återkallats i enlighet med artikel 26.5, 39.1 eller 40.3.
3. Om villkoren för att ett EU-typgodkännande ska vara giltigt inte längre är uppfyllda avseende endast en motortyp inom en motorfamilj, blir EU-typgodkännandet av motorfamiljen i fråga ogiltigt bara för den berörda motortypen.

4. Om tillverkningen av en motortyp eller, i förekommande fall, en motorfamilj, slutgiltigt upphör ska tillverkaren underrätta den godkännandemyndighet som beviljade motsvarande EU-typgodkännande om upphörandet.

Inom en månad från det att den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet av motortypen eller motorfamiljen har tagit emot den underrättelsen ska den underrätta godkännandemyndigheterna i övriga medlemsstater om detta.

5. Om ett EU-typgodkännande av en motortyp eller, i förekommande fall, en motorfamilj snart kommer att upphöra att gälla, ska tillverkaren, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, underrätta den godkännandemyndighet som beviljade motsvarande EU-typgodkännande om denna omständighet.

Den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet ska då utan dröjsmål underrätta godkännandemyndigheterna i övriga medlemsstater om alla relevanta uppgifter.

I den underrättelsen ska särskilt anges den sist tillverkade motorns tillverkningsdatum och identifieringsnummer.

6. De krav på underrättelse som avses i punkterna 4 och 5 ska anses vara uppfyllda om de berörda uppgifterna har lagts in i IMI.

KAPITEL VII

REDOVISNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE OCH MÄRKNINGAR

Artikel 31

Redovisning av överensstämmelse

1. Tillverkaren ska, i egenskap av innehavare av ett EU-typgodkännande av en motortyp eller motorfamilj, tillhandahålla en redovisning av överensstämmelse (nedan kallad *redovisning av överensstämmelse*) som ska åtfölja motorer som släpps ut på marknaden, på grundval av
 - a) ett sådant undantag som avses i artikel 34.2, 34.4, 34.5, 34.6, 34.7, 34.8 eller 35.4, eller
 - b) sådana övergångsbestämmelser som avses i artikel 58.9, 58.10 eller 58.11.

En redovisning av överensstämmelse ska ange särskilda egenskaper och begränsningar som ska gälla för motorn, tillhandahållas kostnadsfritt tillsammans med motorn och, i tillämpliga fall, åtfölja den mobila maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg som motorn är installerad i. Tillhandahållandet ska inte vara förenat med villkor om en uttrycklig begäran eller om att ytterligare upplysningar ska lämnas till tillverkaren. Redovisningen av överensstämmelse får också tillhandahållas i form av en säker elektronisk fil.

Under en period på tio år från motorns tillverkningsdatum ska tillverkaren på slutanvändarens begäran utfärda en dubblett av redovisningen av överensstämmelse mot betalning av ett belopp som inte får överstiga kostnaden för att utfärda dubbletten. Ordet "dubblett" ska synas tydligt på framsidan av varje sådan dubblett av en redovisning av överensstämmelse.

2. Redovisningen av överensstämmelse ska upprättas på minst ett av Europeiska unionens institutioners officiella språk.

En medlemsstat får begära av tillverkaren att redovisningen av överensstämmelse översätts till dess eget eller egna officiella språk.

3. Den eller de personer som är behöriga att underteckna redovisningar av överensstämmelse ska tillhöra tillverkarens organisation och ska vara vederbörligen bemyndigade av ledningen för den organisationen att fullt ut binda tillverkaren rättsligt när det gäller ansvaret för motorns konstruktion och tillverkning, eller för motorproduktionens överensstämmelse.

4. Hela redovisningen av överensstämmelse ska fyllas i och den får inte innehålla andra begränsningar för användningen av motorn än de som föreskrivs i denna förordning.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer mallen för redovisningen av överensstämmelse, inbegripet de egenskaper som syftar till att förhindra förfalskning och som tillåter kontroll av den säkra elektroniska filen. I detta syfte ska de säkerhetsåtgärder som används för att skydda redovisningen av överensstämmelse fastställas i genomförandeakterna. Dessa genomförandeakter ska senast den 31 december 2016 antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

Artikel 32

Obligatorisk motormärkning

1. Tillverkaren ska anbringa en märkning på varje motor som tillverkas i överensstämmelse med den godkända typen (nedan kallad *den obligatoriska märkningen*).

2. För följande motorer ska den obligatoriska märkningen inbegripa kompletterande uppgifter om att motorn omfattas av det relevanta undantaget eller den relevanta övergångsbestämmelsen:

- a) Motorer avsedda för export till tredjeländer i enlighet med artikel 34.1, som är tillverkade antingen i unionen eller utanför unionen och som därefter inom unionen installerats i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg.
- b) Motorer som släpps ut på marknaden i enlighet med artikel 34.2, 34.5, 34.6 eller 34.8.
- c) Motorer som tillfälligt släpps ut på marknaden i enlighet med artikel 34.4.
- d) Övergångsmotorer som släpps ut på marknaden i enlighet med artikel 58.5.
- e) Utbytesmotorer som släpps ut på marknaden i enlighet med artikel 34.7, 58.10 eller 58.11.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer mallen för den obligatoriska märkningen, inbegripet de obligatoriska grundläggande uppgifter som krävs när motorn lämnar produktionsbanan, de obligatoriska grundläggande uppgifter som krävs innan motorn släpps ut på marknaden och, i tillämpliga fall, de kompletterande uppgifter som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska senast den 31 december 2016 antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

Artikel 33

Tillfällig motormärkning

1. Tillverkaren ska anbringa en tillfällig märkning på varje motor som tillverkas i överensstämmelse med den godkända typen och som släpps ut på marknaden på grundval av artikel 34.3.
2. En motor som ännu inte är i överensstämmelse med den godkända typen och som levereras till motorns tillverkare ska endast ha en tillfällig märkning.
3. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer mallen för den tillfälliga märkning som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel, inbegripet de obligatoriska grundläggande uppgifter som ska anges på den. Dessa genomförandeakter ska senast den 31 december 2016 antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

KAPITEL VIII

UNDANTAG

Artikel 34

Allmänna undantag

1. Motorer avsedda för export till tredjeländer ska inte omfattas av denna förordning, utom av artikel 32.2 a.
2. Motorer avsedda för användning av försvarsmakten ska inte omfattas av denna förordning, utom av artikel 32.2 b.

Vid tillämpning av denna punkt ska brandkåren, det civila försvaret, ordningsmakten och akutsjukvården inte anses vara en del av försvarsmakten.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32, och med utrustningstillverkarens samtycke, får en tillverkare leverera en motor separat från dess system för efterbehandling av avgaser till den utrustningstillverkaren.
4. Utan hinder av artikel 5.3 ska medlemsstaterna tillåta tillfälligt utsläppande på marknaden för fältprovning av motorer som inte har EU-typgodkänts i enlighet med denna förordning.
5. Utan hinder av artiklarna 18.2 och 22.3 ska medlemsstaterna bevilja EU-typgodkännande, och tillåta utsläppandet på marknaden, av motorer som uppfyller de utsläppsgränsvärden för gas- och partikelformiga föroreningar för motorer för särskilda ändamål som anges i bilaga VI, på villkor att motorerna är avsedda att installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och som ska användas i potentiellt explosiva atmosfärer enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU ⁽¹⁾.
6. Utan hinder av artiklarna 18.2 och 22.3 får medlemsstaterna på begäran bevilja EU-typgodkännande, och tillåta utsläppandet på marknaden, av motorer som uppfyller de utsläppsgränsvärden för gas- och partikelformiga föroreningar för motorer för särskilda ändamål som anges i bilaga VI, på villkor att motorerna är avsedda att installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och som uteslutande används för att sjösätta och ta upp livbåtar som används av en nationell räddningstjänst.
7. Utan hinder av artiklarna 5.3 och 18.2 får medlemsstaterna, såvitt avser motorer i kategorierna RLL eller RLR som släpptes ut på unionsmarknaden senast den 31 december 2011, tillåta utsläppande på marknaden av utbytesmotorer om godkännandemyndigheten vid en granskning erkänner och konstaterar att installationen av en motor som uppfyller de tillämpliga utsläppsgränser som anges i tabellerna II-7 och II-8 i bilaga II kommer att medföra betydande tekniska svårigheter. I sådana fall ska utbytesmotorerna uppfylla antingen de utsläppsgränser som de skulle ha behövt uppfylla för att släppas ut på unionsmarknaden den 31 december 2011, eller strängare utsläppsgränser.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och skyddssystem som är avsedda för användning i potentiellt explosiva atmosfärer (EUT L 96, 29.3.2014, s. 309).

Såvitt avser motorer i kategorierna RLL och RLR som släppts ut på unionsmarknaden efter den 31 december 2011 får medlemsstaterna tillåta utsläppande på marknaden av utbytesmotorer som uppfyller de utsläppsgränser som de motorer som ska bytas ut behövde uppfylla när de ursprungligen släpptes ut på unionsmarknaden.

8. Såvitt avser motorer i kategorierna RLL eller RLR får medlemsstaterna tillåta utsläppande på marknaden av motorer som uppfyller de senast tillämpliga utsläppgränser som anges i den relevanta lagstiftning som var tillämplig den 5 oktober 2016, under förutsättning att

- a) motorerna är en del av ett projekt som den 6 oktober 2016 är långt framskridet enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG, och
- b) en användning av motorer som uppfyller de tillämpliga utsläppsgränserna i tabell II.7 eller II.8 i bilaga II medför oproportionerliga kostnader.

Senast den 17 september 2017 ska varje medlemsstat översända en förteckning över sådana projekt till kommissionen.

9. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 i syfte att komplettera denna förordning med närmare tekniska specifikationer och villkor för

- a) en tillverkares leverans av en motor separat från dess system för efterbehandling av avgaser till en utrustningstillverkare i enlighet med punkt 3,
- b) tillfälligt utsläppande på marknaden för fältprovning av motorer som inte har EU-typgodkänts enligt denna förordning, i enlighet med punkt 4,
- c) beviljande av EU-typgodkännande, och tillstånd till utsläppande på marknaden, av motorer som uppfyller de utsläppsgränsvärden för gas- och partikelformiga föroreningar för motorer för särskilda ändamål som anges i bilaga VI, i enlighet med punkterna 5 och 6.

Dessa delegerade akter ska antas senast den 31 december 2016.

Artikel 35

Undantag för ny teknik eller nya principer

1. En tillverkare får ansöka om EU-typgodkännande av en motortyp eller motorfamilj som inbegriper ny teknik eller nya principer och, som ett resultat av den nya tekniken eller de nya principerna är oförenlig med ett eller flera krav i denna förordning.

2. Godkännandemyndigheten ska bevilja det EU-typgodkännande som avses i punkt 1 om alla följande villkor är uppfyllda:

- a) I ansökan anges varför den nya tekniken eller de nya principerna gör att motortypen eller motorfamiljen i fråga är oförenlig med ett eller flera av kraven i denna förordning.
- b) I ansökan beskrivs den nya teknikens eller de nya principernas miljöeffekter och de åtgärder som vidtagits för att säkerställa en miljöskyddsnivå som åtminstone är likvärdig med den som följer av de krav i denna förordning från vilka undantag söks.
- c) Ansökan innehåller beskrivningar och resultat av provningar som styrker att villkoret i led b är uppfyllt.

3. Beviljande av sådant EU-typgodkännande som avses i punkt 1 förutsätter tillstånd från kommissionen.

När så är lämpligt ska det i tillståndet från kommissionen också anges om det är förenat med några begränsningar.

Detta tillstånd ska lämnas i form av en genomförandeakt.

4. I avvaktan på kommissionens beslut om tillstånd i enlighet med punkt 3 får godkännandemyndigheten utfärda ett tillfälligt EU-typgodkännande som ska vara giltigt

- a) endast på den medlemsstatens territorium,
- b) endast för en motortyp eller motorfamilj som omfattas av det begärda undantaget, och
- c) under en period på minst 36 månader.

Om ett tillfälligt EU-typgodkännande utfärdas ska godkännandemyndigheten utan dröjsmål underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta genom en akt som innehåller de uppgifter som avses i punkt 2.

Att det tillfälliga EU-typgodkännandet är tidsbegränsat och har begränsad geografisk giltighet ska framgå av EU-typgodkännandeintygets rubrik och av rubriken till den motsvarande redovisningen av överensstämmelse.

5. Om en godkännandemyndighet beslutar att godta ett sådant tillfälligt EU-typgodkännande som avses i punkt 4 på sitt territorium ska den skriftligen underrätta den berörda godkännandemyndigheten och kommissionen om detta.

6. Om kommissionen beslutar att inte bevilja det tillstånd som avses i punkt 3, ska godkännandemyndigheten omedelbart underrätta innehavaren av det tillfälliga EU-typgodkännande som avses i punkt 4 om att det tillfälliga EU-typgodkännandet kommer att upphävas sex månader efter kommissionens beslut.

Utan hinder av kommissionens beslut att inte bevilja det tillstånd som avses i punkt 3 får motorer som tillverkats i överensstämmelse med det tillfälliga EU-typgodkännandet innan det upphörde att gälla släppas ut på marknaden i medlemsstater vars godkännandemyndigheter har godtagit det tillfälliga EU-typgodkännandet.

7. De krav som avses i punkt 4 andra stycket och i punkt 5 ska anses vara uppfyllda om de berörda uppgifterna har lagts in i IMI.

8. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare föreskrifter om det tillstånd som avses i punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

9. Kommissionen får anta genomförandeakter med närmare föreskrifter om de harmoniserade mallarna för det EU-typgodkännandeintyg och den redovisning av överensstämmelse som avses i punkt 4 i denna artikel, inbegripet om de obligatoriska grundläggande uppgifter som ska anges i dem. Dessa genomförandeakter ska senast den 31 december 2016 antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

Artikel 36

Efterföljande anpassning av delegerade akter och genomförandeakter

1. Om kommissionen ger tillstånd att bevilja ett undantag enligt artikel 35 ska den omedelbart vidta nödvändiga åtgärder för att anpassa de berörda delegerade akterna eller genomförandeakterna till den tekniska utvecklingen.

Om ett undantag för vilket tillstånd beviljas enligt artikel 35 avser en fråga som regleras i Uneece-föreskrifter ska kommissionen föreslå en ändring av de föreskrifterna i enlighet med det förfarande som är tillämpligt enligt 1958 års reviderade överenskommelse.

2. Så snart de berörda delegerade akter eller genomförandeakter som avses i punkt 1 har ändrats, ska kommissionen upphäva eventuella begränsningar som införts enligt beslutet om tillstånd för undantag.

Om de åtgärder som är nödvändiga för att anpassa de delegerade akterna eller genomförandeakterna inte har vidtagits får kommissionen, på begäran av den medlemsstat som beviljade det tillfälliga EU-typgodkännandet, ge medlemsstaten tillstånd att utöka detta genom ett beslut i form av en genomförandeakt, som ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

KAPITEL IX

RAPPORTERING OCH KONTROLL AV PRODUKTION

Artikel 37

Tillverkarnas skyldigheter avseende rapportering av produktion

1. Tillverkaren ska till den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet lämna in en förteckning över det antal motorer för varje motortyp och underkategori av motorer som tillverkats i enlighet med denna förordning och i överensstämmelse med EU-typgodkännandet sedan den senaste produktionsrapporten lämnades in, eller sedan kraven i denna förordning först blev tillämpliga.

Denna förteckning ska lämnas in

- a) inom 45 dagar efter varje kalenderårs utgång,
 - b) omedelbart efter vart och ett av de datum för utsläppande på marknaden av motorer som anges i bilaga III, och
 - c) senast vid den andra tidpunkt som godkännandemyndigheten eventuellt fastställer.
2. Den förteckning som avses i punkt 1 ska klargöra hur identifikationsnumren står i förhållande till motsvarande motortyper och, i tillämpliga fall, motorfamiljer, samt EU-typgodkännandenas nummer, om dessa förhållanden inte framgår av motorkodsystemet.
3. I den förteckning som avses i punkt 1 ska det framgå om tillverkaren upphör att tillverka en godkänd motortyp eller motorfamilj.
4. Tillverkaren ska bevara en kopia av den förteckning som avses i punkt 1 under minst 20 år efter det att det berörda EU-typgodkännandet upphör att gälla.
5. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer formatet för den förteckning som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska senast den 31 december 2016 antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

Artikel 38

Verifieringsåtgärder

1. När en medlemsstats godkännandemyndighet beviljar ett EU-typgodkännande ska den vidta nödvändiga åtgärder för att, när så är lämpligt i samarbete med övriga medlemsstaters godkännandemyndigheter, säkerställa att de identifikationsnummer som hör samman med EU-typgodkännandet korrekt tilldelas och på rätt sätt används av tillverkarna innan den typgodkända motorn släpps ut eller tillhandahålls på marknaden.
2. En ytterligare verifiering av identifikationsnumren får genomföras i samband med kontroll av produktionsöverensstämmelse enligt artikel 26.
3. Vad gäller verifieringen av identifikationsnummer ska tillverkaren eller tillverkarens ombud, på begäran, utan dröjsmål ge den ansvariga godkännandemyndigheten nödvändiga upplysningar om tillverkarens köpare samt identifikationsnumren för de motorer som uppges vara tillverkade i enlighet med artikel 37. När motorer görs tillgängliga för en utrustningstillverkare ska ingen ytterligare information krävas av tillverkaren.
4. Om tillverkaren, efter en begäran från godkännandemyndigheten, inte kan styrka att kraven på obligatorisk märkning är uppfyllda får godkännandemyndigheten återkalla det EU-typgodkännande som beviljats för motsvarande motortyp eller motorfamilj. Godkännandemyndigheterna ska inom en månad underrätta varandra om varje återkallelse av EU-typgodkännanden och om skälen till återkallelsen, i enlighet med artikel 22.5.

KAPITEL X

SKYDDSKLAUSULER

Artikel 39

Motorer som inte överensstämmer med den godkända typen

1. Om motorer som har obligatorisk märkning och som, i förekommande fall, åtföljs av en redovisning av överensstämmelse inte överensstämmer med den godkända motortypen eller motorfamiljen, ska den godkännande-myndighet som beviljade EU-typgodkännandet vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att motorerna i produktion bringas i överensstämmelse med den godkända motortypen eller motorfamiljen. Sådana åtgärder kan inbegripa återkallelse av EU-typgodkännandet om de åtgärder som tillverkaren vidtar inte är tillräckliga.

Den berörda godkännandemyndigheten ska informera godkännandemyndigheterna i övriga medlemsstater om de vidtagna åtgärderna.

2. Med avseende på punkt 1 ska avvikelser från uppgifterna i EU-typgodkännandeintyget eller i informationsunderlaget anses utgöra bristande överensstämmelse med den godkända motortypen eller motorfamiljen, om inte dessa avvikelser har godkänts i enlighet med kapitel VI.

3. Om en godkännandemyndighet konstaterar att motorer som åtföljs av en redovisning av överensstämmelse, i tillämpliga fall, eller som har ett typgodkännandemärke som utfärdats i en annan medlemsstat inte överensstämmer med den godkända motortypen eller motorfamiljen, får den begära att den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet kontrollerar att motorerna i produktion fortfarande överensstämmer med den godkända motortypen eller motorfamiljen. Efter att ha tagit emot en sådan begäran ska den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet vidta den åtgärd som avses i punkt 1 så snart som möjligt och senast inom tre månader från dagen för begäran.

4. Godkännandemyndigheterna ska inom en månad underrätta varandra om varje återkallelse av EU-typgodkännanden och om skälen till återkallelsen, i enlighet med artikel 22.5.

5. Om den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet bestrider den bristande överensstämmelse som den underrättats om, ska de berörda medlemsstaterna söka lösa denna tvist.

Godkännandemyndigheten ska hålla kommissionen underrättad om detta och kommissionen ska, om det är nödvändigt, inleda lämpliga samråd i syfte att nå en uppgörelse.

Artikel 40

Återkallelse av motorer

1. Om en tillverkare som har beviljats ett EU-typgodkännande är skyldig, enligt artikel 20.1 i förordning (EG) nr 765/2008, att återkalla motorer som har släppts ut på marknaden, oavsett om de är installerade i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg eller ej, på grundval av att motorerna utgör en allvarlig risk i fråga om miljöskydd eller folkhälsan, ska den tillverkaren

a) omedelbart underrätta den godkännandemyndighet som utfärdade EU-typgodkännandet, och

b) föreslå godkännandemyndigheten lämpliga åtgärder för att undanröja den allvarliga risken.

2. Godkännandemyndigheten ska utan dröjsmål meddela godkännandemyndigheterna i övriga medlemsstater och kommissionen de föreslagna åtgärderna.

Godkännandemyndigheterna ska säkerställa att åtgärderna genomförs på ett verkningsfullt sätt i deras respektive medlemsstater.

3. Om en godkännandemyndighet anser att åtgärderna är otillräckliga eller inte har genomförts tillräckligt snabbt, ska den utan dröjsmål informera den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet om detta.

Om tillverkaren inte därefter föreslår och genomför verkningsfulla korrigerande åtgärder, ska den godkännandemyndighet som beviljade EU-typgodkännandet vidta alla skyddsåtgärder som krävs, inbegripet återkallelse av EU-typgodkännandet.

Vid återkallelse av EU-typgodkännandet ska godkännandemyndigheten inom en månad från återkallelsen underrätta tillverkaren, övriga medlemsstaters godkännandemyndigheter och kommissionen om detta med rekommenderad post eller likvärdigt elektroniskt medel.

Artikel 41

Underrättelse om beslut och tillgängliga rättsmedel

1. I beslut av följande typ eller för följande syfte ska skälen för beslutet redovisas:
 - a) Beslut som fattas enligt denna förordning.
 - b) Beslut som innebär att ett EU-typgodkännande nekas eller återkallas.
 - c) Beslut om att en motor ska återkallas från marknaden.
 - d) Beslut som innebär att utsläppande på marknaden av en motor förbjuds, begränsas eller hindras.
 - e) Beslut som innebär att utsläppande på marknaden av en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg, i vilken en motor som omfattas av denna förordning är installerad, förbjuds, begränsas eller hindras.
2. Godkännandemyndigheten ska underrätta den berörda parten om
 - a) varje beslut som avses i punkt 1,
 - b) vilka rättsmedel som är tillgängliga inom ramen för gällande rätt i den berörda medlemsstaten och om de tidsfrister som gäller för dessa rättsmedel.

KAPITEL XI

INTERNATIONELLA FÖRESKRIFTER OCH TILLHANDAHÅLLANDE AV TEKNISK INFORMATION

Artikel 42

Godtagande av likvärdiga typgodkännanden av motorer

1. Unionen får inom ramen för multilaterala eller bilaterala överenskommelser mellan unionen och tredjeländer erkänna likvärdighet mellan de villkor och bestämmelser för EU-typgodkännande av motorer som införs genom denna förordning och de förfaranden som fastställs genom internationella föreskrifter eller föreskrifter i tredjeländer.
2. Beviljade typgodkännanden och obligatoriska märkningar som överensstämmer med Unece-föreskrifter, eller ändringar av dessa föreskrifter, som unionen har röstat för eller som unionen har anslutit sig till i enlighet med vad som anges i den delegerade akt som avses i punkt 4 a, ska erkännas som likvärdiga med EU-typgodkännanden som beviljats i enlighet med denna förordning respektive obligatoriska märkningar som krävs enligt denna förordning.
3. EU-typgodkännanden som beviljats med stöd av unionsakter som förtecknas i den delegerade akt som avses i punkt 4 b ska erkännas som likvärdiga med EU-typgodkännanden som beviljats i enlighet med denna förordning.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 som kompletterar denna förordning genom att fastställa
 - a) förteckningen över de Unece-föreskrifter, eller ändringar av dessa föreskrifter, inklusive krav i föreskrifterna som rör deras tillämpning, som unionen har röstat för eller som unionen har anslutit sig till och som ska tillämpas på EU-typgodkännanden av motortyper och motorfamiljer som ska installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg,
 - b) förteckningen över unionsakter enligt vilka EU-typgodkännanden beviljas, inklusive krav i dessa unionsakter som rör deras tillämpning.

Dessa delegerade akter ska antas senast den 31 december 2016.

Artikel 43

Information och instruktioner för utrustningstillverkare och slutanvändare

1. Tillverkaren får inte ge utrustningstillverkare eller slutanvändare teknisk information avseende de uppgifter som föreskrivs i denna förordning som avviker från de uppgifter som godkänts av godkännandemyndigheten.
2. Tillverkaren ska ge utrustningstillverkare tillgång till all relevant information och alla relevanta instruktioner som krävs för korrekt installation av en motor i en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg, inklusive en beskrivning av eventuella särskilda villkor eller begränsningar för installationen eller användningen av motorn.
3. Tillverkaren ska ge utrustningstillverkare tillgång till all relevant information och nödvändiga instruktioner avsedda för slutanvändaren, inbegripet en beskrivning av eventuella särskilda villkor eller begränsningar för användningen av en motor.
4. Tillverkare ska ge utrustningstillverkare tillgång till värdet på de koldioxidutsläpp (CO₂) som konstaterats under förfarandet för EU-typgodkännande och instruera utrustningstillverkarna att vidarebefordra den informationen, tillsammans med förklarande information om provningsförhållandena, till slutanvändaren av den mobila maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg som motorn är avsedd att installeras i.
5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 som kompletterar denna förordning med närmare föreskrifter om den information och de instruktioner som avses i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel. Dessa delegerade akter ska antas senast den 31 december 2016.

Artikel 44

Utbyte av uppgifter och information genom IMI

1. Utbyte av uppgifter och information som rör EU-typgodkännanden mellan nationella myndigheter eller mellan nationella myndigheter och kommissionen inom ramen för denna förordning ska ske i elektroniskt format genom IMI.
2. All relevant information om EU-typgodkännanden som utfärdats i enlighet med denna förordning ska samlas centralt och göras tillgänglig för de nationella myndigheterna och kommissionen genom IMI.
3. Kommissionen ska säkerställa att IMI också
 - a) möjliggör utbyte av uppgifter och information mellan, å ena sidan, tillverkare eller tekniska tjänster och, å andra sidan, nationella myndigheter eller kommissionen,
 - b) erbjuder offentlig tillgång till vissa uppgifter och viss information om resultatet av typgodkännanden och resultatet av övervakningen av motorer i drift,
 - c) erbjuder hjälpmedel för automatisk överföring av uppgifter mellan befintliga nationella databaser och IMI, när så är lämpligt och tekniskt och ekonomiskt genomförbart och efter överenskommelse med de berörda medlemsstaterna.
4. Den användning av IMI som avses i punkt 3 ska vara frivillig.
5. Kommissionen får anta genomförandeakter med de närmare tekniska krav och förfaranden som krävs för att sammankoppla IMI med befintliga nationella databaser i enlighet med punkt 3 c i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska senast den 31 december 2016 antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

KAPITEL XII

UTSEENDE OCH ANMÄLAN AV TEKNISKA TJÄNSTER

Artikel 45

Krav avseende tekniska tjänster

1. En teknisk tjänst ska utses av en godkännandemyndighet i enlighet med artikel 47 och ska uppfylla kraven i punkterna 2–9 i den här artikeln.
2. En teknisk tjänst ska vara etablerad enligt en medlemsstats nationella rätt och vara en juridisk person.
3. Den tekniska tjänsten ska vara ett tredjepartsorgan som är oberoende med avseende på konstruktion, tillverkning, leverans eller underhåll av de motorer som den bedömer.

Ett organ som hör till en näringslivsorganisation eller branschorganisation som företräder företag som är involverade i konstruktion, tillverkning, tillhandahållande, montering, installation, användning eller underhåll av de motorer som det bedömer, provar eller inspekterar får anses uppfylla kraven i första stycket, förutsatt att det styrks att organet är oberoende och att intressekonflikter inte föreligger.

4. Den tekniska tjänsten, inbegripet dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra de olika verksamhetskategorier för vilka den tekniska tjänsten har utsetts i enlighet med artikel 47.1 får inte vara konstruktör, tillverkare, leverantör, installatör eller ansvarig för underhåll av de motorer som den bedömer, och den får inte heller företräda parter som är involverade i dessa verksamheter. Denna begränsning ska inte hindra användning av de bedömda motorer som avses i punkt 3 i denna artikel som är nödvändiga för den tekniska tjänstens verksamhet eller användning av sådana motorer för personligt bruk.

Den tekniska tjänsten ska säkerställa att dess dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar tjänstens sekretess, objektivitet eller opartiskhet inom de verksamhetskategorier för vilka den har utsetts.

5. Den tekniska tjänsten ska utföra de verksamhetskategorier för vilka den har utsetts med största möjliga yrkesintegritet och nödvändig teknisk kompetens på det specifika området, och dess personal ska vara fri från varje påtryckning och incitament, i synnerhet ekonomiska incitament, som kan påverka dess omdöme eller resultaten av dess bedömningar, särskilt när det gäller påtryckningar och incitament från personer eller grupper av personer som berörs av verksamhetens resultat.

6. Den tekniska tjänsten ska visa den godkännandemyndighet som utsett den att den är i stånd att utföra alla de verksamhetskategorier för vilka den försöker bli utsedd i enlighet med artikel 47.1 genom att säkerställa att den har

- a) personal med lämplig kompetens, teknisk specialkunskap och yrkesutbildning samt tillräcklig och lämplig erfarenhet för att utföra uppdraget,
- b) beskrivningar av de förfaranden som är relevanta för de verksamhetskategorier för vilka tjänsten önskar utses, så att det säkerställs att dessa förfaranden är öppna och är reproducerbara,
- c) förfaranden för att utöva de verksamhetskategorier för vilka den önskar bli utsedd, med vederbörlig hänsyn tagen till den tekniska komplexiteten hos motorn i fråga och till huruvida motorn tillverkas enligt en mass- eller serieproduktionsprocess, och
- d) de medel som krävs för att på lämpligt sätt kunna utföra uppgifterna relaterade till de verksamhetskategorier för vilka den önskar bli utsedd samt tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som är nödvändiga.

7. Den tekniska tjänsten, inbegripet dess högsta ledning och bedömningspersonal, ska vara opartisk och får inte delta i någon verksamhet som skulle kunna påverka deras objektivitet och integritet i samband med de verksamhetskategorier för vilka den tekniska tjänsten har utsetts.

8. Den tekniska tjänsten ska teckna ansvarsförsäkring för sina verksamheter, såvida inte medlemsstaten i enlighet med nationell rätt tar på sig ansvaret eller medlemsstaten själv är direkt ansvarig för bedömningen.

9. Personalen vid en teknisk tjänst ska vara bunden av tystnadsplikt beträffande all information som den erhåller vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning eller bestämmelser i nationell rätt som ger den verkan.

Personalen vid en teknisk tjänst ska inte vara bunden av den skyldighet som avses i första stycket när det är fråga om att vidarebefordra information till den utseende godkännandemyndigheten eller när sådan vidarebefordran krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt.

Äganderättigheter ska skyddas.

Artikel 46

Dotterbolag och underentreprenörer till tekniska tjänster

1. Den tekniska tjänsten får, enbart under förutsättning att den utseende godkännandemyndigheten gett sitt medgivande, lägga ut specifika uppgifter i anknytning till de verksamhetskategorier för vilka den utsetts i enlighet med artikel 47.1 på entreprenad, eller låta den verksamheten utföras av ett dotterbolag.

I sådana fall ska den tekniska tjänsten säkerställa att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 45 och informera den utseende godkännandemyndigheten om detta.

2. Den tekniska tjänsten ska ta det fulla ansvaret för alla uppgifter som utförs av dess underentreprenörer och dotterbolag, oberoende av deras etableringsort.

3. Den tekniska tjänsten ska säkerställa att den utseende godkännandemyndigheten har tillgång till de relevanta handlingarna rörande bedömningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer samt de uppgifter som de har utfört.

Artikel 47

Utseende av tekniska tjänster

1. Godkännandemyndigheterna ska utse tekniska tjänster för en eller flera av följande kategorier, i enlighet med deras kompetensområden:

- a) Kategori A: Genomföra de provningar som avses i denna förordning i de anläggningar som tillhör den tekniska tjänsten i fråga.
- b) Kategori B: Övervaka de provningar som avses i denna förordning när provningarna utförs i tillverkarens eller en tredje parts anläggningar.
- c) Kategori C: Bedöma och övervaka tillverkarens förfaranden för att säkerställa produktionsöverensstämmelsen.
- d) Kategori D: Övervaka eller genomföra provningar eller inspektioner för att säkerställa produktionsöverensstämmelsen.

2. En godkännandemyndighet får agera som teknisk tjänst för en eller flera av de verksamhetskategorier som avses i punkt 1.

3. Ett tredjelands tekniska tjänster som inte har utsetts i enlighet med den här artikeln får anmälas som teknisk tjänst i den mening som avses i artikel 50, men endast om ett sådant erkännande av tekniska tjänster föreskrivs i ett bilateralt avtal mellan unionen och det berörda tredjelandet.

En teknisk tjänst som är etablerad i enlighet med artikel 45.2 får dock etablera dotterbolag i tredjeländer, förutsatt att dotterbolagen står under den tekniska tjänstens direkta ledning och kontroll.

Artikel 48

Förfaranden för fastställande av prestandakrav och bedömning av tekniska tjänster

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 som kompletterar denna förordning genom föreskrifter om

- a) de krav som de tekniska tjänsterna måste uppfylla, och
- b) förfarandet för bedömning av de tekniska tjänsterna, inbegripet motsvarande rapport, i enlighet med artikel 49.

Artikel 49

Bedömning av tekniska tjänsters kompetens

1. Den utseende godkännandemyndigheten ska upprätta en bedömningsrapport som visar att den tekniska tjänst som vill bli utsedd har bedömts med avseende på dess efterlevnad av denna förordning och de delegerade akter som antagits enligt denna. Bedömningsrapporten kan inbegripa ett ackrediteringsintyg som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan och som intygar att den tekniska tjänsten uppfyller kraven i denna förordning.

Den bedömning som bedömningsrapporten bygger på ska vidtas i enlighet med bestämmelserna i en sådan delegerad akt som avses i artikel 48.

2. Den utseende godkännandemyndigheten ska se över bedömningsrapporten minst en gång vart tredje år.

3. Den utseende godkännandemyndigheten ska på kommissionens begäran översända bedömningsrapporten till kommissionen. I sådana fall ska den utseende godkännandemyndigheten, om bedömningen inte bygger på ett ackrediteringsintyg som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan, tillhandahålla kommissionen dokumentation som styrker

- a) den tekniska tjänstens kompetens,
- b) de åtgärder som vidtagits för att säkerställa att den tekniska tjänsten övervakas regelbundet av den utseende godkännandemyndigheten, och
- c) att den tekniska tjänsten uppfyller kraven i denna förordning och i de delegerade akter som antas enligt den.

4. En godkännandemyndighet som avser att agera som teknisk tjänst i enlighet med artikel 47.2 ska visa att den uppfyller tillämpliga krav genom dokumentation i form av en bedömning utförd av bedömare som är oberoende i förhållande till den verksamhet som bedöms. Sådana bedömare kan komma från samma organisation under förutsättning att de är oberoende i förhållande till den personal som utför den verksamhet som är föremål för bedömning.

Artikel 50

Anmälningsförfaranden

1. Medlemsstaterna ska, med avseende på varje teknisk tjänst som de har utsett, till kommissionen anmäla

- a) den tekniska tjänstens namn,

- b) adress, inbegripet elektronisk adress,
 - c) ansvariga personer,
 - d) verksamhetskategori, och
 - e) alla ändringar som rör utseendebeslutet enligt artikel 47.
2. En teknisk tjänst får utföra den verksamhet som avses i artikel 47.1 för den utseende godkännandemyndigheten enbart om denna tekniska tjänst på förhand har anmälts till kommissionen i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.
3. Samma tekniska tjänst får utses av flera utseende godkännandemyndigheter och anmälas av dessa godkännandemyndigheters medlemsstater oberoende av vilken eller vilka verksamhetskategorier som den verksamhet som den kommer att utföra omfattas av i enlighet med artikel 47.1.
4. Om en viss organisation eller ett visst behörigt organ, vars verksamhet inte omfattas av artikel 47.1, behöver utses med tillämpning av en delegerad akt, ska berörda medlemsstater anmäla detta till kommissionen i enlighet med den här artikeln.
5. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning och närmare uppgifter om de tekniska tjänster som anmälts i enlighet med denna artikel.

Artikel 51

Ändringar av utseendebeslut

1. Om en utseende godkännandemyndighet har konstaterat eller har informerats om att en teknisk tjänst som den utsett inte längre uppfyller de krav som föreskrivs i denna förordning eller underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska den begränsa eller tillfälligt eller slutgiltigt återkalla utseendebeslutet, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är.

Den medlemsstat som anmält den tekniska tjänsten till kommissionen i enlighet med artikel 50.1 ska omedelbart underrätta kommissionen om varje sådan begränsning eller tillfällig eller slutgiltig återkallelse.

Kommissionen ska på motsvarande sätt ändra den offentliggjorda information som avses i artikel 50.5.

2. I händelse av en sådan begränsning eller tillfällig eller slutgiltig återkallelse av utseendebeslutet som avses i punkt 1, eller om den tekniska tjänsten har upphört med verksamheten, ska den utseende godkännandemyndigheten vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att den tekniska tjänstens akter antingen behandlas av en annan teknisk tjänst eller hålls tillgängliga för den utseende godkännandemyndigheten eller för marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 52

Ifrågasättande av de tekniska tjänsternas kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den tvivlar på att en teknisk tjänst har nödvändig kompetens eller att en teknisk tjänst fortsatt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som den omfattas av, och även alla fall där den gjorts uppmärksam på sådana tvivel.
2. Den utseende godkännandemyndighetens medlemsstat ska på begäran ge kommissionen all information om underlaget för att utse den berörda tekniska tjänsten eller för att fortsatt låta beslutet om utseende gälla.
3. Kommissionen ska säkerställa att all känslig information som den erhållit under undersökningarna behandlas konfidentiellt.

4. Om kommissionen konstaterar att en teknisk tjänst inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för att utses, ska den meddela detta till den utseende godkännandemyndighetens medlemsstat i syfte att, i samarbete med den medlemsstaten, fastställa vilka korrigerande åtgärder som krävs samt anmoda den medlemsstaten att vidta de korrigerande åtgärderna, vid behov genom återkallelse av utseendebeslutet.

Artikel 53

Krav avseende de tekniska tjänsternas verksamhet

1. Tekniska tjänster ska utföra de verksamhetskategorier för vilka de utsetts för den utseende godkännandemyndighetens räkning och i enlighet med de bedömnings- och provningsförfaranden som föreskrivs i denna förordning och i dess delegerade akter och genomförandeakter.

Tekniska tjänster ska övervaka eller ska själva genomföra de provningar som krävs för EU-typgodkännande eller inspektioner enligt denna förordning eller enligt någon av dess delegerade akter eller genomförandeakter, såvida inte alternativa förfaranden medges.

Tekniska tjänster får inte genomföra provningar, bedömningar eller inspektioner för vilka de inte har utsetts.

2. De tekniska tjänsterna ska alltid

- a) låta den utseende godkännandemyndigheten observera dem när de utför sina bedömningar, om myndigheten tycker att det är lämpligt, och
- b) utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 45.9 och 54, förse sin utseende godkännandemyndighet med sådan information som kan komma att begäras beträffande de verksamhetskategorier som de utför och som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

3. Om en teknisk tjänst konstaterar att en tillverkare inte har uppfyllt kraven i denna förordning, ska den rapportera detta till den utseende godkännandemyndigheten, som i sin tur ska ålägga tillverkaren att vidta lämpliga korrigerande åtgärder.

Den utseende godkännandemyndigheten ska inte utfärda ett EU-typgodkännandeintyg förrän tillverkaren har vidtagit lämpliga korrigerande åtgärder på ett sätt som den godkännandemyndigheten godkänner.

4. Om en teknisk tjänst som agerar för den utseende godkännandemyndighetens räkning konstaterar, under övervakningen av produktionsöverensstämmelse efter utfärdande av ett EU-typgodkännandeintyg, att en motortyp eller motorfamilj inte längre uppfyller kraven i denna förordning, ska den rapportera detta till den utseende godkännandemyndigheten.

Godkännandemyndigheten ska vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 26.

Artikel 54

Informationskrav för de tekniska tjänsterna

1. De tekniska tjänsterna ska underrätta sin utseende godkännandemyndighet om

- a) bristande överensstämmelser som kan föranleda att ett EU-typgodkännande måste avslås, begränsas eller återkallas tillfälligt eller slutgiltigt,
- b) omständigheter som inverkar på utseendebeslutets räckvidd eller villkor,
- c) begäran från marknadskontrollmyndigheterna om information om deras verksamheter.

2. På sin utseende godkännandemyndighets begäran ska en teknisk tjänst tillhandahålla information om verksamheterna inom ramen för utseendebeslutet, och om all annan verksamhet som den utför, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.

KAPITEL XIII

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER*Artikel 55***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 19.2, 24.11, 25.4, 26.6, 34.9, 42.4, 43.5 och 48 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 6 oktober 2016.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 19.2, 24.11, 25.4, 26.6, 34.9, 42.4, 43.5 och 48 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 19.2, 24.11, 25.4, 26.6, 34.9, 42.4, 43.5 och 48 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

*Artikel 56***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av *tekniska kommittén för motorfordon*, som inrättats genom artikel 40.1 i direktiv 2007/46/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

KAPITEL XIV

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 57***Sanktioner**

1. Medlemsstaterna ska fastställa sanktioner för ekonomiska aktörer och utrustningstillverkare för överträdelse av denna förordning och av delegerade akter eller genomförandeakter som antagits enligt denna förordning. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa bestämmelser senast den 7 oktober 2018, samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sanktionerna tillämpas.

2. Bland annat följande överträdelser ska medföra sanktioner:

- a) Lämnande av falsk uppgift, särskilt under förfarandena för EU-typgodkännande, förfarandena som leder till återkallelse eller förfarandena i samband med undantag.
- b) Förfalskning av provningsresultat avseende ett EU-typgodkännande eller övervakning av motorer i drift.
- c) Undanhållande av uppgifter eller tekniska specifikationer som kan leda till att motorer återkallas eller till att EU-typgodkännande nekas eller återkallas.
- d) Användning av manipulationsstrategier.
- e) Vägran att ge tillgång till uppgifter.
- f) Utsläppande på marknaden av motorer som omfattas av kraven på EU-typgodkännande, utan att ett sådant EU-typgodkännande beviljats, eller förfalskning av handlingar eller obligatoriska märkningar med denna avsikt.
- g) Utsläppande på marknaden av övergångsmotorer och mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i vilka sådana motorer är installerade i strid med bestämmelserna om undantag.
- h) Åsidosättande av de begränsningar som anges i artikel 35.3 och 35.4.
- i) Utsläppande på marknaden av en motor som modifierats på ett sådant sätt att den inte längre överensstämmer med specifikationerna i EU-typgodkännandet av den.
- j) Installation av en motor i en mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg för annan användning än den användning som motorn uteslutande är avsedd för i enlighet med i artikel 4.
- k) Utsläppande på marknaden av en motor för särskilt ändamål enligt artikel 34.5 eller 34.6 för användning i andra mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg än de som föreskrivs i de punkterna.
- l) Utsläppande på marknaden av en motor enligt artikel 34.7 eller 34.8 och artikel 58.9, 58.10 eller 58.11 för användning i andra maskiner än de som föreskrivs i de punkterna.
- m) Utsläppande på marknaden av mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i vilka har installerats motorer för vilka det krävs ett EU-typgodkännande enligt denna förordning men som saknar sådant godkännande.
- n) Utsläppande på marknaden av mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg vilka strider mot en begränsning för sådana mobila maskiner som föreskrivs i artikel 34.8.

Artikel 58

Övergångsbestämmelser

1. Utan att det påverkar kapitlen II och III ska denna förordning inte innebära en ogiltigförklaring, före de datum för utsläppande på marknaden av motorer som anges i bilaga III, av EU-typgodkännanden eller undantag.
2. Godkännandemyndigheter får, i enlighet med relevant lagstiftning som är tillämplig den 5 oktober 2016 fortsätta att bevilja EU-typgodkännanden fram till de obligatoriska datum för EU-typgodkännanden av motorer som anges i bilaga III och fortsätta att bevilja undantag i enlighet med den lagstiftningen fram till de obligatoriska datum för utsläppande på marknaden av motorer som anges i bilaga III.

Medlemsstater får, i enlighet med relevant lagstiftning som är tillämplig den 5 oktober 2016 fortsätta att tillåta utsläppande på marknaden av motorer fram till de obligatoriska datum för utsläppande på marknaden av motorer som anges i bilaga III.

3. Genom undantag från denna förordning får motorer som har beviljats EU-typgodkännande enligt den relevanta lagstiftning som var tillämplig den 5 oktober 2016, eller som uppfyller de krav som fastställts av Centrala kommissionen för sjöfarten på Rhen (CCNR) och antagits som CCNR Steg II inom ramen för den reviderade konventionen om sjöfarten på Rhen, fortsätta att släppas ut på marknaden fram till de datum för utsläppande på marknaden av motorer som anges i bilaga III.

I sådana fall får de nationella myndigheterna inte förbjuda, begränsa eller hindra utsläppandet på marknaden av motorer som överensstämmer med den godkända typen.

4. Motorer som den 5 oktober 2016 inte omfattades av direktiv 97/68/EG får fortsätta att släppas ut på marknaden på grundval av eventuella gällande nationella bestämmelser fram till de datum för utsläppande på marknaden av motorer som anges i bilaga III.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 5.3 och 18.2 samt, i tillämpliga fall, direktiv 2008/57/EG och kommissionens förordning (EU) nr 1302/2014 ⁽¹⁾ får övergångsmotorer, och i förekommande fall de mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg som sådana övergångsmotorer är installerade i, fortsätta att släppas ut på marknaden under övergångsperioden förutsatt att den maskin som övergångsmotorn är installerad i har ett produktionsdatum som infaller senast 18 månader efter övergångsperiodens början.

För motorer i kategori NRE ska medlemsstaterna tillåta en förlängning av övergångsperioden och av den 18-månadersperiod som avses i första stycket med ytterligare 12 månader för utrustningstillverkare med en sammanlagd årlig tillverkning som understiger 100 enheter mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och som är utrustade med förbränningsmotorer. Vid beräkningen av denna sammanlagda årliga tillverkning ska alla utrustningstillverkare som står under samma fysiska eller juridiska persons kontroll betraktas som en enda utrustningstillverkare.

För motorer i kategori NRE som används i mobilkranar ska den övergångsperiod och den 18-månadersperiod som avses i första stycket förlängas med 12 månader.

För motorer i kategori NRS med en motoreffekt på under 19 kW som används i snöslungor ska den övergångsperiod och den artonmånadersperiod som avses i första stycket förlängas med 24 månader.

6. Om inte annat följer av punkt 5 i denna artikel ska övergångsmotorer uppfylla minst ett av följande krav:

- a) Överensstämma med motortyper eller motorfamiljer vars EU-typgodkännande inte längre är giltigt i enlighet med artikel 30.2 a och som vid motorns tillverkningsdatum omfattas av ett giltigt EU-typgodkännande som uppfyller de senaste tillämpliga utsläppsgränser som fastställs i den relevanta lagstiftning som var tillämplig den 5 oktober 2016.
- b) Tillhöra en effektklass som inte omfattades av typgodkännande för utsläpp av föroreningar på unionsnivå den 5 oktober 2016.
- c) Användas i eller vara avsedda att användas i en anordning som inte var föremål för typgodkännande för utsläpp av föroreningar på unionsnivå den 5 oktober 2016.

7. Perioden för att släppa ut övergångsmotorer på marknaden ska begränsas till

- a) 24 månader från och med det tillämpliga datumet för utsläppande på marknaden av motorer som anges i bilaga III, i det fall som beskrivs i punkt 5 första stycket.
- b) 36 månader från och med det tillämpliga datumet för utsläppande på marknaden av motorer som anges i bilaga III, i det fall som beskrivs i punkt 5 andra och tredje styckena.
- c) 48 månader från och med det tillämpliga datumet för utsläppande på marknaden av motorer som anges i bilaga III, i det fall som beskrivs i punkt 5 fjärde stycket.

8. Tillverkarna ska säkerställa att övergångsmotorer som släpps ut på marknaden under övergångsperioden uppfyller de krav på märkning som avses i artikel 32.2 d.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1302/2014 av den 18 november 2014 om en teknisk specifikation för driftskompatibilitet avseende delsystemet Rullande materiel – Lok och passagerarfordon i Europeiska unionens järnvägssystem (EUT L 356, 12.12.2014, s. 228).

9. Utan hinder av artiklarna 5.3, 18.2 och 22 får medlemsstater under en period som avslutas senast den 17 september 2026 tillåta utsläppande på marknaden av motorer i kategori RLL med en maximal nettoeffekt på mer än 2 000 kW som inte uppfyller de krav på utsläppsgränser som anges i bilaga II, som ska installeras i lokomotiv som endast används på ett tekniskt isolerat 1 520 mm-s-järnvägsnät. Under den perioden ska de motorer som släppts ut på marknaden minst uppfylla de krav på utsläppsgränser som motorer behövde uppfylla för att släppas ut på marknaden den 31 december 2011. Medlemsstaternas godkännandemyndigheter ska bevilja EU-typgodkännande och godkänna utsläppandet på marknaden av sådana motorer.

10. Utan hinder av artiklarna 5.3 och 18.2 ska medlemsstaterna tillåta utsläppande på marknaden av utbytesmotorer under en period av högst femton år från de tillämpliga datum för utsläppande på marknaden av Steg V-motorer som anges i bilaga III, under förutsättning att motorerna tillhör en kategori som är likvärdig med NRS med en referenseffekt på minst 19 kW eller tillhör en kategori som är likvärdig med NRG om utbytesmotorn och ursprungsmotorn tillhör en motorkategori eller ett effektintervall som inte var föremål för typgodkännande på unionsnivå den 31 december 2016.

11. Utan hinder av artiklarna 5.3 och 18.2 ska medlemsstaterna tillåta utsläppande på marknaden av utbytesmotorer under en period på högst 20 år från de tillämpliga datum för utsläppande på marknaden av Steg V-motorer som anges i bilaga III, under förutsättning att motorerna

- a) tillhör kategori NRE och har en referenseffekt på minst 19 kW och högst 560 kW samt uppfyller ett utsläppssteg som löpte ut inte mer än 20 år före deras utsläppande på marknaden och som är minst lika strängt som de utsläppsgränser som den motor som ska bytas ut behövde uppfylla när den ursprungligen släpptes ut på marknaden,
- b) tillhör en kategori som är likvärdig med NRE och har en referenseffekt på mer än 560 kW om utbytesmotorn och ursprungsmotorn tillhör en motorkategori eller ett effektintervall som inte var föremål för typgodkännande på unionsnivå den 31 december 2016.

12. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa denna förordning för en period som löper ut senast den 17 september 2026 på motorer som är installerade i maskiner för bomullskörd.

13. Tillverkare ska säkerställa att utbytesmotorerna uppfyller kraven på den märkning som avses i artikel 32.2 e.

Artikel 59

Rapport

1. Senast den 31 december 2021 ska medlemsstaterna informera kommissionen om tillämpningen av de förfaranden för EU-typgodkännande som föreskrivs i denna förordning.
2. Senast den 31 december 2022 ska kommissionen på grundval av den information som lämnas i enlighet med punkt 1 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.

Artikel 60

Översyn

1. Senast den 31 december 2018 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av möjligheten att fastställa harmoniserade åtgärder för eftermontering av utsläpps begränsande anordningar i motorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg som redan har släppts ut på unionsmarknaden. Rapporten ska även behandla tekniska åtgärder och system för ekonomiska incitament för att hjälpa medlemsstaterna att följa unionens lagstiftning om luftkvalitet genom att bedöma tänkbara åtgärder mot luftföroreningar i tätbefolkade områden, med vederbörligt beaktande av unionens regler om statligt stöd.
2. Senast den 31 december 2020 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet angående följande:
 - a) Bedömningen av potentialen för ytterligare minskning av utsläppen av föroreningar på grundval av tillgänglig teknik och en kostnads-nyttoanalys.

För motorer i kategorierna IPW och IWA, bedömningen av den tekniska och ekonomiska genomförbarheten av

- i) en ytterligare minskning av utsläppsgränsvärdena för partikelantal och för NO_x,
 - ii) en ytterligare minskning av faktorn A för motorer som helt eller delvis drivs med gasformigt bränsle inom ramen för klimatneutral drift jämfört med motorer som drivs med diesel, och
 - iii) ett tillägg av gränsvärden för partikelantal när det gäller motorkategorier för vilka sådana värden inte har fastställts i bilaga II till denna förordning.
- b) Kartläggningen av potentiellt relevanta föroreningstyper som inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.

3. Senast den 31 december 2025 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om användningen av de undantagsklausuler som föreskrivs i artikel 34.4 och 34.5 samt övervakningen av resultaten av de utsläppsprovningar som avses i artikel 19 och slutsatserna därav.

Rapporten ska också utvärdera de provningar som krävs för EU-typgodkännande enligt artiklarna 24 och 25, med särskild inriktning på i vilken utsträckning dessa provningar motsvarar verkliga driftsförhållanden för motorer, samt möjligheten att införa provningar för utsläpp av partikelformiga föroreningar som del av den provning i drift som avses i artikel 19.

4. De rapporter som avses i punkterna 2 och 3 ska

- a) grundas på samråd med de berörda parterna,
- b) beakta befintliga unionsstandarder och internationella standarder på detta område, och
- c) vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

Artikel 61

Ändring av direktiv 97/68/EG

Direktiv 97/68/EG ska ändras på följande sätt:

1. Följande stycken ska läggas till i artikel 9.4a:

"Med avvikelse från första stycket får medlemsstaterna på en utrustningstillverkares begäran godkänna utsläppande på marknaden av motorer som uppfyller utsläppsgränsvärdena för Steg III A, under förutsättning att dessa motorer är avsedda att installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och som ska användas i potentiellt explosiva atmosfärer enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU (*).

Tillverkare ska tillhandahålla godkännandemyndigheten bevis på att motorerna endast installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg vilka intygas uppfylla dessa krav. En sådan motor ska märkas med en etikett med texten "motor för begränsad användning i maskiner som tillverkats av" följt av utrustningstillverkarens namn och den unika hänvisningen till det aktuella undantaget, bredvid den obligatoriska motormärkning som avses i avsnitt 3 i bilaga I.

Med avvikelse från första stycket får medlemsstaterna tillåta utsläppande på marknaden av motorer i kategori RLL med en maximal nettoeffekt på mer än 2 000 kW som inte uppfyller de utsläppsgränser som anges i bilaga II, som ska installeras i lokomotiv som endast används på ett tekniskt isolerat 1 520 mm:s-järnvägsnät. Dessa motorer ska minst uppfylla de utsläppsgränser som motorer behövde uppfylla för att släppas ut på marknaden den 31 december 2011.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och skyddssystem som är avsedda för användning i potentiellt explosiva atmosfärer (EUT L 96, 29.3.2014, s. 309)."

2. I artikel 10 ska följande punkt läggas till:

"8. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa detta direktiv på motorer som är installerade i maskiner för bomullsskörd."

Artikel 62

Ändring av förordning (EU) nr 1024/2012

I bilagan till förordning (EU) nr 1024/2012 ska följande punkt läggas till:

"9. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG (*): Artikel 44.

(*) EUT L 252, 16.9.2016, s. 53."

Artikel 63

Ändring av förordning (EU) nr 167/2013

Artikel 19 i förordning (EU) nr 167/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. De bestämmelser om motorkategorier, gränsvärden för avgasutsläpp, provcykler, utsläppsbeständighetsperioder, utsläppskrav för avgaser, övervakningen av utsläpp från motorer i drift samt om mätningar och provningar, liksom de övergångsbestämmelser och bestämmelser som tillåter ett tidigt EU-typgodkännande och utsläppande på marknaden av Steg V-motorer som föreskrivs för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 (*) samt de delegerade akter och genomförandeakter som antas enligt den förordningen ska tillämpas.

När det gäller utsläppande på marknaden, registrering eller ibruktagande av traktorer i kategorierna T2, T4.1 och C2 ska de motorer med ett effektintervall på 56–130 kW som uppfyller kraven för Steg III B anses vara övergångsmotorer enligt definitionen i artikel 3.32 i förordning (EU) 2016/1628.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG (EUT L 252, 16.9.2016, s. 53)."

2. I punkt 6 ska följande stycke läggas till:

"Med avvikelse från principen i andra stycket ska kommissionen ha befogenhet att senast den 31 december 2016 ändra kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/96 (*) så att

- a) den senarelägningsperiod som avses i artikel 11.4 i delegerad förordning (EU) 2015/96 blir fyra år när det gäller EU-typgodkännande av traktorer i kategorierna T2, T4.1 och C2 och
- b) den flexibilitet som är tillåten enligt punkt 1.1.1 i bilaga V till delegerad förordning (EU) 2015/96, inom det flexibilitetssystem som avses i artikel 14 i den delegerade förordningen, utökas till 150 % för traktorer i kategorierna T2, T4.1 och C2.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/96 av den 1 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 vad gäller krav på miljöprestanda och framdrivningsenheters prestanda för jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 16, 23.1.2015, s. 1)."

*Artikel 64***Upphävande**

1. Utan att det påverkar artikel 58.1–58.4 i denna förordning ska direktiv 97/68/EG upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2017.
2. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

*Artikel 65***Ikraftträdande och tillämpning**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2017, med undantag av artikel 61, som ska tillämpas från och med den 6 oktober 2016.

Från och med den 6 oktober 2016 får godkännandemyndigheter inte avslå en ansökan om EU-typgodkännande av en ny motortyp eller motorfamilj, eller förbjuda dess utsläppande på marknaden, om motortypen eller motorfamiljen uppfyller kraven i kapitlen II, III, IV och VIII och i de delegerade akter och genomförandeakter som antagits enligt denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 14 september 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

I. KORČOK

Ordförande

BILAGA I

Definition av de motorunderkategorier som avses i artikel 4

Tabell I-1: Underkategorier av motorkategori NRE som definieras i artikel 4.1.1

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	Referenseffekt
NRE	CI	varierande	$0 < P < 8$	NRE-v-1	Maximal nettoeffekt
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	
	alla		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	CI	konstant	$0 < P < 8$	NRE-c-1	Nominell nettoeffekt
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	
	alla		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Tabell I-2: Underkategorier av motorkategori NRG som definieras i artikel 4.1.2

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	Referenseffekt
NRG	alla	varierande	$P > 560$	NRG-v-1	Maximal nettoeffekt
		konstant	$P > 560$	NRG-c-1	Nominell nettoeffekt

Tabell I-3: Underkategorier av motorkategori NRSh som definieras i artikel 4.1.3

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Slagvolym (cm ³)	Underkategori	Referenseffekt
NRSh	SI	varierande eller konstant	$0 < P < 19$	SV < 50	NRSh-v-1a	Maximal nettoeffekt
				SV $\geq$ 50	NRSh-v-1b	

Tabell I-4: Underkategorier av motorkategori NRS som definieras i artikel 4.1.4

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Slagvolym (cm³)	Underkategori	Referenseffekt
NRS	SI	varierande, ≥ 3 600 rpm, el- ler konstant	0 < P < 19	80 ≤ SV < 225	NRS-vr-1a	Maximal net- toeffekt
				SV ≥ 225	NRS-vr-1b	
		varierande < 3 600 rpm		80 ≤ SV < 225	NRS-vi-1a	
				SV ≥ 225	NRS-vi-1b	
		varierande eller konstant	19 ≤ P < 30	SV ≤ 1 000	NRS-v-2a	Maximal net- toeffekt
				SV > 1 000	NRS-v-2b	
			30 ≤ P < 56	alla	NRS-v-3	Maximal net- toeffekt

För motorer < 19kW vars SV < 80 cm³ i andra maskiner än handhållna maskiner ska motorer i kategori NRSh användas.

Tabell I-5: Underkategorier av motorkategori IWP som definieras i artikel 4.1.5

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	Referenseffekt
IWP	alla	varierande	19 ≤ P < 75	IWP-v-1	Maximal nettoeffekt
			75 ≤ P < 130	IWP-v-2	
			130 ≤ P < 300	IWP-v-3	
			P ≥ 300	IWP-v-4	
		konstant	19 ≤ P < 75	IWP-c-1	Nominell nettoeffekt
			75 ≤ P < 130	IWP-c-2	
			130 ≤ P < 300	IWP-c-3	
			P ≥ 300	IWP-c-4	

Tabell I-6: Underkategorier av motorkategori IWA som definieras i artikel 4.1.6

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	Referenseffekt
IWA	alla	varierande	19 ≤ P < 75	IWA-v-1	Maximal nettoeffekt
			75 ≤ P < 130	IWA-v-2	
			130 ≤ P < 300	IWA-v-3	
			P ≥ 300	IWA-v-4	

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	Referenseffekt
		konstant	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	Nominell nettoeffekt
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Tabell I-7: Underkategorier av motorkategori RLL som definieras i artikel 4.1.7

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	Referenseffekt
RLL	alla	varierande	$P > 0$	RLL-v-1	Maximal nettoeffekt
		konstant	$P > 0$	RLL-c-1	Nominell nettoeffekt

Tabell I-8: Underkategorier av motorkategori RLR som definieras i artikel 4.1.8

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	Referenseffekt
RLR	alla	varierande	$P > 0$	RLR-v-1	Maximal nettoeffekt
		konstant	$P > 0$	RLR-c-1	Nominell nettoeffekt

Tabell I-9: Underkategorier av motorkategori SMB som definieras i artikel 4.1.9

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	Referenseffekt
SMB	SI	varierande eller konstant	$P > 0$	SMB-v-1	Maximal nettoeffekt

Tabell I-10: Underkategorier av motorkategori ATS som definieras i artikel 4.1.10

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	Referenseffekt
ATS	SI	varierande eller konstant	$P > 0$	ATS-v-1	Maximal nettoeffekt

BILAGA II

Gränsvärden för avgasutsläpp enligt artikel 18.2

Tabell II-1: Utsläppsgränser enligt Steg V för motorkategori NRE som definieras i artikel 4.1.1

Utsläppssteg	Motorunderkategorori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC	NO _x	PM (massa)	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Steg V	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	CI	8,00	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40 ⁽¹⁾	—	1,10
Steg V	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	CI	6,60	(HC + NO _x ≤ 7,50)		0,40	—	1,10
Steg V	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	CI	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Steg V	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	CI	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Steg V	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	alla	5,00	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Steg V	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	alla	3,50	0,19	0,40	0,015	1 × 10 ¹²	1,10
Steg V	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	alla	3,50	0,19	3,50	0,045	—	6,00

⁽¹⁾ 0,60 för luftkylda motorer med direktinsprutning som går att starta för hand.

Tabell II-2: Utsläppsgränser enligt Steg V för motorkategori NRG som definieras i artikel 4.1.2

Utsläppssteg	Motorunderkategorori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC	NO _x	PM (massa)	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Steg V	NRG-v-1 NRG-c-1	P > 560	alla	3,50	0,19	0,67	0,035	—	6,00

Tabell II-3: Utsläppsgränser enligt Steg V för motorkategori NRSh som definieras i artikel 4.1.3

Utsläppssteg	Motorunderkategorori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Steg V	NRSh-v-1a	0 < P < 19	SI	805	50
Steg V	NRSh-v-1b			603	72

Tabell II-4: Utsläppsgränser enligt Steg V för motorkategori NRS som definieras i artikel 4.1.4

Utsläppssteg	Motorunderkategori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Steg V	NRS-vr-1a NRS-vi-1a	0 < P < 19	SI	610	10
Steg V	NRS-vr-1b NRS-vi-1b			610	8
Steg V	NRS-v-2a	19 ≤ P ≤ 30		610	8
Steg V	NRS-v-2b NRS-v-3	19 ≤ P < 56		4,40 (*)	2,70 (*)

(*) Som frivilligt alternativ, varje kombination av värden som satisfierar ekvationen $(HC + NO_x) \times CO^{0,784} \leq 8,57$ och följande villkor: CO ≤ 20,6 g/kWh och (HC+NO_x) ≤ 2,7 g/kWh

Tabell II-5: Utsläppsgränser enligt Steg V för motorkategori IWP som definieras i artikel 4.1.5

Utsläppssteg	Motorunderkategori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC	NO _x	PM (massa)	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Steg V	IWP-v-1 IWP-c-1	19 ≤ P < 75	alla	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
Steg V	IWP-v-2 IWP-c-2	75 ≤ P < 130	alla	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00
Steg V	IWP-v-3 IWP-c-3	130 ≤ P < 300	alla	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
Steg V	IWP-v-4 IWP-c-4	P ≥ 300	alla	3,50	0,19	1,80	0,015	1 × 10 ¹²	6,00

Tabell II-6: Utsläppsgränser enligt Steg V för motorkategori IWA som definieras i artikel 4.1.6

Utsläppssteg	Motorunderkategori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC	NO _x	PM (massa)	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Steg V	IWA-v-1 IWA-c-1	19 ≤ P < 75	alla	5,00	(HC + NO _x ≤ 4,70)		0,30	—	6,00
Steg V	IWA-v-2 IWA-c-2	75 ≤ P < 130	alla	5,00	(HC + NO _x ≤ 5,40)		0,14	—	6,00

Utsläppssteg	Motorunderkategorori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC	NO _x	PM (massa)	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Steg V	IWA-v-3 IWA-c-3	$130 \leq P < 300$	alla	3,50	1,00	2,10	0,10	—	6,00
Steg V	IWA-v-4 IWA-c-4	$P \geq 300$	alla	3,50	0,19	1,80	0,015	1×10^{12}	6,00

Tabell II-7: Utsläppsgränser enligt Steg V för motorkategori RLL som definieras i artikel 4.1.7

Utsläppssteg	Motorunderkategorori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC	NO _x	PM (massa)	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Steg V	RLL-c-1 RLL-v-1	$P > 0$	alla	3,50	$(HC + NO_x \leq 4,00)$		0,025	—	6,00

Tabell II-8: Utsläppsgränser enligt Steg V för motorkategori RLR som definieras i artikel 4.1.8

Utsläppssteg	Motorunderkategorori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC	NO _x	PM (massa)	PN	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	#/kWh	
Steg V	RLR-c-1 RLR-v-1	$P > 0$	alla	3,50	0,19	2,00	0,015	1×10^{12}	6,00

Tabell II-9: Utsläppsgränser enligt Steg V för motorkategori SMB som definieras i artikel 4.1.9

Utsläppssteg	Motorunderkategorori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	NO _x	HC
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh
Steg V	SMB-v-1	$P > 0$	SI	275	—	75

Tabell II-10: Utsläppsgränser enligt Steg V för motorkategori ATS som definieras i artikel 4.1.10

Utsläppssteg	Motorunderkategorori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC + NO _x
		kW		g/kWh	g/kWh
Steg V	ATS-v-1	$P > 0$	SI	400	8

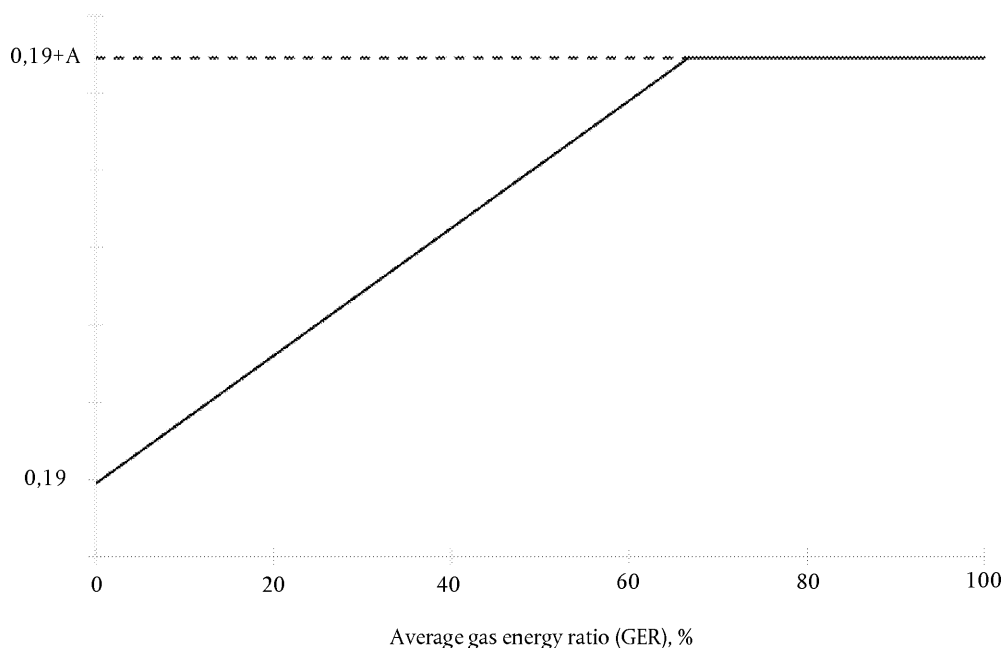
Särskilda bestämmelser för gränsvärden för totala kolväten (HC) för motorer som helt eller delvis drivs med gasformigt bränsle

1. För de underkategorier där en faktor A är fastställd, ska det gränsvärde för HC för motorer som helt eller delvis drivs med gasformigt bränsle som anges i tabellerna II-1 till II-10 ersättas med ett gränsvärde som beräknas med följande formel:

$$HC = 0,19 + (1,5 \times A \times GER)$$

där GER är den genomsnittliga gasenergikvoten för den berörda provcykeln. När både en provcykel med stationära förhållanden och en provcykel med transienta förhållanden ska tillämpas ska GER fastställas utifrån den transienta varmstartsprovcykeln. När mer än en provcykel med stationära förhållanden ska tillämpas ska den genomsnittliga GER fastställas för varje enskild cykel.

Om det beräknade gränsvärdet för HC överskrider värdet på $0,19 + A$ ska gränsvärdet för HC fastställas till $0,19 + A$.

Figur 1. Diagram som visar utsläppsgränsen för HC som funktion av den genomsnittliga GER

2. För underkategorier med ett sammanslaget gränsvärde för HC och NO_x ska det sammanslagna gränsvärdet för HC och NO_x minskas med 0,19 g/kWh och tillämpas enbart på NO_x .
3. Formeln ska inte tillämpas på motorer som inte drivs med gasformigt bränsle.

BILAGA III

Tidplan för tillämpningen av denna förordning med avseende på EU-typgodkännanden och utsläppande på marknaden

Tabell II-1: Datum för tillämpning av denna förordning på motorkategori NRE

Kategori	Tändningstyp	Effektintervall (kW)	Underkategori	Obligatoriskt datum för tillämpning av denna förordning på	
				EU-typgodkännande av motorer	Utsläppande på marknaden av motorer
NRE	CI	$0 < P < 8$	NRE-v-1 NRE-c-1	1 januari 2018	1 januari 2019
	CI	$8 \leq P < 19$	NRE-v-2 NRE-c-2		
	CI	$19 \leq P < 37$	NRE-v-3 NRE-c-3	1 januari 2018	1 januari 2019
		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4 NRE-c-4		
	alla	$56 \leq P < 130$	NRE-v-5 NRE-c-5	1 januari 2019	1 januari 2020
		$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6 NRE-c-6	1 januari 2018	1 januari 2019
		$P > 560$	NRE-v-7 NRE-c-7	1 januari 2018	1 januari 2019

Tabell III-2: Datum för tillämpning av denna förordning på motorkategori NRG

Kategori	Tändningstyp	Effektintervall (kW)	Underkategori	Obligatoriskt tillämpningsdatum för denna förordning på	
				EU-typgodkännande av motorer	Utsläppande på marknaden av motorer
NRG	alla	$P > 560$	NRG-v-1 NRG-c-1	1 januari 2018	1 januari 2019

Tabell III-3: Datum för tillämpning av denna förordning på motorkategori NRSh

Kategori	Tändningstyp	Effektintervall (kW)	Underkategori	Obligatoriskt tillämpningsdatum för denna förordning på	
				EU-typgodkännande av motorer	Utsläppande på marknaden av motorer
NRSh	SI	$0 < P < 19$	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	1 januari 2018	1 januari 2019

Tabell III-4: Datum för tillämpning av denna förordning på motorkategori NRS

Kategori	Tändningstyp	Effektintervall (kW)	Underkategori	Obligatoriskt tillämpningsdatum för denna förordning på	
				EU-typgodkännande av motorer	Utsläppande på marknaden av motorer
NRS	SI	$0 < P < 56$	NRS-vr-1a NRS-vi-1a NRS-vr-1b NRS-vi-1b NRS-v-2a NRS-v-2b NRS-v-3	1 januari 2018	1 januari 2019

Tabell III-5: Datum för tillämpning av denna förordning på motorkategori IWP

Kategori	Tändningstyp	Effektintervall (kW)	Underkategori	Obligatoriskt tillämpningsdatum för denna förordning på	
				EU-typgodkännande av motorer	Utsläppande på marknaden av motorer
IWP	alla	$19 \leq P < 300$	IWP-v-1 IWP-c-1 IWP-v-2 IWP-c-2 IWP-v-3 IWP-c-3	1 januari 2018	1 januari 2019
		$P \geq 300$	IWP-v-4 IWP-c-4	1 januari 2019	1 januari 2020

Tabell III-6: Datum för tillämpning av denna förordning på motorkategori IWA

Kategori	Tändningstyp	Effektintervall (kW)	Underkategori	Obligatoriskt tillämpningsdatum för denna förordning på	
				EU-typgodkännande av motorer	Utsläppande på marknaden av motorer
IWA	alla	$19 \leq P < 300$	IWA-v-1 IWA-c-1 IWA-v-2 IWA-c-2 IWA-v-3 IWA-c-3	1 januari 2018	1 januari 2019
		$P \geq 300$	IWA-v-4 IWA-c-4	1 januari 2019	1 januari 2020

Tabell III-7: Datum för tillämpning av denna förordning på motorkategori RLL

Kategori	Tändningstyp	Effektintervall (kW)	Underkategori	Obligatoriskt tillämpningsdatum för denna förordning på	
				EU-typgodkännande av motorer	Utsläppande på marknaden av motorer
RLL	alla	$P > 0$	RLL-v-1 RLL-c-1	1 januari 2020	1 januari 2021

Tabell III-8: Datum för tillämpning av denna förordning på motorkategori RLR

Kategori	Tändningstyp	Effektintervall (kW)	Underkategori	Obligatoriskt tillämpningsdatum för denna förordning på	
				EU-typgodkännande av motorer	Utsläppande på marknaden av motorer
RLR	alla	$P > 0$	RLR-v-1 RLR-c-1	1 januari 2020	1 januari 2021

Tabell III-9: Datum för tillämpning av denna förordning på motorkategori SMB

Kategori	Tändningstyp	Effektintervall (kW)	Underkategori	Obligatoriskt tillämpningsdatum för denna förordning på	
				EU-typgodkännande av motorer	Utsläppande på marknaden av motorer
SMB	SI	$P > 0$	SMB-v-1	1 januari 2018	1 januari 2019

Tabell III-10: Datum för tillämpning av denna förordning på motorkategori ATS

Kategori	Tändningstyp	Effektintervall (kW)	Underkategori	Obligatoriskt tillämpningsdatum för denna förordning på	
				EU-typgodkännande av motorer	Utsläppande på marknaden av motorer
ATS	SI	$P > 0$	ATS-v-1	1 januari 2018	1 januari 2019

BILAGA IV

Stationära provcykler för motorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (NRSC)

Tabell IV-1: NRSC-provcykler för motorer i kategori NRE

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkategori	NRSC
NRE	varierande	Motor med varierande varvtal som har en referenseffekt på mindre än 19 kW	NRE-v-1 NRE-v-2	G2 eller C1
		Motor med varierande varvtal som har en referenseffekt på minst 19 kW men högst 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	C1
		Motor med varierande varvtal som har en referenseffekt på mer än 560 kW	NRE-v-7	C1
	konstant	Motor med konstant varvtal	NRE-c-1 NRE-c-2 NRE-c-3 NRE-c-4 NRE-c-5 NRE-c-6 NRE-c-7	D2

Tabell IV-2: NRSC-provcykler för motorer i kategori NRG

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkategori	NRSC
NRG	varierande	Motor med varierande varvtal för generator	NRG-v-1	C1
	konstant	Motor med konstant varvtal för generator	NRG-c-1	D2

Tabell IV-3: NRSC-provcykler för motorer i kategori NRSh

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkategori	NRSC
NRSh	varierande eller konstant	Motor som har en referenseffekt på högst 19 kW, för användning i handhållna maskiner	NRSh-v-1a NRSh-v-1b	G3

Tabell IV-4: NRSC-provcykler för motorer i kategori NRS

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkategori	NRSC
NRS	Varierande < 3 600 rpm	Motor med varierande varvtal som har en referenseffekt på högst 19 kW, avsedd för drift med < 3 600 rpm	NRS-vi-1a NRS-vi-1b	G1

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkate- gori	NRSC
	varierande, $\geq 3\,600$ rpm, eller konstant	Motor med varierande varvtal med en referenseffekt på högst 19 kW, avsedd för drift med $\geq 3\,600$ rpm, motor med konstant varvtal med en referenseffekt på högst 19 kW	NRS-vr-1a NRS-vr-1b	G2
	varierande eller konstant	Motor som både har en referenseffekt på mellan 19 kW och 30 kW och en total slagvolym på mindre än 1 liter	NRS-v-2a	G2
		Motor med en referenseffekt på mer än 19 kW, utom motorer som har både en referenseffekt på mellan 19 kW och 30 kW och en total slagvolym på mindre än 1 liter	NRS-v-2b NRS-v-3	C2

Tabell IV-5: NRSC-provcykler för motorer i kategori IWP

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkate- gori	NRSC
IWP	varierande	Motor med varierande varvtal avsedd för framdrivning som fungerar med en fast propellerstigningskurva	IWP-v-1 IWP-v-2 IWP-v-3 IWP-v-4	E3
	konstant	Motor med konstant varvtal avsedd för framdrivning som fungerar med en propeller med variabel stigning eller elektrisk koppling	IWP-c-1 IWP-c-2 IWP-c-3 IWP-c-4	E2

Tabell IV-6: NRSC-provcykler för motorer i kategori IWA

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkate- gori	NRSC
IWA	varierande	Motor med varierande varvtal som är avsedd att användas som hjälpmotor i fartyg i inlandssjöfart	IWA-v-1 IWA-v-2 IWA-v-3 IWA-v-4	C1
	konstant	Motor med konstant varvtal som är avsedd att användas som hjälpmotor i fartyg i inlandssjöfart	IWA-c-1 IWA-c-2 IWA-c-3 IWA-c-4	D2

Tabell IV-7: NRSC-provcykler för motorer i kategori RLL

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkate- gori	NRSC
RLL	varierande	Motor med varierande varvtal för framdrivning av lokomotiv	RLL-v-1	F
	konstant	Motor med konstant varvtal för framdrivning av lokomotiv	RLL-c-1	D2

Tabell IV-8: NRSC-provcykler för motorer i kategori RLR

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkate- gori	NRSC
RLR	varierande	Motor med varierande varvtal för framdrivning av motorvagnar	RLR-v-1	C1
	konstant	Motor med konstant varvtal för framdrivning av motorvagnar	RLR-c-1	D2

Tabell IV-9: NRSC-provcykler för motorer i kategori SMB

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkate- gori	NRSC
SMB	varierande el- ler konstant	Motorer för drift av snöskotrar	SMB-v-1	H

Tabell IV-10: NRSC-provcykel för motorer i kategori ATS

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkate- gori	NRSC
ATS	varierande el- ler konstant	Motorer för framdrivning av terränghjulingar eller terrängvagnar	ATS-v-1	G1

Transienta provcykler för motorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg

Tabell IV-11: Transient provcykel för motorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i kategori NRE

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkate- gori	
NRE	varierande	Motor med varierande varvtal som har en referenseffekt på minst 19 kW men högst 560 kW	NRE-v-3 NRE-v-4 NRE-v-5 NRE-v-6	NRTC

Tabell IV-12: Transient provcykel för motorer i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg i kategori NRS ⁽¹⁾

Kategori	Varvtal	Syfte	Underkate- gori	
NRS	varierande el- ler konstant	Motor med en referenseffekt på mer än 19 kW, utom motorer som har både en referenseffekt på mellan 19 kW och 30 kW och en total slagvolym på mindre än 1 liter	NRS-v-2b NRS-v-3	LSI- NRTC

⁽¹⁾ Endast tillämplig på motorer med ett högsta provvarvtal ≤ 3 400 rpm.

BILAGA V

Utsläppsbeständighetsperioder (EDP) som avses i artikel 25.1

Tabell V-1: Utsläppsbeständighetsperioder (EDP) för motorkategori NRE

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	EDP (timmar)
NRE	CI	varierande	$0 < P < 8$	NRE-v-1	3 000
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-v-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-v-3	5 000
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-v-4	8 000
	alla		$56 \leq P < 130$	NRE-v-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-v-6	
			$P > 560$	NRE-v-7	
	CI	konstant	$0 < P < 8$	NRE-c-1	3 000
	CI		$8 \leq P < 19$	NRE-c-2	
	CI		$19 \leq P < 37$	NRE-c-3	
	CI		$37 \leq P < 56$	NRE-c-4	8 000
	alla		$56 \leq P < 130$	NRE-c-5	
			$130 \leq P \leq 560$	NRE-c-6	
			$P > 560$	NRE-c-7	

Tabell V-2: Utsläppsbeständighetsperiod (EDP) för motorkategori NRG

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	EDP (timmar)
NRG	alla	konstant	$P > 560$	NRG-v-1	8 000
		varierande		NRG-c-1	

Tabell V-3: Utsläppsbeständighetsperiod (EDP) för motorkategori NRSh

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Slagvolym (cm ³)	Underkategori	EDP (timmar)
NRSh	SI	varierande eller konstant	$0 < P < 19$	SV < 50	NRSh-v-1a	50/125/300 ⁽¹⁾
				SV ≥ 50	NRSh-v-1b	

⁽¹⁾ EDP-timmar motsvarar EDP-kategorierna kategori 1/kategori 2/kategori 3 i enlighet med vad som fastställs i de delegerade akter som antas enligt denna förordning.

Tabell V-4: Utsläppsbeständighetsperiod (EDP) för motorkategori NRS

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Slagvolym (cm ³)	Underkategori	EDP (timmar)
NRS	SI	varierande, ≥ 3 600 rpm, el- ler konstant	0 < P < 19	80 ≤ SV < 225	NRS-vr-1a	125/250/500 ⁽¹⁾
		varierande < 3 600 rpm			NRS-vi-1a	
		varierande, ≥ 3 600 rpm, el- ler konstant		SV ≥ 225	NRS-vr-1b	250/500/1 000 ⁽¹⁾
		varierande < 3 600 rpm			NRS-vi-1b	
		varierande eller konstant	19 ≤ P < 30	SV ≤ 1 000	NRS-v-2a	1 000
				SV > 1 000	NRS-v-2b	5 000
			30 ≤ P < 56	alla	NRS-v-3	5 000

⁽¹⁾ EDP-timmar motsvarar EDP-kategorierna kategori 1/kategori 2/kategori 3 i enlighet med vad som fastställs i de delegerade akter som antas enligt denna förordning.

Tabell V-5: Utsläppsbeständighetsperiod (EDP) för motorkategori IWP

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	EDP (timmar)
IWP	alla	varierande	19 ≤ P < 75	IWP-v-1	10 000
			75 ≤ P < 130	IWP-v-2	
			130 ≤ P < 300	IWP-v-3	
			P ≥ 300	IWP-v-4	
		konstant	19 ≤ P < 75	IWP-c-1	10 000
			75 ≤ P < 130	IWP-c-2	
			130 ≤ P < 300	IWP-c-3	
			P ≥ 300	IWP-c-4	

Tabell V-6: Utsläppsbeständighetsperiod (EDP) för motorkategori IWA

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	EDP (timmar)
IWA	alla	varierande	19 ≤ P < 75	IWA-v-1	10 000
			75 ≤ P < 130	IWA-v-2	
			130 ≤ P < 300	IWA-v-3	
			P ≥ 300	IWA-v-4	

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	EDP (timmar)
		konstant	$19 \leq P < 75$	IWA-c-1	10 000
			$75 \leq P < 130$	IWA-c-2	
			$130 \leq P < 300$	IWA-c-3	
			$P \geq 300$	IWA-c-4	

Tabell V-7: Utsläppsbeständighetsperiod (EDP) för motorkategori RLL

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	EDP (timmar)
RLL	alla	varierande	$P > 0$	RLL-v-1	10 000
		konstant	$P > 0$	RLL-c-1	

Tabell V-8: Utsläppsbeständighetsperiod (EDP) för motorkategori RLR

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	EDP (timmar)
RLR	alla	varierande	$P > 0$	RLR-v-1	10 000
		konstant	$P > 0$	RLR-c-1	

Tabell V-9: Utsläppsbeständighetsperiod (EDP) för motorkategori SMB

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	EDP (timmar)
SMB	SI	varierande eller konstant	$P > 0$	SMB-v-1	400 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Alternativt tillåts en utsläppsbeständighetsperiod på 8 000 km.

Tabell V-10: Utsläppsbeständighetsperiod (EDP) för motorkategori ATS

Kategori	Tändningstyp	Varvtal	Effektintervall (kW)	Underkategori	EDP (timmar)
ATS	SI	varierande eller konstant	$P > 0$	ATS-v-1	500/1 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EDP-timmar motsvarar följande totala slagvolym: $< 100 \text{ cm}^3 / \geq 100 \text{ cm}^3$.

BILAGA VI

Utsläppsgränsvärden för motorer för särskilda ändamål enligt artikel 34.5

Tabell VI-1: Utsläppsgränsvärden för motorer för särskilda ändamål för motorkategori NRE

Utsläppssteg	Motorunder-kategori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC	NO _x	PM (massa)	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
Motorer för särskilda ändamål	NRE-v-1 NRE-c-1	0 < P < 8	CI	8	7,5		0,4	6,0
Motorer för särskilda ändamål	NRE-v-2 NRE-c-2	8 ≤ P < 19	CI	6,6	7,5		0,4	6,0
Motorer för särskilda ändamål	NRE-v-3 NRE-c-3	19 ≤ P < 37	CI	5,5	7,5		0,6	6,0
Motorer för särskilda ändamål	NRE-v-4 NRE-c-4	37 ≤ P < 56	CI	5,0	4,7		0,4	6,0
Motorer för särskilda ändamål	NRE-v-5 NRE-c-5	56 ≤ P < 130	alla	5,0	4,0		0,3	6,0
Motorer för särskilda ändamål	NRE-v-6 NRE-c-6	130 ≤ P ≤ 560	alla	3,5	4,0		0,2	6,0
Motorer för särskilda ändamål	NRE-v-7 NRE-c-7	P > 560	alla	3,5	6,4		0,2	6,0

Tabell VI-2: Utsläppsgränsvärden för motorer för särskilda ändamål för motorkategori NRG

Utsläppssteg	Motorunder-kategori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC	NO _x	PM (massa)	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
Motorer för särskilda ändamål	NRG-c-1 NRG-v-1	P > 560	alla	3,5	6,4		0,2	6,0

Tabell VI-3: Utsläppsgränsvärden för motorer för särskilda ändamål för motorkategori RLL

Utsläppssteg	Motorunder-kategori	Effektintervall	Tändningstyp	CO	HC	NO _x	PM (massa)	A
		kW		g/kWh	g/kWh	g/kWh	g/kWh	
Motorer för särskilda ändamål	RLL-v-1 RLL-c-1	P ≤ 560	alla	3,5	(HC + NO _x ≤ 4,0)		0,2	6,0
Motorer för särskilda ändamål	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 560 kW	alla	3,5	0,5	6,0	0,2	6,0
Motorer för särskilda ändamål	RLL-v-1 RLL-c-1	P > 2 000 kW och SVc ⁽¹⁾ > 5 liter	alla	3,5	0,4	7,4	0,2	6,0

⁽¹⁾ Slagvolym per cylinder.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/1629

av den 14 september 2016

om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG ⁽⁴⁾ införs harmoniserade villkor för utfärdande av tekniska certifikat för fartyg i inlandssjöfart på unionens inre vattenvägar.
- (2) De tekniska kraven för fartyg som trafikerar Rhen fastställs av Centrala kommissionen för sjöfarten på Rhen (CCNR).
- (3) De tekniska krav som anges i bilagorna till direktiv 2006/87/EG omfattar de flesta av bestämmelserna om besiktning av fartyg på Rhen, i den version som godkändes av CCNR 2004. Villkoren och de tekniska kraven för utfärdande av certifikat för inlandssjöfart enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen uppdateras regelbundet och anses avspegla den senaste tekniska utvecklingen.
- (4) Med tanke på de olika rättsliga ramverken och tidsramarna för beslutsfattande är det svårt att upprätthålla likvärdigheten mellan de unionscertifikat för inlandssjöfart som utfärdas enligt direktiv 2006/87/EG och de certifikat som utfärdas enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen. Detta medför en brist på rättslig förutsebarhet som har en potentiellt negativ inverkan på sjöfartssäkerheten.
- (5) För att uppnå en harmonisering på unionsnivå och undvika snedvridning av konkurrensen och varierande säkerhetsnivåer bör samma tekniska krav tillämpas på hela unionens inre vattenvägar och de bör regelbundet uppdateras.

⁽¹⁾ EUT C 177, 11.6.2014, s. 58.

⁽²⁾ EUT C 126, 26.4.2014, s. 48.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 16 juni 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 september 2016.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 82/714/EEG (EUT L 389, 30.12.2006, s. 1).

- (6) Eftersom CCNR har byggt upp betydande sakkunskap när det gäller utarbetande och uppdatering av tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart bör denna sakkunskap utnyttjas till fullo till förmån för de inre vattenvägarna i unionen. En europeisk kommitté för utarbetande av standarder för inlandssjöfarten (Cesni), som agerar under CCNR:s överinseende och som står öppen för experter från samtliga medlemsstater, ansvarar för att utarbeta tekniska standarder för inlandssjöfarten som unionen bör hänvisa till.
- (7) Unionscertifikat för inlandssjöfart som intygar att farkoster helt uppfyller de tekniska kraven bör vara giltiga på alla inre vattenvägar inom unionen.
- (8) Villkoren för medlemsstaternas utfärdande av kompletterande unionscertifikat för inlandssjöfart för trafik på vattenvägar i zonerna 1 och 2 (flodmynningar) och trafik på vattenvägar i zon 4 bör harmoniseras i högre grad.
- (9) Av säkerhetsskäl bör standarderna harmoniseras i hög grad och på ett sådant sätt att säkerhetsstandarderna för de inre vattenvägarna inom unionen inte blir mindre omfattande. Medlemsstaterna bör dock, efter samråd med kommissionen, tillåtas att fastställa specifika bestämmelser om ytterligare eller mindre omfattande tekniska krav för vissa zoner, förutsatt att åtgärderna är begränsade till de specifika aspekter som anges i bilagorna III och IV.
- (10) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att göra undantag från detta direktiv i vissa fall som rör farbara vattenvägar utan förbindelse med inre vattenvägar i andra medlemsstater eller vissa farkoster som enbart trafikerar en nationell vattenväg, samtidigt som en tillräcklig säkerhetsnivå upprätthålls. I de fall där sådana undantag omfattar samtliga farkoster som trafikerar vattenvägar i en medlemsstat skulle det vara en oproportionell och onödig skyldighet för den medlemsstaten att införliva samtliga skyldigheter som anges i detta direktiv. Medlemsstater får inte utfärda unionscertifikat för inlandssjöfart såvida de inte har införlivat relevanta skyldigheter enligt detta direktiv.
- (11) Undantag från detta direktiv och erkännande av likvärdighet med avseende på specifika farkoster bör medges för att möjliggöra alternativa metoder, främja innovation eller förhindra att oskäliga kostnader uppstår, under förutsättning att likvärdig eller tillfredsställande säkerhet säkerställs. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter rörande sådana undantag och erkännanden av likvärdighet. Kommissionen bör ha möjlighet att hänvisa till rekommendationer från Cesni i fråga om sådana undantag och fall av erkännanden av likvärdighet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (12) Av administrativa, tekniska och ekonomiska effektivitetsskäl bör medlemsstaterna ha möjlighet att utse behöriga myndigheter som ansvarar för att säkerställa överensstämmelse med detta direktiv och dess korrekta tillämpning i enlighet med sin nationella praxis.
- (13) Ett unionscertifikat för inlandssjöfart bör utfärdas för en farkost som klarar en teknisk besiktning innan farkosten sätts i trafik. Denna tekniska besiktning bör genomföras för att kontrollera om farkosten uppfyller de tekniska krav som anges i detta direktiv. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ha rätt att när som helst kontrollera att sådan överensstämmelse föreligger och att ett giltigt certifikat för inlandssjöfart är tillgängligt ombord.
- (14) Det är lämpligt att, inom vissa tidsgränser och med hänsyn till den berörda kategorin av farkost, fastställa giltighetsperioden för unionscertifikat för inlandssjöfart från fall till fall.
- (15) För att upprätthålla en hög säkerhetsnivå inom inlandssjöfarten är det nödvändigt att fastställa närmare bestämmelser om ersättande, förnyelse, förlängd giltighet och utfärdande av nya unionscertifikat för inlandssjöfart.
- (16) För att säkerställa att detta direktiv genomförs effektivt bör uppgifter om farkoster som trafikerar inre vattenvägar införas i den europeiska databasen med uppgifter om fartygsskrov (nedan kallad *den europeiska databasen*) för användning av de behöriga myndigheterna. Den europeiska databasen bör framför allt ge möjlighet att kontrollera historiken för varje pågående ansökan om certifikat och uppgifter om samtliga giltiga certifikat som redan utfärdats för den berörda farkosten. Kommissionen bör ha hand om och anpassa den europeiska databasen så att den fullt ut kan bidra till tillämpningen av detta direktiv.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) De åtgärder som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/100/EG ⁽¹⁾ måste fortsätta att gälla för fartyg som inte omfattas av detta direktiv.
- (18) För att förbättra unionslagstiftningens klarhet bör tillämpningsområdet för direktiv 2009/100/EG anpassas för att beakta det här direktivets kompletterande tillämpningsområde och för att ta hänsyn till utvecklingen i fråga om internationella avtal. Direktiv 2009/100/EG bör därför ändras.
- (19) En övergångsordning bör gälla för farkoster i trafik som fortfarande saknar unionscertifikat för inlandssjöfart när de genomgår en första teknisk besiktning enligt de reviderade tekniska krav som fastställs i detta direktiv.
- (20) För att förbättra och förenkla lagstiftningen bör det vara möjligt att i detta direktiv hänvisa till internationella normer utan att upprepa dem i unionens lagstiftning.
- (21) Cesni har inrättats för att främja harmonisering av tekniska standarder som tillämpas inom inlandssjöfarten i hela Europa. För att säkerställa en hög säkerhetsnivå och god effektivitet för inlandssjöfarten, för att upprätthålla likvärdigheten för certifikaten för inlandssjöfart och med hänsyn till vetenskapliga och tekniska framsteg och övrig utveckling inom sektorn bör hänvisningen till den tillämpliga europeiska standarden för fastställande av tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart (nedan kallad *ES-TRIN-standard*) i detta direktiv hållas aktuell. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör därför delegeras till kommissionen med avseende på uppdatering av hänvisningen till den senaste versionen av ES-TRIN-standard och fastställande av dess tillämpningsdag.
- (22) I de fall där det med hänvisning till en lämplig analys är vederbörligen motiverat och där det saknas relevanta och uppdaterade internationella standarder avsedda att säkerställa navigationssäkerheten, eller där förändringar i Cesis beslutsprocess skulle äventyra unionens intressen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar, i syfte att slå vakt om unionens intressen, av bilaga II till detta direktiv genom tillhandahållande av lämpliga tekniska krav.
- (23) I syfte att ändra eller komplettera vissa icke väsentliga delar av detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av klassificeringen av en vattenväg, ytterligare specificering av de uppgifter som ska föras in i den europeiska databasen, typer av åtkomst till samt instruktioner för användning och drift av denna databas, uppdatering av tekniska minimikrav för farkoster som trafikerar inre vattenvägar samt ändring av bilagorna III och IV för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, av bilaga V för att uppdatera och effektivisera dess förfarandemässiga bestämmelser och av bilaga VI för att ändra kriterierna för erkännande av klassificeringssällskap i syfte att säkerställa navigationssäkerheten samt ändringar av alla hänvisningar i detta direktiv till bilagorna II och V som krävs efter antagandet av delegerade akter.
- (24) Vid antagande av delegerade akter är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽²⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (25) I syfte att möjliggöra alternativa metoder, främja innovation, förhindra att oskäligen kostnader uppstår, möjliggöra en effektiv process för utfärdande av certifikat eller för att ta hänsyn till regionala förhållanden bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller att tillåta vissa undantag från de tekniska kraven för specifika farkoster, erkännande av klassificeringssällskap och godkännande av ytterligare eller mindre omfattande tekniska krav för fartyg som trafikerar vissa zoner som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara inre vattenvägar. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/100/EG av den 16 september 2009 om ömsesidigt erkännande av fartcertifikat för fartyg i inlandssjöfart (EUT L 259, 2.10.2009, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (26) För att säkerställa en lämplig ram för samordning och samarbete med behöriga internationella organisationer för inlandssjöfart, särskilt CCNR, och för utarbetandet av enhetliga tekniska standarder för inlandssjöfart, som unionen och internationella organisationer kan hänvisa till, bör detta direktiv ses över, särskilt beträffande effektiviteten i de åtgärder som införs genom det och mekanismerna för samarbete med behöriga internationella organisationer för inlandssjöfart, i syfte att uppnå en enda, enhetlig uppsättning tekniska standarder.
- (27) I Danmark, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Cypern, Lettland, Malta, Portugal, Slovenien och Finland finns det inte några inre vattenvägar eller så används inlandssjöfart inte i någon betydande utsträckning. Därför vore det en oproportionell och onödig skyldighet för dessa medlemsstater att införliva och genomföra detta direktiv.
- (28) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen fastställandet av de tekniska krav som krävs för att trygga säkerheten för farkoster som trafikerar unionens inre vattenvägar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (29) Direktiv 2006/87/EG bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

TILLÄMPNINGSOMRÅDE, DEFINITIONER OCH VATTENVÄGSZONER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs följande:

- a) De tekniska krav som är nödvändiga för att trygga säkerheten för farkoster som trafikerar de inre vattenvägar som avses i artikel 4.
- b) Klassificeringen av dessa inre vattenvägar.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på följande farkoster:
 - a) Fartyg med en längd (L) av 20 meter eller mer.
 - b) Fartyg för vilka produkten av längd (L), bredd (B) och djupgående (T) är en volym på 100 kubikmeter eller mer.
 - c) Bogserfartyg och skjutbogserare avsedda att bogsera eller skjuta på antingen farkoster som avses i leden a och b eller flytande utrustning, eller avsedd att långsides bogsera sådana farkoster eller flytande utrustning.
 - d) Passagerarfartyg.
 - e) Flytande utrustning.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:

- a) Färjor.
- b) Militärfartyg.
- c) Havsgående fartyg, inbegripet havsgående bogserfartyg och skjutbogserare, som
 - i) trafikerar eller befinner sig på vattenvägar inom tidvattensområden,
 - ii) tillfälligt trafikerar inre vattenvägar

förutsatt att de medför minst

- ett certifikat som visar att fartyget uppfyller kraven i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas) eller ett likvärdigt certifikat; ett certifikat som visar att fartyget uppfyller kraven i 1966 års internationella lastlinjekonvention eller ett likvärdigt certifikat, och ett internationellt oljeskyddscertifikat (IOPP) som visar att fartyget uppfyller kraven i 1973/1978 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol),
- för havsgående fartyg som inte omfattas av Solas 1966 års internationella lastlinjekonvention eller Marpol, de relevanta certifikat och det fribordsmärke som krävs i deras flaggstaters lagstiftning,
- för passagerarfartyg som inte omfattas av de konventioner som avses i första strecksatsen, ett certifikat beträffande säkerhetsregler och säkerhetsnormer för passagerarfartyg utfärdat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG ⁽¹⁾, eller
- för fritidsfartyg som inte omfattas av de konventioner som avses i första strecksatsen, ett certifikat från flaggstaten som visar en tillräcklig säkerhetsnivå.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *farkost*: fartyg eller flytande utrustning,
- b) *fartyg*: fartyg i inlandssjöfart eller havsgående fartyg,
- c) *fartyg i inlandssjöfart*: fartyg som är avsett uteslutande eller huvudsakligen för trafik på inre vattenvägar,
- d) *bogserfartyg*: fartyg som är konstruerat för att utföra bogsering,
- e) *skjutbogserare*: fartyg som är konstruerat för att framdriva en skjutbogserad konvoj,
- f) *passagerarfartyg*: dagstursfartyg eller fartyg med hytter som är konstruerat och utrustat för att kunna transportera fler än tolv passagerare,
- g) *flytande utrustning*: flytande installationer som bär upp arbetsredskap som kranar, muddringsutrustning, pålkranar eller hissar,
- h) *flytande anläggning*: flytande installation som i normala fall inte är avsedd att flyttas, såsom simbad, docka, brygga eller båtskjul,
- i) *flytande föremål*: flotte eller någon annan typ av konstruktion, föremål eller sammankoppling som kan framföras, annat än ett fartyg, flytande utrustning eller flytande anläggning,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG av den 6 maj 2009 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (EUT L 163, 25.6.2009, s. 1).

- j) *fritidsfartyg*: fartyg, annat än passagerarfartyg, som är avsett för sport- och fritidsändamål,
- k) *höghastighetsfartyg*: motordriven farkost som kan uppnå en fart över 40 km/tim genom vattnet,
- l) *volymdeplacement*: volymen av fartygets undervattensskropp, i kubikmeter,
- m) *längd (L)*: skrovets största längd i meter, med undantag för roder och bogspröt,
- n) *bredd (B)*: skrovets största bredd i meter, mätt på utsidan av bordläggningen (med undantag för skovelhjul, avbärarlist och liknande),
- o) *djupgående (T)*: det lodräta avståndet i meter mellan den lägsta punkten på skrovet utan att räkna med kölen eller andra fasta fastkopplingar och vattenlinjen vid största djupgående,
- p) *förbundna inre vattenvägar*: vattenvägar i en medlemsstat, vilka, genom inre vattenvägar som i enlighet med nationell eller internationell rätt kan trafikerar av farkoster som omfattas av detta direktiv, är förbundna med en annan medlemsstats inre vattenvägar.

Artikel 4

Klassificering av inre vattenvägar

1. I detta direktiv ska unionens inre vattenvägar klassificeras enligt följande:
 - a) Zonerna 1, 2, 3 och 4:
 - i) Zonerna 1 och 2: de vattenvägar som förtecknas i bilaga I, kapitel 1.
 - ii) Zon 3: de vattenvägar som förtecknas i bilaga I, kapitel 2.
 - iii) Zon 4: alla övriga inre vattenvägar som enligt nationell rätt kan trafikerar av farkoster som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv.
 - b) Zon R: de vattenvägar som avses i led a för vilka certifikat ska utfärdas i enlighet med artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, i den lydelse som artikeln har den 6 oktober 2016.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på ändringar av bilaga I i syfte att ändra klassificeringen av en vattenväg, inbegripet tillägg och strykningar av vattenvägar. Sådana ändringar i bilaga I får göras endast på begäran av den berörda medlemsstaten, för vattenvägar på dess territorium.

KAPITEL 2

SJÖFARTSCERTIFIKAT

Artikel 5

Efterlevnad av tekniska krav och säkerhetskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de farkoster som avses i artikel 2.1 som trafikerar de inre vattenvägar inom unionen som avses i artikel 4 är konstruerade och underhålls i enlighet med de krav som anges i detta direktiv.
2. En farkosts förenlighet med punkt 1 ska intygas genom ett certifikat som utfärdas i enlighet med detta direktiv.

*Artikel 6***Unionscertifikat för inlandssjöfart**

1. Unionscertifikat för inlandssjöfart ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv. Vid utfärdande av ett unionscertifikat för inlandssjöfart ska medlemsstaterna kontrollera att ett sådant giltigt certifikat som avses i artikel 7 inte redan har utfärdats för den berörda farkosten.
2. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utformas i enlighet med förlagan i bilaga II.
3. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de behöriga myndigheterna för utfärdandet av unionscertifikat för inlandssjöfart och anmäla förteckningen samt eventuella ändringar av denna till kommissionen. Kommissionen ska upprätthålla en uppdaterad förteckning över behöriga myndigheter på en lämplig webbplats.
4. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utfärdas för farkosten efter en teknisk besiktning som ska genomföras innan farkosten sätts i trafik för att kontrollera om den uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V.
5. Vid de tekniska besiktningar som föreskrivs i punkt 4 i denna artikel och i artikel 29, eller vid en teknisk besiktning som utförs på begäran av farkostens ägare eller dennes ombud ska det, om så är lämpligt, kontrolleras om en farkost uppfyller de ytterligare krav som avses i artikel 23.1 och 23.2.
6. De behöriga myndigheter som utfärdar unionscertifikatet för inlandssjöfart ska besluta om förfarandena för begäran om besiktning och fastställande av plats och tidpunkt för besiktningen. Den behöriga myndigheten ska avgöra vilka dokument som ska lämnas in. Förfarandet ska vara sådant att besiktningen kan äga rum inom rimlig tid efter begäran.
7. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska, på begäran av farkostens ägare eller dennes ombud, utfärda ett unionscertifikat för inlandssjöfart för en farkost som inte omfattas av detta direktiv, om farkosten uppfyller de krav som anges i detta direktiv.

*Artikel 7***Skyldighet att medföra certifikat**

Farkoster som trafikerar de inre vattenvägar inom unionen som avses i artikel 4 ska medföra följande originalhandlingar:

- a) När de trafikerar vattenvägar inom zon R, antingen

- ett certifikat som utfärdats enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, eller
- ett unionscertifikat för inlandssjöfart som intygar att farkosten, i förekommande fall i enlighet med övergångsbestämmelserna enligt bilaga II till detta direktiv för farkoster som trafikerar Rhen (zon R), helt uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V till detta direktiv och för vilka det enligt tillämpliga regler och förfaranden har fastställts att de motsvarar de tekniska krav som fastställts i enlighet med den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen.

- b) När de trafikerar andra vattenvägar, ett unionscertifikat för inlandssjöfart eller ett certifikat som utfärdats enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, i förekommande fall inbegripet kompletterande unionscertifikat för inlandssjöfart i enlighet med artikel 8 i detta direktiv.

Artikel 8

Kompletterande unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Farkoster som medför ett giltigt unionscertifikat för inlandssjöfart eller ett certifikat som utfärdats enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen ska förses med ett kompletterande unionscertifikat för inlandssjöfart i enlighet med artikel 23 i detta direktiv.
2. Det kompletterande unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utformas i enlighet med förlagan i bilaga II och utfärdas av behöriga myndigheter i enlighet med de villkor som fastställs för de berörda vattenvägarna.

Artikel 9

Tillfälliga unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får utfärda ett tillfälligt unionscertifikat för inlandssjöfart för
 - a) farkoster som med den behöriga myndighetens tillstånd ska gå till en bestämd plats för att erhålla ett unionscertifikat för inlandssjöfart,
 - b) farkoster vars unionscertifikat för inlandssjöfart har förkommit, förstörts eller tillfälligt återkallats i något av de fall som avses i artikel 13 och 15 eller i bilagorna II och V,
 - c) farkoster vars unionscertifikat för inlandssjöfart håller på att upprättas efter godkänd besiktning,
 - d) farkoster som inte har uppfyllt samtliga villkor som krävs för erhållande av ett unionscertifikat för inlandssjöfart i enlighet med bilagorna II och V,
 - e) farkoster som har skadats så att de inte längre uppfyller kraven i deras unionscertifikat för inlandssjöfart,
 - f) flytande anläggningar eller flytande föremål i de fall då de myndigheter som ansvarar för specialtransporter, enligt gällande krav utfärdade av sjöfartsmyndigheterna i medlemsstaterna, beviljar tillstånd att utföra en specialtransport på villkor att ett sådant tillfälligt unionscertifikat för inlandssjöfart erhålls,
 - g) farkoster som i enlighet med artiklarna 25 och 26 i detta direktiv omfattas av ett undantag från bilagorna II och V, i avvaktan på antagandet av relevanta genomförandeakter.
2. Det tillfälliga unionscertifikatet för inlandssjöfart får endast utfärdas om farkostens, den flytande installationens eller den flytande utrustningens sjövärdighet verkar vara säkerställd i tillräckligt hög grad. Det ska utformas med användning av förlagan i bilaga II.
3. Det tillfälliga unionscertifikatet för inlandssjöfart ska innehålla de villkor som den behöriga myndigheten anser nödvändiga, och ska ha följande giltighet:
 - a) I de fall som avses i punkt 1 a, d, e och f, för en enda bestämd resa som ska företas inom en lämplig tidsperiod, dock högst en månad.
 - b) I de fall som avses i punkt 1 b och c, för en lämplig tidsperiod.
 - c) I de fall som avses i punkt 1 g, sex månader; det tillfälliga unionscertifikatet för inlandssjöfart får förlängas med sex månader åt gången fram till dess att motsvarande genomförandeakt har antagits.

*Artikel 10***Giltighet för unionscertifikat för inlandssjöfart**

1. Giltighetstiden för unionscertifikat för inlandssjöfart som utfärdas för nybyggda farkoster ska fastställas av den behöriga myndigheten och får inte överstiga

- a) fem år för passagerarfartyg och höghastighetsfartyg,
- b) tio år för alla andra farkoster.

Giltighetstiden ska anges på unionscertifikatet för inlandssjöfart.

2. När det gäller farkoster som redan före den tekniska besiktningen går i trafik ska den behöriga myndigheten fastställa giltighetstiden för unionscertifikatet för inlandssjöfart från fall till fall mot bakgrund av resultatet av besiktningen. De giltighetstider som anges i punkt 1 får emellertid inte överskridas.

*Artikel 11***Förlängning i undantagsfall av giltighetstiden för unionscertifikat för inlandssjöfart**

Den behöriga myndighet som utfärdat eller förnyat ett unionscertifikat för inlandssjöfart får i enlighet med bilagorna II och V undantagsvis förlänga giltighetstiden med högst sex månader utan teknisk besiktning. En sådan förlängning ska anges på certifikatet.

*Artikel 12***Förnyelse av unionscertifikat för inlandssjöfart**

1. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska förnyas när dess giltighetstid löper ut i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 6, efter en teknisk besiktning för att kontrollera om farkosten uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V. Unionscertifikat för inlandssjöfart får förnyas av varje behörig myndighet som har anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 6.3.

2. Vid förnyelse av unionscertifikat för inlandssjöfart ska de övergångsbestämmelser som föreskrivs i bilaga II gälla för farkosten på de villkor som anges i den bilagan.

*Artikel 13***Ersättande av unionscertifikat för inlandssjöfart**

Varje medlemsstat ska fastställa på vilka villkor ett giltigt unionscertifikat för inlandssjöfart som förkommit eller skadats får ersättas. Dessa villkor ska föreskriva att vid ansökan om ersättande ska, vid förlust av certifikatet, en förlustanmälan av certifikatet tillhandahållas eller, om certifikatet skadats, det skadade certifikatet lämnas in. På det ersättande certifikatet ska det anges att det är ett duplikat.

*Artikel 14***Större ändringar eller större reparationer av farkoster**

Om farkosten undergår större ändringar eller större reparationer som påverkar farkostens förenlighet med de tekniska krav som avses i bilagorna II och V i fråga om farkoststrukturens stabilitet eller farkostens gång- eller manövrerings-egenskaper eller särskilda specifikationer, ska farkosten på nytt genomgå en sådan teknisk besiktning som föreskrivs i artikel 6 innan den får företa någon ny sjöresa.

Efter denna besiktning ska det befintliga unionscertifikatet för inlandssjöfart ändras så att det återspeglar farkostens förändrade tekniska egenskaper, eller ska det certifikatet återkallas och ett nytt utfärdas. Om det nya certifikatet utfärdas av någon annan medlemsstat än den där det ursprungliga certifikatet utfärdades eller förnyades ska den behöriga myndighet som utfärdade eller förnyade certifikatet underrättas inom 30 dagar från dagen för utfärdandet av det nya certifikatet.

*Artikel 15***Vägran att utfärda eller förnya, och återkallande av, unionscertifikat för inlandssjöfart**

1. I ett beslut om att inte utfärda eller förnya ett unionscertifikat för inlandssjöfart ska skälen till beslutet anges. Farkostens ägare eller dennes ombud ska underrättas om detta och få information om hur beslutet kan överklagas och vilka frister för överklagande som gäller i den berörda medlemsstaten.
2. Ett giltigt unionscertifikat för inlandssjöfart får återkallas av den behöriga myndighet som utfärdade eller förnyade det om farkosten inte längre uppfyller de tekniska krav som anges i dess certifikat.

*Artikel 16***Erkännande av certifikat för farkoster från tredjeländer**

I avvaktan på att överenskommelser mellan unionen och tredjeländer om ömsesidigt erkännande av certifikat för farkoster träder i kraft får de behöriga myndigheterna i en medlemsstat erkänna de certifikat som utfärdats för farkoster från tredjeländer för sjöfart på vattenvägar inom den medlemsstatens territorium.

*Artikel 17***Register över certifikat**

Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter för ett register över alla certifikat som de har utfärdat eller förnyat i enlighet med artiklarna 6, 8, 9 och 12. Det registret ska innehålla alla de upplysningar som ingår i den förlaga till certifikat som återges i bilaga II.

KAPITEL 3

FARTYGSIDENTIFIERING, BESIKTNINGAR OCH ÄNDRADE TEKNISKA KRAV

Artikel 18

Unikt europeiskt identifieringsnummer för fartyg

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje farkost ges ett unikt europeiskt identifieringsnummer för fartyg (nedan kallat *europeiskt identifieringsnummer*) i enlighet med bilagorna II och V.
2. Varje farkost ska ha endast ett europeiskt identifieringsnummer som ska vara oförändrat under hela dess livstid.
3. Den behöriga myndigheten ska när den utfärdar ett unionscertifikat för inlandssjöfart ange det europeiska identifieringsnumret på certifikatet.
4. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de behöriga myndigheter som är ansvariga för att tilldela europeiska identifieringsnummer och delge kommissionen förteckningen samt eventuella ändringar av denna. Kommissionen ska tillhandahålla en uppdaterad förteckning över behöriga myndigheter på en lämplig webbplats.

Artikel 19

Den europeiska databasen med uppgifter om fartygsskrov

1. Kommissionen ska handha den europeiska databasen i syfte att stödja administrativa åtgärder för att upprätthålla navigationssäkerheten och underlätta vid navigering och i syfte att säkerställa tillämpningen av detta direktiv.

All behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna ska ske i enlighet med unionsrätten i fråga om skydd av personuppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾.

All behandling av personuppgifter som utförs av kommissionen ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽²⁾.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utan dröjsmål för varje farkost för in följande uppgifter i den europeiska databasen:

- a) De uppgifter som behövs för att identifiera och beskriva farkosten i enlighet med detta direktiv.
- b) Uppgifter om de certifikat som utfärdats, förnyats, ersatts och återkallats samt om den behöriga myndighet som utfärdade certifikaten, i enlighet med detta direktiv.
- c) En digital kopia av samtliga certifikat som utfärdats av de behöriga myndigheterna i enlighet med detta direktiv.
- d) Uppgifter om eventuella ansökningar om certifikat i enlighet med detta direktiv vilka har avslagits eller håller på att behandlas.
- e) Eventuella ändringar av de uppgifter som avses i leden a–d.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

3. De uppgifter som avses i punkt 2 får behandlas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, av parterna i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen och av tredjeländer som har anförtrotts uppgifter som rör tillämpningen av detta direktiv och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG ⁽¹⁾, i följande syften:

- a) Tillämpning av det här direktivet och direktiv 2005/44/EG.
- b) Säkerställande av förvaltning av vattenvägstrafik och infrastruktur.
- c) Upprätthållande eller tillsyn av navigationssäkerheten.
- d) Insamling av statistiska uppgifter.

4. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får i enskilda fall överföra personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation under förutsättning att detta endast sker efter en bedömning från fall till fall och att kraven i förordning (EU) 2016/679, särskilt de som framgår av kapitel V i den förordningen, är uppfyllda. Medlemsstaterna ska säkerställa att överföringen är nödvändig för de ändamål som avses i punkt 3 i denna artikel. Medlemsstaterna ska säkerställa att tredjelandet eller den internationella organisationen inte överför uppgifterna till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, såvida inte uttryckligt skriftligt godkännande till detta erhållits och de villkor som fastställts av den behöriga myndigheten i medlemsstaten uppfylls.

5. Kommissionen får i enskilda fall överföra personuppgifter till en myndighet i ett tredjeland eller till en internationell organisation eller ge dessa åtkomst till den europeiska databasen, under förutsättning att detta endast sker efter en bedömning från fall till fall, att överföringen eller åtkomsten krävs för de ändamål som avses i punkt 3 i den här artikeln och under förutsättning att kraven i artikel 9 i förordning (EG) nr 45/2001 är uppfyllda. Kommissionen ska säkerställa att överföringen eller åtkomsten är nödvändig för de ändamål som avses i punkt 3 i den här artikeln. Kommissionen ska se till att tredjelandet eller den internationella organisationen inte överför uppgifterna till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, såvida inte uttryckligt skriftligt godkännande till detta erhållits och de villkor som fastställts av kommissionen uppfylls.

6. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att uppgifterna om en farkost raderas från den databas som avses i punkt 1 när denna farkost skrotas.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att närmare ange

- a) de uppgifter som ska föras in i databasen av medlemsstaterna,
- b) de typer av åtkomst som är tillåtna, med hänsyn tagen till de kategorier av mottagare av uppgifter och de syften för vilka sådana uppgifter behandlas som avses i punkt 3,
- c) instruktioner för användning och drift av databasen, särskilt med avseende på datasäkerhetsåtgärder, registrering och behandling av uppgifter och sammankoppling av databasen med de register som avses i artikel 17.

Artikel 20

Genomförande av tekniska besiktningar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som avses i punkt 3 genomför de inledande, periodiska, särskilda och frivilliga besiktningar som avses i detta direktiv.

2. Dessa behöriga myndigheter får helt eller delvis avstå från teknisk besiktning av farkosten om ett giltigt intyg utfärdat av ett erkänt klassificeringssällskap i enlighet med artikel 21 klart visar att farkosten helt eller delvis uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG av den 7 september 2005 om harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen (EUT L 255, 30.9.2005, s. 152).

3. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de behöriga myndigheter i medlemsstaten som är ansvariga för att genomföra tekniska besiktningar och delge kommissionen förteckningen samt eventuella ändringar av denna. Kommissionen ska upprätthålla en uppdaterad förteckning över behöriga myndigheter och besiktningsorgan på en lämplig webbplats.

4. Varje medlemsstat ska uppfylla de särskilda krav i fråga om besiktningsorganen och begäran om en besiktning vilka föreskrivs i bilagorna II och V.

Artikel 21

Erkännande av klassificeringssällskap

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att erkänna ett klassificeringssällskap som uppfyller de kriterier som anges i bilaga VI eller återkalla ett erkännande i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

2. Ansökan om erkännande ska lämnas in till kommissionen av den medlemsstat där klassificeringssällskapet har sitt huvudkontor eller en filial som får utfärda intyg som visar att farkoster uppfyller de krav som avses i bilagorna II och V i enlighet med detta direktiv. Ansökan ska åtföljas av all information och dokumentation som behövs för att kontrollera att kriterierna för erkännande är uppfyllda.

3. Varje medlemsstat får till kommissionen lämna in en begäran om att återkalla erkännandet om den anser att ett klassificeringssällskap inte längre uppfyller de kriterier som anges i bilaga VI. Begäran om återkallande ska åtföljas av skriftligt underlag.

4. De klassificeringssällskap som senast den 6 oktober 2016 hade fått erkännande i enlighet med direktiv 2006/87/EG ska få behålla detta erkännande.

5. Kommissionen ska senast den 7 oktober 2017 för första gången offentliggöra och därefter på en lämplig webbplats regelbundet uppdatera en förteckning över de klassificeringssällskap som erkänts i enlighet med den här artikeln. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar när det gäller namn- och adressuppgifter för de klassificeringssällskap för vilka de har ansökt om erkännande.

Artikel 22

Kontroll av efterlevnaden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter när som helst kan kontrollera om en farkost medför ett giltigt certifikat i enlighet med artikel 7 och huruvida det uppfyller kraven för utfärdande av ett sådant certifikat.

Om kraven inte uppfylls ska de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med punkterna 2–5 i den här artikeln. De ska även begära att farkostens ägare eller dennes ombud vidtar alla nödvändiga åtgärder för att åtgärda situationen inom den tidsfrist som fastställs av de behöriga myndigheterna.

Den behöriga myndighet som utfärdat det certifikat som medförs på farkosten ska inom sju dagar efter kontrollen underrättas om att kraven inte uppfylls.

2. Om inget giltigt certifikat medförs på farkosten får den hindras från att fortsätta sin resa.

3. Om de behöriga myndigheterna vid en kontroll konstaterar att farkosten utgör en uppenbar fara för de personer som befinner sig ombord, för miljön eller för sjöfartssäkerheten får de hindra farkosten från att fortsätta sin resa till dess att nödvändiga åtgärder vidtagits för att åtgärda situationen.

De behöriga myndigheterna får även föreskriva proportionella åtgärder som gör att farkosten, när så är lämpligt efter avslutad transport, utan fara kan framföras till en plats där den antingen kan besiktigas eller repareras.

4. En medlemsstat som hindrat en farkost från att fortsätta sin resa, eller som underrättat farkostens ägare eller dennes ombud om sin avsikt att hindra den från detta om de brister som konstaterats inte avhjälpes, ska inom sju dagar underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat som utfärdat eller senast förnyat farkostens certifikat om det beslut som den fattat eller avser att fatta.

5. I varje beslut om att avbryta en farkosts resa som fattats inom ramen för genomförandet av detta direktiv ska skälen till beslutet anges utförligt. Ett sådant beslut ska utan dröjsmål delges den berörda parten, som samtidigt ska underrättas om möjligheterna att överklaga enligt gällande lagstiftning i den berörda medlemsstaten, samt om tidsfristerna för detta.

Artikel 23

Ändrade tekniska krav för vissa zoner

1. En medlemsstat får, i förekommande fall med förbehåll för kraven i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, anta tekniska krav utöver dem som avses i bilagorna II och V för farkoster som trafikerar vattenvägar i zonerna 1 och 2 inom dess territorium. Dessa ytterligare krav får endast omfatta de aspekter som anges i bilaga III.

2. Rörande passagerarfartyg som trafikerar icke förbundna inre vattenvägar i zon 3, får varje medlemsstat behålla tekniska krav utöver dem som avses i bilagorna II och V. Dessa ytterligare krav får endast omfatta de aspekter som anges i bilaga III.

3. Om tillämpningen av de övergångsbestämmelser som avses i bilaga II skulle leda till att befintliga nationella säkerhetsstandarder blir mindre omfattande får en medlemsstat underlåta att tillämpa de övergångsbestämmelserna på passagerarfartyg som trafikerar dess icke förbundna inre vattenvägar. Under sådana omständigheter får den berörda medlemsstaten kräva att sådana passagerarfartyg som trafikerar dess icke förbundna inre vattenvägar från och med den 30 december 2008 fullt ut uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V.

4. En medlemsstat får tillåta partiell tillämpning av de tekniska kraven eller fastställa tekniska krav som är mindre stränga än dem som avses i bilagorna II och V för farkoster som uteslutande trafikerar vattenvägar i zonerna 3 och 4 inom dess territorium. De mindre stränga tekniska kraven eller den partiella tillämpningen av de tekniska kraven får endast omfatta de aspekter som anges i bilaga IV.

5. Om en medlemsstat tillämpar punkt 1, 2, 3 eller 4 ska den underrätta kommissionen om detta minst sex månader före det planerade tillämpningsdatumet. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

I de fall som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter för att godkänna de ytterligare tekniska kraven. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

6. Efterlevnad av de ändrade tekniska kraven i enlighet med punkterna 1, 2, 3 och 4 ska specificeras i unionscertifikatet för inlandssjöfart eller i det kompletterande unionscertifikatet för inlandssjöfart.

*Artikel 24***Undantag för vissa farkostkategorier**

1. Under förutsättning att en tillräcklig säkerhetsnivå upprätthålls får medlemsstaterna medge undantag från hela eller delar av detta direktiv för
 - a) farkoster som trafikerar icke förbundna inre vattenvägar,
 - b) farkoster med en dödvikt om högst 350 ton eller farkoster som inte är avsedda för godstransport och som har ett volymdeplacement på mindre än 100 kubikmeter, vilka kölsträcktes före den 1 januari 1950 och som enbart trafikerar det egna territoriet.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen får medlemsstaterna medge undantag från detta direktiv i fråga om trafik inom det egna territoriet för farkoster som gör begränsade resor av lokalt intresse eller inom hamnområden. Dessa undantag och de resor eller de områden som de gäller ska anges på farkostens certifikat.
3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de undantag som medgivits i enlighet med punkterna 1 och 2. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

*Artikel 25***Användning av ny teknik och undantag för särskilda farkoster**

1. I syfte att uppmuntra innovation och användning av ny teknik inom inlandssjöfart ska kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter om godkännande av undantag eller erkännande av likvärdighet mellan tekniska specifikationer för en specifik farkost när det gäller
 - a) utfärdande av ett unionscertifikat för inlandssjöfart innehållande ett erkännande av användning eller förekomst ombord på en farkost av andra material, anläggningar eller installationer eller annan utrustning eller användning av andra anordningar eller konstruktionsmetoder än dem som anges i bilagorna II och V, under förutsättning att en likvärdig säkerhetsnivå säkerställs,
 - b) utfärdande av unionscertifikat för inlandssjöfart på försök och för en begränsad period med nya tekniska specifikationer som avviker från kraven i bilagorna II och V, under förutsättning att en tillräcklig säkerhetsnivå säkerställs.
- Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.
2. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska i förekommande fall ange tillämpliga undantag och erkännanden av likvärdighet som avses i punkt 1 i unionscertifikatet för inlandssjöfart.

*Artikel 26***Orimliga konsekvenser**

1. Efter det att övergångsbestämmelser för de tekniska krav som fastställs i bilaga II har upphört att gälla får kommissionen anta genomförandeakter som medger undantag från de tekniska krav som fastställs i den bilagan som var föremål för dessa övergångsbestämmelser, om dessa krav är tekniskt svåra att tillämpa eller om tillämpningen skulle kunna medföra orimliga kostnader.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

2. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska i förekommande fall ange de undantag som avses i punkt 1 i unionscertifikatet för inlandssjöfart.

Artikel 27

Register över typgodkänd utrustning

Kommissionen ska på en lämplig webbplats offentliggöra ett register över typgodkänd utrustning i enlighet med bilagorna II och V.

KAPITEL 4

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 28

Övergångsbestämmelser angående användningen av handlingar

Handlingar som omfattas av detta direktiv och som utfärdats av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med direktiv 2006/87/EG före den 6 oktober 2016 ska fortsätta att gälla tills de löper ut.

Artikel 29

Farkoster som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 82/714/EEG

1. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utfärdas för farkoster som är undantagna från tillämpningsområdet för rådets direktiv 82/714/EEG ⁽¹⁾ men som omfattas av det här direktivet i enlighet med artikel 2.1 i det här direktivet, efter en teknisk besiktning för att kontrollera att farkosterna uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V till det här direktivet. Denna tekniska besiktning ska genomföras när farkostens befintliga certifikat löper ut, dock senast den 30 december 2018.

2. Om de tekniska krav som avses i bilagorna II och V inte uppfylls ska detta anges i unionscertifikatet för inlandssjöfart. Förutsatt att de behöriga myndigheterna anser att dessa brister inte utgör en uppenbar fara får de farkoster som avses i punkt 1 i denna artikel fortsätta att gå i trafik fram till dess att de komponenter eller de fartygsdelar som har befunnits inte uppfylla kraven byts ut eller byggs om, varefter det ska krävas att komponenterna eller fartygsdelarna uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V.

3. Utbyte av befintliga delar mot identiska delar eller delar med likvärdig teknik och utformning under löpande reparationer och rutinunderhåll ska inte betraktas som ett utbyte eller en ombyggnad i den mening som avses i punkt 2.

4. Uppenbar fara i den mening som avses i punkt 2 i denna artikel ska presumeras särskilt när krav som gäller farkoststrukturens stabilitet eller farkostens gång- eller manövreringsegenskaper eller särskilda specifikationer enligt de tekniska krav som avses i bilagorna II och V berörs. De undantag som föreskrivs i de tekniska krav som avses i bilagorna II och V ska inte uppfattas som brister som utgör en uppenbar fara.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart (EGT L 301, 28.10.1982, s. 1).

*Artikel 30***Övergångsbestämmelser angående tillfälliga krav i enlighet med direktiv 2006/87/EG**

Tillfälliga krav som antagits i enlighet med artikel 1.06 i bilaga II till direktiv 2006/87/EG ska fortsätta att gälla tills de löper ut.

*Artikel 31***Anpassning av bilagorna**

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att anpassa bilaga II för att, utan onödigt dröjsmål, uppdatera hänvisningen till den senaste versionen av ES-TRIN-standarderna och fastställa dess tillämpningsdag.
2. Genom undantag från vad som sägs i punkt 1, ges kommissionen, i de fall där det med hänvisning till en lämplig analys är vederbörligen motiverat och där det saknas relevanta och uppdaterade internationella standarder avsedda att säkerställa navigationssäkerheten eller där förändringar i Cesis beslutsprocess skulle äventyra unionens intressen, befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att ändra bilaga II i syfte att tillhandahålla lämpliga tekniska krav.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på anpassningar av bilagorna III och IV till vetenskapliga och tekniska framsteg.
4. I syfte att uppdatera och rationalisera administrativa bestämmelser ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på anpassningar av bilaga V.
5. I syfte att ändra kriterierna för erkännande av klassificeringssällskap för att säkerställa navigationssäkerheten ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på anpassningar av bilaga VI.
6. I syfte att uppdatera hänvisningarna i detta direktiv till vissa bestämmelser i bilagorna II och V för att ta hänsyn till de ändringar som gjorts i de bilagorna ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32.

*Artikel 32***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4, 19 och 31 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 6 oktober 2016. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4, 19 och 31 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4, 19 och 31 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 33

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 7 i rådets direktiv 91/672/EEG ⁽¹⁾ (nedan kallad *kommittén*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommitténs yttrande ska erhållas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande inom tidsfristen för att avge yttrandet så beslutar.

Artikel 34

Översyn

Kommissionen ska senast den 7 oktober 2021 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en översyn av ändamålsenligheten hos de åtgärder som införts genom detta direktiv, särskilt med avseende på harmoniseringen av tekniska krav och utvecklingen av tekniska standarder för inlandssjöfart. Rapporten ska också innehålla en översyn av mekanismerna för samarbete med internationella organisationer som har behörighet i fråga om inlandssjöfart. Om så är lämpligt ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag för att ytterligare rationalisera samarbetet och samordningen i samband med fastställandet av standarder som det kan hänvisas till i unionsrättsakter. Kommissionen ska lägga fram en liknande rapport när det skett betydande förändringar på området för transport på inre vattenvägar.

Artikel 35

Sanktioner

Medlemsstaterna ska föreskriva bestämmelserna om sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/672/EEG av den 16 december 1991 om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar (EGT L 373, 31.12.1991, s. 29).

Artikel 36

Ändring av direktiv 2009/100/EG

Direktiv 2009/100/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

Detta direktiv ska tillämpas på fartyg som används för godstransport på inre vattenvägar, och som har en samlad dödvikt på 20 metriska ton eller däröver,

- a) vars längd inte överstiger 20 meter, och
- b) för vilka produkten av längd (L), bredd (B) och djupgående (T) är en volym som är mindre än 100 kubikmeter.

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om besiktning av fartyg på Rhen eller av europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på inre vattenvägar (nedan kallad ADN)."

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Medlemsstaterna får begära att fartyg som fraktar farligt gods, enligt definitionen i ADN, ska uppfylla de krav som fastställts i denna överenskommelse. Som bevis på detta får de begära att det tillstånd som stadgas i överenskommelsen visas upp."

b) Punkt 5 andra stycket ska ersättas med följande:

"Särskilda villkor för transport av farligt gods ska anses uppfyllda på alla gemenskapens vattenvägar om fartygen motsvarar kraven i ADN. Bevis på detta kan lämnas genom det tillstånd som åsyftas i punkt 4."

Artikel 37

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40, sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 7 oktober 2018 och som ska gälla från och med den dagen. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. En medlemsstat som, på grund av undantag som godkänts i enlighet med artikel 24.1 och 24.2, inte har några farkoster som omfattas av detta direktiv i trafik på sina vattenvägar ska inte vara skyldig att införliva kapitel 2 och artiklarna 18.3, 20 och 21.

*Artikel 38***Upphävande**

Direktiv 2006/87/EG ska upphöra att gälla med verkan den 7 oktober 2018.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

*Artikel 39***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 40***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna med undantag för Danmark, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Cypern, Lettland, Malta, Portugal, Slovenien och Finland.

Utfärdat i Strasbourg den 14 september 2016.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
I. KORČOK
Ordförande

FÖRTECKNING ÖVER BILAGOR

Bilaga I:	Förteckning över unionens inre vattenvägar, uppdelade geografiskt i zonerna 1, 2 och 3
Bilaga II:	Tekniska minimikrav för farkoster som trafikerar inre vattenvägar i zonerna 1, 2, 3 och 4
Bilaga III:	Områden för eventuella ytterligare tekniska krav för farkoster som trafikerar inre vattenvägar i zonerna 1 och 2 samt icke förbundna inre vattenvägar i zon 3
Bilaga IV:	Områden för eventuella begränsningar av de tekniska kraven för farkoster som trafikerar inre vattenvägar i zonerna 3 och 4
Bilaga V:	Närmare förfarandemässiga bestämmelser
Bilaga VI:	Klassificeringssällskap
Bilaga VII:	Jämförelsetabell

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER UNIONENS INRE VATTENVÄGAR, UPPDELADE GEOGRAFISKT I ZONERNA 1, 2 OCH 3

KAPITEL 1

Zon 1

Tyskland

Ems	från en linje som förbinder f.d. Greetsiel-fyrtornet och den västra piren vid hamninloppet i Eemshaven i riktning ut mot havet till latitud 53° 30' N och longitud 6° 45' Ö, dvs. något utanför läkringsområdet för torrlastfartyg i Alte Ems i riktning mot havet ⁽¹⁾
-----	---

⁽¹⁾ När det gäller fartyg med en annan hemmahamn ska artikel 32 i Ems-Dollart-fördraget av den 8 april 1960 (BGBl. 1963 II, s. 602) beaktas.

Polen

Den del av Pomorskabukten som ligger söder om den linje som förbinder Nord Perd på ön Rügen och Niechorze fyr.

Den del av Gdańskbukten som ligger söder om den linje som förbinder Hels fyr och bojen vid infarten till Baltijsk hamn.

Sverige

Sjön Vänern, i söder avgränsad av latitudparallellen genom Bastugrunds kummel.

Göta älv och Rivöfjorden, i öster avgränsade av Älvsborgsbron, i väster av longitudparallellen genom Gäveskär fyr, och i söder av latitudparallellen genom Smörbådans fyr.

Förenade kungariket

SKOTTLAND	
Blue Mull Sound	Mellan Gutcher och Belmont
Yell Sound	Mellan Tofts Voe och Ulsta
Sullom Voe	Innanför en linje från Gluss Islands nordöstra udde till Calback Ness norra spets
Dales Voe	Under vintern: Innanför en linje från Kebister Ness norra spets till Breiwick's kust vid longitud 1° 10,8' V
Dales Voe	Under sommaren: Se uppgifterna för Lerwick
Lerwick	Under vintern: Inom det område som norrut avgränsas av en linje från Scottle Holm till Scarfi Taing på Bressay och söderut av en linje från fyrtornet vid Twageos Point till Whalpa Taing på Bressay
Lerwick	Under sommaren: Inom ett område som norrut avgränsas av en linje från Brim Ness till det nordöstra hörnet av Inner Score och söderut av en linje från den södra spetsen av Ness of Sound till Kirkabisterness

Kirkwall	Mellan Kirkwall och Rousay, men inte öster om en linje mellan Point of Graand (Egilsay) och Galt Ness (Shapinsay) eller mellan Head of Work (Mainland) genom fyrtornet vid Helliær Holm till Shapinsays kust, men inte nordväst om Eynhallow Islands sydöstra udde, men inte i riktning mot havet och en linje mellan Rousays kust vid 59° 10,5' N 002° 57,1' V och Egilsays kust vid 59° 10' N 002° 56,4' V
Stromness	Till Scapa men inte utanför Scapa Flow
Scapa Flow	Inom ett område som avgränsas av linjer från Point of Cletts på ön Hoy till triangelpunkten vid Thomson's Hill på ön Fara och därifrån till Gibraltar Pier på ön Flotta; från St Vincent Pier på ön Flotta till Calf of Flottas västligaste udde; från Calf of Flottas östligaste udde till Needle Point på ön South Ronaldsay och från Ness på Mainland till fyrtornet vid Point of Oxan på ön Graemsay och därifrån till Bu Point på ön Hoy, och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Balnakiel Bay	Mellan Eilean Dubh och A'Chleit
Cromarty Firth	Innanför en linje från North Sutor till Nairn Breakwater och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Inverness	Innanför en linje från North Sutor till Nairn Breakwater och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Floden Tay – Dundee	Innanför en linje från Broughty Castle till Tayport och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Firth of Forth och floden Forth	Innanför en linje från Kirkcaldy till floden Portobello och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Solway Firth	Innanför en linje från Southernness Point till Silloth
Loch Ryan	Innanför en linje från Finnart's Point till Milleur Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Clyde	Yttre gräns: En linje från Skipness till en position en distansminut söder om Garroch Head och därifrån till Farland Head Inre gräns under vintern: En linje från Cloch Lighthouse till Dunoon Pier Inre gräns under sommaren: En linje från Bogany Point på Isle of Bute till Skelmorlie Castle och en linje från Ardnamont Point till den sydligaste änden av Ettrick Bay innanför Kyles of Bute Anm.: Från och med den 5 juni till och med den 5 september går den ovannämnda inre sommargränsen längs en linje från en punkt två distansminuter utanför Ayrshires kust vid Skelmorlie Castle till Tomont End på Cumbrae, och en linje från Portachur Point på Cumbrae till Inner Brigurd Point i Ayrshire

Oban	Inom ett område som norrut avgränsas av en linje från fyren vid Dunollie Point till Ard na Chruidh och söderut av en linje från Rudha Seanach till Ard na Cuile
Kyle of Lochalsh	Genom Loch Alsh till övre änden av Loch Duich
Loch Gairloch	Under vintern: Inga Under sommaren: Söder om en linje österut från Rubha na Moine till Eilan Horrisdale och därifrån till Rubha nan Eanntag
NORDIRLAND	
Belfast Lough	Under vintern: Inga Under sommaren: Innanför en linje från Carrickfergus till Bangor och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Loch Neagh	På större avstånd än 2 distansminuter från kusten
ENGLANDS ÖSTKUST	
Floden Humber	Under vintern: Innanför en linje från New Holland till Paull Under sommaren: Innanför en linje från Cleethorpes Pier till Patrington Church och ut mot havet från farvattnen i zon 2
WALES OCH ENGLANDS VÄSTKUST	
Floden Severn	Under vintern: Innanför en linje från Blacknore Point till Caldicot Pill i Portskewett Under sommaren: Innanför en linje från Barry Dock Pier till Steep Holm och därifrån till Brean Down och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Floden Wye	Under vintern: Innanför en linje från Blacknore Point till Caldicot Pill, Portskewett Under sommaren: Innanför en linje från Barry Dock Pier till Steep Holm och därifrån till Brean Down och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Newport	Under vintern: Inga Under sommaren: Innanför en linje från Barry Dock Pier till Steep Holm och därifrån till Brean Down och ut mot havet från farvattnen i zon 2

Cardiff	Under vintern: Inga Under sommaren: Innanför en linje från Barry Dock Pier till Steep Holm och därifrån till Brean Down och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Barry	Under vintern: Inga Under sommaren: Innanför en linje från Barry Dock Pier till Steep Holm och därifrån till Brean Down och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Swansea	Innanför en linje som förbinder de mot havet liggande ändarna av vågbrytarna
Menaisundet	Inom Menaisundet från en linje som förbinder fyren på Llanddwyn Island med Dinas Dinlleu och linjer som förbinder Puffin Islands södra ände med Trwyn Du Point och järnvägsstationen i Llanfairfechan och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Floden Dee	Under vintern: Innanför en linje från Hilbre Point till Point of Air Under sommaren: Innanför en linje från Formby Point till Point of Air och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Floden Mersey	Under vintern: Inga Under sommaren: Innanför en linje från Formby Point till Point of Air och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Preston och Southport	Innanför en linje från Southport till Blackpool, innanför sandbankarna och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Fleetwood	Under vintern: Inga Under sommaren: Innanför en linje från Rossal Point till Humphrey Head och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Floden Lune	Under vintern: Inga Under sommaren: Innanför en linje från Rossal Point till Humphrey Head och ut mot havet från farvattnen i zon 2

Heysham	Under vintern: Inga Under sommaren: Innanför en linje från Rossal Point till Humphrey Head
Morecambe	Under vintern: Inga Under sommaren: Innanför en linje från Rossal Point till Humphrey Head
Workington	Innanför en linje från Southernness Point till Silloth och ut mot havet från farvattnen i zon 2
SÖDRA ENGLAND	
Floden Colne, Colchester	Under vintern: Innanför en linje från Colne Point till Whitstable Under sommaren: Innanför en linje från Clacton Pier till Reculvers
Floden Blackwater	Under vintern: Innanför en linje från Colne Point till Whitstable Under sommaren: Innanför en linje från Clacton Pier till Reculvers och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Floden Crouch och floden Roach	Under vintern: Innanför en linje från Colne Point till Whitstable Under sommaren: Innanför en linje från Clacton Pier till Reculvers och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Floden Themsen och dess bifloder	Under vintern: Innanför en linje från Colne Point till Whitstable Under sommaren: Innanför en linje från Clacton Pier till Reculvers och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Floden Medway och Swale	Under vintern: Innanför en linje från Colne Point till Whitstable Under sommaren: Innanför en linje från Clacton Pier till Reculvers och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Chichester	Innanför Isle of Wight inom ett område som österut avgränsas av en linje mellan spiran på kyrktornet i West Wittering och Trinity Church i Bembridge och västerut av en linje mellan the Needles och Hurst Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2

Langstone Harbour	Innanför Isle of Wight inom ett område som österut avgränsas av en linje mellan spiran på kyrktornet i West Wittering och Trinity Church i Bembridge och västerut av en linje mellan the Needles och Hurst Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Portsmouth	Innanför Isle of Wight inom ett område som österut avgränsas av en linje mellan spiran på kyrktornet i West Wittering och Trinity Church i Bembridge och västerut av en linje mellan the Needles och Hurst Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Bembridge, Isle of Wight	Innanför Isle of Wight inom ett område som österut avgränsas av en linje mellan spiran på kyrktornet i West Wittering och Trinity Church i Bembridge och västerut av en linje mellan the Needles och Hurst Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Cowes, Isle of Wight	Innanför Isle of Wight inom ett område som österut avgränsas av en linje mellan spiran på kyrktornet i West Wittering och Trinity Church i Bembridge och västerut av en linje mellan the Needles och Hurst Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Southampton	Innanför Isle of Wight inom ett område som österut avgränsas av en linje mellan spiran på kyrktornet i West Wittering och Trinity Church i Bembridge och västerut av en linje mellan the Needles och Hurst Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Floden Beaulieu	Innanför Isle of Wight inom ett område som österut avgränsas av en linje mellan spiran på kyrktornet i West Wittering och Trinity Church i Bembridge och västerut av en linje mellan the Needles och Hurst Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Keyhaven Lake	Innanför Isle of Wight inom ett område som österut avgränsas av en linje mellan spiran på kyrktornet i West Wittering och Trinity Church i Bembridge och västerut av en linje mellan the Needles och Hurst Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Weymouth	Inom Portland Harbour och mellan floden Wey och Portland Harbour
Plymouth	Innanför en linje från Cawsand till Breakwater och Staddon och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Falmouth	Under vintern: Innanför en linje från St. Anthony Head till Rosemullion Under sommaren: Innanför en linje från St. Anthony Head till Nare Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Floden Camel	Innanför en linje från Stepper Point till Trebetherick Point och ut mot havet från farvattnen i zon 2
Bridgewater	Innanför sandbanken och ut mot havet från farvattnen i zon 2

Floden Avon (Avon)	Under vintern: Innanför en linje från Blacknore Point till Caldicot Pill, Portskewett Under sommaren: Innanför en linje från Barry Pier till Steep Holm och därifrån till Brean Down och ut mot havet från farvatten i zon 2
--------------------	--

Zon 2

Tjeckien

Lipnoreservoaren

Tyskland

Ems	Från en linje som går tvärsöver Ems nära inloppet till Papenburgs hamn mellan f.d. pumpstationen i Diemen och öppningen i fördämningen vid Halte till en linje som förbinder det f.d. Greetsiel-fyrtornet och västra piren i hamninloppet i Eemshaven
Jade	Innanför en linje som förbinder f.d. fyren i Schillig och Langwardens kyrktorn
Weser	Från nordvästra hörnet av järnvägsbron i Bremen till en linje som förbinder Langwardens och Capps kyrktorn, inklusive förgreningarna Westergate, Rekumer Loch, Rechter Nebenarm och Schweiburg
Elbe med Bützflether Süderelbe (från km 0,69 till mynningen i Elbe), Ruthenstrom (från km 3,75 till mynningen i Elbe), Wischhafener Süderelbe (från km 8,03 till mynningen i Elbe)	Från nedre gränsen för Hamburgs hamn till en linje som förbinder sjömärket i Döse och det västra hörnet av fördämningen i Friedrichskoog (Dieksand), inklusive tillflödena Nebelbe och Este, Lüle, Schwinge, Oste, Pinnau, Krückau och Stör (i samtliga fall från mynningen till fördämningen)
Meldorfer Bucht	Innanför en linje som förbinder västra hörnet av fördämningen i Friedrichskoog (Dieksand) och västra pirhuvudet i Büsum
Eider	Från Giselauskanalens mynning (km 22,64) till linjen mellan mitten av fästningen (Tränke) och kyrktornet i Vollerwiek
Giselauskanalen	Från mynningen i Eider till mynningen i Nord-Ostsee-Kanal
Flensburger Förde	Innanför en linje som förbinder Kegnäs fyrtorn och Birknack och norrut från gränsen mellan Tyskland och Danmark i Flensburger Förde
Schlei	Innanför en linje mellan pirhuvudena i Schleimünde
Eckernförder Bucht	Innanför en linje som förbinder Boknis-Eck och den nordvästra spetsen av fastlandet nära Dänisch Nienhof
Kieler Förde	Innanför en linje som förbinder Bülks fyrtorn och sjökrigsmonumentet i Laboe

Nord-Ostsee-Kanal inklusive Audorfer See och Schirnauer See	Från en linje som förbinder pirhuvudena i Brunsbüttel till en linje som förbinder signalerna i Kiel-Holtenau, inklusive Obereidersee och Enge, Audorfer See, Borgstedter See och Enge, Schirnauer See, Flemhuder See och Achterwehrer-kanalen
Trave	Från nordvästra hörnet av lyftbron för järnvägen i Lübeck med Pötenitzer Wiek och Dassower See till en linje som förbinder de södra inre och de norra yttre pirhuvudena i Travemünde
Leda	Från inloppet till yttre hamnen vid havsslussen i Leer till mynningen i Eems
Hunte	Från Oldenburgs hamn och från 140 m nedströms från Amalienbrücke i Oldenburg till mynningen i Weser
Lesum	Från Hammes och Wümmes sammanflöde (km 0,00) till mynningen i Weser
Este	Nedströms slussen i Buxtehude (km 0,25) till mynningen i Elbe
Lühe	Nedströms Au-Mühle i Horneburg (km 0,00) till mynningen i Elbe
Schwinge	Från det norra hörnet av Saltor-slussen i Stade till mynningen i Elbe
Oste	Från 210 m över mittlinjen på trafikbron över Oste-fördämningen (km 69,360) till mynningen i Elbe
Pinnau	Från sydvästra hörnet av järnvägsbron i Pinneberg till mynningen i Elbe
Krückau	Från sydvästra hörnet av bron till/från Wedenkamp i Elmshorn till mynningen i Elbe
Stör	Från tidvattenmätaren i Rensing till mynningen i Elbe
Freiburger Hafenpriel	Från östra hörnet av slussen i Freiburg an der Elbe till mynningen i Elbe
Wismarbucht, Kirchsee, Breitling, Salzhaff och hamnområdet i Wismar	Ut mot havet till en linje mellan Hoher Wieschendorf Huk och Timmendorfs fyr och en linje som förbinder Gollwitzs fyr på ön Poel och Wustrow-halvöns södra udde
Warnow, inklusive Breitling och förgreningar	Nedströms från kvarndammen från norra hörnet av Geinitzbrücke i Rostock mot havet till en linje som förbinder de norra punkterna av Warnemündes västra och östra pirar
Farvatten som omges av fastlandet samt halvöarna Darß och Zingst och öarna Hiddensee och Rügen (inklusive hamnområdet i Stralsund)	Ut mot havet mellan halvön Zingst och ön Bock: till latitud 54° 26' 42' N öarna Bock och Hiddensee: till en linje som förbinder ön Bocks norra udde och ön Hiddensees södra udde ön Hiddensee och ön Rügen (Bug): till en linje som förbinder Neubessins sydöstra udde och Bugar Haken

Kleine Jasmunder Bodden	
Greifswalder Bodden	Bodden ut mot havet till en linje från Thiessower Hakens östra udde (Südperd) till ön Rudens östra udde och vidare till ön Usedom norra udde (54° 10' 37' N, 13° 47' 51' Ö)
Ryck	Österut från Steinbecker-bron i Greifswald till förbindelselinjen över vågbrytarnas utskjutande delar
Farvatten som omges av fastlandet samt ön Usedom (Peenestrom, inklusive hamnområdet i Wolgast samt Achterwasser och Oder Haff)	Österut fram till gränsen till Polen i Stettiner Haff
Uecker	Från det sydvästra hörnet av trafikbron i Ueckermünde till förbindelselinjen över vågbrytarnas utskjutande delar

Anm.: När det gäller fartyg med hemmahamn i en annan stat ska artikel 32 i Ems-Dollart-fördraget av den 8 april 1960 (BGBl. 1963 II, p. 602) beaktas.

Frankrike

Gironde från kilometertavlan (KP 48,50) till nedströmsdelen av spetsen av Ile de Patiras, till den transversala havsgräns som utgörs av linjen som förbinder Pointe de Grave med Pointe de Suzac

Loire från Cordemais (KP 25) till den transversala havsgräns som utgörs av linjen som förbinder Pointe de Mindin med Pointe de Penhoët

Seine från början av Tancarville-kanalen till den transversala havsgräns som utgörs av linjen från Cape Hode, på den högra stranden, till den punkt, på den vänstra stranden, där den planerade fördämningen möter kusten nedanför Berville

Vilaine från Arzal-dammen till den transversala havsgräns som utgörs av linjen som förbinder Pointe du Scal med Pointe du Moustoir

Genèvesjön

Ungern

Balatonsjön

Nederländerna

Dollard

Eems

Vadehavet (Waddenzee): inklusive förbindelselederna till Nordsjön

IJsselmeer: inklusive Markermeer och IJmeer men exklusive Gouwzee

Nieuwe Waterweg och Scheur

Caland-kanalen väster om Benelux-hamnen

Hollands Diep

Breeddiep, Beer-kanalen och de hamnar som är förbundna med den

Haringvliet och Vuile Gat: inklusive vattenvägarna mellan Goeree-Overflakkee å ena sidan och Voorne-Putten och Hoeksche Waard å andra sidan

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer och Brouwerschavensche Gat: inklusive alla vattenvägar mellan Schouwen-Duiveland och Goeree-Overflakkee

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Oosterschelde och Roompot: inklusive vattenvägarna mellan Walcheren, Noord-Beveland och Zuid-Beveland å ena sidan och Schouwen-Duiveland och Tholen å andra sidan exklusive Schelde-Rhen-kanalen

Schelde och Westerschelde och dess mynning mot havet: inklusive vattenvägarna mellan Zeeländska Flandern (Zeeuws-Vlaanderen) å ena sidan och Walcheren och Zuid-Beveland å andra sidan exklusive Schelde-Rhen-kanalen

Polen

Szczecinbukten

Kamieńbukten

Wislabukten

Puckviken

Włocławski reservoar

Śniardwysjön

Niegocinsjön

Mamrysjön

Sverige

Göta älv, i öster avgränsad av Götaälvbron och i väst av Älvsborgsbron

Förenade kungariket

SKOTTLAND	
Scapa Flow	Inom ett område begränsat av linjer dragna från Wharh på ön Flotta till martellotornet på South Walls, och från Point Cletts på ön Hoy till Thomsons triangelpunkt på ön Fara och därifrån till Gibraltar Pier på ön Flotta
Kyle of Durness	Söder om Eilean Dubh

Cromarty Firth	Innanför en linje mellan North Sutor och South Sutor
Inverness	Innanför en linje från Fort George till Chanonry Point
Findhorn Bay	Innanför sandbanken
Aberdeen	Innanför en linje från South Jetty till Abercromby Jetty
Montrose Basin	Väster om en linje som går nord-syd tvärsöver hamninloppet vid fyren Scurdie Ness
Floden Tay – Dundee	Innanför en linje från tidvattensbassängen (fiskbassängen) Dundee till Craig Head, East Newport
Firth of Forth och floden Forth	Innanför Firth of Forth, men inte öster om järnvägsbron över Forth
Dumfries	Innanför en linje från Airds Point till Scar Point
Loch Ryan	Innanför en linje från Cairn Point till Kircolm Point
Ayrs hamn	Innanför sandbanken
Clyde	Ovanför farvattnen i zon 1
Kyles of Bute	Mellan Colintrave och Rhubodach
Campbeltowns hamn	Innanför en linje från Macringan's Point till Ottercharach Point
Loch Etive	Inom Loch Etive ovanför Falls of Lora
Loch Leven	Ovanför bron i Ballachulish
Loch Linnhe	Norr om Corran Points fyr
Loch Eil	Hela sjön
Kaledoniska kanalen	Loch Lochy, Loch Oich och Loch Ness
Kyle of Lochalsh	Innanför Kyleakin, inte väster om Eilean Ban Light eller öster om Eileanan Dubha
Loch Carron	Mellan Stromemore och Strome Ferry
Loch Broom, Ullapool	Innanför en linje från Ullapool Point Light till Aultnaharrie
Kylesku	Tvärsöver Loch Cairnbawn i området mellan Garbh Eileans östligaste punkt och Eilean na Rainichs västligaste punkt
Stornoway Harbour	Innanför en linje från Arnish Point till fyren i Sandwick Bay, nordvästra sidan

The Sound of Scalpay	Inte öster om Berry Cove (Scalpay) och inte väster om Croc a Loin (Harris)
North Harbour, Scalpay och Tarberts hamn	Inom en distansminut från ön Harris strand
Loch Awe	Hela sjön
Loch Katrine	Hela sjön
Loch Lomond	Hela sjön
Loch Tay	Hela sjön
Loch Loyal	Hela sjön
Loch Hope	Hela sjön
Loch Shin	Hela sjön
Loch Assynt	Hela sjön
Loch Glascarnoch	Hela sjön
Loch Fannich	Hela sjön
Loch Maree	Hela sjön
Loch Gairloch	Hela sjön
Loch Monar	Hela sjön
Loch Mullardach	Hela sjön
Loch Cluanie	Hela sjön
Loch Loyne	Hela sjön
Loch Garry	Hela sjön
Loch Quoich	Hela sjön
Loch Arkaig	Hela sjön
Loch Morar	Hela sjön
Loch Shiel	Hela sjön
Loch Earn	Hela sjön
Loch Rannoch	Hela sjön

Loch Tummel	Hela sjön
Loch Ericht	Hela sjön
Loch Fionn	Hela sjön
Loch Glass	Hela sjön
Loch Rimsdale/Loch nan Clàr	Hela sjön
NORDIRLAND	
Strangford Lough	Innanför en linje från Cloghy Point till Dogtail Point
Belfast Lough	Innanför en linje från Holywood till Macedon Point
Larne	Innanför en linje från Larne Pier till färjepiren på Island Magee
Floden Bann	Från den ända av vågbrytarna som ligger mot havet till Toome Bridge
Lough Erne	Upper Lough Erne och Lower Lough Erne
Lough Neagh	Inom två distansminuter från stranden
ENGLANDS ÖSTKUST	
Berwick	Innanför vågbrytarna
Warkworth	Innanför vågbrytarna
Blyth	Innanför de yttre pirhuvudena
Floden Tyne	Dunston Staithes till Tynes pirhuvuden
Floden Wear	Fatfield till Sunderlands pirhuvuden
Seaham	Innanför vågbrytarna
Hartlepool	Innanför en linje från Middleton Jetty till Old Pier Head Innanför en linje som förenar det norra pirhuvudet med det södra pirhuvudet
Floden Tees	Innanför en linje rakt västerut från Government Jetty till Tees Barrage
Whitby	Innanför pirhuvudena i Whitby
Floden Humber	Innanför en linje från North Ferriby till South Ferriby
Grimsby Dock	Innanför en linje från tidvattenbassängens västra pir till Fish Docks östra pir, norra kajen

Boston	Innanför New Cut
Dutch River	Hela kanalen
Floden Hull	Beverley Beck till floden Humber
Kielder Water	Hela sjön
Floden Ouse	Nedanför Naburn Lock
Floden Trent	Nedanför Cromwell Lock
Floden Wharfe	Från sammanflödet med River Ouse till Tadcaster Bridge
Scarborough	Innanför pirhuvudena i Scarborough
WALES OCH ENGLANDS VÄSTKUST	
Floden Severn	Norr om en linje rakt västerut från Sharpness Point (51° 43,4' N) till Llanthony och Maisemore Weirs och ut mot havet från farvattnen i zon 3
Floden Wye	Vid Chepstow, norr om latitud (51° 38,0' N) till Monmouth
Newport	Norr om punkten där kraftledningarna korsar varandra vid Fifoots Points
Cardiff	Innanför en linje från South Jetty till Penarth Head och de inneslutna vattnen väster om Cardiff Bay Barrage
Barry	Innanför en linje som förbinder de mot havet liggande ändarna av vågbrytarna
Port Talbot	Innanför en linje som förbinder de mot havet liggande ändarna av vågbrytarna i floden Afan utanför hamndockorna
Neath	Innanför en linje som går rakt norrut från den mot havet liggande änden av Baglan Bay Tanker Jetty (51° 37,2' N, 3° 50,5' V)
Llanelli och Burry Port	Inom ett område avgränsat av en linje från västra piren i Burry Port till Whiteford Point
Milford Haven	Innanför en linje från södra Hook Point till Thorn Point
Fishguard	Innanför en linje som förenar de mot havet liggande ändarna av de norra och östra vågbrytarna
Cardigan	Innanför gatten vid Pen-Yr-Ergyd
Aberystwyth	Innanför de mot havet liggande ändarna av vågbrytarna

Aberdyfi	Innanför en linje från järnvägsstationen i Aberdyfi till sjömärket Twyni Bach Beacon
Barmouth	Innanför en linje från järnvägsstationen i Barmouth till Penrhyn Point
Portmadoc	Innanför en linje från Harlech Point till Graig Ddu
Holyhead	Inom ett område som avgränsas av huvudvågbrytaren och en linje från vågbrytarens huvud till Brynglas Point, Towyn Bay
Menaisundet	Innanför Menaisundet mellan en linje som förbinder Aber Menai Point med Belan Point och en linje som förbinder Beaumaris Pier med Pen-y-Coed Point
Conway	Innanför en linje från Mussel Hill till Tremlyd Point
Llandudno	Innanför vågbrytaren
Rhyl	Innanför vågbrytaren
Floden Dee	Ovanför Connah's Quay till pumpstationen vid Barrel Well Hill
Floden Mersey	Innanför en linje mellan Rock Lighthouse och North West Seaforth Dock, med uteslutande av andra hamnbassänger
Preston och Southport	Innanför en linje från Lytham till Southport och innanför Preston Docks
Fleetwood	Innanför en linje från Low Light till Knott
Floden Lune	Innanför en linje från Sunderland Point till Chapel Hill fram till och inbegripet Glasson Dock
Barrow	Innanför en linje som förbinder Haws Point på Isle of Walney och Roa Island Slipway
Whitehaven	Innanför vågbrytaren
Workington	Innanför vågbrytaren
Maryport	Innanför vågbrytaren
Carlisle	Innanför en linje som förbinder Point Carlisle och Torduff
Coniston Water	Hela sjön
Derwentwater	Hela sjön
Ullswater	Hela sjön
Windermere	Hela sjön

SÖDRA ENGLAND	
Blakeney och Morston Harbour och inlopp	Öster om en linje som går söder om Blakeney Point till inloppet till floden Stiffkey
Floden Orwell och floden Stour	Floden Orwell innanför en linje från vågbrytaren i Blackmanshead till Landguard Point och ut mot havet från farvattnen i zon 3
Floden Blackwater	Alla vattenvägar innanför en linje från den sydvästligaste udden av ön Mersea till Sales Point
Floden Crouch och floden Roach	Floden Crouch innanför en linje från Holliwell Point till Foulness Point, inklusive River Roach
Floden Themsen och dess bifloder	Themsen ovanför en nordsydlig linje genom det östra yttersta hörnet av Denton Wharf Pier i Gravesend till Teddington Lock
Floden Medway och Swale	Floden Medway från en linje som dras från Garrison Point till Grain Tower, till Allington Lock; och Swale från Whitstable till Medway
Floden Stour (Kent)	Floden Stour ovanför mynningen till kajen vid Flagstaff Reach
Dovers hamn	Innanför linjer över de östra och västra inloppen till hamnen
Floden Rother	Floden Rother ovanför signalstationen för tidvatten vid Camber till Scots Float Sluice och till första slussen på floden Brede
Floden Adur och Southwick Canal	Innanför en linje över inloppet från hamnen i Shoreham till Southwick Canal Lock och till västra änden av Tarmac Wharf
Floden Arun	Floden Arun ovanför Littlehampton Pier till Littlehampton Marina
Floden Ouse (Sussex) Newhaven	Floden Ouse från en linje tvärsöver pirarna vid inloppet till hamnen i Newhaven till norra änden av North Quay
Brighton	Yttre hamnen i Brighton Marina innanför en linje från södra änden av West Quay till norra änden av South Quay
Chichester	Innanför en linje mellan Eastoke Point och kyrkspiran i West Wittering och ut mot havet från farvattnen i zon 3
Langstone Harbour	Innanför en linje mellan Eastney Point och Gunner Point
Portsmouth	Innanför en linje över hamninloppet från Port Blockhouse till Round Tower
Bembridge, Isle of Wight	Inom Bradings hamn
Cowes, Isle of Wight	Floden Medina innanför en linje från Breakwater Light på östra banken till House Light på västra banken

Southampton	Innanför en linje från Calshot Castle till Hook Beacon
Floden Beaulieu	Inom floden Beaulieu, men inte öster om en nordsydlig linje genom Inchmery House
Keyhaven Lake	Innanför en linje rakt norr ut från Hurst Point Low Light till Keyhaven Marshes
Christchurch	The Run
Poole	Innanför linfärjan mellan Sandbanks och South Haven Point
Exeter	Innanför en östvästlig linje från Warren Point till sjöräddningsstationen mittemot Checkstone Ledge
Teignmouth	Inom hamnen
Floden Dart	Innanför en linje från Kettle Point till Battery Point
Floden Salcombe	Innanför en linje från Splat Point till Limebury Point
Plymouth	Innanför en linje från Mount Batten Pier till Raveness Point genom Drake's Islands. River Yealm innanför en linje från Warren Point till Misery Point
Fowey	Inom hamnen
Falmouth	Innanför en linje från St. Anthony Head till Pendennis Point
Floden Camel	Innanför en linje från Gun Point till Brea Hill
Floden Taw och floden Torridge	Innanför en linje i bäring 200° från fyren vid Crow Point till stranden vid Skern Point
Bridgewater	Söder om en linje rakt österut från Stert Point (51° 13,0' N)
Floden Avon (Avon)	Innanför en linje från Avonmouth Pier till Wharf Point, till Netham Dam

KAPITEL 2

Zon 3*Belgien*

Maritima Schelde (nedströms från reddan i Antwerpen)

Bulgarien

Donau: Från km 845,650 till km 374,100

Tjeckien

Reservoarer: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechanice, Nové Mlýny III, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlícko och Žermanice

Grustagssjöar: Ostrožná Nová Ves och Tovačov

Tyskland

Donau	Från Kelheim (km 2 414,72) till gränsen mellan Tyskland och Österrike vid Jochenstein
Rhen med Lampertheimer Altrhein (från km 4,75 till Rhen), Altrhein Stockstadt-Erfelden (från km 9,80 till Rhen)	Från gränsen mellan Tyskland och Schweiz till gränsen mellan Tyskland och Nederländerna
Elbe (Norderelbe) inklusive Süderelbe och Köhlbrand	Från Elbe-Seiten-Kanals mynning till nedre gränsen för Hamburgs hamn
Müritz	

Frankrike

Adour från Bec du Gave till havet

Aulne från Châteaulin-slussen till den transversala havsgräns som utgörs av Passage de Rosnoën

Blavet från Pontivy till Pont du Bonhomme

Calais-kanalen

Charente från bron vid Tonnay-Charente till den transversala havsgräns som utgörs av linjen som passerar genom centrum av fyren nedströms på den vänstra stranden och genom centrum av Fort de la Pointe

Dordogne från sammanflödet med Lidoire till Bec d'Ambès

Garonne från bron vid Castet en Dorthe till Bec d'Ambès

Gironde från Bec d'Ambès till den transversala linjen vid KP 48,50 genom spetsen (nedströms) av Ile de Patiras

Hérault från hamnen i Bessan till havet, till den övre tidvattenlinjen

Isle från sammanflödet med Dronne till sammanflödet med Dordogne

Loire från sammanflödet med Maine till Cordemais (KP 25)

Marne från bron vid Bonneuil (KP 169bis900) och slussen vid Saint-Maur till sammanflödet med Seine

Rhen

Nive från Häitze-dammen vid Ustaritz till sammanflödet med Adour

Oise från Janville-slussen till sammanflödet med Seine

Orb från Sérignan till havet, till den övre tidvattenlinjen

Rhône från gränsen mot Schweiz till havet, med undantag för Petit Rhône

Saône från bron Pont de Bourgogne vid Chalon-sur-Saône till sammanflödet med Rhône

Seine från slussen vid Nogent-sur-Seine till början av Tancarville-kanalen

Sèvre Niortaise från slussen vid Marans vid den transversala havsgränsen mittemot vakthuset vid mynningen

Somme från nedströmssidan av bron Pont de la Portelette vid Abbeville till viadukten på järnvägen mellan Noyelles och Saint-Valéry-sur-Somme

Vilaine från Redon (KP 89,345) till Arzal-dammen

Amancesjön

Annecysjön

Biscarossesjön

Bourgetsjön

Carcanssjön

Cazauxsjön

Der-Chantecoqsjön

Guerlédansjön

Hourtinsjön

Lacanausjön

Orientsjön

Pareloupsjön

Parentissjön

Sanguinetsjön

Serre-Ponçonsjön

Templesjön

Kroatien

Donau: från km 1 295 + 500 till km 1 433 + 100

Floden Drava: från km 0 till km 198 + 600

Floden Sava: från km 210 + 800 till km 594 + 000

Floden Kupa: från km 0 till km 5 + 900

Floden Una: från km 0 till km 15

Ungern

Donau: Från km 1 812 till km 1 433

Donau Moson: från km 14 till km 0

Donau Szentendre: från km 32 till km 0

Donau Ráckeve: från km 58 till km 0

Floden Tisza: från km 685 till km 160

Floden Dráva: från km 198 till km 70

Floden Bodrog: från km 51 till km 0

Floden Kettős Körös: från km 23 till km 0

Floden Hármas Körös: från km 91 till km 0

Sió-kanalen: från km 23 till km 0

*Velencesjön**Fertősjön**Nederländerna**Rhen*

Sneekemeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Afsesloten IJ, Noordzeekanaal, IJmuidens hamn, Rotterdams hamnområde, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordische Kil, Boven Merwede, Waal, Bijlandsch-kanalen, Boven Rijn, Pannersdensch-kanalen, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, Amsterdam–Rhen-kanalen, Veerse Meer, Schelde–Rhen-kanalen till mynningen i Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Maas nedanför Venlo, Gooimeer, Europoort, Calandkanaal (öster om Benelux-hamnen), Hartelkanaal

Österrike

Donau: från gränsen till Tyskland till gränsen till Slovakien

Inn: från mynningen till Passau-Ingling kraftverk

Traun: från mynningen till km 1,80

Enns: från mynningen till km 2,70

March: till km 6,00

Polen

— Floden Biebrza från mynningen av Augustowski-kanalen till mynningen i floden Narew

— Floden Brda från sammanflödet med Bydgoski-kanalen i Bydgoszcz till mynningen i floden Wisła

- Floden Bug från mynningen av floden Muchawiec till mynningen i floden Narew
- Dąbieszön till gränsen med det inre havsvattnet
- Augustowski-kanalen från sammanflödet med floden Biebrza till statsgränsen, tillsammans med sjöarna längs kanalens lopp
- Bartnicki-kanalen från Ruda Woda-sjön till Bartężeksjön, tillsammans med Bartężeksjön
- Bydgoski-kanalen
- Elbląski-kanalen från Druznosjön till Jezioraksjön och Szelaż Wielki-sjön, tillsammans med dessa sjöar och sjöarna längs kanalens lopp, och en förgrening i riktning mot Zalewo från Jezioraksjön till och med Ewingisjön
- Gliwicki-kanalen tillsammans med Kędzierzyński-kanalen
- Jagielloński-kanalen från sammanflödet med floden Elbląg till floden Nogat
- Łaczański-kanalen
- Ślesięński-kanalen med sjöarna belägna längs denna kanals lopp och Gopłosjön
- Żerański-kanalen
- Floden Martwa Wisła från floden Wisła i Przegalina till gränsen med det inre havsvattnet
- Floden Narew från mynningen av floden Biebrza till mynningen i floden Wisła, tillsammans med Zegrzyńskisjön
- Floden Nogat från floden Wisła till mynningen i Wisłabukten
- Floden Noteć (övre) från Gopłosjön till sammanflödet med Górnonotecki-kanalen samt Górnonotecki-kanalen och floden Noteć (nedre) från sammanflödet med Bydgoski-kanalen till mynningen i floden Warta
- Floden Nysa Łużycka från Gubin till mynningen av floden Oder
- Floden Oder från staden Racibórz till sammanflödet med floden östra Oder som övergår i floden Regalica från passagen Klucz-Ustowo, tillsammans med den floden och dess bifloder till Dąbieszön samt en förgrening av floden Oder från slussen Opatowice till slussen i staden Wrocław
- Floden västra Oder från dammen i Widuchowa (704,1 km av floden Oder) till gränsen mot det inre havsvattnet, tillsammans med bifloder samt passagen Klucz-Ustowo, som förenar floden östra Oder med floden västra Oder
- Floden Parnica och Parnicki-passagen från floden västra Oder till gränsen mot det inre havsvattnet
- Floden Pisa från Rośsjön till mynningen i floden Narew
- Floden Szarpawa från floden Wisła till mynningen i Wisłabukten
- Floden Warta från Ślesięńskisjön till mynningen i floden Oder
- De stora masuriska sjöarnas system, omfattande de sjöar som förenas av de floder och kanaler som utgör ett huvudlopp från och med Rośsjön i Pisz till och med Węgorzewski-kanalen i Węgorzewo, tillsammans med sjöarna Seksty, Mikołajskie, Tały, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty och Święcayty, tillsammans med Giżycki-kanalen och Niegociński-kanalen och Piękna Góra-kanalen, samt en förgrening från och med Ryńskisjön i Ryn till Nidzkisjön (fram till 3 km, till gränsen mot Nidzkisjöns naturreservat), tillsammans med sjöarna Beldany, Guzianka Mała och Guzianka Wielka
- Floden Wisła från mynningen av floden Przemsza till sammanflödet med Łaczański-kanalen samt från den kanalens mynning i Skawina till floden Wisłas mynning i Gdańsk-bukten, utom Włocławski-reservoaren

Rumänien

Donau: Från gränsen mellan Serbien och Rumänien (km 1 075) till Svarta havet vid Sulina-armen.

Donau–Svartahavskanalen (64,410 km lång): Från sammanflödet med floden Donau, vid km 299,300 av Donau vid Cernavodă (respektive km 64,410 av kanalen), till Constantas södra hamn–Agigea (km 0 av kanalen).

Poarta Albă–Midia Năvodari-kanalen (längd 34,600 km): Från sammanflödet med Donau–Svartahavskanalen vid km 29,410 vid Poarta Albă (respektive km 27,500 av kanalen) till Midia hamn (km 0 av kanalen)

Slovakien

Donau: från km 1 880,26 till km 1 708,20

Donaukanalen: från km 1 851,75 till km 1 811,00

Floden Váh: från km 0,00 till km 70,00

Floden Morava: från km 0,00 till km 6,00

Floden Bodrog: från km 49,68 till km 64,85

Reservoarer: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Sverige

Trollhätte kanal och Göta älv, från latitudparallellen genom Bastugrunds kummel till Götaälvbron

Sjön Mälaren

Stockholms hamnar, i nordväst avgränsade av Lidingöbron, i nordost av en linje genom fyren Elfviksgrund i bäring 135–315 grader, och i söder av Skurubron

Södertälje kanal och Södertälje hamnar, i norr avgränsade av Södertälje sluss och i söder av latitudparallellen N 59° 09' 00"

Förenade kungariket

SKOTTLAND	
Leith (Edinburgh)	Innanför vågbrytarna
Glasgow	Strathclyde Loch
Crinan Canal	Crinan till Ardrishaig
Kaledoniska kanalen	Kanalsektionerna
NORDIRLAND	
Floden Lagan	Lagan Weir till Stranmillis
ÖSTRA ENGLAND	
Floden Wear (inget tidvatten)	Gamla järnvägsbron, Durham till Prebends Bridge, Durham
Floden Tees	Uppströms från Tees-dammen

Grimsby Dock	Innanför slussarna
Immingham Dock	Innanför slussarna
Hull Docks	Innanför slussarna
Boston Dock	Innanför slussportarna
Aire and Calder Navigation	Goole Docks till Leeds; sammanflödet med Leeds–Liverpool-kanalen; Bank Dole junction till Selby (River Ouse Lock); Castleford Junction till Wakefield (fallande sluss)
Floden Ancholme	Ferriby Lock till Brigg
Calder and Hebble Canal	Wakefield (fallande sluss) till övre slussen i Broadcut
Floden Foss	Från (Blue Bridge-) sammanflödet med floden Ouse till Monk Bridge
Fossdyke Canal	Sammanflödet med floden Trent till Brayford Pool
Goole Dock	Innanför slussportarna
Hornsea Mere	Hela kanalen
Floden Hull	Från Struncheon Hill Lock till Beverley Beck
Market Weighton Canal	River Humber Lock till Sod Houses Lock
New Junction Canal	Hela kanalen
Floden Ouse	Från Naburn Lock till Nun Monkton
Sheffield and South Yorkshire Canal	Keadby Lock till Tinsley Lock
Floden Trent	Cromwell Lock till Shardlow
Floden Witham	Boston Sluice till Brayford Poole (Lincoln)
WALES OCH VÄSTRA ENGLAND	
Floden Severn	Ovanför Llanthony och Maisemore Weirs
Floden Wye	Ovanför Monmouth
Cardiff	Roath Park Lake
Port Talbot	Innanför de inneslutna dockorna

Swansea	Innanför de inneslutna dockorna
Floden Dee	Ovanför pumpstationen vid Barrel Well Hill
Floden Mersey	Dockorna (utom Seaforth Dock)
Floden Lune	Ovanför Glasson Dock
Floden Avon (Midland)	Tewkesbury Lock till Evesham
Gloucester	Gloucester City Docks Gloucester/Sharpness-kanalen
Hollingworth Lake	Hela sjön
Manchester Ship Canal	Hela kanalen och Salford Docks inklusive floden Irwell
Pickmere Lake	Hela sjön
Floden Tawe	Mellan havsfördämningen/marinan and Morfa Athletics Stadium
Rudyard Lake	Hela sjön
Floden Weaver	Nedanför Northwich
SÖDRA ENGLAND	
Floden Nene	Wisbech Cut och floden Nene till Dog-in a-Doublet Lock
Floden Great Ouse	Kings Lynn Cut och floden Great Ouse nedanför West Lynn Road Bridge
Yarmouth	Floden Yares mynning från en linje tvärsöver de norra och södra infartspirarnas ändar, inklusive Breydon Water
Lowestoft	Lowestofts hamn nedanför Mutford Lock till en linje tvärsöver den yttre hamnens infartspirar
Floden Alde och floden Ore	Ovanför inloppet till floden Ore till Westrow Point
Floden Deben	Ovanför inloppet till floden Deben till Felixstowe Ferry
Floden Orwell och floden Stour	Från en linje från Fagbury Point till Shotley Point vid floden Orwell till Ipswich Dock; och från en nordsydlig linje genom Erwarton Ness vid floden Stour till Manningtree
Chelmer & Blackwater Canal	Öster om Beeleigh Lock
Floden Themsen och dess bifloder	Themsen ovanför Teddington Lock till Oxford

Floden Adur och Southwick Canal	Floden Adur ovanför den västra ändan av Tarmac Wharf, och inom Southwick Canal
Floden Arun	Floden Arun ovanför Littlehampton Marina
Floden Ouse (Sussex), Newhaven	River Ouse ovanför norra ändan av North Quay
Bewl Water	Hela sjön
Grafham Water	Hela sjön
Rutland Water	Hela sjön
Thorpe Park Lake	Hela sjön
Chichester	Öster om en linje mellan Cobnor Point och Chalkdock Point
Christchurch	Inom Christchurchs hamn utom the Run
Exeter Canal	Hela kanalen
Floden Avon (Avon)	Bristol City Docks Netham Dam till Pulteney Weir

BILAGA II

TEKNISKA MINIMIKRAV FÖR FARKOSTER SOM TRAFIKERAR INRE VATTENVÄGAR I ZONERNA 1, 2, 3 OCH 4

De tekniska kraven för farkoster är de som anges i ES-TRIN-standardens 2015/1.

BILAGA III

OMRÅDEN FÖR EVENTUELLA YTTERLIGARE TEKNISKA KRAV FÖR FARKOSTER SOM TRAFIKERAR INRE VATTENVÄGAR I ZONERNA 1 OCH 2 SAMT ICKE FÖRBUNDNA INRE VATTENVÄGAR I ZON 3

Alla ytterligare tekniska krav som antas av en medlemsstat inom ramen för artikel 23.1 och 23.2 i detta direktiv, för farkoster som trafikerar den medlemsstatens territorium, ska begränsas till följande områden:

1. Definitioner

- Nödvändiga för att förstå de ytterligare kraven

2. Stabilitet

- Förstärkt konstruktion
- Certifikat/intyg från ett erkänt klassificeringssällskap

3. Flödningsavstånd och fribord

- Fribord
- Flödningsavstånd

4. Vattentäthet i öppningar i skrovet och i överbyggnader

- Överbyggnader
- Dörrar
- Fönster och skylight
- Lastrumsluckor
- Andra öppningar (ventilationsrör, avgasrör osv)

5. Utrustning

- Ankare och ankarkättingar
- Lanternor
- Ljudsignaler
- Kompass
- Radar
- Sändar- och mottagaranläggningar
- Livräddningsutrustning
- Tillgång till sjökort

6. Ytterligare krav för passagerarfartyg

- Stabilitet (vindstyrka, kriterier)
- Livräddningsutrustning
- Fribord
- Flödningsavstånd
- Sikt från styrhytten

7. Konvojer och containertransport

- Koppling mellan skjutbogserare och lastpråm
 - Stabilitet hos farkoster eller lastpråmar som transporterar containrar
-

BILAGA IV

OMRÅDEN FÖR EVENTUELLA BEGRÄNSNINGAR AV DE TEKNISKA KRAVEN FÖR FARKOSTER SOM TRAFIKERAR
INRE VATTENVÄGAR I ZONERNA 3 OCH 4

All sådan mindre omfattande tillämpning av de tekniska kraven som tillåts av en medlemsstat inom ramen för artikel 23.4 i detta direktiv för fartyg som uteslutande trafikerar vattenvägar i zonerna 3 och 4 på den medlemsstatens territorium ska begränsas till följande områden:

Zon 3

- Ankringsutrustning, inklusive ankarkättingarnas längd
- Hastighet (framåt)
- Kollektiva livräddningsredskap
- 2-avdelningsstatus
- Sikt från styrhytten

Zon 4

- Ankringsutrustning, inklusive ankarkättingarnas längd
 - Hastighet (framåt)
 - Livräddningsutrustning
 - 2-avdelningsstatus
 - Sikt från styrhytten
 - Andra oberoende drivenhet
-

BILAGA V

NÄRMARE FÖRFARANDEMÄSSIGA BESTÄMMELSER

Artikel 2.01

Besiktningsorgan

1. Besiktningsorgan ska inrättas av medlemsstaterna.
2. Ett besiktningsorgan ska bestå av en ordförande och experter.

I varje organ ska minst följande experter ingå:

- a) En tjänsteman vid den myndighet som ansvarar för inlandssjöfarten.
 - b) En expert på konstruktion av fartyg för inlandssjöfart och maskiner i sådana fartyg.
 - c) En sjöfartsexpert som avlagt en båtförarexamen för inre vattenvägar, vilken ger innehavaren tillåtelse att framföra det fartyg som ska besiktigas.
3. Ordföranden och experterna i varje organ ska utses av myndigheterna i den medlemsstat där organet inrättats. När de inleder sitt uppdrag ska ordföranden och experterna skriftligen intyga att de kommer att utföra arbetet på ett fullständigt oberoende sätt. Tjänstemän behöver inte förelägga ett sådant intyg.
 4. Besiktningsorganen kan anlita hjälp från specialister i enlighet med tillämpliga nationella bestämmelser.

Artikel 2.02

(Utan innehåll)

Artikel 2.03

Uppvisning av farkosten för besiktning

1. Ägaren eller dennes ombud ska uppvisa farkosten olastad, rengjord och utrustad. Ägaren eller dennes ombud ska också lämna nödvändigt bistånd vid besiktningen, t.ex. tillhandahålla en lämplig arbetsbåt, ställa personal till förfogande och underlätta undersökningen av delar av skrovet eller installationer som inte är direkt åtkomliga eller synliga.
2. Vid första besiktningen ska besiktningsorganet begära att farkosten är torrsatt för besiktningen. Besiktningsorganet kan ge avkall på kravet på besiktning av torrsatt farkost om ett klassificeringsintyg eller ett intyg från ett erkänt klassificeringssällskap kan företes som visar att konstruktionen motsvarar klassificeringssällskapets krav eller om ett intyg företes som visar att en behörig myndighet redan har utfört en besiktning av torrsatt farkost för andra ändamål. Vid regelbunden besiktning eller besiktning i enlighet med artikel 14 i detta direktiv kan besiktningsorganet kräva att besiktningen sker med farkosten torrsatt.

Besiktningsorganet ska utföra driftprov vid en första besiktning av motorfartyg eller konvojer eller vid större modifikationer av framdrivnings- eller styrinrättningen.

3. Besiktningsorganet kan kräva ytterligare driftprov och annan dokumentering. Denna föreskrift gäller även i byggnadsskedet.

*Artikel 2.04**(Utan innehåll)**Artikel 2.05**(Utan innehåll)**Artikel 2.06**(Utan innehåll)**Artikel 2.07***Uppgifter på och ändringar av unionscertifikatet för inlandssjöfart**

1. Farkostens ägare eller dennes ombud ska underrätta den behöriga myndigheten om alla ändringar av en farkosts namn eller ägare, alla ommätningar och alla ändringar när det gäller registrering eller hemmahamn och ska skicka in unionscertifikatet för inlandssjöfart till den myndigheten för ändring.
2. Varje behörig myndighet får lägga till uppgifter på eller ändra unionscertifikatet för inlandssjöfart.
3. När en behörig myndighet gör ändringar eller lägger till uppgifter på ett unionscertifikat för inlandssjöfart ska den underrätta den behöriga myndighet som utfärdade unionscertifikatet för inlandssjöfart.

*Artikel 2.08**(Utan innehåll)**Artikel 2.09***Periodisk besiktning**

1. Farkosten ska genomgå en regelbunden besiktning innan giltighetstiden för unionscertifikatet för inlandssjöfart löper ut.
2. Den behöriga myndigheten ska på nytt fastställa giltighetstiden för unionscertifikatet för inlandssjöfart på grundval av resultatet av den besiktningen.
3. Giltighetstiden ska anges på unionscertifikatet för inlandssjöfart och meddelas den myndighet som utfärdade unionscertifikatet för inlandssjöfart.
4. Om ett unionscertifikat för inlandssjöfart ersätts av en ny version i stället för att dess giltighetstid förlängs ska det gamla unionscertifikatet för inlandssjöfart skickas tillbaka till den behöriga myndighet som utfärdade det.

*Artikel 2.10***Frivillig besiktning**

Farkostens ägare eller dennes ombud får när som helst begära en frivillig besiktning.

En sådan ansökan om besiktning ska beviljas.

Artikel 2.11

(Utan innehåll)

Artikel 2.12

(Utan innehåll)

Artikel 2.13

(Utan innehåll)

Artikel 2.14

(Utan innehåll)

*Artikel 2.15***Kostnader**

Farkostens ägare eller dennes ombud är skyldig att betala alla kostnader i samband med besiktningen av farkosten och utfärdandet av unionscertifikatet för inlandssjöfart, enligt en speciell uppsättning taxor som ska utarbetas av varje medlemsstat.

*Artikel 2.16***Information**

Den behöriga myndigheten får tillåta personer som kan styrka sitt välgrundade intresse att ta del av innehållet i ett unionscertifikat för inlandssjöfart och får tillhandahålla dessa personer utdrag eller kopior av unionscertifikaten för inlandssjöfart, som ska vara bestyrkta och identifierade som utdrag eller kopior.

*Artikel 2.17***Register över unionscertifikat för inlandssjöfart**

1. De behöriga myndigheterna ska bevara originalet eller en kopia av alla unionscertifikat för inlandssjöfart de utfärdat och på dessa ange alla uppgifter och ändringar samt alla indragningar och fall av ersättande av unionscertifikat för inlandssjöfart. De ska uppdatera det register som avses i artikel 17 i detta direktiv i enlighet därmed.

2. I syfte att vidta förvaltningsåtgärder för att upprätthålla navigationssäkerheten och underlätta vid navigering och för tillämpningen av artiklarna 2.02–2.15 i denna bilaga och av artiklarna 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 och 22 i detta direktiv kommer skrivskyddad åtkomst till registret i enlighet med den förlaga som anges i bilaga II att beviljas andra medlemsstaters behöriga myndigheter, avtalsstater i Mannheimkonventionen och, såvitt likvärdigt integritetsskydd garanteras, tredjeländer på basis av administrativa avtal.

Artikel 2.18

Unikt europeiskt identifieringsnummer för fartyg

1. Det unika europeiska identifieringsnumret för fartyg (nedan kallat *europeiskt identifieringsnummer för fartyg*) ska bestå av åtta arabiska siffror i enlighet med bilaga II till detta direktiv.
2. Om inte farkosten har ett europeiskt identifieringsnummer för fartyg vid den tid då unionscertifikatet för inlandssjöfart utfärdas ska identifieringsnumret tilldelas farkosten av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där farkosten är registrerad eller har sin hemmahamn.

När det gäller farkoster från länder där ett europeiskt identifieringsnummer för fartyg inte kan tilldelas ska den behöriga myndighet som utfärdar unionscertifikatet för inlandssjöfart tilldela farkosten det europeiska identifieringsnummer som ska anges på unionscertifikatet för inlandssjöfart.

3. Farkostens ägare eller dennes ombud ska ansöka om tilldelning av ett europeiskt identifieringsnummer för fartyg hos den behöriga myndigheten. Ägaren eller dennes ombud ska också ansvara för att det europeiska identifieringsnummer för fartyg som anges på unionscertifikatet för inlandssjöfart fästs på farkosten.

Artikel 2.19

(Utan innehåll)

Artikel 2.20

Underrättelser

Varje medlemsstat eller dess behöriga myndigheter ska underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna eller andra behöriga myndigheter om följande:

- a) Namn och adresser för de tekniska enheter som, tillsammans med respektive nationell behörig myndighet, är ansvariga för tillämpningen av bilaga II.
- b) Det datablad som visas i bilaga II över de fartygsbaserade avloppsreningsanläggningstyper för vilka godkännande har utfärdats sedan den senaste underrättelsen.
- c) Erkända typgodkännanden för fartygsbaserade avloppsreningssystem baserade på andra standarder än dem som anges i bilaga II, för användning på medlemsstaternas nationella vattenvägar.
- d) Inom en månad från varje återkallande av ett typgodkännande och om skälen till ett sådant återkallande för fartygsbaserade avloppsreningssystem.
- e) Godkända specialankare efter en ansökan om att få minska ankarmassan, med angivande av ankarnas typbeteckning och den godkända minskningen av ankarmassan. Den behöriga myndigheten beviljar sökanden godkännande tidigast tre månader efter att ha underrättat kommissionen under förutsättning att den senare inte gör några invändningar.

- f) Radarnavigeringsanläggningar och girhastighetsindikatorer för vilka de har utfärdat typgodkännande. Den relevanta underrättelsen ska innefatta det tilldelade typgodkännandenumret samt typbeteckningen, tillverkarens namn, namnet på innehavaren av typgodkännandet och datumet för typgodkännandet.
 - g) Behöriga myndigheter som är ansvariga för godkännande av specialistföretag som kan utföra installation, utbyte, reparation eller underhåll av radarnavigeringsanläggningar och girhastighetsindikatorer.
-

BILAGA VI

KLASSIFICERINGSSÄLLSKAP

Kriterier för erkännande av klassificeringssällskap

Klassificeringssällskap som ansöker om erkännande i enlighet med artikel 21 i detta direktiv ska uppfylla samtliga följande kriterier:

1. Klassificeringssällskapet ska kunna dokumentera en omfattande erfarenhet av att bedöma konstruktion och byggande av fartyg för inlandssjöfart. Klassificeringssällskapet ska tillämpa omfattande regler och föreskrifter för konstruktion, byggande och regelbunden besiktning av fartyg i inlandssjöfart, i synnerhet för beräkning av stabiliteten i enlighet med del 9 i de föreskrifter som bifogas ADN, som avses i bilaga II. Reglerna och föreskrifterna kommer att offentliggöras åtminstone på tyska, engelska, franska eller nederländska och ska kontinuerligt uppdateras och förbättras genom forsknings- och utvecklingsprogram. Reglerna och föreskrifterna får inte strida mot gällande bestämmelser i unionsrätten eller mot gällande internationella avtal.
2. Klassificeringssällskapet ska offentliggöra sitt fartygsregister årligen.
3. Klassificeringssällskapet får inte vara styrt av redare eller skeppsbyggare eller av andra som har kommersiella intressen i konstruktion, tillverkning, utrustande, reparation, drift eller försäkrande av fartyg. Klassificeringssällskapet får inte vara beroende av ett enda kommersiellt företag för sin inkomst.
4. Klassificeringssällskapet ska ha sitt huvudkontor, eller en filial med befogenhet att fatta beslut och vidta åtgärder inom alla områden som sällskapet ansvarar för enligt bestämmelserna för inlandssjöfart, i någon av medlemsstaterna.
5. Klassificeringssällskapet och dess experter ska ha ett gott rykte inom inlandssjöfarten; experterna ska kunna styrka sin yrkeskompetens. De ska agera på klassificeringssällskapets ansvar.
6. Klassificeringssällskapet ska ha en tillfredsställande personalstyrka för tekniska frågor, ledning, stödjande uppgifter, besiktning och forskning som ska stå i proportion till arbetsuppgifterna och till antalet klassade fartyg och som också ska svara för utvecklingen av kapacitet och uppdateringen av krav. Klassificeringssällskapet ska ha inspektörer i åtminstone en medlemsstat.
7. Klassificeringssällskapet ska styras av etiska regler.
8. Klassificeringssällskapet ska ledas och förvaltas på ett sådant sätt att sekretessen garanteras för den information som en medlemsstat begär.
9. Klassificeringssällskapet ska vara berett att lämna relevant information till en medlemsstat.
10. Klassificeringssällskapets ledning ska ha fastställt och dokumenterat sin policy samt sina mål och åtaganden när det gäller kvalitet och ska ha säkerställt att alla nivåer inom klassificeringssällskapet förstår, tillämpar och upprätthåller denna policy.
11. Klassificeringssällskapet ska ha utarbetat och genomfört, och ska upprätthålla, ett effektivt internt kvalitetssystem som baseras på relevanta delar av internationellt erkända kvalitetsstandarder och som överensstämmer med EN ISO/IEC 17020:2004, enligt tolkningen i IACS Quality System Certification Scheme Requirements. Kvalitetssystemet ska certifieras av ett oberoende besiktningsorgan som har erkänts av förvaltningen i den stat där klassificeringssällskapet har sitt huvudkontor eller sin filial i enlighet med punkt 4, och som bland annat ska säkerställa att
 - a) klassificeringssällskapets regler och krav fastställs och upprätthålls på ett systematiskt sätt,
 - b) klassificeringssällskapets regler och krav följs,
 - c) kraven är uppfyllda för det lagstadgade arbete som klassificeringssällskapet har befogenhet att utföra,
 - d) ansvarsområden, befogenheter och inbördes förhållanden fastställs och dokumenteras för de anställda vars arbete påverkar kvaliteten på klassificeringssällskapets tjänster,

- e) allt arbete utförs under kontrollerade förhållanden,
 - f) det finns ett kontrollsystem för övervakning av de handlingar och det arbete som utförs av inspektörer och teknisk och administrativ personal som är direkt anställda av klassificeringssällskapet,
 - g) kraven för viktigt lagstadgat arbete som klassificeringssällskapet har befogenhet att utföra endast genomförs eller direkt övervakas av sällskapets särskilda inspektörer eller av särskilda inspektörer vid andra erkända klassificeringssällskap,
 - h) det införs ett system för utbildning av inspektörer och kontinuerlig uppdatering av inspektörernas kunskaper,
 - i) det förs register som visar att de föreskrivna standarderna uppnåtts inom de olika områden där tjänster utförs samt att kvalitetssystemet fungerar effektivt och
 - j) det finns ett övergripande system för planerad och dokumenterad internrevision av den kvalitetsrelaterade verksamheten på alla platser där verksamhet bedrivs.
12. Kvalitetssystemet ska certifieras av ett oberoende revisionsorgan som erkänts av förvaltningen i den medlemsstat där klassificeringssällskapet har sitt huvudkontor eller en filial i enlighet med punkt 4.
13. Klassificeringssällskapet ska förbinda sig att anpassa sina krav till unionens tillämpliga direktiv och att i god tid ge kommissionen all relevant information.
14. Klassificeringssällskapet ska förbinda sig att regelbundet samråda med redan erkända klassificeringssällskap för att garantera likvärdigheten när det gäller deras tekniska standarder och genomförandet av dessa, och bör tillåta företrädare för en medlemsstat och andra berörda parter att delta i utarbetandet av sällskapets regler och föreskrifter.
-

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2006/87/EG	Det här direktivet
—	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
—	Artikel 3
Artikel 1	Artikel 4
—	Artikel 5
Artikel 9	Artikel 6.1 och 6.3
Artikel 8.1	Artikel 6.2 och 6.4
Artikel 8.4	Artikel 6.5
Artikel 3	Artikel 7
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 11.2	Artikel 9
Artikel 11.1	Artikel 10
Artikel 14	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 18	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 10	Artikel 20
—	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 22
Artikel 5	Artikel 23
Artikel 6 har utgått till följd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG ⁽¹⁾	—
Artikel 7.1–7.3	Artikel 24
—	Artikel 25
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28

Direktiv 2006/87/EG	Det här direktivet
Artikel 8.2 och 8.3	Artikel 29
—	Artikel 30
Artikel 20.1	Artikel 31
Artikel 20.2	—
Artikel 22	—
—	Artikel 32
Artikel 19	Artikel 33
—	Artikel 34
Artikel 24	Artikel 35
Artikel 21	Artikel 36
Artikel 23	Artikel 37.1 och 37.2
Artikel 7.4	Artikel 37.3
—	Artikel 38
—	Artikel 39
Artikel 25	—
Artikel 26	—
Artikel 27	Artikel 40

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV